

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΟΙ ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ,
Πεικοί τε καὶ Εὐηπεροί.

HIPPOCRATIS MAGNI
APHORISMI,
Soluti & Metrici.

INTERPRETE
JOANNE HEURNIO
Medico Ultrajectino.

METAPHRASTIS,
JOANNE FRERO
Medico-Poëtâ

ET
RADULPHO WINTERTONO
Medicinæ & Poësæ Græcæ studioso,
ANGLIS.

Alexandri Magni Apophthegma.
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ δὲ, τὸν ἐν ποίησα κακῶς ἀκέειν.
REGALE est, bene cùm feceris, male audire.

CANTABRIGIAE
Extrahebant Thomas Buck & Rogerus Daniel.
M D C X X X I I I.

SA
G
tum
quo
nora

REVERENDISSIMO
IN CHRISTO PATRI ·
AC
HONORATISSIMO DOMINO
GUILIELMO

*Providentiā divinā Londinensi Episcopo, Regiæ Majestati à Consiliis,
Sacelli Decano,*

*ET
Academiæ Oxoniensis
Cancellario:*

SACRATISSIME ANTISTES,
Quanquam ipse mihi persuadere nullo modo possum, quicquam à me pulsillo homine tam elaboratum atque perfectum prodire posse, quod Reverendissimi Patris ac Honoratissimi Domini titulis ac meritis

Epistola Dedicatoria.

vel minima quidem ex parte respon-
dere videatur: Clementiæ tamen tuæ
& bonitati innatæ tantum derogare
non debeo, ut credam hoc qualemque
officium nuncupatorium, sincero
animi affectu observantiæ nomine ob-
latum, communem bonarum litera-
rum Fautorem & Patronum tanquam
à se alienum prorsus aversaturum. Sed
quid ago? Tantóne Antistiti ab Eccle-
siæ negotiis & studiis sacratioribus
otium aliquando ut sit, Aphorismos
ut legat? medicorum minimi poë-
mation ut respiciat? Ignoscat mihi,
obsecro, Paternitas Tua. Non illud
peto, Aphorismos hosce Ipse ut legas:
neque enim ignorare possum quām
sis totus aut in Ecclesia Dei gubernan-
da, aut in literis sacris perscrutandis
& Theologiæ studio persequendo nun-
quam non occupatus. At quid? Mea
carmina? Nè hæc quidem. Illud verò
unum, quod tamen instar est omni-
um, ut ab aliis sive Medicinæ sive Poë-
seas

Epistola Dedicatoria.

seos studiosis sic legi permittas, ut, quæ per se satè sunt obscura, dum brevitati vehementer studeo & memoriae consulo, benigni vultus tanquam propitii syderis aspectu & splendore priùs illustrata, Tuis sub auspiciis in lucem prodeant commendatoria. Quanquam quid dixi? Mea? Non mea, sed Hippocratis, cui quidem, fixâ lege, sic adhærendum censui, ut nè *latum* aliquando *unguem*, uti aiunt, ab ejus textu discessionem fecerim. Faciant qui volunt, faciunt autem plurimi, quibus nihil placet quod antiquitatem sonat: Habet enim Medicina (utinam non haberent & Facultates aliæ!) suos Thessaleos, qui sex mensium curriculo se artifices perfectos evadere posse confidunt: Qui si audirentur, de vera Medicina actum esset, bonæ literæ è republica exularent, Academias nullas haberemus, aut certè hominum illiberalium & mechanicorum officinis contemptiores; Hippocrates nullus foret: Qui quantus est,

Epistola Dedicatoria.

à vulgo Medicorum jam diu spretus,
contemptus, desertus, ad Paternitatem
Tuam accedit supplex orator, rogans
obnixè in Sacrarium Clientelæ Tuæ
se ut recipias, ab injuriis temporum &
calumniis hominum, quibus oneratus
est, vindices; & Proxenetæ suo Philel-
leni hujus officii qualiscunque veniam
indulgeas. Quod reliquum est: Pater-
nitatem Tuam Ecclesiæ suæ fulcrum
& præsidium munitissimum quàm diu-
tissimè conservare ut velit, ardentissi-
mis votis Deum Opt. Max. obtestatur

Paternitati Tue

Servus humiliter deditissimus

Radulphus Winterton.

**I N R. W I N T E R T O N I
M E T A P H R A S I N**

*Procancellarii Academie
Cantabrigiensis*

E T

*Reverendorum Sacrae Theologiae
Professorum Censura.*

**Censura Reverendi viri
THOMÆ COMBER,**

*Sacrae Theologiae Professoris, Decani Carliolensis,
Collegii Sanctæ atque Individuæ Trinitatis
Præfecti, Academie Cantabri-
giensis Procancellarii
Ann. Dom. 1633.*

 Phorismos, quorum laus sine verbo-
rum ambage evidentiam rerum exhi-
bere compertam, Quæ magis expli-
catio deceat, quæ parca sanè verbo-
rum commentatio? Id præstítit appa-
ratu hoc suo vir eruditus R. Winterton. Hujus ego
& operam & institutum vehementer approbabam, &
librum ipsum, cùm penes me id muncris esset, eden-
dum permiseram: sed tardius processere operæ. Ro-
gatus ergo ut pro more, illo munere abdicatus, appro-
bationem testarer meam, Ita factum testor

April. 10. 1633.

THOMAS COMBER.

Censura Reverendi viri

THOMÆ BAINBRIG,

Sacrae Theologie Professoris, &

Collegii Christi Magistri.

A Mœnus liber iste & ferox Medicorum hortus:
Quot Aphorismi, tot miræ virtutis sata, tot
morbis mortique antidota. Si quæris, Hippocrates,
Hortulanum, En tibi Wintertonum! Solerterum magis
prisca haud dederunt tempora; haud dabant novissi-
ma. Nemo florum in eo nativos exprimere colores,
nemo virtutum miracula felicissimè explicare. Opus verè
'Αλεξανδρον' quo testis locupletior nullus.

THOMAS BAINBRIG.

April. 13. 1633.

Censura Reverendi viri

MATTHÆI WREN,

Sacrae Theologie Professoris, Decani Windeso-
rensis, Domus S. Petri Custodis.

Integrum hunc Aphorismorum librum evolvere
per negotia nondum licuit; sed quæs partes sparsim
percensui plurimas, ita perplacent, ut non possim non
spondere mihi, ad artis Medicæ linguæq; Græcæ
professionem egregiè profuturum, quod liber publici
juris per typos factus sit.

MATTHÆUS WREN.

April. 20. 1633.

Censura

**Censura Reverendi viri
HENRICI GOCHE,**

*Sacrae Theologiae Professoris, & Collegii
Trinitatis Socii, è Senioribus.*

Quæ duo rarò solent, Intellectus & Memoria, in hoc libello conveniunt. Hippocrates intelligentem faciet, Wintertonus memorem: ille Græcus, hic Philellen; ille Medicorum Pater, hic filius Licentianus; ille Aphorismorum autor, hic Metaphraastes; ambo metri observantissimi. Brevitatem ipsi cùm afféctarint; vituperarem, si prolixior essem.

HENRICUS GOCHE.

April. 12. 1633.

**Censura Reverendi viri
ROBERTI METCALFE,**

Sacrae Theologiae & Linguae Hebraicae Professoris.

Cum Hippocratis Aphorismos multis nominibus commendatissimos Carmen hoc Græcum ab eruditissimo viro Radulpho Wintertono concinnatum ad plenum repræsentet, eoque in subsidium memoriarum æquo æstimatori etiamnum adhuc commendatores reddat: Dignum censui quod unà cum iis in publicum prodiret.

*E Coll. Trin. ROBERTUS METCALFE.
April. 12. 1633.*

Censura

Censura Reverendi viri
EDOARDI MARTIN,
sacrae Theologie Professoris, & Collegit
Reginalis Magistri.

HOs septem libros Aphorismorum Hippocratis
Homines commodè ac feliciter numeris donatos à
Radulpho Wintertono, Augustissimi Collegii Regalis
Socio, juxta Statuta istius Collegii Medicinæ Profes-
sioni designato, & celeberrimæ Academiæ Cantabri-
giensis autoritate in utrâque Medicinâ Licentiato,
Utibiles censet ad artis pariter ac memoriæ subsidi-
uni, qui typis mandentur,

EDOARDUS MARTIN.

April. 16. 1633.

Lectori

Lectori candido, R. W. S. P. D.

Expectas, opinor, Lector candide, Metaphraseus hujus qualiscunque & instituti mei rationem tibi in ipso vestibulo ut aperiam. Neque non aequum judico, expectationi tuae aliqua saltem ex parte ut satisfaciam. Sic igitur accipe.

Sed est tibi prius communicatum quod velim, quodque officii mei ratio hoc in loco silentio præterire me neutquam patiatur, Quo autore hoc quicquid est operis aggressus sim, quo hortatore in suscepto opere progressus, quo Apolline in dubiis consulto ad finem perduxerim.

Is est (quem, ut ejus merita postulant, honoris causâ nomine) JOANNES COLLINS Medicinæ Doctor, & in Academia Cantabrigiensi Professor Regius: Qui cùm pro paterno animi affectu, quo me amplecti solet, de salute mea sollicitus, mœrore penè confectum animadverteret, consuluit, Sepositis ad tempus aliis curis & cogitationibus quæ animum meum diversè trahebant, omnes animi vires aliò intenderem, & huic potissimum operi manum admovearem: sic enim fore ut paulatim mihi inopinanti obrepertet malorum præteriorum oblivio. Feci, ut monuit: Factum est, quod prædixit. Agnosco utrumque, & Medicum summum & amicum singularem. Si tibi quid legenti occurrat quod proficit aut placeat, Lector, huic debes, non mihi: si quid secus acciderit; dignus tamen is est cujas causâ etiam ignoscas mihi.

Quod

Epistola ad Lectorem.

Quod ad ipsum Hippocratis textum attinet, Consultis variis exemplaribus nullum inveni, in quod sive Transcriptorum Atticorum incuria ante usum rei Typographicæ inventum, sive Typographorum oscillantia multis in locis Lingua communis aut Dialectus Attica in locum Ionicæ, id est, Hippocraticæ non irrepererat, ut in hujusmodi exemplis (nisi me fallit mea conjectura) Ξυμφέρει, Ξυμπλώσιας, Ξυννοσέει, &c. pro συμ-- & συν-- χεῖστι, δεῖται, ἀποχωρῆσται, κυνεῖν, ὑπ ἡπος, &c. pro forma incontracta, χρέεστι, &c. ut patet in plurimis locis; τοῖς, ταῦς, pro τοῖσι, τῆσι. per Proscenatismum Ionicum: Longum esset omnia enumerare. Quid agerem? Solus ego meo unius judicio confisus omnium autoritati refragarer? scribendi rationem immutarem? typis ederem? Sunt fortasse quibus id arrogantis, & novis rebus studentis, videri posset. Non premitterem has animadversiones meas? Ignorantis, aut certè parùm constantis. Dicant quid velint quibus nihil placeat præterquam suum. Non moror. Satis sit tibi, Lector candide, hac de re te admonitum prius.

Quod ad Dialectos, quibus usus sum, attinet, Hoc te præmonitum volo, Dialectum Ionicam mihi præ reliquis placuisse, & quod Hippocratis esset, & quod ejus dulcedine quadam captus esset: quamvis nec eâ solâ usus sim; sed & aliis, (sequutus in hoc Poëtarum Principem) Æolicâ interdum, parciùs Doricâ, (nisi in Infinit. terminat. in εὐερα· quæ Pentametro claudendo quadrant optimè) Atticâ verò rariissimè, aut si adeò, non nisi metri ratione id exigente.

Quod ad metri rationem attinet, Si quod tibi forte occurrat carmen, quod Græci Ἀκέφαλον vocant, sive Λειχαέν, seu Meίχεον si frequens pedum Enallage, præsertim verò in quinto loco; si Syncphonesis sive Synizesis plurima, præsertim verò in forma Nomini-

num,

Epistola ad Lectorēm.

num, Verborum, & Participiorum, in contraria; si aucti-
dior (ut non nemo putet) reliquarum licentiarum
Poëticarum usus: Primò id cogites, quām difficile sit
hoc argumenti genus quod in metra redigatur. De-
inde hoc rescias, nihil à me quovis in genere fa-
ctum esse, quod non idem factitatum sit ab aliis exi-
mīs viris (quibuscum ego minimè comparandus sum;
sed factitatum est tamen) in materia non dissimili.
Missis aliis, unum nomino, eūmque Dionysium, apud
quem in libro illo, qui inscribitur 'H̄ t̄ns c̄inx̄m̄v̄ns περι-
ηγο̄is, quæ recensui omnia, iisque etiam plura, in
una atque altera scheda (neque enim Terra & Mare
tertiam complent) ὡς ἐν τῷ πάτῳ reperies. Postremò hoc
intelligas velim, duo potissimum mihi ab initio pro-
posita fuisse; alterum ut memorie consulerem; alterum
ut ipsissima Hippocratis verba retinerem. Cūm igitur
mihi daretur optio, consultius me facturum judica-
bā, si asperitate versūs non evitanda Medicorum uti-
litati potius servirem, quām affectatā nimis rotundi-
tate committerem, curiosorum hominum auribus pla-
cere voluisse ut viderer. De Metaphrasi mea, vel potius
Metathesi (Est enim aliud nihil nisi verborum Hip-
pocratis metrica transpositio) nihil est quod dicam
nunc amplius: Erit fortasse ubi alias, nisi per alios
steterit quò minus.

Unum adhuc restat; quod nec celandum est:
Quos Metaphrastes Latinus Aphorismos metro do-
nandos non censuit, ut qui aut non dissimiles essent
quibusdam præcedentibus, aut quod spurios crederet,
me Heurnii exemplar sequutum supplevisse, & alio
ab illius charactere, nempe Romano minusculo, Meta-
phrasin meam distinguendam curāsse.

Ecquid est aliud? Imò verò est, Te quod rogem,
Lector bone: Non bonorum enim neque favorem ambo,
neque

Epistola ad Lectorem.

neque judicium reformido, neque censuram deprecor.
Te verò est rogatum quod velim, Hanc meam qua-
lemcunque Metaphrasin, sive Metathesin, uti dixi
et Supplementum etiam æqui bonique consulas
Quod si feceris, (facies autem, ut spero) Jusjurans
dum Hippocratis Græco-Latinum cum Metaphra-
Græco-Latina (in quarum alteram, datâ operâ, licenti-
as, quibus in hac Metaphrasî usus sum, plerasq; omne
congerere tanquam in fasciculum certum est mihi, ub
primum otium indultum fuerit) editurum promitto.
Quibus exempla subjungam poëtarum Græcorum
arque Latinorum, quos autores habeo: Quod quidem eò
lubentius facturus sum, quò magis tibi testatum esse
cupio, (quicquid contrà oblatrent malevoli) Nihil à
me factum, nihil scriptum, nihil tentatum, quod non
optimorum autoritate sit comprobatum. Tu interea
præsentibus utere, ac fruere.

Xaūpe xj ἔρρωο.

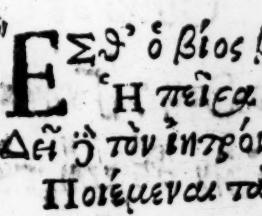
ΤΩΝ ἸΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
Ἀφορισμῶν Βιβλίου ἀ.

HIPPOCRATIS
Aphorismorum
LIBER I.

Ἀφορισμὸς ὁ ἀρχῖτος.

Aphorismus primus.

 Βίος Βραχύς, οὐ δὲ τέχνη μα-
κρή, οὐδὲ καρπὸς οὗτος, οὐδὲ
πεῖρε σφαλερή, οὐδὲ κρίσις
χαλεπή. Δεῖ δὲ τὸ μόνον ἐωυτὸν παρέχειν τούτοις
μέοντα ποιέοις, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσεόντα, τούτοις
παρεόντας, ταῦτα ἔχειν.

 ΕΣΤΙ οὐ βίος Βραχύς, οὐ τέχνη μακρή, οὗτος οὐ καρπός,
οὐδὲ πεῖρε σφαλερή, οὐδὲ κρίσις χαλεπή.
Δεῖ δὲ τὸν ἴητρόν, νοσεόντα τε, καὶ παρεόντας
ποιέενται τὰ δίοντα. Εὐ δὲ ταῦτα ἔχειν.

VIta brevis; ars verò longa: sed oc-
casio momentosa; [& magni mo-
A menti;]

menti; I empirica periclitatio periculosa; judicium difficile. Neque verò Medicus modò sic comparare se debet, ut faciat quod factò opus est; sed & æger, & qui præstò sunt, & quæ foris incident.

Vita brevis, sed non brevis ars, occasio præpes,
Tentamentum anceps, judiciumque grave.
Officium præstet medicus, cui pareat æger,
Servique: impedianc exteriora nihil.

ΑΦΟΡ. Β. Aphor. 2.

Eν τησ παραχησ τησ κοιλίας, καὶ τοῖσιν ἐμέτοισι τοῖσιν ἀυτομάτως καρνομήνοισιν, οὐ μὲν οἷα μὲν καθαύρωσι καθαύρωνται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέργον· οὐ μὲν μή, τὸν ναυπίον. "Ουτοὶ μὲν καὶ οὐκεαγγεῖν, οὐδὲ σὺν μὲν γεγνεθεῖται γίγνεται, ξυμφέρει ταῦτα εὐφόρως φέργον· οὐ μὲν μή, τὸν ναυπίον. Ἐπιβλέπειν γάρ μὲν καὶ αὐτοῖς, γάρ τοις, καὶ ταῖς αἷσιν, καὶ πάσοις, ἐν τοῖς μὲν, οὐδὲν.

Γαστέρες

ΓΑΣΤΕΡΟΣ ΕΝ ΤΑΞΕΙ ΧΩΣ, ΧΩΣ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΕΜΕΤΟΙΣ
ΤΟΙΣ ΑΝΕΥ ΙΝΤΙΓΩΝ ΚΙΛΝΟΜΦΟΙΣ ΤΕ ΧΩΣ,
Ην τὰ δέοντα καθαίρωνται, τὸ μὲν οὐφορέν δέιν
Ην δέ πη πάρ πὲ δέον, μύσφορόν δέι τόδε.
Ουτω χ' οὐ κενεαγγείν τοιδέ έποιε
Οιν δέι, αγαθη· οὐδὲν δέ μι, οὐδὲν αγαθη.
Τενεχε δέι χωρίς τε, καὶ ορην, ήλικίν τε,
Νόσους δέι, οὐδὲν δέι, οὐδὲν, οπιβλεπέιν.

IN commotione & profluvio alvi
non mediocri, & vomitibus ultro
obortis, siquidem qualia purgari o-
portet excludantur, confert, perfe-
runtque alacriter: sin minūs [conve-
nienter ferantur,] contrā: [damnis
etenim augentur.] Sic etiam vasorum
evacuatio, si qualem moliri necesse
est fiat, confert, feruntque ex facili,
& allevantur: sin minūs, contrarium
illis evenit. Dispicere ergo oportet
regionem, tempus, ætatem, & mor-
bos, in quibus opus est, aut non.

A Luus quando fluit, vomitus vel sponte movetur,
Si facile id possis sustinuisse, jurat.
Sicque artis dum queris opem, si qualia debent
Exierint, recte est: sin minūs, ista nocent.
Etates igitur, regiones, tempora, morbos
Respice: nam semper non patiuntur idem.

δ

ΕΝ τοῖσι γυμναστικοῖσιν ἀι ἐπ' ἄκρον ἐν-
εξίαμ σφαλερά, ἢν ἐν Γῷ ἔχατω ἔωσιν
ἢ γῆλιών. Καὶ μέντην ἐν τῷ ἀυτέω, γένεται
μέντην. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀγεμένσιν, γένεται πλιών-
ται, ὅπερι τὸ βέλπιον ὅπερι μίδην, λείπεται
ὅπερι τὸ χεῖρον. Ταῦταν γάντιναν εἴνεκα τοῦ ἐνεξίων
λύσιν ξυμφέρει μή βροδέως, ἵνα πάλιν
ἀρχίων ἀναθρέψιος λάβῃ τὸ σῶμα. μηδὲ
ταῖς ξυμπίσταις ἐστὸν ἔχατον ἄγειν, σφαλε-
ρὸν γένεται. ἀλλ' ὅκοιν ἀνήν φύσις οὐ τῷ μέλλον-
τος πάσσομενειν, ἐστὸν τῷ πάλιν ἄγειν. Ωσάντας
μὲν καὶ πεντάσιες αἱ ἐστὸν ἔχατον ἄγειν,
σφαλερά, καὶ πάλιν ἀι ἀναθρέψιες ἀι ἐν τῷ
ἔχατω ἐδύσαμεν, σφαλερά.

ΕΙΣ αἰεθλιτέων παντεῖν, ἐν ἄκρῳ ἐσται,
Ἐστι μάλα σφαλερά. γένεται γῆλιών αγεμένειν,
Οὐδὲ μέντην πλιώται τοίν, διπέρην εεσκεν,
Οὐδὲ ὅπερι γένεται τὸ χρεῖπον, διτ' ἄκρον ἐχει.
Τένεκα μὴ παύται λύειν μέτι ὅπει πάχεια,
Ωσε τὸ σῶμα ἀρχίων θρέψιος αλλαβέσαιν.

Μηδὲ

Μηδὲ χειών αγέμεν ἔνυπνόστας ἔχετον εῖστον.

Καὶ δὲ φύσιν πάντος σώματος αἷμα αγέμεν.

Πᾶσα δὲ αὐτός τρεψίς σφαλερή, καὶ πᾶσα κένωσις,

Ἐχάτη πάντερ ἔη: Ἐχατα πάντα κακά.

A Thletarum Euexia quæ ad summum [distentionis] evasit, periculosa: [natura] enim suo statu manere non potest, neque otiosa quiescere. Postquam ergo in otio non sit, nec jam tum ad ejus bonitatem quicquam adjungi cum possit, restat ut labatur in deterius. Quo fit, ut talem Euexiam sine cunctatione solvere oporteat, ut corpus, [redintegratâ nutritione] iterum augescat. Nec tamen extrema inanitio est mollienda, quâ vasa omnino concidant; illud enim periculi plenum: sed cuiusmodi natura fuerit ejus qui perfert, eò usque educendum. Porrò autem ut vacuationes ad summum ductæ periculi plenæ sunt: sic rursus summæ refectiones, periculosa.

A D summam veniens habitudo athletica molem, 3
Noxia; cum non quò progrediatur habet.

Uno namque statu cùm non consistere possit,
Est in deterius retrò necesse ruat.
Unde fit ut corpus confessim solvere proficit,
Quò possit rursus convenienter ali.
Sed modus hic adfit: nimium vacuare, periculum
Intentat; refici plus nimioque, nocet.

'ΑΦΟΡ. Α'. Aphor. 4.

ΑΙ λεπταὶ καὶ ἀκειβέες δίαιται, καὶ τοῖσι μακροῖσιν ἀεὶ πάθεοι, οὐ τοῖσιν ὅξεοιν, οὐ μηδὲν πέπλεχται, σφαλερά. Καὶ πάλιν ἀεὶ ἐσ τὸ ἔχατον λεπτότητος ἀφιγμέναι δίαιται, χαλεπαὶ καὶ γένι ἀπληρώσιες ἀεὶ τὸ ἔχατον ἀφιγμέναι, χαλεπαί.

ΑΙ λεπταί τε καὶ ἀκριβέες νοσέεσι δίαιται,
Ἐν μακροῖσιν ἀεὶ, ὅξεοι τὸν πάθεοιν
Οὐ ἀπὸ μηδέχται, σφαλερά. Πάσαι τε δίαιται
Αἱ πάνυ λεπτόταται, πάσιν ἀεὶ χαλεπαι.
Καὶ γένι ἀφιγμέναις πληρώσιες ἔχαπίνδε,
Ανθρώποισι βροτοῖσιν εἰτιν ἀεὶ χαλεπαι.

Dlætæ tenues & accuratæ cùm in
morbis diuturnis in totum pe-
riculosæ, tum etiam in acutis mor-
bis; maximè, si loco & jure non præ-
scri-

scribantur. Iterum extremè tenues diætæ, periculi plenæ. Nam & renutritions quæ ad summum pervenere, periculi plenæ.

Fert exquisitè tenuis discrimina vittus,
Semper ubi morbus longior esse solet:
Nec minus in morbis, cùm non conductit, acutis
Arctior hæc vitæ regula, crimen habet.
Utq; nocet summè tenuem disponere victum:
Sic summè plenum multa pericla manent.

ΑΦΟΡ. Ε. Aphor. 5.

ΕΝ τῆσι λεπῆσι διαιτήσιν ἀμαρτίνουσιν
οἱ νοσέοντες· διὸ μᾶλλον βλάπτουσι.
Πᾶν γέ τὸ ἀμάρτημα, ὃ ἀν γίγνηται, μέγα
γίγνεται μᾶλλον σὲ τῆσι λεπῆσιν, ἢ σὲ
τῆσιν ὀλίγον ἀδροτέρησι διαιτησι. Διὰ τότο
καὶ τοῖσιν ὑγιαίνουσι σφαλεραὶ ἀπάντησι λε-
παι, καὶ ηὔθετικαὶ, καὶ ἀκειβέες διαιταῖ,
ὅπε τὰ ἀμαρτανόμενα χαλεπότερων φέρουσι.
Διὰ τότο γέ τινὲς λεπαι καὶ ἀκειβέες διαιταῖ
σφαλεραὶ, ἐσ τὰ πλεῖστα, τῷδε σμικρὸν
ἀδροτέρων.

Εν

EN ἐδίαιτησι λεπῆσιν ἀμαρτεῖσι,
 Μᾶλλον τε βλάπτουσί ὁι νοσέοντες αἱ.
 Πᾶν γάρ ἀμαρτημός, οὐ, πει ποτέ ἀν ξυμβεῖσι γνέασι,
 Φίγεται ἐν λεπῇσι μᾶλλον, οὐ ἀδροτέρης.
 Τένεια τοῖς ὑγιαίνεσι σφαλεραῖ πάνυ λεπταῖ
 Ακειβέες τε ἐστό, αἱ τε κατιστάμεναι
 Πᾶν γάρ ἀμαρτημένη χαλεπάτερον ὁι γε φέρεσιν.
 Αἱ λεπταὶ πλέον ἐν ἀδροτέρων σφαλεραῖ.

Quin etiam in diæta tenui in vitio
 sui sunt ægri: propterea damnis
 augentur. Omnino enim magis tenui
 diætâ, [loco non adhibitâ] quam
 paulo pleniore peccatur. Quæ causa
 etiam est cur tenuis admodum, stata,
 & accurata diæta, sanis etiam sit pe-
 riculosa, quod ejus delicta gravius
 illi ferant. Ergo tenuis accuratâque
 diæta paulo pleniore, in plura, est pe-
 riculosa magis.

In tenui victu multum delinquitur ægris,
 Quo fit ut affecti sint graviore malo.
 Illis namque cibi plus fert penuria noxae,
 Escarum quam si copia magna foret.
 Evenit hoc sanis etiam. Quarè minus omnes
 Implendo se errant; extenuando, magis.

ΑΦΟΡ

ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 6.

ΕΣ δὲ ταῖς ἔχασται νόσοις αἵτια, οὐκ ἔχα-
ται θεραπεῖαι ἐς ἀκειθείαν, κράπιδα.

ΕΣ δὲ ταῖς ἔχασται πάνται νόσοις αἵτια, οὐκ θεραπεῖαι
Ἐχασται οὐσίαις ἀκρα, εἰσὶ πθειγότεραι.

Sed tamen ad morbos extremos,
Extrema ad unguem curatio, præ-
clarè facit.

Ancipi, morboque gravi curatio summe
Anceps, & gravis est acceleranda tibi.

ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 7.

Οκεὶ μὲν θεῖν κάτοξυ τὸ νόσοιμα ἀντίκε-
ταις ἔχαταις πόνοις ἔχει, καὶ τῇ ἔχά-
ταις λεπτοτάτῃ θέραπειαν αναγκαιον χρέεα.
Οκεὶ μὲν μή, ἀλλ' οὐδέχεται ἀδροτέρως
διατάν, ποσθτον πεπονιαζαθείν, οκό-
σον ἀν δὲ νόσος μαλακωτέρη τῇ ἔχαταιν δὲ.

Οπερ κάτοξυ νόσοιμα ταχέως ἔχει ἔχατον ἀλγες,
Χρῆσται αναγκαιον λεπτοτάτη γε λίπι.

Οπε

Όπειλέμεν, τότε διὰ τῆς αἱροτέρησι διάτης
 Ἐνδέχεται χρῆσται καὶ δὲ νόσοιο μετρον.
 Τέων υπαὶ τότε γένεται αβήμεναι δὲ δίκαιον,
 Οαν δὲν οὐδεσ δροστατων διπέχη.

Ergo, si morbus sit peracutus, in promptu laborum sunt summa omnia, ac tum quām tenuissimā diætā est utendum: Quod si non est morbus peracutus, ut pleniori diætæ locus sit; pro eo [à tenui diæta] descendendum, ut morbus extremis fuerit levior.

Sunt summo summi morbo incipiente dolores:
 Hic summe tenuis vicitus habeto locum.
 Ex aliquo sed si paulo sit plenior usū,
 Ipsius morbi sit tibi norma status.

ΑΦΟΡ. ί. Aphor. 8.

Οκόλαν ἀκμάζη τὸ νόσοια, τότε χρεποτάτη χρεποτάτη αναγκαῖον χρέαδα.

Λεποτάτη διάτη αναγκαῖον τότε χρῆσται,
 Οπότε τις ἀκμὴν ἔλθε νόσοια ἔν.

At

AT vero cum efflorescit morbi status, cumque ille viget maximé, tum pertenuissimā diætā uti fuerit perutile.

Nam dum conficitur summis cruciariibus æger,
Quam minimo virtus est oneranda cibo.

ΑΦΟΡ. 9. Aphor. 9.

ΣΥΓΓΕΙΧΜΑΙΡΕΔΑΙ ΜΙΑ ΧΡΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΟΣΟΥΝΤΑ, ΕΙΣ ΕΞΑΡΧΕΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΥΤΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΧΥΙΝΗ ΤΗΣ ΝΥΣΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΕΡΟΥ ΕΚΕΙΝΟΣ ΑΠΑΥΔΗΟΣ ΘΡΟΤΕΡΟΥ, ΚΑΙ ΩΣ ΕΞΑΡΧΕΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΥΤΗ, Ή ΝΥΣΟΣ ΘΡΟΤΕΡΟΥ ΑΠΑΥΔΗΟΣ, ΗΣ ΑΝΧΥΙΝΗ.

ΣΥΓΓΕΙΧΜΑΙΡΕΔΑΙ ΤΟΥ ΝΟΣΟΥΝΤΑ,
ΕΙΣ ΕΞΑΡΧΕΟΣ ΛΕΠΤΟΤΑΤΗ Η ΤΡΟΦΗ
ΕΙΣ ΑΝΧΥΙΝΗ ΗΣ ΑΠΑΥΔΗΟΣ ΠΟΤΕΡΟΥ ΑΝΔΗΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ,
Η ΝΥΣΟΣ ΘΡΟΤΕΡΟΥ.

Sed unà scienter colligere oportet, an æger tali diætā ad morbi vigorem sufficiat: ac num priùs ille deficiat,

deficiat, nec ei satisfiat diætâ; an verò
morbus antè frangendus, atque con-
fidat.

Sed conjecturam facias num tempore tanto
Ægrotus valeat pertolerare famem.
Et nunquid vires minuentur corporis illi,
An morbi poterit utm superare prius.

ΑΦΟΡ. ι. Aphor. 10.

Οκόσιοι μὲν γὰρ ἀυτίκαιοι ἀκμή, ἀυτί-
και λεπτῶς Διαίται. Οκόσιοι δέ οἱ
ἀκμή ὑπερογ, ἐσ ἐκεῖνο καὶ τῷρο ἐκείνῳ σμικρὸν
ἀφαιρετόν ἐμφροσθεὶ δέ πιοτέρως δια-
τᾶι, ὡς δὲν εὖτερός ἐνοσέων.

Οι σι μὲν ἀυτίκαιοι ἀκμή ἀρ' ἀυτίκαιοι λεπτοὶ διαιτᾶν.
Οισι δὲν ὑπερογ οἱ, σμικρὸν ἀφαιρετόν
Ἐσ μὲν ἐκεῖνο τε καὶ τῷρο ἐκείνῳ τῷροδε δὲ αἴσθως,
Ως εὖτερός ἐνοσέων πλέονται.

Quibuscunq; igitur morbi sum-
mus vigor in procinctu est, ex-
templo tenuem diætam vicitent.
Quibus verò seriùs futurus est morbi
vigor

vigor, & eo ipso tempore [vigoris,]
& paulò antè est deducendum: antea
verò liberaliùs indulgendum, ut
æger par esse possit.

A C, quicunque tener morbus, tenuissimus esto
Victus, cum morbi cœperit esse vigor.
Qui si nec præsens, nec adhuc impendet: abunde
Ut vires constent, suppeditato cibum.

'ΑΦΟΡ. ΙΑ. Aphor. ΙΙ.

Χρὶ δὲ ὑποσελλέμεναι ἐν τοῖσι παρεξυσμῶν
Προδέμεναι τότε γὰρ βρῶμα, μάλα βλεψερόν.
Ων δὲ κατίσαμέντες ὥσπερ δὲ ὁ ἔξυσμοὶ καὶ κύκλος,
Οἵτε παρεξυσμός, χρὴ ὑποσελλέμεναι.

IN paroxysmis à cibo abstinentium
est : nam ejus accessio damno est.
Quinetiam quæ periodis quibusdam
ingravescunt, in horum paroxysmis
abstinere oportet.

Nec

Nec lateat tempus, quando est accessio morbi:
Tutò vix etenim tunc alimenta dabis.
In queis circuitus verò est, servabis idipsum;
Summè namque cibis abstinuisse juvar.

ΑΦΟΡ. ΙΒ'. Aphor. 12.

Tous δὲ παροξυσμάς καὶ τὰς καταστάσιας δηλώσγονται οὐσοι, καὶ οὖν ὁρχείας τῆς ἔτεος, καὶ οἱ τῆς περιόδων θρόνοις ἀλλήλας ἀνταποδοθείες, ἥντε κατ' ἡμέρια, ἥντε παρ' ἡμέρην, ἥντε καὶ οἱ πλείονος χρόνοις γίγνωνται. Ατάρ καὶ τοῖσιν ὅπερανομένοισι, οἷον ἐν πλευριπνοῖσι πίεσλον ἢν αὐτήν ὅπεραντας ἀρχομένην, θρεψαχεύεις οὐδὲ οὔτε τοπερον ὅπεραντας, μηδένδε. Καὶ γέρα, καὶ ασθερίματα, καὶ ιδρωτές, καὶ ἔυκελτα καὶ δύσκελτα, καὶ θρεψαχέα καὶ μακρά τοις γενόματα ὅπερανομένα δηλοῦνται.

Tous δὲ παροξυσμάς τας τε σάσιας καταγόσται δηλώσκοι, καὶ οὐδὲ τῆς τῆς ἔτεος, Ανπαταμέσταις τε ὁδῶν ποτε εἰς ἀλλήλας, ἥντε καθημέενται, ἥντε παρημέενται, ἥντε χρόνοιο διὰ πλέον Θεοφιλέωσι μεσάνται. Αυτάρ δὴ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀποφανομένοις οἷον

Οἰον ἔαν πλύνελον βέη ἐν πλευρίπδῳ ἀρχῇ,
Ἐγγὺς αὖτις ἀκμῇ. οὐδὲ μή, ἐκεῖτι δή.
Οὐεσύ, υπαλχώρημ, ἴδρως τε νοσήματα δηλοῖ
Δύσκειτα καὶ ευκειτα δή, μακρός τε καὶ βραχέας.

Am verò paroxysmos & status
morborum ipsi pro se quiq; mor-
bi aperient, & anni tempora, & statæ
periodorum vices interq; se recipro-
cationes, si quotidianæ illæ fuerint, tum
si alternis diebus repeatant, tum si ma-
joribus intervallis. Eò quoque perti-
nent epiphænomena: ut si ineunte
pleuritide expectoratum ilico appa-
reat, brevis est morbus; si autem se-
rius, diutinus. Quin & urinæ, & de-
jectiones, & sudores, ut apparuerint,
secundi aut sinistri morbos judicii,
breyes aut diuturnos fore significant.

Nunc quinam accessus, quæ conditiōque futura est,
Ex morbo, ac anni tempore scire licet.
Circuitus varius poterit quoque multa notare,
Sive hic quotidianus, aut quomodo cunque redit.
Indicat haudq; parūm quod morbo accedere natum est:
Exemplum lateris prebeat inde dolor.
Si namque edatur primo jam tempore sputum,
Per brevis: at si extet postea, longus erit.
Urinæ, necnon alvus sudorique docebunt,
Quod morbi sparum, judiciumve dabunt.

ΑΦΟΡ. ιγ'. Aphor. 13.

Γέροντες ἐυφορώτατα νησέιν φέρεσσιν
λεύτερον οἰκατεσκόλεστον ἡλικία μετείχια.
πάντων δὲ μάλιστα παιδία.
τυτέων δὲ αὐτέων ἀ τὸν τύχην αὐταῖς
ἐωστούσις προτυμότερος ἐόντα.

Ηττορως μάλιστα νησέιν γε φέρεσσι γέροντες.
Δεύτερον, ἡλικίαν διστικτισμένη.
Οι δὲ νέοι μὲν τάς μὲν τάς δὲ τὰ παιδία. τούς δὲ
ἡκιαδίας φύσεις διατρέψασμότεροι.

Senes (quibus est cruda viridisque
senectus) inediae patientissimi
sunt: mox homines constantis æta-
tis: nequaquam adolescentes: maxi-
mèque omnium pueri: atque omni-
no qui id ætatis fuerint alacriores.

Longa senes leviter tolerant jejunia, deinceps
Ætatis medium qui ingrediuntur iter.
Sed juvenes agré, puerique his ægrius, omnes
Ingenio quotquot fervidiore valeant.

ΑΦΟΡ.

ΤΑῦξανόμενα πλεῖστη ἔχει τὸ ἔμβολον τοῦ φερμοῦ πλεῖστης γὰρ λεῖται τρισιφῆς εἰ μὲν μή, τὸ σῶμα ἀναλίσκεται. Γέρεστι μὲν ὀλίγον τὸ φερμόν αὐτοῦ τῷτο ἀργεῖ ὀλίγων ὑπεκκαυμάτιον. Τοῦτο πολλῷ γάρ οὐ ποσθέννυται. Διὰ τῷτο δέ οἱ πυρετοὶ τοῖσι γρίγοντις γάρ οὐκοίως οὔξεες. Φυγρὸν γάρ τὸ σῶμα.

Θερμὸν ἔχει τὰ αὐξόμενά πλεῖστον τὸ μὲν ἔνθον. Τένεκά τοι πλεῖστης ταῦτα τρισιφῆς μέειται. Ήν μὲν μή, αὐτίκα σῶμα ἀναλίσκεται. Οἱ δὲ γέροντες θερμὸν ἔχεται ὀλίγον τοῖς αὐτοῖς δὲ οὐκ ὀλίγον. Σβέννυται απαύτως γάρ πολλῆς. Τοῖς ἐκ αὐτῶν οὐκοίως οὔξεες οἱ πυρετοί, ένεκα φυγότατοι.

QUæ corpora incrementis augeantur, plurimum habent calidi nativi; proptereaque plurimo egent alimento: alioqui horum corpus tabescit. Senibus verò parum caloris superest: quo fit ut paucis fomitibus contenti sint: nam copiâ extinguetur.

B rebus

retur facile. Quæ causa est cur senibus non ita sint febres acutæ: frigidum enim est eorum corpus.

Corpora dum crescunt innato plena calore,
Nè consumantur, plura alimenta petunt.
Exiguus verò calor accedente senecta est:
Hic nè extinguitur, convenit esse parum.
Hac causa minus ergò senes torquentur acutis
Febris, ut quorum corpora frigus habet.

ΑΦΟΡ. 15. Aphor. 15.

AΙ κοιλίαι χθικῶν ἐνθρόνος θερμόταται φύσι, ἐν πυνοι μακρότατοι. Οὐ ταῦτησιν ὡρησι καὶ φροσάρματα πλείω δοτέοντες καὶ τὸ ἔμφυτον θερμὸν πλειον ἔχουσι. Σοφῆς ὡρησι πλείουσι δέοντος σημεῖου ἀντιλικίαι, καὶ οἱ ἀθληταί.

ΩΕρμόταται δὲ φύσει αἱ κοιλίαι εἰσί, καὶ πυνοι μακρότατοι, οὐ τῷ χείματι καὶ ἔσαι. Εν ταῦταισι δέ τοι ὡρησι φροσάρματα δύνανται πλείουσι θερμὸν γε τέμφυτόν δέ τοι πλέον. Καὶ διὰ τόπο προφῆταις πλέοντος θερμότητος δέεσθαι. Μάρτυρες ἀθληταί, καὶ πάλιν ἀντιλικίαι.

In-

TNSignes capacitates internæ Hymene & Vere sunt naturā calidissimæ, & somni longissimi. Iis igitur temporibus cibi accessio est adjungenda: nam cùm calidi innati plus habent, eo fit, ut iis majore nutricatus opus: cuius rei documento nobis sunt ætates, & athletæ.

Natura, ventres & bruma & vere calorem intus habent summum, fitq; per ampla quies. Tempora pérque isthæc epulis licet ampliter uti: Quod satis athletæ nos, puerique docent.

ΑΦΟΡ. 15'. Aphor. 16.

AΙ ὑγραὶ διάγλαυ πᾶσι τοῖσι πυρεῖσιν γοτ ἔυμφέργοτ, μάλιστα δὲ παῦδιοισι, Καὶ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσιν γάρ τως εὐθυγένοισι γέγοναθαι.

TΟῖς πυρεῖσιν γοτ, μάλιστα δὲ τοῖς παῦδιοι, Χ' ὅτισιν ἔθιστο λαβεῖν υγρά, δοξέσιν γράπειν.

Diaetæ humidæ febricitantibus
omnibus accommodatæ sunt,
maximè verò pueris, atque aliis qui
sic diætam instituerunt.

Humidior vietus pueris, pariterque suetis
convenit, accensis corporibusque febri.

ΑΦΟΡ. 17. Aphor. 17.

Kαὶ οἱσιν ἀπαξὴν δίσ, καὶ πλείων ἐλάσ-
σω, ἐκατόν μέρος. Δοτέον δέ περ
τῷ ἔθει, καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ τῇ χώρῃ, καὶ τῇ ἡλικίᾳ.

Xεῖσιν ἀπαξὴν δίσ, καὶ πλείων ἐλάσσω
βραύματα χεὶς δύναμι, φερόμενος, κατέπει μέρες.
Τῷ δὲ ἔθει δοτέον περ, τῇ ὥρῃ καὶ δοτέον περ,
καὶ τῇ χώρῃ, καὶ περ τῇ ἡλικίᾳ.

Quin etiam quibus consentaneum
est semel aut bis die [pastum ini-
re,] quibusque pleniore aut parciore
manu, & quo progressu fieri oportet.
Sed concedendum est aliquid
consuetudini, & tempori, & regioni,
& ætati.

Num

Num semel, aut bis edant, num pauca an multa, vindendum:

Idquia minutatim, morbus ut ista feret.

Plurima sed mori, ac etati plurima danda:

Summaque sit ratio temporis, atque loci.

ΑΦΟΡ. ίν. Aphor. 18.

ΘΕ' πεος καὶ φθινοπώρου σιτία μυστορώ-
ται φέργοι χειμῶνος, ρήται, ἡρός,
λεύτερον.

ΔΥ' σφορεα τῷ θέρετρο τούτε σιτία καὶ φθινοπώρου.
Ευφορεα, χειμῶνος λεύτερον, ἀλλ' ξερος.

ΑState & Autumno cibos æger-
rimè ferunt: Hyeme, facillimè:
mox, Vere.

Autumno ac æstate cibus qui sumitur, ægrè
sumitur: apta magis tempora, ver & hyeme.

ΑΦΟΡ. ιθ'. Aphor. 19.

Τοῖσιν δὲ τῇσι τελεόδοιοι παροξυσμοί-
μνόισι μηδέν διδόναι, μηδὲ ἀναγκά-

B 3 ξιν

Ζεν. ἀλλ' ἀφαιρέσθι τὴν παραπτοσίαν πρὸ τῆς κρίσιον.

MΗδὲ οὐ δύοσι πέρι παρέστη παρεξαθεῖσιν.
Ἀλλ' ἀπὸ παραπτοσίων αἱρεῖ παρὰ κρίσιον.

IN morbis qui per circuitus recrudescunt, nihil est exhibendum, neq; ullâ ratione adduci quis debet ut aliquid exhibendum putet: sed contrâ demenda cibi accessio ante crises.

Ordine si accessus redeant, nil offerendum
Ante: decet vacuum corpus habere cibo.

ΑΦΟΡ. ι'. Aphor. 20.

TΑὶ κριόμνα, καὶ τὰ κεκριμένα ἀρτίως,
μή κανέδν, μηδὲ νεωτεροποιέδν, μήτε
φαρμακείησι, μήτ' ἄλλοισι ἐρεθισμοῖσιν.
ἀλλ' ἐᾶν.

MΗ κανέναι ἀκρίνει φύσις, οὐ προέκρινε,
Μηδὲ ἐρεθίζεναι τὴν φύσιν. ἀλλὰ ἐᾶν.

Quæ

Quæ judicantur perfecte, quæque
judicata sunt exquisite, nullo
modo movenda, neq; novanda, neq;
medicamentis purgantibus, neq; ali-
is irritamentis: sed missa facienda.

Quæ decernuntur, plenè aut decreta fuerunt,
ut moveas aliquid, vel medicere nefas.

ΑΦΟΡ. ηά. *Aphor.* 21.

A Δεῦ ἄγειν, ὅκου ἀν μάλιστα ῥέων, Ζεύ-
τη ἄγειν, οὐδὲ τοι ξυμφερόνταν χωρίων.

Ο Στα τάκτεα, οὐ κινητέα φαμακίσιν,
Ηχι μάλιστα ῥέπει, τῇδε μάλιστα ἄγειν.

Quæducenda sunt, eòducenda quò
maximè natura viam affectat, per
loca lege naturæ commoda.

Quò vis cunque rapit naturæ, fertor eodem:
Idq; haud neglecta commoditate loci.

Πέπονα φαρμακεύσν χὺ πινέειν, μη
ώμα, μηδ' σύ αρχῆσιν, ήν μη ὄργα.
Γά δέ πλεῖς σύ ὄργα.

Πεπία. μη ωμα ἀγειν, νέσσων μηδ' αρχαμενάων,
Ην μη ὄργηση ψρώτα. τὸ δὲ απάνιον.

Concocta medicamento purgare
ac movere oportet, non cruda,
neque ineunte morbo, nisi materia
turget: plurimum verò non turget.

Cocta, haud cruda move: nec quid, nisi turget
humor,
Principiis tentes. Quod minus aio frequens.

ΑΦΟΡ. κγ'. Aphor. 23.

Tαχωρέοντα μη τῷ πλίγῳ τέκμα-
ρεσθαι, ἀλλ' ὡς ἀν χωρέη ὅια μεῖ, Κε-
φέρει ἐνφόρως. Καὶ ὅκχ μεῖ, μέχει
λειποθυμίης ἀγειν. χὺ τύπτο ποιέειν, ήν ἐξαρ-
κέση ὁ γοστέων.

Μήποτε

MΗ' ποτε τῶν πλίνθει χωρίματα τεκμαίρεσθαι:
Αλλ' ὡς ἀν τὰ χρὴ χωρέη, ἐν τε φέρει.
Ηχι δὲ δεῖ, ἔως ἀν λείπησιν ὁ θυμὸς ἀγειν χρῆ.
Τέτο δέ, λιγὸς τῆς νοσέουντι παρῆ.

QUare excretiones non à copia aut
numero metiri oportet, sed pro-
ut qualia decet feruntur, & ægri fe-
runt ex facili. Nam si vel ad lipothy-
miam usq; movendum sit, faciendum
id sané, modò æger par esse possit.

Non quantum fuerit demptum de corpore refert:
Sed quale, & placidè num ferat æger idem.
Cumque animus dum deficiat vacuare necesse est,
Id facias, æger si modò robur habet.

'ΑΦΟΡ. καλ'. Aphor. 24.

EN τοῖσιν ὅξεσι πάθεσιν ὀλιγάκις, καὶ τὸ
ἀρχῆσι τῆσι φαρμακέινος χρεόν.
καὶ τῷτο πρεξευκρινόστατας ποιέειν.

OΞὺ νοσεῦντι ασθίως, καὶ ἐν ἀρχῆσι φάρμακα δίδναι.
Πρεξευκρινεῦντας τῷτο δὲ ποιέειν.

IN morbis acutis rarò, ac ineunte
morbo, [si id faciendum] pharma-
ciæ

ciæ est locus. Atque id, adhibito an-
tè singulari judicio, faciendum.

MOrbi principio purgans medicamen acuti
Rarò sumendum, nec sine judicio.

ΑΦΟΡ. ΧΕ. Aphor. 25.

HΝ οία λεῖ χαθαίρεσθαι χαθαίρωνται,
ξυμφέρει τε καὶ ἐυφόρως φέρεσθαι λεῖ
κατία, δυναχερῶς.

HΝ δὲ καθαίρεσθαι οία χρή, ξύμφορον δὲν,
Hūφόρως τε φέρεσθαι δὲν διά, αργαλέως.

Si qualia purgari oportet exclu-
dantur, confert, perferuntq; ala-
criter: sin contrá, difficulter ferunt.

Si quod oportebat purgatio sustulit, aegro
utilis existit, fitq; molesta nihil.

TΩΝ

A decorative horizontal border featuring a repeating pattern of stylized, symmetrical floral or geometric motifs in black on a white background. The pattern consists of small, intricate shapes that form larger, interconnected units, creating a dense and elegant border.

ΤΩΝ ἹΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
Ἀφεισμῶν Βιβλίον β.

HIPPOCRATIS
Aphorismorum
LIBER II.

Αφοεισημὸς ὁ ἀρχῶτος

Aphorismus primus.

Ε Ν ἡ γενίματι ὑπνος πόνου ποι-
έι, θανάσιμον· οὐδὲ ὀφελέη,
δὲ θανάσιμον.

ΥπνΘ ὅκε πίκλισι πόνον, θανατιφόρον ὅξιν
Οὐ θανατιφόρον ἔστι, οὐδὲ ποτε ὀφελένη.

Quo in morbo somnus labore
parit, funestum: sin autem juvat,
nihil funestum.

Somno per quemvis morbum faciente dolorem,
Signum lethale est: sed minuente, bonum.

ΑΦΟΡ.

28   H I P P O C R A T I S
'ΑΦΟΡ. β'. Aphor. 2.

ΟΚ^τε ^ταχθροσωίω ^τηπνος παύει, ^αγαθόν.

^τΕΥΤΕ παραφρεσωήν ^τηπνος παύει, μέγ^α αίμενον.

UBi [enim] somnus delirii va-
cuitatem affert, bonum.

Sicuti sublata est ubi deliratio somno,
Ægroti facilis creditur esse salus.

'ΑΦΟΡ. γ'. Aphor. 3.

ΤΠνος, αγευπνίη, αμφότερα μᾶλ-
λον τ^ας μετρί^α γυγνόμνα, κακόν.

ΤΠνος, αγευπνίη τε πέλει, κτ^η μέτρον, αέτιον.
Μᾶλλον τ^ας μετρί^α, αμφότερην δὲ κακόν.

SOmnis & vigiliæ, utraque, si im-
moderata sint, malum.

Si quis plus aequo vigilaret, laeditur inde:
Sique cadat nimius pectore somnus, obest.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. Ι'. Aphor. 4.

ΟΥ πλησιονή, ό λιμός, ό δέ άλλο
ό δέντρον αγαθόν, οὐ, πάντα μᾶλλον τὸ φύ-
σιος ή.

ΟΥ δέ πλησιονή, οὐ λιμός δέ τοι, ό δέ πάλλο
οὐδέντρον, μᾶλλον τῆς φύσεως οὐ, τάν ή.

NEqua satietas, neque nimia cibi
abstinentia, neque aliud quip-
piam salutare, quod supra naturam
fuerit.

UΓέ, *nimirum plenum, nimirum sic corpus inane*
In vizio est, quidvis exuperansque modum.

ΑΦΟΡ. Ι'. Aphor. 5.

KΟ' ποι αὐτόματοι φερόγχοι νέστοι.

Αυτόματοι φερόγχοι κόποι νέστοι σπένσας.

LAssitudines ultro obortæ arguunt
[futuros] morbos.

COrpora sponte sua quæ sunt quasi fessa labore,
Morbis haudquam sunt caritura diu.

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 6.

Οκόσι πονέοντες πι τῷ σώματος, τὰ
πολλὰ τῆς πόνων οὐκ ἀισθάνονται,
τῷ πέοισιν οὐ γνώμην νοσέει.

ΣΩματιθεῖται γε πονείοντες πι, τὰ πολλὰ πόνων οὐκ
αισθένται, γνώμην τοῖσιν δὲ τοσέει.

Quicunq; ex parte aliqua corporis
laborant, & nullo modo eam læ-
sionem percipiunt, iis mens laborat.

Cum dolor est partis cuiusquam corporis, & non
percipit hunc aeger, mens animusque labat.

'ΑΦΟΡ. 6'. Aphor. 7.

Tαῖς πολλῷ χρόνῳ λεπτωμένα σώ-
ματα νωθρῶς ἐπαναρρέφειν δεῖ. τὰ δὲ
ολίγῳ, ολίγως.

Σωματος εἰνὶ χρόνῳ πολλῷ λεπτωμένοιο,
δῆτι τρεφέμεν νωθρῶς ἐν δὲ ολίγῳ, ολίγως.

Quæ longo tempore extenuata
sunt corpora, lente reficere
oportet: quæ verò brevi, celeriter.

Corpore quæ lentè sunt extenuata, requirunt
Paulatim refici: quæ sublitoque, brevi.

ΑΦΟΡ. ί. Aphor. 8.

Hην ἐκ γύσου τροφῶν λαμβάνων πιστοῖ
ἰχύη, σημαίνει ὅπε ταλειόνι τροφῇ το
σῶμα χρέειαν. οὐδὲ τροφῶν μη
λαμβάνοντος τόπο γίγνεται, χρὴ εἰδέναι
ὅτι κενώσιος δέεται.

Hην γε τροφῶν ὁ λαβὼν ἐκ νέστε μη ἰχύη,
δῆλον ὅτι πλέοντι σῶμα τροφῇ χρέεται.
Τόποι γίγνονται ἡ τροφῶν τε μηδὲ λαβόντος,
ἴδιος ὅτι τόπος ὁ παθῶν φαρμακίν δέεται.

Si quis à morbo cibum capiens non
confirmatur, pleniore id arguit
corpus nutricatu uti. Quod si nec
capieni idem contingat, vacuatione
tum opus esse pro certo habendum.

Si vigor à morbo comedenti haud accidat aegro,
Significat nimio membra onerata cibo.
Verum si abstinat, nec vires colligat, humor
Qui nocet in primis evacuandus erit.

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. 9. Aphor. 9.

TA' μή καθαρός τὸς σωμάτικος ὀνόσσοι ἀνθρέψης, μᾶλλον βλάψεις.

Σῶμα τὸ μή γενεαρχὸν πρεφέμεν καὶ βλαπτέμεν, θεον.

Corpora impura quo plus alimenti assumunt, eo pluribus damnis augentur.

Ν *Am corpus, quod sit corrupto humore refertum, quo magis enutris, hoc magis error inest.*

'ΑΦΟΡ. 10. Aphor. 10.

TA' σῶματα χρή, ὅκας ἀντισ βέληται καθαίρειν, εὔροα ποιεῖν.

Σῶματα χρή ἐγέλονται καθαίρειν, εὔροα ποιεῖν.

AT qui, si quispiam corpora purgare voluerit, meabilia ut reddat necesse est.

Purganti quoties vacuas medicamine corpus, quod bene res cedat, fluxile redde prius.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. ΙΑ. *Aphor. II.*

Πρῶον πληρῶσθαι ποτῷ, οὐ σιτύ.

Πρῶον μὲν πληρῶσθαι ψάλι ποτῷ, οὐ ψάλι σίτε.

Facilius est refici potu, quam cibo.

Pocula nos nutrire valent velocius escis,
Humida quod solidis sint magis apta coqui.

ΑΦΟΡ. ΙΒ. *Aphor. II.*

Tαὶ ἐγκατελιμπανόμνα σὺ τῆσι γέ-
σοισι μὲν κρίσιν, ψωστροφὰς ποιέειν
ἔλωσει.

Eι πότερον οὐ νέστω μὲν πλὴν κρίσιν ἐγκατελείφθῃ,
Πολλάκι τοι φιλέειν νέστος ψωστρέφειν.

MOrborum reliquiae, quæ à crisi
superfunt, recidivos morbos
parere consueverunt.

MOrbi reliquiae, postquam crisis acta, manentes,
Sæpe reversuri fonsque caputque mali.

C

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. ιγ'. Aphor. 13.

ΟΚόσσοισι κρίσις γίγνεται, ταπείοισιν ή
νῦξ μύστρος ή πεφτός ή παροξυσμός.
ἡ δὲ θηλυτική εὐφοριατέρη ὡς θηλή τὸ πολύ.

ΗΝῦξ ή παρεγγυσα πεφτός τοῖο παροξυσμοῖο,
Οισινόσιο κρίσις γίγνεται, αργαλέη.
Η δὲ θηλυτική παροξυσμὸν μέτα νῦξ θηλεῖσα
Τῷ νοσέοντι ήσον γίγνεται αργαλέη.

Quibuscunq; propinqua est cri-
sis, nox eo paroxysmo superior
gravis est : quæ verò nox succedit
[crisi] maximam partem facilis est.

Judicium quibus est aegris iam jamque futurum,
His ante accessum nox solet esse gravis:
At quæ subsequitur (tristis certamine pugnae
Deposito) magna ex parte remissa cadit.

ΑΦΟΡ. ιλ'. Aphor. 14.

ΕΝ τῇσι τῇσι κοιλίτις ρεύσεοιν αἱ μετα-
βολαὶ τῇσι αὐτοχθονικῇ ὀφελέγ-
ον, οἵ μη ἐστοιχεῖ μεταβάλλον.

Ἐπιχρίσις

Eκχρίσιες μελαβάλλεσσι ἐν ῥεύσεσι γαστρὸς
Ωφελέσσι, ἢν μὴ ὡσι πονηρότεραι.

IN alvi profluviis [criticis ultro
obortis] excrementorum varie-
tates juvant, nisi excreminta in pra-
va mutentur.

VEnter si excernat vario distincta colore,
Utile censetur, ni color ille malus.

ΑΦΟΡ. ΙΕ. Aphor. 15.

Oκχράρυγξ νοσέει, ἢ φύματα τῷ τῷ
σώματι ἐκφύεται, σκέπτεοδα χρὴ
τὰς ἐκχρίσιας. Ἡ γένος χολώδεες ἔωσι, τὸ
σῶμα ξυνοσέει· οὐδὲ ὄμοια τοῖσιν ὑγιά-
νοις γίγνεται, ἀσφαλὲς τὸ σῶμα τρέφειν.

Oττε φάρυγξ νοσέει, ἢ τοι φύματα ἐκρύονται,
Χρή σε σκέπτεοδα σώματος ἐκχρίσιας.
Ξυνοσέει γένος σῶμα, χολώδεες οὐ περ ἔωσιν.
Ἡ γένος δέ, τὸ σῶμα ἀσφαλές δέ τρέφειν.

At verò ubi fauces ægrotant, aut
tubercula è corpore pullulant,
excretiones considerare oportet.

C 2 Nam

Nam si biliosæ fuerint, interna viscera unà ægrotant: quòd si sanorum excretionem præ se ferant, corpus alere tutum est.

FAuces cùm fuerint ægræ, vel tubera carne Prodierint, alvus conspicienda venit.
Nam si perfusa est bili, tum corpora languent: Si qualis sani est, corpus oportet ali.

'ΑΦΟΡ. 15'. Aphor. 16.

ΟΚΣ λιμός, δὲ πονέειν.

Τοῖς λιμωπόντεσι πονήμεναι εἰς πρέπον δέσιν.

COrpore inediâ confecto, non laborandum.

Omnimodis debent omnes vitare laborem,
Si quibus ex causis dura ferenda fames.

'ΑΦΟΡ. 15'. Aphor. 17.

ΟΚΣ ἀν τροφὴ τῆς φύσιν πλείων εἰσέλθῃ, τῶν ιγοσον ποιέει δηλοῖ δέ
Ἐν ἴσοις.

Παρ

Πάρ φύσιν εἰσελθόσα προφήνεσματα πίκτε.
Ἐκ δεργησόντων, ἔστι μαθεῖν, μετόδοτον.

Vbi nutrimentum ultra naturam
capitur, morbum facit: Argu-
mento est & ipsa sanatio.

Cum plus quam satis est sumatur, morbus adurget:
Curandi plane hoc ex ratione patet.

ΑΦΟΡ. 18.

Tῶν τεφόνων ἀτρόως καὶ ταχέως, οὐ-
χεῖσι καὶ αἱ αἰχμαλότητες γίγνονται.

Οὐαὶ τεφόνοι τάχει, οὐαὶ αἰχμαλότητα.

Eorum quæ affatim & celeriter nu-
triunt, celeres etiam existunt ex-
cretiones.

Quod tum confertim nutrit, tum tempore parvo,
Parvo secerni tempore sive ut idem.

ΑΦΟΡ. 19.

Tῶν ὀξεῶν γενομάτων δὲ πάντας ἀσφα-
λεῖς αἱ αἰχμαλότητες γένεται τὰς θα-
νάτους, γένεται τῆς ὑγείας.

Ατ.

A I μὲν περιγράφεις ὑγείας καὶ δακτυλίου,
Οξεῖσιν ἐν παθήσει, εἰ πάνυ ἀσφαλέσσει.

A Cutorum morborum non
omnino, & sine dubio, interi-
tus aut salutis sunt prædictiones.

V Itē ac interitus fallax prædictio, morbus
Spicula si pharetra promit acuta sua.

ΑΦΟΡ. Aphor. 20.

O Κόσσοισι νέοισιν ἐόσιν αἱ κοιλίαι ὑγραί
εἰσι, τύπεοισιν ἀπομεράσκοις ἔνραμ-
νονται· Οκόσσοισι δὲ νέοισιν ἐόσιν αἱ κοιλίαι
ἔνραμνεισι, τύπεοισι φρεσβυτέροισι μηνομέ-
νοισιν ὑγραίνονται.

O Ιστινέοισιν ἐόσιν αἱ κοιλίαι ὑγραὶ ἔσσοι,
Τοῖσι γέρεσιν ἐόσιν αἱ φρέσκαι εἰς ἔπειτεραι·
Οισι νέοισιν ἐόσιν αἱ ἔνραμνοι κοιλίαι ἔσσοι,
Τοῖσι γέρεσιν ἐόσιν ἔμπαλιν ὑγρότεραι.

Q Uibus juvenibus profusior est
Calvus, iis senescentibus contra-
hitur: Et quibus in adolescentia fuit
adstricta, affecta aetate solvitur.

Curſu

Curſu ſi nimio juveni fluat impetus alvi,
Contrahit hunc demum ſepe ſenecta ſibi.
Aſt adolescenti ſi contrari adſtrigitur alvus,
Fit plerunque eadem pōſt reſoluta ſeni.

ΑΦΟΡ. κά. Aphor. 21.

Λιμὸν θώρηξις λύει.

Λιμὸν θώρηξις λύει, δεινὸν τῷ ἐδύτᾳ.

Famem caninam thorexis eximit.

Quæ ſatī expleri neſcit jejuna cupidio,
Tollitur exhausto liberiore mero.

ΑΦΟΡ. κβ'. Aphor. 22.

Απὸ πλημμοῦς ὀκόσα ἀνυγούμαται
γένηται, κένωσις ἕπεται. Εἰ ὀκόσα
ἀπὸ κενώσιος, πλημμονή ἡ τῷ
ἄλλῳ ἡ ὑπενίαντίωσις.

Ος σα τὸ σῶμα ἀνηρπληρεῖν υγούματα πίλει,
Ἴππαι ταχέως ταῦτα τὸ σῶμα κενεῖν.
Ομα τὸ σῶμα κενεῖν, ἵππαι ταῦτα τὸ πληρεῖν.
Ἐσι γένεται τοιάδε ἀναιρετικά.

Quemadmodum enim qui à sati-
etate eveniunt morbi, vacuatio-
ne curantur; ità qui à vacuatione pro-
fiscuntur, satietate. Ac pari ratione
aliorum adhibitâ mediocri contrarie-
tate.

MOrbi quodque genus pleno si corpore fiat,
Demi materiam velle videtur opus:
Si verò tenui considerit, adjiciendum est.
Cura & ab oppositis quæque petenda modis.

ΑΦΟΡ. ιγ'. Aphor. 23.

TA' ὁξέα τῷ γυναικάτων κρίνεται εἰ
τεωταρεσκαύδεικα ήμέρησιν.

Τῷ γοργον κριτικῷ δεκτέωρες ήμέρ' εῖσιν.

ACuti morbi intra quatuordecim
dies judicantur.

Corpus si quando morbis tentetur acutis,
Infra bis septem fit crisis æqua dies.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. κλ'. Aphor. 24.

Τοῦ επὶ ἡ τετάρτη ὄπιδηλος επέρνει
εβδομάδος ἡ ὄγδοη ἀρχή. Θεωρητή δέ
ἡ ἐνδεκάτη αὐτη γέροντι τετάρτη τῆς
επέρνει εβδομάδος. Θεωρητὴ δέ πάλιν ἡ
ἐπακγειδεκάτη αὐτη γέροντι τετάρτη μὲν
ἄπο τῆς τεωταρεκαγδεκάτης, εβδόμην δέ
ἄπο τῆς ἐνδεκάτης.

Η Γε τετάρτη μὲν πέλειαι τὸν ἔπειρον επίδηλον
Τῆς ἡ μὲν περιστάλια ἀρχὴ ἡ εβδομάδος
Ογδοή δέ. Θεωρητὴ ἡ καὶ ἐνδεκάτη σίνη.
Ηδε γὰρ εβδομάδος τῆς δε τομέων εἶχει.
Εστι θεωρητὴ δέ πάλιν δεκάτη τε καὶ ἔπιδηλον
Πῶς πουρευδεκάτης οὗτος, ἐνδεκάτης τὸν ἀπέγειρε.
Ηδε γάρ δέ τετάρτην ἀπαντειρευδεκάτης τε,
Εβδόμην δέ τοιούτην αὐτὴν ἀφενδεκάτης.

Septenorūm quartus est index :
Octavus, secundæ septimanæ initium. Observabilis & ipse undecimus: alterius enim (secundæ septimanæ) quartus existit. Iterumque dies decimus septimus observabilis: is enim à quartodecimo quartus est, & ab undecimo septimus. *Quartus*

Quartus quisque dies septeni creditur index:
Hebdomadæ octavus principium alterius.
Quo fit ut undecimus spectetur, nempe quod ille
 Alterius quartus ponitar hebdomadæ.
Magnam præterea decimus vim septimus addit,
Quem quartus decimus undecimusque norant.

ΑΦΟΡ. κέ. Aphor. 25.

Oι γεενοὶ τελετῶι: Τὸν πολλὰ γένον
 ταῦ θεραπέες οἱ δὲ φθινοπωενοὶ μα-
 κροί· καὶ μάλιστα οἱ τερψ τὸν χριμῶνα
 σωάποντες.

Kαὶ δὲ ὡραῖς ἔτε θεραπέες, καὶ μακροὶ ἔστιν
 οἱ γε τελετῶι. Τὰ δέρε θεραπέες
 οἱ πολὺ τὰ δὲ φθινοπωρε, μακροὶ ἔστιν.
 οἱ δὲ τερψ χειμῶν, εἰσὶν ἐπ μακρότεροι.

Astivæ quartanæ maximam par-
 tem sunt breves: Autumnales
 verò sunt longæ; maximèque quæ
 proximè absunt ab Hyeme.

Fit plerunque brevis quartana æstiva, vicissim
 Longa autumnalis, si modò subsit hyems.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. 26.

ΠΥρετὸν ὅπερι σασμῷ βέλπον γενέ-
θει, οὐ σασμὸν ὅπερι πυρετῷ.

ΣΠασμὸν ἀπαί πυρετὸν πολὺ φέρετερόν ὅπερι γένεσίς,
Ἡρα γένεσίς εὐθὺς σασμὸν ἀπαί πυρετόν.

ETENIM febrem convulsioni su-
pervenire satius est, quam con-
vulsionem febri.

COnvulsis nervis febrim succedere præstat,
Quam facta spasmus corripuisse febri.

ΑΦΟΡ. 27.

ΤΟῖσι μὲν καὶ λόγον καθφίγγοιν δὲ μετ-
πιστεύειν, τοῦτο φοβεῖσθαι λίσια τούτα-
μνηρὰ γνωμένα παραλόγως. Τὰ γένια πολλὰ
τῆλε τοιχτέων ὅπερι ἀβέβαια, εἰ δὲ πάνυ τοι
διχαμένην τοῦτο Χρονίζειν εἴωθεν.

TOIS καθφίγγοις αὖθις φανεροῖο λόγοιο
Οὐ ποτε πιστεύσει ὃς σοφίην ἔλαχεν.
Οὐδὲ λίσια ταρβήσει ἴδων συμπλόματα πολλὰ
Δημιά περ, ἐξαπίνης πάρ λόγον ἐρχόμενα.
Ασάτα

Ἄστια γένος καὶ βέβαια πέλει τοιῶνδε τὰ πολλά·
Οὐδὲ μηχανήσαται ταῦτα χρονιζέντα.

His, quæ sine certa ratione deprehensaque causâ levant, acquiescendum non est; neque vereri admodum de iis, quæ abs re & sine causâ prava apparent. Horum enim plura sunt instabilia, nec admodum in suo statu manere, nec diutius cunctari possunt.

Nemini fides non ex ratione levatis:
Nec metuas, temerè si graviora cadant.
Talia sunt etenim permulta incerta, diuque
Durare haud a deo, vel remanere, solent.

ΑΦΟΡ. κή. Aphor. 28.

TΩν πυρεασόντων, μη παντάπασιν ὅπι-
πολαίως, τὸ άγρια μέντον καὶ μηδὲν οὐδείδο-
νται τὸ σῶμα, οὐ καὶ συμήκεατο μάλον τὸ χα-
τά λόγον, μοχθηρόν τὸ μὲν γένος μῆκος νέας
σημαίνει, τὸ δὲ ἀνθένδαι.

Hη ποτε τοῖσι πυρεασόντεσιν μὴ ππολαίως.
Πάντη καὶ οὐ πᾶσι σῶμα τὸ αὐτὸ μέντη.
Μηδεῖν

Μηδὲν ἔν τε διδῷ, ἢ σω̄ μάλα πολλὰ τετήκῃ

Πάρ λόγου, ἀμφότερον τῶνδε μὲν ἀργαλέον.

Τὸν πυρετὸν τότο φερέει χρονιώτερον ὅντα.

Τέτο δὲ κάμηντος τῶν ὀλίγων διώσαμεν.

Si febricitanti, nec omnino leviter,
suo statu maneat corpus, nihilque
concedat morbo, aut hoc etiam plus
æquo gracilescat, calamitosum: hoc
enim diurnitatem morbi, hoc verò
infirmitatem significat.

Si, quibus haud levis est febris, tabescere corpus
Aut nihil, aut nimum cœpit, utrumque malum.
Illud enim mōrbum longum docet esse futurum,
Corporis hoc planè languida membra probat.

ΑΦΟΡ. κτ'. Aphor. 29.

Aρχομένων τὸν νέον, ἢν πιθανέη κινέσθι,
κίνεε ἀκμαζόσων δέ, ἢ συχίων ἔχειν
βέλπον ὅτιν.

Kίνεε, ἢν πιθανέη, τόμον νέον ἀρχομένων
Ἀκμαζόσιαν, βέλπον ἢ συχίη.

INeuntibus morbis, si quid mo-
vendum videatur, move: nam, illis
vigentibus, quiescere satius est. *Prin-*

Principio morbi, moveas quodcumque movendum est:
Nam, dum consistit, præstat animas quies.

ΑΦΟΡ. λ'. Aphor. 30.

Πεεὶ ταὶ ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη πάντα
ἀνθενέπεργα. τοιὲν δὲ ταὶ ἀκμὰς
ἰδυρόταρα.

Νοτοσοι αἱ ἀκμαὶ γεναι αἱ ταὶ χαλεπώτατα ἔσονται.
Ηασον δὲ ἀρχόμεναι καὶ ἀποπαύμεναι.

Nam principio & fine morbo-
rum imbecillia sunt omnia: in vi-
gore verò vehementissima.

Ortus et occasus morbi symptomata parva,
vis velut hæc augens asperiora dabit.

ΑΦΟΡ. λά. Aphor. 31.

Τοιὲν ἀρρενίνες εὐσιτέοντι μηδὲν ὅπε-
διδονατ τὸ σῶμα, μοχθιρόν.

Παντὶ τῷ εἰ τῆς ἀρρενίνες εὐσιτεῦντι
μίνη τὸ σῶμα ἐπιδεῖν, εστι μάλα σφολερόν.

Cui

Cui à morbo cibum optimè capienti non confirmatur corpus, malum.

Si cui post morbum nil corpus alatur edendo,
Is magnum debet pertinacissime malum.

ΑΦΟΡ. ΛΒ'. Aphor. 32

Στὰ πολλὰ πάντες δι φαύλως
έχοντες, κατ' ἀρχὰς μὲν εὐσιτέοντες,
καὶ μικρὸν ὀπιδιδόντες, περὶ τῶν
τέλει πάλιν ἀσιτέοντι. Οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς
μὲν ἀσιτέοντες ἴχυρῶς, ὑπερον δὲ εὐσιτέον-
τες, βέλτιον ἀπαλλάσσοντι.

Στὸπὶ τὸ πλεῖστον φαύλως διέχοντες, εὐ αρχαῖς
εὐσιτεῦντες ἀρ, μήτι μιδόντες ἐπ,
Αὐτὸς ἀσιτεῦντι πρὸς τῶν τέλει. Οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς
Σφόδρα γ' ἀσιτεῦντες, καὶ μετέπειτα πάλιν
εὐσιτεῦντες, ἔχοσ' ἀνομοίως τοῖς περτέροισι.
Καὶ γὰρ ἀπαλλάσσοντι παλὺ βελτιόνως.

Erè fit ut qui malè affecti, si ineun-
te cibi usu avidè cibos capiunt,
ac nihil edendo proficiunt, ad extre-
mum

mum inappetentes fiunt. Contrá, qui
ineunte cibi usu nihil omnino appe-
tunt, paulò pòst edendi appetentes,
meliore sunt loco.

Namque tibi cupidus, si non nutritur eodem,
Fastidire dehinc incipit æger homo.
Sin priùs oblatum morbo recreatus abhorret,
Pòstque cupit, res huic vertitur in meltus.

ΑΦΟΡ. λγ'. Aphor. 33.

EN πάσῃ νέσῳ τὸ ἐρρῶσθαι τὸν ἀγα-
γολαν, καὶ εὖ ἔχει τοῦτος οὐσίας τοῦτο-
στος, ἀγαθόν· τὸ δὲ κακόν, κακόν.

EN πάσῃ νέσῳ τερρώσθε τὸν διάνοιαν,
Πρός τε φοργῆς πρὸς ἔχειν εὖ, καλόν· εὖ, κακόν.

IN quovis morbo animo bene va-
lere, ac rebus convenienter datis
gaudere, bonum: contrarium verò,
malum.

IN quovis morbo mens sana, cibique cupido
Qui offertur, bona sunt; hisque carere, malum.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. λδ'. Aphor. 34.

EN τησι νόσοισιν θασον κακιώευσιν,
οἰσιν ἀν ὄικείη τησ φύσιος, καὶ τησ οὐλι-
κίν, καὶ τησ ἔξιος, καὶ τησ ὥρης οὐ νόσος οὐ
μᾶλλον, οὐ οἰσιν ἀν μη ὄικείη κατά τη τέλεων,

HΣσον κακιώευσιν δέ εν τησι νόσοισιν,
οἰσιν ἀν ὄικείη ἔξι Θ. οὐλικίν,
Ωρης, καὶ φύσι Θ νόσο οὐ μᾶλλον περ, οὐ οἰσιν
Αν μη ὄικείη τῶν δε εη κατά τι.

IN morbis minus periclitantur, quo-
rum naturę, & aetati, & habitui, &
tempori congener est magis morbus,
quam quibus nulla ex parte est con-
sentaneus.

MOrbus ad aetatem, tempus, naturam, habitum νε δ
Conveniens, debet sollicitare minus.

ΑΦΟΡ. λέ. Aphor. 35.

EN πάσοισι τησι νόσοισι, ταὶ θεῖ τού
οὐφαλὸν καὶ τὸ οὐρον πάχος ἔχειν, βέλ-
D πότι

πόνον δέ τοι μὲν σφόδρα λεπτὸν καὶ ἐκτετικός,
μοχθηρόν. Ἐπισφαλὲς μὲν τὸ τοιότον ἐ^τ
περιστάται κατώ καθάρσιας.

EN πάσησι νόσοισι, τὰ διμφαλῶν οὐδὲ καὶ πηγαὶ
Ἐγγὺς ἐόντα πάχος βλέπτιον δέσιν ἔχειν.
Τὸ σφόδρα λεπτὸν, μοχθηρὸν πέλει, ἐκ τε τετικός,
Περὶ τὸ καθάρεσθαι αὐτὸν ἀποσφῆμες ὔν.

IN omnibus morbis, si crassum abdo-
men fuerit, melius est. Contrá, quando valde est tenuē, valdeq; con-
sumptum, calamitosum. Est enim,
itā affectum esse, periculofum ad in-
fernās purgationes.

Omnibus in morbis, medium pārsq; infima ventrī
Crassa juvant: nimium nam tenuata nocent.
Et cūm purgandum est per partes inferiores,
Si contabescant, abstinuisse decet.

ΙΑΦΟΡ. λγ'. Aphor. 36.

Oι ὑγιένες ἔχοντες τὰ σώματα, εὐτῆσι
φαρμακείησι καθαυρόμενοι, ἐκλύον-
ται ταχέως, ἐπὶ ποτηρῆς περιφερεόμενοι.

T^ος

TOÙS οὐκενά τὰ σώματά ἔχοντας, φαρμακίου
'Ου χεὶς ἵπτεων παιδεῖα καθαιρέμεναι,
'Οὐδὲ ἄλλες τὰς χρειομένες γε προφῆται πονηρῆς
'Ἐκ γὰρ λύονται αμφότεροι ταχέως.

Qui sunt sano corpore, dum phar-
macia purgantur, celeriter ex-
olvuntur, atque hi qui pravo utun-
tur nutricatu.

Cui bene corpus habet, vires purgatio solvit;
Cuique parit succos esca maligna malos.

ΑΦΟΡ. ΛΣ. Aphor. 37.

Oι ἐν τὰ σώματα ἔχοντες, φαρμακεύ-
εσθαι ἐργάσσεται.

Περὶ τὰς φαρμακίας, οὐκεῖς ἐργάσσεται.

Qui securā sanitate fruuntur, hos
purgare grave est.

Corporibus summè gravis est purgatio sanis,
Discrimen saepe his non mediocre ferens.

TO συικρῷ χεῖρον ἐπόμα καὶ σινίον,
ἥδιον δέ, τῷ δὲ θελπόνων μᾶλι, ἀνδεσέ-
ρων δέ, μᾶλλον αἴρετέον.

TO συικρῷ χεῖρον πόμα καὶ βρῶμ', ήδύτερον δέ,
κρείπον Θ', ήν μὴ ἐνστήν, περιεργέτεον.

Cibus & potus paulo deterior, sua-
vior tamen, melioribus quidem,
sed insuavioribus, est anteponendus.

A *Gredi quæcumque placent alimenta palato.*
Præponas paulo deteriora licet.

OI θρεσβύταη τῷ δὲ νέων τὰ μᾶλι πολ-
λὰ νοσέγυιν θάσον ὄχόσα δι' ἀν αύ-
τέοισι χρόνια νυστίματα γένηται, τὰ πολλὰ
συναποθνήσκει.

Pρεσβύτεροι τά γε πολλὰ νέων θάσον νοσέασιν.
Αι δὲ νόσοι χρόνιαι τοῖσι πάγιν σφαλερά.

Senio-

Seniores, affectâ ætate, minùs ju-
venibus maximam partem ægrotant : Sed quicunque diuturni ipsis
eveniunt morbi, ferè commoriuntur.

Incidit in morbos citius juvenilior ætas,
Vix quibus & raro cauta senecta patet:
Quod si quis senibus cœpit diuturnior esse,
Finiri ferme non nisi morte potest.

ΑΦΟΡ. μ'. Aphor. 40.

Bράγχαι καὶ κόρυζαι τοῖσι σφόδραι
σεύτησιν δὲ πεπάνονται.

ΟΤ βράγχαι πολιοῖσι πεπάνοντ' εἰδὲ κόρυζαι.

RAUCITATES & gravedines senio
confectis non mitificantur.

UTR, si vel rauci fuerint, vel fortè gravedo
Occuperet, haud facile est hæc removere mala.

ΑΦΟΡ. μά. Aphor. 41.

OΙ ἐκλυόμενοι πολλάκις καὶ ἴχυρῶς ἀνευ
φανερῆς περιφέρειος, ἐξαπίνης τελευ-
τῶσιν.

ΟΙ

Oι ἐκλυόμενοι χωεὶς φανεροῖο λόγοιο
Πολλάκι καὶ ἵχυρῶς, εἰσὶ μάλιστα ἀκύρωτοι.

Qui frequenter & vehementer &
abs re deficiunt, repente mori-
untur.

Qui crebrò ac multum causa minime que patente
Deficiunt animo, hos mors inopina premit.

ΑΦΟΡ. μβ'. Aphor. 42.

Aποπληξίαινα ἵχυρει λύειν μέρι, ἀδιά-
νατον ἀσθενέα δέ, καὶ ἥπιδιον.

IΣχερῆς ἀποπληξίης λύσις εἰ μυατήσῃ.
Οὐδέ ποτε ἀσθενέα ἥπιδίη γε λύσις.

Apoplexia fortis discuti non po-
test: debilis verò, non facilē.

Non unquam poterit vehementis apoplexia solvi:
Sed nec quantumvis, absque labore, levis.

ΑΦΟΡ. μγ'. Aphor. 43.

Tοῦτον ἀπαγχούμενον καὶ κατελυόμενον,
μηδέπω δὲ τετρυχότων, καὶ ἀναφέργοντιν,
οἷον δὲν ἀφρός οὐδὲ τὸ γόμα. Αγχο-

Aγχομένων καταλυμένων τ', επιπλέοντων,
Οὐ δέ φέρεσθαι τοῖς πάρ τούτοις αὐτοῖς αὐτοῖς.

Qui strangulantur aut resolvuntur, necdum tamen animam efflatur, non restituuntur, quibus os obfatum spumâ est.

Os cui detrahe fit post suspendia spumans,
Ad vitam nulli posse redire datur.

'ΑΦΟΡ. μδ' Aphor. 44.

Oι παχεῖς σφόδρα κατέχει φύσιν, ταχύθαντοι γίγνονται μᾶλλον τιχνῶν.

Οι παχεῖς σφόδρα τιχνῶν, ὀκνημορθέροι τιχνῶν.

Qui naturâ valdè sunt crassi, celebrius moriuntur quàm graciles.

Ocyis, à pueris qui sunt vehementer obesi,
Quàm graciles, Stygiis præcipitantur aquis.

D 4

'ΑΦΟΡ.'

ΑΦΟΡ. μέ. Aphor. 45.

TΩν οὐρανοπειρῶν τοῖσι νέοισιν ἀπαλλαγὴν ἀμεταβολῇ μάλιστα τὸ ήλικίνιον, καὶ τῷ χωρίῳ, καὶ τῷ βίῳ ποιέαστι.

TΩν δὲ νέων ὄκοσιοι ἀπληπίκι, ἀπαλλάξασθαι τῶν χωρέων τε, βίων δὲ, ήλικίνιον τε μέτα.

Finem Epilepsiae juvenibus affeunt, ætatis, loci, & victus mutatio.

Conducunt puero, membris languore caducis, immixtata ætas, victus, itemque locus.

ΑΦΟΡ. με'. Aphor. 46.

ΔΥ' ο πόνων ἀμαγγυνομένων, μὴ κατὰ τὸν αὐλὸν τόπον, ὁ σφοδρότερος ἀμαρτοῖ τὸν ἔτερον.

ΣΥ' τε πόνων μέσορεχομένων μὴ κατεῖ τὸ αὐτό, τὸν μὲν σμικρότερον σφοδρότερος μινύσθε.

DUobus doloribus, nec eâdem parte, obortis simul, vehementior in inorem obscurat.

In

Insideant varia gemini si parte dolores,
Alterius sensum major ubique tegit.

ΑΦΟΡ. μζ'. Aphor. 47.

Πεὶ τὰς γένεσις τῷ πόνῳ, οἱ πόνοι
οἱ πυρετοὶ συμβαίνουσι μᾶλλον, οὐ
γνομένοις.

Οι πυρετοὶ τε πόνοι τε κατ' ἀρχὴν τοῖο πόνοιο
μᾶλλον γίγνονται, οὐ μέτριον γένεσιν.

Dum pus conficitur, dolores atq;
febres incidunt magis, quam jam
confecto.

Dum pus conficitur, febres magis atque dolores,
quam jam confecto pure, superveniunt.

ΑΦΟΡ. μη'. Aphor. 48.

Εν πάσῃ κινήσει τῷ σώματος, οκόταν
ἀρχητική πονέειν, τὸ διαταπαίειν, εὐ-
θὺς ἀκοπον.

Εν πάσῃ κινήσει ὅταν τῷ σώματος πονήσῃ,
ευθὺς τῷ πονέοντι πρεμίη ἀκοπον.

Ιη

IN omni corporis motu, cùm fatigari cœperit [immoderato motu,] interquiescere, seipsum lassitudinis reddit expers.

Corpus cùm nimio cœpit languescere motu,
Illijs extemplo fit medicina quies.

ΑΦΟΡ. μητέρα. Aphor. 49.

ΟΙ εὐθισμένοις τά's σωμάτεας πόνοις φέρειν, καὶν ὁσιν ἀσθενεῖς ή γρονήες, τῷσι
ἀσωμάθων ἴχυρῶν τε καὶ νέων ῥάχοι φέρεσσι.

ΟΣσα φέρειν ἔθος οὖτις, καλῶς γε φέρεσσι γέροντες.
Ουαὶ δὲ ἐκ ἔθος ἔθος, οἱ γε νέοι καλεπᾶς.

QUi assuetis indulgent laboribus,
quamvis infirmi fuerint aut senes, tamen insuetis validis atque juvenibus facilius ferunt.

Aut puer, aut natu grandis, quemcunque laborem
Insuetis melius sustinuisse valet.

ΑΦΟΡ.

TA' ἐκ πολλῶν χρόνων σωήσα, καὶ οὐκέτι
χείρω, τοῦτον ἀσωήσων ἱστοντανούσιν
εἴσατε· λεῖψαν τούτους τοὺς ἀσωήσας [καὶ τὰ
μικρὰ] μεταβάλλετε.

TA' καὶ πολλοῖς χρόνοις συνήσεα, τοῦτον ἀσυνήσων,
καὶ οὐκέτι χείρω, ἔως τούτους τούτους μεταβάλλετε.
Ἐτοι τούτους τούτους μικρὰν μεταβάλλετε.

Quin etiam quarum rerum inven-
teravit consuetudo, quamvis
deteriores sint illae, minus tamen in-
suetis male afficiunt. Ad insueta
igitur non nisi paulatim devenien-
dum.

In sueta consueta minus, si haud optima, ledunt:
Mutare interdum convenit ista tamen.

TO' καταὶ πολὺ καὶ ἐξαπίνης κενῆν, οὐκέτι
πληρέν, οὐκέτι θερμαίνεται, οὐκέτι ψύχεται, οὐκέτι
άλλως

ἄλλως ὄκωσθν τὸ σῶμα κινέει, σφαλερόν.
Καὶ γέ τὰν τὸ πολύ, τῷ φύσῃ πολέμον τὸ
δὲ κατ’ ὄλιγον, ἀσφαλέσ. Καὶ ἄλλως ἦν τις
ἔξι ἐπέργος ἐφ’ ἔτερον μεταβαύνη.

KΑππολὺ καὶ σπίνης πληρῶν τε τὸ σῶμα, κανθάνει τε,
Θερμαίνει, θύγει, κινέιναι τε, κακόν.
Πᾶν τὸ πολὺ πολέμειον γάρ φύσει, ἐκ ὄλιγον δέ,
Κανέναν τοις ἐξ ἐπέργοις ἐπεργον μεταβῆναι.

Plurimum autem repente vacuare,
aut replere, aut calfacere, vel
refrigerare, vel quovis alio modo
corpus temerè movere, periculoseum.
Omne enim nimium, naturæ bellum
indixit. Quod autem fit sensim ac vi-
cissim, periculi expers est, idque cum
aliás tum si quis ab uno ad aliud se
convertat.

Sed multum et subito plenum fieri vel inanem,
Frigentem aut calidum, siveque movere, malum.
Quicquid enim nimium est, naturæ displiceret: ergo
Istis paulatim suescere quenque decet.

ΑΦΟΡ,

ΑΦΟΡ. ιβ'. Aphor. 52.

ΠΑΝΤΑ κατὰ λόγον ποιέοντι, οὐ μὴ
γιγνομένων τῷ κατὰ λόγον, μὴ με-
ταβαίνειν ἐφ' ἔτερον, μένοντος τῷ
δόξαντος ἐξ ἀρχῆς.

ΤΩΣ ποιεῦντι λόγον κάτα πάντα, λόγον κάτα τῷ μὴ
γιγνομένῳ, οὐ πω δεῖ μεταβαίνειν.
Οὐ μεταβαίνειν δεῖ πώποτε ἐξ ἔτερον,
τεξ ἀρχῆς δόξαν ήν μένη, εἰς ἔτερον.

Si quis omnia convenienter, ex-
actoque judicio faciat, nec quic-
quam eā ratione efficiat: tamen ad
aliud non se convertat, modò id ma-
neat, quod ineuntibus remediis vi-
sum est.

Si male succedar cuncta ex ratione gerenti,
Mox temerè haud alia regrediere via.

ΑΦΟΡ. ιγ'. Aphor. 53.

Οκόσοι τὰς κοιλίας ὑγρὰς ἐχόσι νέοι
μὲν ὄντες, βέλπον ἀπαλλάσσοι τῷ

τῷ

τὰς ἔνεργες ἔχονταν ἐστὶ τὸ γένερος, χεῖρον
ἀπαλλάσσοι. ἔνηργονται γὰρ ὡς ὅπερι τὸ
πολὺ τοῖσιν ἀπογεγράσκονται.

Oιοι νέοισιν ἔστιν αἱ κοιλίαι υγεῖαι ἔστιν,
Τῶν ἔνεργες χύντων δι πολὺ βελπόντων
Ἄλλας τοστοί αἴπερ ἐπίκειται αὐτέοισι τὸ γένερος ἐπέλθει,
Ἄλλας τοιν αἴφεροι δι πολὺ χερεοτέρων.
Οιοι νέοισι γάρ υγεότεραι αἱ κοιλίαι ἔστιν,
Ξηραὶ γάρ τοισι γέρεσι, φύση.

Quibus juvenibus fluit alvus, me-
liore sunt loco iis, quibus adstri-
cta est: at senes facti, pejore sunt lo-
co; nam senescentibus ferè semper
adstringitur alvus.

Fusior in juvēne est alvus melior: sene facto,
Pejus habet; quoniam sit sibi sicca seni.

ΑΦΟΡ. 11. Aphor. 54.

Mεγέθεις δὲ σώματος σύνεδοσαι μηδί,
Μέλευσθέειν, καὶ οὐκ αἰδούσες ἐγγεγέ-
σαι μέ, μήχρησον καὶ χεῖρον τῷ μὲν ἐλασσόνων.

Εγίγ

EΣΤΙΝ ήδες τόδε μὲν, κακὸν ἔστιν αἰτίας,
Τὸν νεῖον μέγεδος σώματι οὐτε ἔχειν·
Δύγενσον, μέγεδος δὲ ἔχειν τὸν ἔοντα γέροντα,
Καὶ τὴν σμικροτέρων δέσποιντες.

Longâ staturâ juventutem exige-
re, liberale est, nec indecorum:
senescere, ferè inutile, ac deterius
breviore staturâ.

UIT decus eximium fit longa statura juventæ,
Sic præmaturo conficitur senio.

TΩΝ

ΤΩΝ ἹΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
Ἀφορισμῶν Βιβλίον γ'.

HIPPOCRATIS
Aphorismorum
LIBER III.

Ἀφορισμὸς ὁ ἀρχῶτος.

Aphorismus primus.

Ι μεταβολὴν τὴν ὥρεων μεταβολὴν πάλιν πάλιν τὴν πίκτυσιν γονίματαν καὶ σύντοναν ὥρησιν αἵματα μεγάλα μεταβολαγματαὶ οὐδὲν οὐδὲν τέλος οὐδὲν τέλος, τὰ δὲ τέλη κατὰ λόγον γένονται.

Ἄνθρωποισι βροτοῖς τίκτεσιν νοσήματα πολλά,
Ωραι τὰ ἔτεις αἱ μεταβαλλόμεναι.
Ἄι τε μεταβαλλέται μεγάλαι ἐν τῇσι ὥρησι
Ψυχῆς οὐδὲν δερμοῦ, τάλλα δὲ ὁμοιοτέροις.

Mutationes defectionesque temporum maximè pariunt morbos,

¶

& quæ in singula anni tempora incidunt, insignes mutationes frigoris aut æstus, cunctaque alia sic pro sua natura.

Temoris inumeros gignit mutatio morbos,
Et quæ temporibus mota repente cadunt.
Nunc etenim frigus, contra nunc opprimit æstus:
Cætera stantque pari, pro ratione, modo.

ΑΦΟΡ. β'. Aphor. 2.

TΩν φυσίων αἵ μὲν θεῖς Θέρος, αἵ δὲ
θεῖς Χειμῶνα εὐ ή κακῶς πεφύκασι.

Πρὸς δὲ ὄρες, φύσεις τε πεφύκασται αἱλοτε αἱλως.
Περὶς Θέρεως ή Χειμῶνος, αἱ μὲν εὖ, αἱ δὲ κακῶς.

Naturarum quidem aliæ ad Æstatem, aliæ ad Hyemem bene vel male constitutæ sunt.

Naturis fervens aliis fit amicior Æstas:
Naturis aliis congruit acris Hyems.

E 'ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. γ'. Aphor. 3.

TΩ̄ γινόσων ἄλλου περὶ ἄλλας ἐν ἡ καὶ
κῶς πεφύκασι. Καὶ ἡλικίας πινὲς περὶ^{τέλειας}
ώρας, Καὶ χώρας, Καὶ διαιτας.

Kαὶ ἄλλο πρὸς ἄλλο νόσημα. πρὸς ὥρας, πρὸς τε δι-
αιτας.
Χώρας δὲ ἡλικία, ἡνὶ ἐν, ἡνὶ κακῶς.

Quinetiam morborum alii, &
aetates aliæ facile aut ægrè sunt
comparatæ ad alia tempora, & regio-
nes, & diætas.

Tum quod ad aetates & morbos pertinet omnes,
Vis magna est vietus, temporis, atque loci.

'ΑΦΟΡ. δ'. Aphor. 4.

Eν τῇσιν ὥρησιν, ὅταν τὸ ἀντῆς ἡμέρης
ὅτε μὲν θάλπος, ὅτε μὲν ψῦχος γίγνη-
ται, Φθινοπώεια τὰ νόσημα πε-
ριπολέχειται χρή.

Eν τῇσιν δὲ ὥρησιν, ὅταν ποτὲ ἐν ἡμέρη ταπει-
θάλπος ἔησιν ὅτε, ψῦχος ἔησιν ὅτε,
χρὴ τότε περιπολέχειται νόσημα τὰ Φθινοπώρε.

IN singulis anni partibus, cùm eodem die modò caloris, modò frigoris dominatu cœlum tenetur, Autumnales morbos expectare oportet.

Cumq[ue] dies eadem frigus ferat atque calorem,
Disparis Autumni sunt metuenda mala.

ΑΦΟΡ. έ. Aphor. 5.

ΝΟΤΟΙ Βαρύκοι, ἀχλυώδεις, καρποί, νωθροί, αχλυτικοί. ὄκοταν οἵτινες μιαστεύῃ, τοιαῦτα στησιν ἀρρωστίησι πάχυσιν. Ήν δὲ Βόρδον ἦ, Σίχες, Φάρυγγες, κοιλία σκληραί, δυσχία φεικώδεις, οὐλιώα πλευρέων, σηθέων. ὄκοταν οἵτινες μιαστεύῃ, τοιαῦτα στησιν ἀρρωστίησι περιστέχεσθαι χρή.

ΣΩΜΑ Νότος μιαστεύει μάλα πολλά πέρυκει.
Εστι καρποβαρεῖος οὐδὲ χλυόεις τε Νότος.
Εστι Νότος νωθρός, καὶ δὴ Βαρύκοός οὗτος.

Ην δὲ μιαστεύῃ, ποιεῖται περιστέχει.
Ην δὲ Βάρειον ἔησι, φάρυγγες, καὶ αἷμα βίητες,
Αἱ πλευρέων τὸ οὖτις αἷμα, σηθέος αὶ τὸ οὖτις αἷμα.

Κοιλίαι οὐ σκληρά τε, οὐσκεῖαι οὐ τε φρικώδεις.
"Ην ὁ δυναστένης, τοιάδε περισσέ χρόνος.

Austri auditum hebetant, illiq;
graves sunt, caliginosi & tene-
brosi, necnon & capitis gravitatem,
segnitatem seu lentitudinem, & corpo-
ris laxitatem afferunt. Quotiescunq;
itaque Auster diu multumque domi-
natum tenuerit, hujusmodi ferè [sym-
ptomatisbus] per morbos afficiuntur
homines. Si autem Aquilo terras
perflat, tusses movet, eveniunt fauci-
um morbi, alvi duræ, urinæ difficul-
tates cum horrore conjunctæ, dolores
laterum atq; pectoris. Quotiescunq;
ergò is diu multumque dominatum
tenuerit, talia ferè in morbis expe-
ctare oportet.

Austri aures, visumque hebetant, capitisiq; dolores
Gignunt, languorem & corporis efficiunt.
Fert Aquilo tussim, faucesque exasperat, alvum
Comprimit, horrores egelidosque ciet:
Pectoris inducit pariter laterisque dolores.
Præditus his semper viribus est Boreas.

ΑΦΟΡ

ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 6.

Oκόταν Θέρος γένηται Ηει ὄμοιον,
ἰδρῶται, ἐπ' τοῖσι πυρετοῖσι πολλάς
θεραπεύεται χρή.

Pροσδοκέειν πολλάς ιδρῶταις δι' ἐν πυρετοῖσι
χρή, ὅκόταν Θέρος ήται Ηει ὄμοιόν τον.

Quotiescunque fit Aëstas Veri si-
milis, sudores multos in febri-
bus expectare oportet.

Si calor Aëstas similem Veri exhibet, indè
In febribus sudor non mediocris erit.

ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 7.

En τοῖσιν αὐχμοῖσιν, πυρετοὶ οὔξεις γί-
γνονται. Καὶ μὲν μὲν ὅπερι πλέον ήταν τὸ
ἔτος τοιότου ἐόν, ὅκοιν τινα κατέστησαν
ἐποίησεν, ὡς ὅπερι τὸ πολὺ καὶ τὰ γενόματα
ταιαῖτα δεῖ θεραπεύεται.

Oξεις δι πυρετοὶ γίγνονται, ἐπ τοῖσι αὐχμοῖσι.

Καὶ μὲν ἐπὶ πλέον μὲν τοῖον ἔησιν τότες,

Όντιν ἡρῷ ποίησε κατάστασιν, ὡς ὅπλα πλεῖστα
Καὶ νεονίκατα δὲ τοιάδε πρεσβοκέτιν.

Per squalores, febres acutæ incidunt. Et si maxima pars anni talis fuerit, qualem cœpit inire historiam, magnam quoque partem hujusmodi morbos expectare oportet.

Temporibus siccis, febres oriuntur acutæ:
Anni præque statu morbus ad arma vocat.

ΑΦΟΡ. Η. Aphor. 8.

EN τοῖσι καθεταῖσι καύροῖσιν, οὐδὲ ὡραῖοις τοῖσιν ὡραῖα δύποδιδῶσιν, εὐταχέες δὲ εὐχρηστέες αἱ γῆστι γίγνονται. Εν δὲ τοῖσιν ἀκατάστατοισιν, ἀκατάστατοι καὶ δύσκειτοι.

EΝ καύροῖσι καθισταμένοισιν, απ' ἦν γε διδῶσιν οράσις δ' ὥραι, εὐσαθέες τε νόοις. Ήγκριτοις τε ἔστι. Εν τοῖσι δὲ ασαθέεσι, δύσκειτοι δὲ νησέστι, ασαθέεσι τε νόοις.

Constantibus anni partibus, si tempestates convenienter succedant; bene morati, facilis ac secundi

cundi judicii incidunt morbi: At incertis, malè moratis, maléque constitutis temporibus, adversi difficilisq; judicii incidunt morbi.

Cum tempestatum bonus est habitus, leviores
Morbi nascuntur, judiciique boni.
Incerti contrà & graviores esse putantur,
Si partes anni non tenuere modum.

ΑΦΟΡ. 9'. Aphor. 9.

En Φθινοπώρῳ οὔταται αἱ νῦσσαι, οὐ
ταναπολέσταται ὡς ἐπίπαν. Ἡράλε
νηφύτατοι, καὶ οὐκινά τανάδες.

Oὔταται νῦσσαι καὶ οὐλέστραι εἰν Φθινοπώρῳ.
Οὐ τοι οὐλέστραιον Ἡρά, ἀλλα οὐκενότατον.

Autumno morbi accidunt acutissimi, & funestissimi feré: Ver
contrà saluberrimum est, miniméq;
funestum.

Lethiferi Autumno morbi pariantur oportet:
Tuta sed a morbis corpora Vere vigent.

'ΑΦΟΡ. Ι. Aphor. 10.

Το' φθινόπωρον, τοῖς τοι φθίνεσιν αὖτε κακόν.

Τὸ φθινόπωρον, τοῖσι φθίνεσιν αὖτε κακόν ἔστι.

Sed & tabidis Autumnus exitio
esse solet.Q Vinetiam si quos tabes invaserit, illis
Et gravis Autumnus, difficilisque nocet.

'ΑΦΟΡ. ΙΑ. Aphor. 11.

Τοῖς δὲ τοῖς ὥρεσιν, Ἡν μὲν ἔχειν
αὐχμηρὸς καὶ Βόρδος γένηται, τὸ δὲ
Ἐαρ ἐπομβρον καὶ Νόπιον, ἀνάγκῃ τοῖς
Θέρεος πυρετοῖς οὖτες, καὶ ὁ φθαλμίας, καὶ μυ-
εντείας γίγνεσθαι μάλιστα μὲ τοῖς γυ-
ναιξί, καὶ ἀνδράσι τοῖσιν ὑγροῖσι ταῖς φύσιας.

Τοῖν μὲν ὥρεσιν πάντει, Ἡν μὲν ἔχειν αὐχμηρὸς τοῖς
Καὶ ἡ Βορνί Θῆ, καὶ τὸ Ἐαρ Νόπιον
Ἡδὲ καὶ ἐπομβρον, ἀνάγκῃ μή τοι τοῖς Θέρεοι μὲν
Γίγνεσθαι ὁ φθαλμός μάλιστα, καὶ πυρετοῖς
Οὖτες, οὐδὲ μυεντείας τε μάλιστα γίγνεσθαι,
Τοῖσιν ὑγροῖσιν ἐστὶ δινδράστι ταῖς φύσιας.

Jam

Jam verò quod ad temporum importunitates & defectiones attinet, [hujusmodi ferè sunt,] Siquidem Hyems sicca & Aquilonia fuerit, Ver autem pluviosum & Austri- num, necesse est Aestate fieri febres acutas, & ophthalmias, & dysenterias: maximèque mulieribus, & viris naturâ humidioribus.

A Rida si sit Hyems, venti septemque triones,
Et si Ver Austros exhibet, ac pluvias;
Lippitur multis, nascuntur tormina, febres:
Corporéque hæc molli, fæminéoque magis.

ΑΦΟΡ. Β'. Aphor. 12.

HΙΝ Δὲ Νότος ὁ Χειμῶν καὶ ἔπομβρος,
καὶ εὔδιος γένηται, τὸ δὲ Εαρ αὐ-
χυρὸν καὶ Βόρειον, αὐτὸν γυναικες ἡστην ὁ
ποκοι θερέσ τὸ Ἡρ, ἐκ πάσης θερφάσιος
ἐκπέψωσκυσιν. αὐτὸν δὲ αὐτέκωσιν, ἀκραγέα
καὶ νοσῶδεα. Εἰ παγδία πίκησιν, ὥστε οὐ παρ-
ευπίκη αὐτόλυσθαι, οὐ λεπίδα καὶ νοσῶδεα

εἰω

ζῶντας. Τοῖσι δὲ ἄλλοισι Βροτοῖσι δυσ-
επείαν, οὐ φθαλμίαν ξηραὶ γύγνονται.
τοῖσι δὲ φρεσβυτέροισι κατάρροι σωτόμασ-
τολλιώτες.

Xεμάν δὲ ίω Νόπος τε καὶ οὐδίος, οὐδὲ καὶ οὐ πομβρας.
Αυχμησάν δὲ τὸ ίω Βορεῖον ή.
Οι πίκοι ήσι φρός ίω, απηρώσκεσι γυμνίκες
Ἐκ πάσιν φροφάσιος ίω δὲ τέκνωσι πνει,
Ακρατέ αὖτις πίκλεσι τὰ παιδία καὶ νεολόγες,
Αυτίκα ωσε θανεῖν, οὐδὲ νοσώδεα ίω
Λεπτά τε αἰσν έόντα. Δυσεντερίαι δὲ νόσοι τε
Οφθαλμί ξηραὶ τοῖσι έτέροισι Βρετοῖσι,
Συρβαλνεσιν απολλιώτες δὲ τάχισα κατάρροι
Γίγατος οἷς ὀπίκειται οὐλομένοιο βρέγης.

Sin autem Austrina, pluvia & te-
spida fuerit Hyems, Ver autem
siccum & Aquilonium, mulieres in-
gravidatæ, quæ Vere paritutæ sunt,
quavis de causa externa abortiunt:
quod si quæ pepererint, hæ infirmos
& valetudinarios edunt fœtus, adeò ut
paulò pòst moriantur, vel debiles &
valetudinarii vivant. Aliis autem qui-
busdam hominum naturis dysente-
riæ, & ophthalmiaæ siccæ nascuntur:
& senibus catarrhi brevi funesti.

Sin Hyemem teneant Austri, pluviaeq; vicissim,
Ver autem siccum, frigoribusque rigens:
Fit gravidis, dum partus adest, discrimin abortus,
Suntque minus firmo corpore quos pariant.
Tormina non paucis fiunt, ophthalmia multis
Arida, discruciat dira gravedo senes.

ΑΦΟΡ. 13. Aphor. 13.

HΝ δὲ τὸ Θέρος αὐχμηρὸν οὐ Βόρεοι
γνῶνται, τὸ δὲ Φθινόπωρον ἐπομβρον
χερμῶνα γίγνονται, χεφαλαλγίαν ἔστι τὸν Χει-
μῶνα γίγνονται, χερμῶνα, χεφαλαλγίαν, οὐ Βεράγχοι, οὐ
χόρυζαι, σύνοισι δὲ χερμῶνας.

HΝ τὸ Θέρος δὲ αὐχμηρὸν ἔησιν, ἔησι Βόρεοι,
καὶ Φθινόπωρον ἔησι σύμβρον οὐδὲ Νότιοι.
Τοῖσι πένοις κεφαλῆς, Χειμῶνθ, τοῖσι χόρυζαι,
Βεράγχοις, τοῖσι δὲ χερμῶνας.

Sin autem sicca & Aquilonia Æstas
fuerit, Autumnus contrà pluvio-
sus atque Australis, cephalalgiæ for-
tes in Hyemem incidunt, & tusses, &
raucedines, & gravedines, atque non-
nullis tabes.

A T si siccæ Aestas Aquilones præbeat, imbræ
Austrōsque Autumnus; proxima, talis Hyems:
Vox rauca, & ruffis, capitis dolor, atque catarrhus
Opprimit, & tabes corpore lenta sedens.

ΑΦΟΡ. 14. Aphor. 14.

H Ν δὲ Βόρειον ἢ καὶ ἄνυδρον, τοῖσι μὲν
ὑγροῖσιν ἐστι τὰς φύσιας, καὶ τῆσιν
γωμαξὶ σύμφορον. Τοῖσι δὲ λοι-
ποῖσιν ὄφθαλμίαν ἔσονται ξηρά, καὶ πυρετοὶ
οἰξεῖς καὶ χρόνιοι σύνοισι δὲ καὶ μελαγχολία.

H Ν ὁ Βορεῖον ἢ καὶ ἄνυδρον, τὸ Φθινόπωρον,
Τοῖς υγροῖσιν ἐστ' ἀνδράσι τὰς φύσιας
Σύμφορον, μὲν γωμαξίν. Εσονται τοῖς λοιποῖσιν
Αἱ τοῦ ὄφθαλμοῦ ξηρέτεραι γε νόσοι,
Οἰξεῖς δὲ πυρετοὶ τε ἔσονται αἷμα χρόνιοί τε
Εσονται δὲ ἐνίοισται τε μελαγχολίαι.

S In autem fuerit Aquilonius &
pluviarum expers Autumnus, his
quidem qui naturâ sunt humidiores,
& mulieribus, opportunus. Cæteris
ophthalmiæ accidunt siccæ, & febres
acutæ & diuturnæ; nonnullis etiam
melancholiæ.

Sic

Sin eat Autumnus spirante Aquilone serenus,
Corpus quod molle est, et muliebre valet.
Sicca sed instabit reliquis ophthalmia, morbus
Ex atra bili, longa et acuta febris.

ΑΦΟΡ. 15.

TΩν δὲ καταστάσιων τὰς οὐσιών τοὺς
μὲν ὅλον οἱ αὐχμοὶ τὸν ἐπομβρίεων
εἰσὶν υγιεινότεροι, καὶ οἵτοις θαλάσσες.

TΩν δὲ καταστάσιων τὸν ὅλον μὲν τὰς οὐσιών
αυχμοὶ ἐπομβρίεων εἰσὶν υγιεινότεροι.

Inter anni status omnino siccitates
Imbribus assiduis sunt salubriores,
minusque funestæ.

Summatim et breviter, soles et aperta serena
Imbribus assiduis sint meliora tibi.

ΑΦΟΡ. 16.

Nουσήματα δὲ, σὺ μὲν τῆσιν ἐπομ-
βρίεισιν, οἷς τὰ πολλὰ γίγνεται πυ-
ρετοί τε μακροί, οὐκολίνες ρύσιες, οὐ πε-
δδόνες,

δόνες, Καὶ ὅπληπτοι, καὶ ἀπόπληπτοι, καὶ
κυνάγχαι· Ἐν δὲ τοῖσιν αὐχμοῖσι, φθινό-
δες, ὁφθαλμίαι, ἀρτείπιδες, σραγγυγρίαι,
Καὶ δυσεντερίαι.

EN μὲν τῇσιν ἐπομβρίησι, νοσήματα τῶν
Γίγνεται, ὡς τὰ γε πόλλα, οἱ πυρετοὶ χεόνιοι,
Ρευσίες αἱ γαστρός, καὶ συπεδόνες, καὶ ὅπληπτοι,
Καὶ ἀπόπληπτοι. καὶ φλεγμοναὶ ἀνποίδειν.
Ἐν δὲ αὐχμοῖσι, φθινόδες, ὁφθαλμίαι, οἱ πόνοι αἱρέσθαι,
Αἱ σράγηες τὸ ἔρων, αἱ τε δυσεντερίαι.

Namque assiduis imbribus qui
morbi incident, hujusmodi ferè
sunt, febres diuturnæ, alvi profluvia,
& putredines, & epilepsiae, & apo-
plexiae, & anginæ: per squalores au-
tem, tabes, ophthalmiae, articulorum
dolores, urinæ stillicidia, & dysen-
teriae.

Longæ etenim febres, alvūsque soluta, per imbræ,
Cancri, angina, stupor, morbus & ille sacer.
Per sicca, arthritis, generans ophthalmia tabem,
Substillum lotii, torminia, acuta febris.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. 17. Aphor. 17.

ΑΙ Λὲ καθ' ἡμέραιν καταστάσις, αἱ
μὲν Βόρδοι τὰ τε σώματα σωισθῶσι,
καὶ εὐτοια, Καὶ εὐκίνητα, Καὶ εὔχροα, Καὶ
εὐηκοώτερα ποιέγοι καὶ Ταὶ κοιλίας ἔγραμνο-
σι, καὶ τὰ ὄμματα δάκνοις καὶ τοῖς τὸν θώ-
ρικα ἄλγημα οὐ παρεργάτη, μᾶλλον
ποιέγοι. Αἱ δὲ Νόποι γέγαλύθοι τὰ σώ-
ματα καὶ ὑγραμνούσι, καὶ Βαρυποιοῖς, καὶ καρη-
Βαρίαις, καὶ ιλίγγοις ποιέγοι. Εγδὲ τοῖσι
οὐφθαλμοῖσι καὶ τοῖσι σώμασι δυσκινησίαι, καὶ
Ταὶ κοιλίας ὑγραμνούσι.

ΑΙ δὲ καθημεριναὶ σάσιες κάτα, αἱ γε Βόρειοι
Σωὶ δὲ ισαῦ ἵκαναι σώματα, σωὶ τε ἀγεν,
Ευτονάτ, εὐκίνητα τε, καὶ εὐηκοά μᾶλλον
Η περίτερον, καὶ δὴ εὐχροα ποιέμεναι,
Καὶ ἔγραινέμεναι τὰς περιθεν γαστέρας καὶ
Τγροτέρας, καὶ δὴ ὄμματα δάκνεμεναι,
Καὶ τοῖς τὸν θώρικόν ἄλγημα οὐ παρεργάτη,
Τῶν τοῦτο παχύντων τὸν πόνον αὐξένουσι.
Αἱ Νόποι δὲ καταστάσις οὐτοῖς ἵκαναι μάλα πολλά
Καὶ ὑγραινέμεναι καὶ διαλυέμεναι,
Ποιέμεναι Βαρυποιοῖς τε καρηβασίαις τε,
Ιλίγγοις τε βαρεραῖς μῆσι τε ποιέμεναι.

Jana

JAm verò quod ad tempestates quotidianas attinet, Aquiloniæ quidem solida reddunt corpora, tum etiam firma & ad motum expedita, & bene colorata; auditum acuunt: sed tamen alvos desiccant; quin & oculos mordent; & si quis antè dolor in thorace extiterit, eum acerbiorem reddunt. At verò Austrinæ corpora planè resolvunt, & humidiora reddunt, tum etiam auditus graves, & capitis gravitates, & vertigines inducunt tenebricas, tum ipsis oculis totiq; corpori in movendo difficultatem afferrunt, alvumque humidam reddunt.

Spissat tempestas integrum Aquilonia corpus,
Auditu promptum, mobile reddit idem,
Aspectu pulchrum, ventremque adstringit, ocellos
Mordet, & offendit pectora lœsa prius.
Languidius totum corpus verò efficit Auster
Humidiusque, aures aggravat atque caput:
Pectus reddit hebes, cerebrum vertigine tentat,
Atque oculos tardat, cit quoque ventris onus.

AΦΟΡ

ΑΦΟΡ. ιη. Aphor. 18.

Kαὶ μὲ τὰς ὥρας, Τῷ μὲν Ἡρος, Καὶ ἀκρὺ τῷ Θέρεος, οἱ παιδεῖς Καὶ οἱ τύ-
τεων ἐχόμενοι τῇσιν ἡλικίησιν, ἀειτά τα-
χίγυγσι καὶ ὑγιαίνγσι μάλιστα. Τῷ μὲ
Θέρεος, καὶ τῷ Φθινοπώρῳ μέχρι μὲν πνος, οἱ
γρότες τὸ μὲ λοιπὸν τῷ Φθινοπώρῳ, Καὶ τῷ
Χειμῶνος, οἱ μέσοι τῇσιν ἡλικίησι.

Kαὶ μὲ τὰς ὥρας, Τῷ δὴ Εαρεος, Θέρεος τε τῷ ἀκρὺ,
Οἱ παιδεῖς τε καὶ οἱ τοῖσι μὲν ἐγγύτατοι
ἡλικίησιν ἔχοντες, αειτά ἀλλοι διάγυγσι,
Καὶ δὴ σώματά ἔχεται ὡς υγιεινότατα.
Τῷ Θέρεθ, καὶ τῷ Φθινοπώρῳ μέχρι πνος μὲν,
Οοσι πρότερον γῆρας ἐπὶ ελόμενον.
Καὶ μὲ τὸ λοιπὸν τῷ Φθινοπώρῳ, καὶ Χειμῶνθ,
Οοσι γίγνονται ἡλικίησι μέσοι.

JAm verò per tempora anni, Vere
quidem, & in eunite Aestate, pueri &
his ætate proximi, optimo sanè sunt
loco valentque optimè. Aestate ve-
rò, & Autumno aliquantis per, senes:
Quod reliquum est Autumni, & Hy-
eme, qui sunt ætate medii.

Jam pueri, bene Vere valent Æstatéque prima;
Et quos his ætas proxima cunque tenet:
Ast Æstate, senes, Autumni partéque prima.
Hyberno, juvenis, tempore, tutus erit.

'ΑΦΟΡ. 19'. Aphor. 19.

Nουσίματα δὲ πάντα μὲν σὸν πάσιν
τῆσιν ὄρησι γίγνεται μᾶλλον δὲ ἔντε
καὶ σίας αὐτέων οὐ γίγνεται παροξύνεται.

Tιγνοντες εὐ πάσιν ὄρης παρέ τοι ὀξύωνται
Πάντα πάση μᾶλλον καθδέ εἰς εἰς.

Enimvero morborum genus omne
Omnibus anni temporibus existit:
sed tamen eorum alii certis anni tem-
poribus facilius existunt & ingra-
fcunt.

Non quod non omnis queat omni tempore morbus
Nasci, sed quia sic ista subinde cadant.

'ΑΦΟΡ. 20'. Aphor. 20.

Tοῦ μὲν γένους Ἡρος, ταῦτα μανικά, οὐ τὰ με-
λαγχολικά, οὐ τὰ ὄπιληπτικά, οὐ
αἷματος

αἴματος ρύσιες, ἐκινάγχαι, ἐκόρυζαι,
καὶ βράγχαι, καὶ βῆχες, καὶ λέπραι, καὶ
λεγχίες, καὶ ἀλφοί, καὶ ἐξαυθίσιες ἐλ-
καθίες πλεῖσται, καὶ φύματα, καὶ ἀρθρο-
τάξαι.

AΙμαίαι τε μελαγχολίαι τε, καὶ αἱ ἐπιλίψεις,
Αἱ λέπραι τε, καὶ αἱ αἴματος σκρύσιες,
Βῆχες τε, βράγχαι τε, κόρυζαι, ἀρθρίτιδες, ἀλφοί,
Φύματα, λεγχίες, φλεγμοναι ἀπαδνοί,
Καξαυθίσιες αἱ πλεῖσται ἐλκαθίες ἔσται.
Αὐται κικλήσκονται νόσοι Εἰσεναι.

ETENIM Vere, insaniæ, melancho-
liæ, & epilepsiaæ summa sunt
omnia, sanguinis profluvia, anginæ,
gravedines, raucitates, & tusses, &
lepræ, impetigines, alphi, plurimæq;
pustulæ ulcerosæ purulentæque, &
tuberculæ, & articulorum dolores.

VERE, furor, morbusque sacer, fluxusque cruentis,
Anginaeque dolor, bils & atra, premunt:
Ulceræ, lepræ, alphi, tussis, vox rauca, gravedo,
Tubera, lichenes, articulæque dolor.

ΑΦΟΡ. κά. Aphor. 21.

ΤΟῦ δὲ Θέρεος, ἐνία τε τυπέων, καὶ πυρετοὶ συμεχέες, Καὶ καῦσοι, καὶ πυρετοὶ πλεῖστοι, καὶ τεταρτοὶ, Καὶ ἐμετοὶ, καὶ θλιψίοι, καὶ ὄφηταλμάι, Καὶ ὥτων πόνοι, Καὶ συμάτων ἐλκώσιες, καὶ συπεδόνες αἰδοίσον, καὶ ἴδρωα.

Τοῦ δὲ Θέρεος, τυπέων ἐνίαι νόσοι, οἱ τε τεταρτοὶ πλεῖστοι, καὶ καῦσοι, καὶ συμεχέες πυρετοί, οἱ τε τεταρτοὶ ἐμετοὶ τε, θλιψίοι τε, Οφθαλμήι ὥτων καὶ συμάτων πόνοι, Συπεδόνες δὲ αἱ θλιψίοισιν, καὶ ἴδρωα. Αὐται κακλήσκονται δὲ ἐν τοῖς Θεοῖς.

AT verò Aestate, horum nonnulli accidunt, & febres continuæ, & causi, & tertianæ plurimæ, & quartanæ, & vomitiones, & diarrhœæ, & ophthalmia, & aurum dolores, & oris exulcerationes, & genitalium putredines, & pustulæ quædam miliarie.

Non Aestate plerisque vacat, sed & insuper istis
Adjicit ardentes continuasque febres:
Fit vomitus, ventérque fluens, ophthalmia, febres
Plures quæ alterna luce redire solent,
Quartanæ, obscenæ cancri quoque partibus, oris
Ulceræ, sudores; auriculæq; dolent.   ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. κβ'. Aphor. 22.

ΤΟῦ δὲ Φθινοπώρου, καὶ τῷ Θερινῷ πλάνητες, οὐ πολλά, καὶ πυρετοὶ τελερήμοι, καὶ πλάνητες, οὐ πολλοῖς, οὐ δραγματίαις, καὶ φτίστες, καὶ στραγγείαι, καὶ λειεντείαι, καὶ μυευτερίαι, οὐ ιχαδεῖς, οὐ κυνάγχαι, καὶ ἀδηματίαι, καὶ εἰλεοί, καὶ θηλητίαι, καὶ ζειμανίαι, καὶ τὰ μελαγχολικά.

ΤΟῦ Φθινοπώρου, τῷ Θερινῷ πόλλοι πλάνητες, οἱ τε τελερήμοι πολλάκι τοι πυρετοί, οὐ δραγματίαις, στραγγαρείαι, ιχαδεῖς τε, καὶ λειεντείαι, οὐδὲ μυευτερίαι, οὐ θηματά τε, πολλοῖς τε, κυνάγχαι θ', οὐδὲ ζπλητίαις, εἰλεοί, καὶ μανίαι, οὐδὲ μελαγχολίαι.

A Utumno verò, cùm multi Aëstivi morbi in hominum vitam invadunt, tum etiam febres quartanæ, & erraticæ, & lienum tumores, hydro-pes, & tabes, & stranguriæ, & lienteriæ, & dysenteriæ, & morbi coxarii, & cynanchæ, & asthmata, & volvuli, & epilepsiaæ, & maniæ, & melan-choliæ.

Vix quid in Autumnum non ex his incidit, atque
Præterea incerte, post biduumque, febres,
Intestinorum levor, dolor atque lienis,
Ischias, & tabes, asthma, dirus hydrops,
Guttatim excedens urina, epilepsia, bilis
Nigrior, anginæ, volvulus, atque furor.

ΑΦΟΡ. κγ'. Aphor. 23.

Tοῦ δὲ Χειμῶνος, πλευρίπολες, θε-
πνευμονίαι, λίθαργοι, κόρυζαι, θράγ-
χοι, βῆχες, πόνοι συθέων καὶ πλευ-
ρέων καὶ ὀσφύος, κεφαλαιλγίαι, ἥλιγχοι,
ἀποπληγίαι.

Tοῦ δὲ Χειμῶνος, πλευρίπολες, ιδὲ κόρυζαι,
βῆχες, καὶ βρεφάγχοι, καὶ θειπνευμονίαι,
λίθαργοι, ἀποπληγτ, ὀδυσσακεφαλῆς, ἥλιγχοι,
Στιθέων καὶ πλευρέων καὶ ὀσφύος δὲ πόνοι.

A T verò Hyeme, pleuritides, peri-
pneumonie, lethargi, gravedines,
& raucitates, tusses, & dolores pecto-
ris & laterum ac lumborum, capitis
dolores, tenebricosæ vertigines, &
apoplexiæ.

Tussis

Tussim irritat Hyems, capitis lumbique dolores,
Quaeque latus, fauces, viscera, damna gravant.
Mens corpisque stupet, morbus lethargicus urget,
Quique a vertendi nomine nomen habet.

'ΑΦΟΡ. κλ'. Aphor. 24.

En dè τῆσιν ἡλικίησι τοιάδε συμβαίνει.
Τοῖσι μὲν συμχροῖσι καὶ νεογνοῖσι πα-
δίοισιν, ἀφταῖ, ἔμετοι, βῆχες, ἀγευπνίαι, φό-
βοι, ὄμφαλοι φλεγμοναί, ὅπων ὑγρότητες.

Tοιάδε συμβαίνει ἐν τῆσι δὲ ἡλικίησι.
Τοῖσι νεογνοῖσιν παντὶ τε τοῖσι μικροῖς,
Αφθαῖ, ἔμετοι, βῆχες τε, φόβοι τε, ἀγευπνίαι τε,
Φλεγμοναὶ ὄμφαλοι, ὅπτα τε ὑγρότερα.

Ja m verò qui in ætates cadunt morbi, hujusmodi ferè sunt. Nam puerulus & nuper in lucem editis, aphthæ, vomitiones, tusses, vigiliæ, pavores, umbilici inflammations, aurium fordes humidæ.

Infantes, pueros & adhuc ætate tenella,
Exercant vomitus, visaque terrificæ,
Aphthæ, humens auris, tussis: ventris medium inque
Istamnatur; abest noctis amica quies.

ΑΦΟΡ. κέ. Aphor. 25.

Πρὸς δὲ τὸ ὄδοντοφυεῖν θεραπεύσον, γίλων ὄδαξισμοί, πυρετοί, ασαρμοί, διαρροιαί, καὶ μάλιστα ὅταν ἀνάγκαι τὸς καυόλοντας, καὶ τοῖς παχυάτοις τοῦ παιδινοῦ, καὶ τοῖς σκληρεσταῖς καθλίαις ἔχοντας.

Τοῖσι δὲ ὄδοντοφυεῖσιν, ὄδαξισμοὶ τοῦ γίλων, οἱ τε διάρροαι. πλλάκι καὶ πυρετοί, οἱ ασαρμοί τε, μάλιστα δὲ ὅταν τὰ πεφτάτα ἀνάγκαι τοῖσιν τένοντα δῶκε κύων, οἱ πάγιοι τοῦ παιδινοῦ σκληραὶ αἱ κοιλίαι, καὶ πάχεων λίπις πῖσιν ἐστι φύσιν.

vid. obs. 5. in libro 7. pg. 249 **J**Am verò cùm dentire cœperint, gingivarum molesti pruritus, febres, convulsiones, diarrhoeæ, maximèque cùm edunt caninos dentes, & qui inter pueros crassissimi sunt, alvóque adstrictâ.

Puritus gingivarum, convulsio, febres, Propria sunt his, quos dentis origo capit. Dejiciturque alvus, quod tum male, quando canini Illorum dentes exoriuntur, habet. Hecq; pericla subit quisque ut plenissimus, atque Alvus cui poterit reddere stricta nihil.

ΑΦΟΡ. κτ'. Aphor. 26.

Πρεσβυτέροις δὲ γένουσινοις, παρίαθμα, αποιλύλας τῷ γένει τοῖνιον εἴσω ωσιες, ἀθματικές, λιθιάσιες, ἐλμινθες ἡρογύλας, ἀσκαρίδες, ἀκροχορδόνες, σατυριασμοί, ἡραγγυγρίας, χοιρεάδες, καὶ τάλα φύματα, μάλιστα δὲ ταῦτα πειρυμάνα.

Τοῖσι δὲ πρεσβυτέροισι, παείαθμα, ωσιες εἴσω
Σπονδυλίοιο κατὰ τοῖνιον, ἀσκαείδες,
Σηρογύλαι ἐλμινθες, ἀκροχορδόνες, ήδε καὶ ἔρων
Δακνωδέων στάγης, μετατρόποιοι ήδε λίθοι,
Ἄθματα, καὶ σατυριασμοί, χοιρεάδες ήδε καὶ ἄλλα
Φύματα, ταῦτα μάλιστα οὖσα καὶ τοῦτο ελεγον.

AT verò cùm aetate processerint,
At tonsillæ, necnon vertebræ quæ
est ad occiput intrò luxationes,
asthmata, vesicæ calculi, lumbrici
rotundi, ascarides, verrucæ penfiles,
satyriasmī, stranguriæ, strumæ, &
alia tuberculæ, præcipue verò præ-
dicta.

AT ledunt, ubi jam paulum processerit etas,
Lumbrici teretes, glandulae, & ascarides,
In spina vertebrarum inclinatio, strumæ,
Asthma, verrucæ, tubera plura, lapis.

ΑΦΟΡ. χ^ρι. Aphor. 27.

TOIS δὲ ἐπι θρεσβυτέροις καὶ θερός
τῶν ἕβδος τρεσάγουσι, τυπών τε
πολλά, καὶ πυρετοὶ χρόνιοι μᾶλλον,
καὶ ἐκ ρινῶν αἷματος ρύσιες.

TOIS δὲ ἐπι θρεσβυτέροις, πρὸς ἕβδον τε προσ-
έγεσι
Τῶν τε θερολεχθέντων πολλὰ τὰ τόμοι παθέσι
Συμβαίνεσι, καὶ ὅτι πυρετοὶ χρόνιωτεροι, αὖ τε
Αἷματος ἐκ ρινῶν αἷμοτέρων ρύσιες.

A Dultioribus autem & pubescen-
tibus, commemoratorum multa
accidunt, & febres etiam diurnio-
res, tum etiam sanguinis profluvia ē
naribus.

EX iisdem multi, pube incipiente, febrēsque
Sunt longæ, & sanguis naribus exiliens.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. ιη. Aphor. 28.

ΤΑ' Λὲ πλεῖστα τοῖσι παθοῖσι πάθεα
χρίνεται, οὐ μὴν τεσαράκοντα ήμέ-
ραι, οὐδὲν τέλος ἐπὶ μηδί, τὰ δὲ τέλος
ἐπέστι, οὐδὲ περὶ τῶν ἡβῶν περισάγγ-
σιν. "Οσα δὲ ἀν διαμείνη τοῖσι παθοῖσι
πάθεα, καὶ μή δύο λυθῆ τελεῖ τὸν βάσκην,
ἢ τῆσι θύλεσι τελεῖ τὸν τρίτην καταμήνιον
ρήξιας, χρονίζειν εἴωθε.

Πλεῖστα δὲ τοῖσι παθεσι νοσήματα συμβαίνουσα
κρίνεται, ηματιν ἐν τεσαράκοντα τὰ μέν,
Ἐπὶ τὰ δὲ μήνεσι, τὰ δὲ ἐν τοῖσι ἑπτὸν ἐπέστι,
καὶ περὶ τῶν ἡβῶν τοῖσι περισάγγεσι τάδε.
"Οσα δὲ τοῖσι παθεσι νοσήματα ἀν διαμείνη,
Μηδὲ λυθέσιν ἀταὶ περὶ τέταρτον ἔτος
καὶ δέκατον, ἢ τῆσιν ὅταν καταμήνια ρένση
τὰ πρώτα, τελεῖν ταῦτα χρονιζέμεναι.

AT verò puerilium affectionum
[diutinarum] finiuntur aliæ
quidem quadraginta diebus, aliæ
septem mensibus, aliæ septem annis,
nonnullæ cùm ad pubertatem ven-
tum est. Sed quicunq; pueriles mor-
bi

bi perdurant, nec desinunt, cùm ex ephebis excesserint, aut fœminæ cùm menstruales esse cœperint, inverteascere consueverunt.

Discrimenque omnis puerilis sustinet ætas,
Quando quater denos traxit in orbe dies,
Septem ubi tum menses, septem & numeraverit annos,
Hincque ubi pubescent corpora flore novo:
Et, si quem morbum neque pubertas neque prima
Menstrua sustulerint, longior esse solet.

ΑΦΟΡ. κτ'. Aphor. 29.

TOISI δὲ νενίσκοισιν, αἵματος πλύσιες,
φθίσιες, πυρετοὶ ὀξεῖς, ὅπεληψίαι, καὶ
τάλαυνοιματα, μάλιστα δὲ ταὶ περι-
μήνα.

TOISI νενίσκοισι δέ, αἵματος διὰ πλύσιες τε,
καὶ φθίσιες μὲν, καὶ ὀξεῖς διὰ πυρετού,
καὶ ὅπεληψίαι, οὐδὲ καὶ ἄλλα νοσήματα πολλά.
Καί ὅπερ ταῦτα μάλιστ' ὄντα καὶ διὰ διεγένετο.

AT verò juvenibus, expectorata
sanguinea, tabes, febres acutæ,
epilepsia, aliisque morbi, maximè
verò jam commemorati.

Fit

Fit juveni tabes, & sputum sanguinis, atque
Nomine qui sacer est morbus, acuta febris.

ΑΦΟΡ. λ'. Aphor. 30.

TOISI δὲ ὑπὸ τῶν ἡλικίων ταῦτα,
ἀσθματα, πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι,
λήθαργοι, φρενίτιδες, καῦσοι, διαρροϊαι
χρόνιαι, χολέραι, δυσεντερίαι, λειεντερίαι,
άιμορροϊδες.

TOISI δὲ ὑπὸ τῶν ἡλικίων ταῦτα γεγαῶσιν,
"Ασθματα, λήθαργοι, καὶ περιπνευμονίαι,
"Αἱ πλευρίτιδες, οἱ τε φρενίτιδες, οἱ χολέραι τέ,
"Αἱ τε διαρροϊαι ὡς τὸ πόλυ χρόνιαι
τίγησονται, λειεντερίαι τε, δυσεντερίαι τε,
"Εκ τε φλεβῶν κατὰ διδράν αἷματος οἱ ρύσιες.

JAM verò qui hos ætate superant,
asthmata, pleuritides, peripneumo-
niæ, lethargi, phrenitides, febres ar-
dentes, diuturna alvi profluvia, chol-
leræ, dysenteriæ, lienteriæ, hæmør-
rhoïdes.

POST hanc ætatem cholera, ac insania, febres
Ardentes, alvi profluviūmque cadit.

Pulmonis

Pulmonis laterumque dolor, lenterieq;
Asthma, hemorrhoides, tormina, inersque sopor.

ΑΦΟΡ. λά. Aphor. 31.

Τοῖσι δὲ πρεσβύτησι, δύσπνοιαι, κα-
ρροις βιχώμεσσι, στραγγυγρίαις, δυσγρίαις,
ἀρθρων πόνοις, γεφρίπιδες, ἵλιγγοι, ἀποπλη-
ξίαι, καρχεζίαι, ξυσμοὶ τὸ σώματος ὅλῳ, ἀγευ-
πνίαι, κοιλίης καὶ ὄφθαλμοῦ καὶ ρινῶν ὑγρότη-
τες, ἀμβλυωπίαι, γλωκιώσιες, βαρυκοῖαι.

Τοῖσι δὲ πρεσβυτάτοις, βιχώμεσσι τε κατάρροις,
δύσπνοιαι τούτοις, ἀρθρων δὲ νεφρῶν τε πόνοι,
αἱ στραγγυρίαι, αἱ τε δυσερίαι, διὰ τὸ ἵλιγγοι,
οἱ ξυσμοὶ τε ὅλῳ σώματος, αἱ τε γαχεῖ
έξιες, αἱ τὸ ἀποπληξίαι, αἱ τὰ ἀγευπνίαι, διὰ τοὺς
οφθαλμούς, ρινές, γαστέρες ὑγρότεραι,
οψίες ἀμβλύτεραι, γλωκιώσιες δὲ καὶ ἄλλαι
οφθαλμοῦ νύσσοι, καὶ βαρυκοῖαι.

Senibus autem, difficultates spi-
randi, catarrhi tussiculosi, urina-
rum stillicidia, difficultates mingen-
di, articulorum dolores, nephritides,
tenebricosæ vertigines, apoplexiæ,
cachexiæ,

cachexiæ, totius corporis stimulantes
pruritus, vigiliæ, alvi & oculorum &
narium excrementa, visus hebetudi-
nes, glaucedines, auditus graves.

Spirandi verò vitium, commune senectæ est,
Urinæ mala, nox per vigila gravis,
Renibus articulisque dolor, nervi resoluti,
Pruritus, habitus corporis atque mali,
Auriculas, nares, oculos lœdientia multa,
Rheuma, & vertigo, venter & ultiro fluenſ.

TQ̄N

ΤΩΝ ἹΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
Ἀφορισμῶν Βιβλίον Α'.

HIPPOCRATIS
Aphorismorum
LIBER III.

Ἀφορισμὸς ὁ ἀρχῶτος.

Aphorismus primus.

Αἱ κώστας φαρμακεύειν, οὐδὲ
ταῦγχα, τεράμινα, καὶ ἄχρι ἐπίστη
μινῶν, οἵαστοι μὲν ταῦτας· τὰ μὲν
τίπα καὶ ἀφεσθύτερα εὐλαβέεσθαι χρή·

ΤΑὶς κωέστας, οὐδὲ ὁργαῖ, τεραμίνα, καὶ ἄχρι
Ἐπί τὴν μίνων, οἵα καθαρέσθαι,
Καὶ μὲν ταῦτας οἵαστοι· τὰ δὲ νήπιοι οὐδὲν
Ἐυλαβέεσθαι χρή, καὶ τὰ γε ἀφεσθύτερα.

PRægnantes quidem purgandæ, si
humor sit efferus, & quadrime-
stris

stris purgatio, dum septimestris fuerit; quamvis haec minus: nam in minore & grandiore foetu cautiulus religiosusque agendum.

Materiam gravidis turgentem demere quarto
Mense potes, sextus dum sibi mensis abit:
Parcius hisce tamen. Non primis mensibus, inquam,
Tutò, aut postremis, evacuare licet.

ΑΦΟΡ. β'. Aphor. 2.

Eν τησι φαρμακείησι τοιαῦτα ἀγρινά
ἐκ τοῦ σώματος, ὄνοια καὶ αὐτόματα
ἰόντα χρήσιμα τὸν δὲ οὐατίως ιόντα,
πασειν.

Aγριμάτως μὲν ὄνοια ἕντα χείσιμος δέι,
Τοιαῦτ' εὐ τησι φαρμακίησιν ἀγειν.
Αυτομάτως δὲ ἐναντία ἕντα φυσιν πάρει, παίειν.
Τοιαῦτ' ἔνδον γὰρ βέλτιόν δέι μένειν.

In artificiosa purgationis molitione, talia semper è corpore sunt excludenda, qualia, si ultro manarent, bona essent: nam quae secūs prodeunt, prohibere oportet.

G

Talia

Talia si purgans medicina è corpore dicit,
Qualia, si manant sponte, juvare queant,
Utile censetur: sed, si contraria manant,
Est ut nos eadem contineamus opus.

ΑΦΟΡ. γ'. Aphor. 3.

HΙΝ μὴ ὅια μεῖ καθαίρεσθαι καθαί-
ρωνται, συμφέρεται, οὐ φόρως φέρε-
σι: Καὶ μὲν αὐτία, δυσχερῶς.

HΙΝ μὲν ὅκοια καθαίρεσθαι μεῖ ταῦτα καθαίρουσι,
Σωματικές φέρεται νοσήσος, ἐν τε φέρεσθαι μάλα.
Ην μὴ ὅκοια καθαίρεσθαι μεῖ ταῦτα καθαίρουσι,
Οὐ τοι σωματικές φέρεται, εἰδὲ φέρεσθαι μάλα, ἐν.

Etenim si qualia purgari debent
purgentur, bono fit, & alleviantur:
contraria verò, molesté.

Si quod oportet abit per purgatoria, recte est:
Scilicet hanc agerem quis graviterve feret.

ΑΦΟΡ. δ'. Aphor. 4.

Φαρμακεύειν Θέρεος μὴ μάλλον ταῦτα
Χειμῶνος μέν, ταῦτα καύτω.

ταῦτα

TA's ὥρας δεῖ σκέπτεσθε. μᾶλλον τε καθηίσειν
Χειμῶνος τὰ κέτω. τὰ Θέρεθ, τὰ δ' ἄνω.

A State, superiores potius [alvi
partes,] Hyeme, inferiores me-
dicandæ.

VEntri qui supra est purgando convenit Aestas:
Inferiori autem Bruma fit apta magis.

ΑΦΟΡ. 4. Aphor. 5.

TΠὸ καίσας ἀρχ' καύσος, ἐργάσεες
αἱ φαρμακεῖαι.

Φαρμακίαι, γάνν' ὑπὸ τρὸς καύσος τ', ἐργάσεες εἰσιν.

EX oriente cane & ante canis ex-
ortum, perdifficiles sunt purga-
tiones.

Nulla sub aestivum purgans medicina vel ante
sat tutò est nobis accipienda canem.

ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 6.

TOÙS ἴχνύς καὶ εὐημένας ἄνω φαρμακεύσῃ,
παστελομόνυς Χειμῶνα.

TOÙS ΕΥΗΜΕΔΑΣ ήδε καὶ ιχνὸς φαρμακευτιν
Δεῖ μὲν ἄνω, Χειμῶν' ἀλλ' ψωσελλομένες.

Graciles & ex facili vomentes
per superiora sunt evacuandi,
cavendo Hyemem.

Quos graciles vomitus exercent absque labore,
Suprà purgentur, si nihil obstat Hyems.

ΑΦΟΡ. Σ'. Aphor. 7.

TOÙS δὲ θυσημέδας & μέσως εὐστάρχες,
χάπω, ψωσελλομένες Θέρος.

TOÙS δὲ θυσημέδας εὐστάρχες μέσως τε έόντας
Δεῖ χάπω, ἀλλα Θέρος μηδὲ ψωσελλομένες.

Contrá, Qui ægrè vomunt, &
paulo habitiores, mediocrisque
habitudinis, per inferiora sunt pur-
gandi, cavendo Æstatem.

AD vomitum sed difficiles plenosque per imas,
si non est Æstas, evacuare decet.

ΑΦΟΡ.

Aphorismorum Lib. IIII. 101

ΑΦΟΡ. ί. Aphor. 8.

TOÙS ΔÈ ΦΙΛΩΔΕΑΣ, ΞΑΘΕΛΟΜΗΓΣ
ΤΑΣ ΑΙΓΩ.

TΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΩΔΕΑΣ ΟΝΤΑΣ ΑΙΓΩ, ΥΦΗΟΥ ΤΟΣΙ, ΥΦΑΙΡΕΙΝ.

SED tabidorum ratio est habenda,
NΕ purgationem iis per superiora
unquam moliendam putas.

PRΕCIPUΕ RAMEN HOS CAVEAS QUI TABE LABORANT:
SURFUM NIL ISTIS DUCERE NEMPE LICET.

ΑΦΟΡ. ί'. Aphor. 9.

TOÙS ΔÈ ΜΕΛΑΥΧΟΛΙΚΣ ΑΔΡΟΤΕΡΩΣ ΤΑΣ
ΧΑΠΩ, ΤΩ ΑΥΤΩ ΛΟΧΟΜΩ ΤΑ ΣΝΑΥΤΙΑ
ΜΕΘΙΦΕΝΤΑΣ.

AΔΡΟΤΕΡΩΣ ΔÈ ΜΕΛΑΥΧΟΛΙΚΣ ΧΑΠΩ ΤΩΝ ΧΑΣΙΡΕΙΝ,
ΤΑΥΤΑ ΣΝΑΥΤΙΑ ΔΗ ΜΕΘΙΦΕΝΤΑ ΤΕ ΛΟΥΩ.

ETENIM melancholicos liberalius
pleniūsque per inferiora purga-
bis: eādem ratione contraria adhibe-
bis.

Bili infra vehemens purgatio convenit attræ:
Flava at per superas, quas petit, ito vias.

ΑΦΟΡ. Ι. Aphor. 10.

Φαρμακεύειν τοῖς λίκους οὔξεσιν, μηδὲ ὄργα,
ἀνθίμερον χρονίζειν γάρ τοῖς τοιχοῖς,
κακούν.

Ην δέργει, εἰν δέξια τοῖς αὐθίμερον δέσι
Σῶμα καθαιρέμεναι, μηδὲ χειρίζεμεναι.

Purgandum est quidem in peracutis morbis, si humor sit efferus, eodem ipso die: cunctari enim in ejusmodi affectibus, calamitosum.

Cum peracutus erit morbus, si turgeat humor,
Ilico purgandum est: fert mora namq; malum.

ΑΦΟΡ. ΙΑ. Aphor. 11.

Οκόσσοις θρόφοι, χ' θεῖ τὸν ὄμφαλὸν
πάνοι, γ' ὀσφύος ἀλγμα, μήτ' λυόμενον
μήτε τέως φαρμακεῖν, μήτ' ἀλλως· εἰς
ὕπερωπα ξυρὸν ἴδρυεται.

ΟΙΣΙ

Qiosi σρόφοι, καὶ πὲν πέρι θμεμὸν δι πόνοις εἰσίν,
Οἰστ ἀλγημὲν τῇ δόσφυι, λυόμενον
Μῆδ' ωτὸν φαρμακίν, αἵτ' ἀλλως πολλάκις τοῖσιν
Ἐις τὸν μὲν ἔπειρον ὑδερον ἴδρυεται.

Quibuscunque tormina, & circum umbilicum cruciatus, lumborumque dolor est, qui non discutitur nec purgatione, nec aliter: in hydropem siccum firmatur.

Per ventris medium quibus intestina minora
Torquentur, coxis exoriturque dolor,
Quem nec ab auxiliis, longo nec tempore tolli
Posse vides: illis aridus instat hydrops.

ΑΦΟΡ. ΙΙΙ. Aphor. 12.

Qόσσοισι κοιλίᾳ λειεντεριώδεες, Χειμῶνος, φαρμακεύδην αὖτον κακόν.

Kοιλίαι δισι βροτοῖς λειεντεριώδεες, καὶ δεῖ,
Τοῦ Χειμῶνθ, αὖτον τέσδε καθαιρέμεναι.

Quibuscunque sunt lientericæ
Calvi, hos, calamitosum est, Hyme-
me per superiora purgare.

Intestinorum si quis lœvore tenetur,
Suprà, cùm sit Hyems, evacuare, malum.

'ΑΦΟΡ. 13'. Aphor. 13.

Πρὸς τὰς ἐλεβόρας τοῖς μὴ ρητίδιοις
ἀνω καθαρομένοις, θεραπεύεται τὰς πό-
σιος, θεραπεύεται τὰς σώματα πλεί-
οντας θορῇ, καὶ ἀναπαύσῃ.

Τοῖςιν ἀνω μὴ ρητίδιοις γε καθαρομένοις:
Πρὸς τὰς ἐλεβόρας, σώματα πολλὰ μᾶλα
Δῆται ψεμάτιανεναι θεραπεύεται, αἴρεται τοις ἀναπαύσεις,
Ἐνεργά τοις θορῇ πλείονι ποιέμεναι.

JAm verò cùm necessarius incide-
rit ellebore usus, iis qui ægrè per
superiora purgantur, ante ipsum
pharmacum humectare oportet cor-
pora pleniore nutricatu & requie.

HEllebore usurp qui non vomit absque labore,
Huic prius uberior sit cibus, atque quies.

'ΑΦΟΡ. 14'. Aphor. 14.

Επὶ πάντης ἐλέβορον, θεραπεύεται
κυνίστας τῆς σωμάτων μᾶλλον ἀγαθή,
θεραπεύεται τὰς ὕπνους ἐπὶ μὴ κυνίστας, θαρσούς
μᾶλλον

Ἔιλοῖς μὲ καὶ ἡ ναυτιλίη, ὅπι κίνησις τῷ σώματι παράσταται.

Eλλέβορῳ τῷ μὲν ἀρόδῳ λαβόντων ἔκ τε πόντων
Πρέστας κίνησις σώματα μᾶλλον ἀγειν.
Πρέστας δὲ ὑπνος μέντος καὶ μὴ κίνησις, πάντοι.
Κίνησις, παραχθή πῦτε ναυτιλίη.

E Poto elleboro, motu ciendum cor-
pus potius quam somno & motus
vacuitate compescendum: nam cor-
pora motu cieri, vel ipsa indicat na-
vigatio.

Ast à verastro nulli somnus requiesce
Ex usu est: potius membra mouere juvati.
Hoc ita perspicitur: nam, cum quis navigat aequor,
Turbari corpus sic agitando liquet.

ΑΦΟΡ. ΙΕ. Aphor. 15.

Eπὶ βύλῃ μᾶλλον ἀγειν τὸν ἐλλέ-
βορον, κίνει τὸ σῶμα ἐπὶ μὲν πα-
σα, ὑπνον ποίει καὶ μὴ κίνει.

Hην ποτε μᾶλλον ἀγειν βύλῃ πόσιν ἐλλεβόρῳ,
Δεῖ τ' ἀγειν πάντα, σῶμά τε κινέμενα.

[¶] Ήν ποτε τών διώαμιν παισσει δέ τοι ἐλέβόροιο,
"Τπνον ποιέμεναι, μηδ' ἔτι κινέμεναι.

Quotiescunque majorem ciendi
vacuandiq; vim à veratro requi-
ris, corpus move: si inhibendum sit
& sistendum, somnum concilia, neq;
moveto.

E *Rgō, Ut veratrum ducat magis, utere motu:*
ut vim deperdat, sit tibi summa quies.

, 'ΑΦΟΡ. 17'. *Aphor. 16.*

E Αλέβορος ὀπικίνδυνος τοῖσι ταῖς σάρ-
κας ὑγρέας ἔχοις απαρμὸν γε ἐκ-
ποιέσθι.

E Αλέβορες δέ ὀπικίνδυνοι οὐ γρέας μὲν ἔχοις
Σάρκας τὰς γάρ τοι πολλάκι απαρμὸν ἔχει.

E Helleborus calamitosus est iis qui
sunt integrâ valetudine: nam
convulsionem affert.

Queis sane carnes, illis non absque periclo
Helleborus capitur: spasmoda namque facit.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. 17. Aphor. 17.

Απιρέτῳ ἔόντι ἀποστίπη, ἐκ καρδι-
ωγμός, καὶ σκοτόδινος, ἐκ σόμα ἐκπι-
κρόμηνος, ἀνω φαρμακείνης λεῖοδα
σπιαίνει.

Τοῦ πυρετοῦ μὴ ἔχοντ' ἀποστίπη, κραδιωγμός,
καὶ σκοτόδινος, καὶ τὸ σόμα πικρὸν ἔόν,
της μὲν ἀνω δεῖοδη σπιαίνει φαρμακείνης.

Si cui febris experti eveniat cibi
fastidium, & stomachi morsus, &
tenebricosa vertigo, & oris amaritudo,
huic purgatione per superiora
opus est.

Quem sine febre cibi capiunt fastidia, cuique
Ventriculi dolor, ac oris amaror adest,
Vertigóque caput tentat: medicaminis ille
Suprà per vomitum rejicientis eget.

ΑΦΟΡ. 18. Aphor. 18.

Ταῦτα τὴν φρενῶν ὀλιωήματα,
όκοσα κατάρος λέονται, ἀνω φαρμα-
κείνης λεῖοδη σπιαίνει. οκόσα μὲ κάπω,
κατέπω.

Πάντα

ΠΑΝΤ' ὁδηγίματ' ἐόνται φρενῶν ὑπό, ὅπα καθαρεῖν
Σύμφορέν δέτιν, ἀντα φαρμακίης δέεται.

Πάντ' ὁδηγίματ' ἐόνται φρενῶν ὑπό, ὅπα καθαρεῖν
Σύμφορόν δέτι, κατά φαρμακίης δέεται.

Dolores seu affectiones quæ partibus supra diaphragma oboruntur, quæcunq; purgationis sunt indigentes, superiore pharmaciâ opus esse significant: quæ verò infra, purgationem infernâm requirunt.

Cum dolor est aliquis supra præcordia; sursum
Æger purgandus, si nihil obster, erit:
Sin subter septum transversum creditur esse;
Tunc ea quæ purgant inferiora dabis.

ΑΦΟΡ. ΙΘ'. Aphor. 19.

Οκόσοι σὺ τῆσι φαρμακοποσίησι μή
διψῶσι καθαυρόμενοι, δέ πάνοτα
τορίν διψώσοιν.

Φαρμακον ίωδέ πων ὑπω διψήσεησιν,
Ουπω μὲν λήγει δέ καθαυρόμενος.

Quicunque pharmaco epoto purgati non sitiunt, purgationis justæ metam

metam non attingunt, antequam si-
tiverint.

A Medicinali potu sitis arida monstrat
Quod satis est tolli: nilque sitire, parum.

ΑΦΟΡ. κ'. Aphor. 20.

A Πυρέτοισιν ἔχσιν ήν γένηται σρόφος,
Ἇς γυνάτων βάρος, καὶ οσφύος ἀλγή-
μα, κάτω φαρμακεῖν δεῖσθαι ση-
μαίνει.

O Ισι σρόφος, γυνάτων τε βάρος, καὶ οσφύος ἀλγής,
Αυτὰρ ἀνέν πυρετός, τέσδε κάτιμε κάτω.

F Ebris expertibus si tormina acci-
dant, & genuum gravitas, & lumi-
borum dolor, inferiore opus esse
purgatione significat.

V Ermīna cūm citra febrem cruciatibus urunt,
Lumborumque, genu cūm gravitate, dolor:
Hic medicamento purgante per inferiora
Æger ut utatur, significabit opus.

ΑΦΟΡ.

Υποχωρίματα μέλανα ὄχοιον ἄμμα
μέλανι ἀπὸ ταυτομάτων ιόντα, οὐ
οὐ πυρετῷ, καὶ οὐ πυρετῷ, κάκισα
καὶ ὄχοσῷ ἀντὶ χρώματα τὸ χωρημά-
πον πλείω πονηρότερα ἦν, μᾶλλον κακού
σιν φαρμάκῳ δέ, αἵματον καὶ ὄχοσῷ ἀν-
τί χρώματα πλείω ἦν, καὶ πονηρόν.

ΑΙ τὸ χωρητόσσει, διον μέλαν ἄμμα, κάκισα,
Εἰτε ξανθὸς πυρετῷ, εἰτε οὐ πυρετῷ,
Ην ἀπὸ ταυτομάτων. ιώσι· καὶ λίθῳ ἔωσι
Πλείονες αὖ τε χρόαι οὐδὲ πονηρότεραι.
Πλείονες χρειότερον· σιν φαρμάκῳ, ἔστι δὲ αἷματον.
Πλείονες λίθῳ χρόαι, καὶ διὰ τοῦτο κακού.

Dejectiones nigræ cujusmodi est
sanguis niger, quæ ultero difflu-
unt, tum si cum febre, tum sine febre,
calamitosæ; & quo plures dejectio-
num colores deteriores fuerint, eo
calamitosius: Sed si vi epoti medi-
camenti [tales dejectiones nigræ fe-
rantur,] præclariss ad salutem & ap-
parent

Aphorismorum Lib. IIII. III

parent & faciunt; & quo plures appa-
rent colores, eo minus mali.

S Ponte fluens alvus nigro similisque cruori,
Pessima; seu febris, seu tibi nulla fiet:
Deteriorque, mali quo plures (crede) colores,
Ni medicamentum det minus esse mali.

'ΑΦΟΡ. ΗΒ'. Aphor. 22.

N Ουσιμάτων ὀκόσων ἀρχομένων, οὐ
χολὴ μέλαινα ἢ ἀνω ἢ καίτω ἐπ-
έλθῃ, θανάσιμον.

E Κ. ἢ ἕσσα μέλαινα χολὴ νέσων ἀπὸ ἀρχῆς,
Οὐλομενέσατόν εστι, εἴτε ἀνω, εἴτε καίτω.

I Neuntibus morbis quibuscumque,
Si bilis atra surfum vel deorsum
effluat, funestum.

B Ilis cui morbo se offendit nigra recenti
Infrā, vel suprā, mortis aperta nota est.

'ΑΦΟΡ.

Οκόσοισιν ἐκ γυναικάπιτων ὅξεων, ή ἐκ πολυχρονίκων, ή ἐκ πρωμάτων, ή ἄλλως πάσι λεπτωμένοις χρλή μέλαιναι, ή ὄχοιον ἄιμα μέλαιν ὑπέλθῃ, τῇ ὑπεραίνεστοχνίσκυσιν.

Ην, ὃ μέλαινα χρλή, ὅιον μέλαιν αἷμα, καὶ οὐδὲν ἐκ παθέων ὅξεων, ή πολυχρονίων, ή πρωμάτων, ή ἄλλως λεπτωμένοις, καὶ εἰ πονεῦντ' ὄλοις ή σπάσα φέρει.

Quibuscunque morbo acuto, aut diuturno, aut vulnere, aut alio quovis modo extenuatis, bilis atra, aut tale quippiam quod feculenti sanguinis speciem exhibet, effluat, postridie moriuntur.

Cui verò alterutrum se promptip, si vel acutis Morbis, vel longis extenuatus erit, Sive gravi accepto per corpus vulnere, sive Quomodocunque aliter, post perit ille diem.

ΑΦΟΡ. κε'. Aphor. 24.

Δ Ysentericū nū dōtō xolīs mēlātīs
d'pēnītā, θaνāsīmōn.

Ο Ios. dūsētērīs d'pēnī xolīs dōtō mēlātīs,
Πlānītās dūlōuūlīs ōi nōsētēs nōsōn.

D Ysenteria si ab atra bile initium
duxerit, funestum.

E X atra quoties nascuntur tormina bili,
Spes reliqua hoc casu nulla salutis erit.

ΑΦΟΡ. κε'. Aphor. 25.

A Ima dūw mēn dōkōiōn dēn hī, κaχōr' kōs
πō dē aχaθōr', mēlātā nōsōχaρēōn.

A Ima dūw mēn dōkōiōn dēn hī, κaχōr' dūmā nātā dē
Hī nōsōχaρēōn dū mēlātā, ēs' aχaθōr'.

S I cui sanguis per superiora erum-
pat, cūjusmodi tandem is fuerit,
calamitosum: at per inferiota, nigra
si recedant, bonum.

Q Valiscunque per os sanguis fluat, exitiosum est:
Inferius si sint redditā nigra, bonum.

'ΑΦΟΡ. ΗΣ'. Aphor. 26.

ΗΝ οὐδείς δισείτε εἰς ἔχομένων ὄκοιοι
ἀν σάρκες ὑποχωρίσωσι, θανάσιμοι.

ΗΝ δὲ δισείτε τοὺς πάχυντας υποχωρίσωσι
Οἰαὶ ἀν σάρκες, τότο μὲν ἐλόμενοι.

SI, quando dysenteria detinet, ex-
cernantur ejusmodi veluti sunt ca-
runculæ, funestum.

Ortis torminibus, veluti carnosa per aluum
Dejiciens, morti proximus arguitur.

'ΑΦΟΡ. ΗΣ'. Aphor. 27.

Οκόσοισιν δὲ τοῖσι πυρετοῖσιν ἀιμορρά-
γει πλῆθος ὄκοθειών, δὲ τησιν ἀγα-
λήψεοι τυτέοισιν ἀν κοιλίᾳ καθυγραίνοντα.

Οἰσι δέ τολμὸν δὲ αἷμα ὄδεντεν δὲ τοῖσι πυρετοῖσι,
Κοιλίᾳ δὲ τοῖσι, αναλήψεσσιν εἴνει.

SI cui febricitanti sanguinis copia
undecunque profluat, huic, dum
reficietur, alvus feretur.

Copia cui fluxit per febrem sanguinis, αἵμα
Humida sit, vires dum rediere cibo.

ΑΦΟΡ. κη. Aphor. 28.

ΟΚόσσοισι χολώδεις ταὶ μέχρι ματέρι,
καφώσιος ὑπεγεινομένης παίειαί καὶ
όκόσοισι κάφωσις, χολωδέων ὑπεγεινομέ-
νων παίεια.

Ο Ισι χολώδεις καὶ μέχρι ματέρι
παίει καφώσις παῖτ' ὑπεγεινομένη.
Οισι ἡ κάφωσις, ὑπεγεινομένων ἡ χολωδέων,
παίεια. Άλλοι λων φάρμακά δέ ταῦτα.

Quibus biliosis excrementis fertur
Calvus, obortâ surditate sistitur:
& [contrà] qui obsurdescunt, super-
veniente alvi bilioso profluvio, libe-
rantur.

Auxilium surdis adfert dejectio bilis:
Cūm tenet bæc, si pōst surda sit auris, abit.

ΑΦΟΡ. κη'. Aphor. 29.

ΟΚόσσοισιν τοῖς πυρετοῖσιν ἐκταί-
ασιν ἐχοτίχεα γίγνεται, δύσκεται.

ΟΙσιν ἀν τοι πυρετοῖσι μὲν ἐκταίσιν ἐχο-
τίχεα γίγνονται δύσκεται δέ ταῦτα.
H 2 Quibus

QUibuscunque sextum diem febris continuæ agentibus incidunt rigores, sinistri judicij sunt.

FEBRILES CAPIANT SEXTA SI LUCE RIGORES,
SUNT PERDIFFICILIS JUDICIQUE MALI.

ΑΦΟΡ. Α'. Aphor. 30.

ΟΚΟΣΟΙΣΙ παροξυσμοὶ γίγνονται, οὐ δὲ
ώρις ἀφῆ ὁ πυρετός, ἐσ τινὶ αὔριον
τινὶ αὐτινὶ ωρὶς οὐ λάβη, δύσκεται.

ΟΙΣΙ παροξυσμοὶ γίγνονται, οὐ δέ ποτε ἀνώρις
παύονται πυρετός, δύσκριτα, οὐ πυρετός
Ἐν τῇ ἐξείns κατὰ τινὶ αὐτινὶ λάβη ωρὶς.

QUibus accidunt paroxysmi, si,
quā horā desit febris, eādem
postridie repeatat, difficilis judicij erit.

QUAE PER CIRCUITUM FIT FEBRIS, TEMPORE EODEM
CRAS REDIENS, LONGA HAUD SOLVITUR ABSQUE MORA.

ΑΦΟΡ.

Aphorismorum Lib. IIII. 117

ΑΦΟΡ. λά. Aphor. 31.

Tοῖσι κοπώδεσιν ^{ἐν} τοῖσι πυρετοῖσιν, ἐσ-
άρθραι καὶ τελέαταις γνάθαις μάλισται
αἱ ἀποσάσταις γίγνονται.

Tοῖσι κοπώδεσιν ^{ἐν} πυρετοῖσιν, ἐσάρθραι μάλισται
Πάρτε γνάθαις γίγνονται μὲν ἀποσάσταις.

Lassitudine fractis per febres, in
articulis & ad maxillas potissi-
mūm abscessus fiunt.

Abstemmorum aliquid maxillis articulifice,
Signum est, si febri corpora lassa dolent.

ΑΦΟΡ. λβ'. Aphor. 32.

Oκόσαι τὰ ἀνισαρμότερα ἐκ τῆς νύ-
σων πι πονέει, σταύτα αἱ ἀποσάσταις
γίγνονται.

Oισιν ἀνισαρμένοις ^{ἐκ} τῆς νύσων πονέει πι,
Γίγνονται μὲν ἀποσάσταις.

Et quibus à morbo restitutis quip-
piam est infirmum, ibi abscessus
fiunt. H 3 si

Si revalescenti quæ pars affecta dolore est,
Hac ipsa abscessus parte molestus erit.

ΑΦΟΡ. λγ'. Aphor. 33.

AΤὰρ λύ' ἐπεπονηκός πι ἦ τρὸ^ν
τὸν νοσέειν, σταῦδα σπείζειν νόσος

HΝ ὃς τὸν νοσέειν μόνον τι τρὸν πεπονηκός,
Στιεῖται ταῦτα νόσος εἰ μοείω.

Quinetiam si quid antè laborave-
rit priusquam morbus invaserit,
ibi se morbus obfirmat.

Siq; fatigari membrum sibi sentiat ullum
sanus, ibi sedem morbus habere volet.

ΑΦΟΡ. λδ'. Aphor. 34.

HΝ τῶν πυρετῶν ἔχομνω, οἰδήμα-
τος μη ἔοντος στὴ φάρυγν, πνιξ
ἔξαφνς ὅπιγίγνηται, θαυάσμα.

HΝ ὃς πυρέασσιν εἰδένει οἰδήμα φάρυγν,
Πνιξ δ' ἐπιγίγνηται ἔξαφνς, φοβερόν.

Si

Si cui vehementer febricitanti, nullo in faucibus conspicuo tumore, repente incidat strangulatio, funestum.

Febritli subito qui suffocatur ab aestu, Is, sibi nisi fauces intumuere, perit.

ΑΦΟΡ. λέ. Aphor. 35.

Hην τὸ πυρετὸν ἔχομνα ὁ τοάχιλος ἐξαίφνιος ὑπεριγραφῇ, καὶ μόνις καταπίνει διεύπλακα, οἰδίματος μηδέντος, θανάσιμον.

Hην ὁ πυρετὸν ἐξαίφνιος σφρέντι τοάχιλος,
καὶ μόνις ἡ δυνατὸς πνεύμων κάτα τι.
Οὐ λόγιον σύμπτωμα, οἰδίματος εἰ παρέοντος.

Si cui insigniter febricitanti collum repente pervertitur, ut vix deglutire possit, nec ullus appareat tumor, funestum.

Nec minus ille perit, cum febre, sed absque tumore.
Cui torta est cervix, ut nihil inde voret.

Δρῳ̄τες πυρετούντος οὐ ἀρξανται, οὐ-
γαῖοι πειλάτοι, οὐ πεμπτῖοι, οὐ ἐβδο-
μάτοι, οὐ σύνατοι, οὐ ἐνδεκτῖοι, οὐ τε-
σαρεσκαμένοι, οὐ ἐπιτακτιμένοι,
οὐ μῆτερες οὐκοτῆ, οὐ ἐβδόμη οὐκοτῆ, οὐ
τετακωτῆ θρώτη, οὐ τετακοτῆ τετάρτη
οὐτοι γένοι μερῶτες νόσους κρίνοντον. Οἱ δέ μη
οὐτας γιγνόμενοι, πόνον συκάμινος, οὐ μῆκος
νόσου, οὐ παροπασμός.

Ι Δρῶτες δ' ἀγαθοὶ πυρετανόντεσιν ἔστιν,
Ἐν τε τείτη, πέμπτῃ δὲ ἡμέρῃ ἀρχόμενοι,
Ἐβδόμη, ἐννάτῃ, ἐνδεκάτῃ, πουρεσδεκάτῃ τε,
Ἐπτάτη καὶ δεκάτῃ ἐν μηνὶ ἐβδόμῃ ἐν
Κακοσῇ περιστῇ τε, τεταρτῇ τὸν τειχοσῆς
Ἐισὶ γὰρ ἴδρωτες οἵδε νόσων κριτικοί.
Οι μὴ τειχοὶ δηλεῖστι πόνογε τε, νόσου τε
Ἡ τεγνιασέσθι, ή τεσσαρεφορμένη.

Sudores febricitantibus si manare
cœperint, salutares quidem sunt
qui emanant die tertio, quinto, septi-
mo, nono, undecimo, decimoquarto,
decimo-

decimo septimo, vicesimo primo, vi-
cesimo septimo, tricesimo primo, &
tricesimo quarto: ii enim sudores
morbos judicant. Sed qui non ita
eveniunt, labore, diurnitatem, &
recidivam ostendunt.

Si, quem febris habet, sudores tertius illi
Adferat, ac quintus, septimus atque dies,
Nonus, & undecimus, quartus decimusque, & ab illa
Tertius: his virtus maxima ritè datur.
Ordine succedunt pariter vigesimus unus,
Et supra hunc sextus: sunt nota namque boni.
Post illos unus verò & trigesimus, ultra hunc
Tertius: hisque alii vim tribuere parem.
Siq; secus eveniat, morbi longi atque laboris,
Ac recidivæ etiam concitat inde metum.

ΑΦΟΡ. ΛΓ'. Aphor. 37.

ΟΙ ψυχροὶ ιδρῶτες, σωὶ μὴν ὁξεῖ πυρε-
τῷ κγνόμνοι, θάνατον σωὶ φρυτέ-
ρῳ δέ, μῆκος νέστη σημάνγσι.

ΣΥν πυρεπήρῳ ὁξεῖ σύμπλωμα ὀλέθριόν δέν,
Ιδρῶτες ψυχροὶ σωὶ δέ γε φρυτέρῳ,
Τοις νέστη χρονίν μᾶλλον σημαντικόν δέν.

Sudores

Sudores frigidi, si cum febre acuta profluant, mortem ostendunt: cum mitiore autem, diurnitatem morbi.

Febribus intentat gelidus tibi sudor acutis interitum: levibus, tempora longa mali.

ΑΦΟΡ. Αη'. Aphor. 38.

Kαι ὅκειν τῷ σώματος ἰδρός, οὐτε
τα φερεῖ τῷ νεύον.

Tοῦ νεύον φερεῖ, ὅκειν τῷ σώματι ἰδρός.

QUâ parte corporis sudor manat,
Q morbum illius partis arguit.

Preterea sudor quacunque est parte futurus,
Hac ipsa morbi vim residere docet.

ΑΦΟΡ. Αθ'. Aphor. 39.

Kαι ὅκειν τῷ σώματος θερμὸν οὐχι
χρόν, οὐτε τα νεύον.

Kαι ὅκειν τα δερμὰ οὐχι, οὐδὲ νόος οὐσί.

Quem-

Quemadmodum & quâ parte corporis calor aut frigus percipitur, ibi est morbus.

A C ubiunque calor, frigusve molestius esse
Incipit, hic querit morbus habere locum.

ΑΦΟΡ. μ'. Aphor. 40.

Kαὶ ὅκει σὸν λόγῳ τῷ σώματι μεταβολαῖ, καὶ οὐ τὸ σώμα καταψύχεται, οὐδὲ οὐθις θερμαίνεται, οὐδὲ χρῶμα ἔπειρον ἐξ ἐπέργησί γίγνεται, μῆκος γάρ σογενεῖται.

Kαὶ ὅκει ἀν τῷ σὸν λόγῳ σώματι ἀλλοιώσεις.
Χρῶμα λαῖ γίγνεται ἐξ ἐπέργησί.
Ἡν καταψύχεται τε καὶ οὐδεὶς θερμαίνεται
Σώμα τὰ μὲν χρονίς δεικνύεται πάντα νόσοις.

Quin etiam, cum in universo corpore crebro mutantur, ut si modò calefacat, modò frigescat corpus, aut color alter ex altero fiat, diuturnitatem morbi ostendunt.

Tum si que toto mutatio corpore surgit,
Et nunc membra calor, nunc male frigus haberet,
Ex

Ex alioque alius color est, violentia morbi
Temporis in longum porrigitur spatium.

ΑΦΟΡ. μα'. Aphor. 41.

IΔρός πολὺς ἐξ ὑπνου ἀνευ φανερῆς αὐγῆς
μηνόμηνος, τὸ σῶμα συμάντος ὅπ πλείον
ν τροφῇ χρέεται· οὐδὲ τροφίῳ μη
λαμβάνοντι τότε γίγνεται, συμάντος ὅπε
κενώσιος οὐδέται.

IΔρῶς ἐξ ὑπνου ἀνευ φανεροῦ λόγοιο
Πγλὺς μηνόμην Θ. μηλοῖς ὅπ πλεόνε
Σῶμα τροφῇ χρέεται· μηλοῖς δὲ ὅπ σῶμα κενύνται,
"Ην πνι γίγνεται μηδὲ λαβόντι τροφήν."

SUDOR multus qui à somno, sine
causa quæ à foris est incidente,
erumpit, largiore cibo arguit corpus
uti: Quòd si id cadat in eo qui suo de-
fraudatur genio, necessariam evacua-
tionem esse ostendit.

PLURIMUS à somno sudor, si causa latebit,
Arguit audacem plus satis esse gulam.
Corpo si verò hoc ipsum contingat inani,
Demendum est aliquid quod superesse liquer.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. μβ'. Aphor. 42.

ΙΔρὸς πολὺς ψυχρὸς ή θερμὸς αὖτε ρέων,
οὐ ψυχρὸς μέντοι, οὐδὲ θερμὸς ἐλάσσων
νεύσοντο σπινθήσι.

Ερικὸς αὖτε ρέων ή τοι ψυχρὸς πολὺς ιδρός,
Αμφότερος γε κακός. τὸν δὲ χερεύότερος
Οὐ ψυχρός. τινὲς νεύσοντο γένος σπινθίνεται
Οὐτοις σφεδροτέρων, πρητύτερων ἔτερος.

SUDOR multus frigidus aut calidus
assiduè fluens; frigidus quidem
majorem, calidus verò minorem mor-
bum ostendit.

MULTUS & assiduus sudor si frigidus exit,
Longinquimorbi est: si calidusque, brevis.

ΑΦΟΡ. μγ'. Aphor. 43.

ΟΙ πυρετοὶ ὄκόσσοι μὴ αγαλείποντες
αγαλείτης ἴχυρότεροι γίγνονται,
μᾶλλον ὅππικίνδυνοι ὅτω δὲ τοι πρόπτει
αγαλείπωσι, σπινθίνει ὅπι ἀκίνδυνοι.

ΟΙ πυρετοὶ μία μὴ λείποντες, ὅσοι μὴν ἔσσοι
Πολλῷ σφεδρότεροι ἡμέρη εἰνὶ πρέπει,
Σφέδη

Σφόδρ' ἐπικίνδυνοι καὶ ἀκίνδυνοι μὲν ἔστιν
Οἱ διαλείποντες τὸν τρόπον ὄντιναν.

Quæcunque febres intermissionis expertes tertio quoque die severiores redduntur, ac ingravescent, magis calamitosæ: at quovis modo intermiserint, periculi expertes esse significat.

Continuae febres si quæ vehementius urgenter
Tertia cum lux est, dura pericula ferunt:
Sin quocunque modo se forte remiserit ardor,
Discrimen nullum quod vereare subest.

ΑΦΟΡ. μδ'. Aphor. 44.

Οκόσοισι πυρετοὶ μακροί, τυπεῖσι
φύματα ἐστορχεῖσι πόνοι εγγίγνονται.

EΣ τὰ μὲν ἀρδετὰ πόνοι ἐγγίγνονται,
Οἰστι βροτοῖς πυρετοὶ εἰσὶ πολυχρόνιοι.

Qui ex febre diurna laborant, iis
phymata aut dolores in articulis
oboriuntur.

Quos

Quos longæ exercent febres, tubercula fiunt
lis, vel ab articulis nescit abesse dolor.

ΑΦΟΡ. μέ. Aphor. 45.

ΟΚόσαισι φύματα ἐστὶ ἀρτεραὶ πόνοι
ἐκ πυρετῶν [μακρῶν] γίγνονται, οὓς
στίποισι πλείοσι χρέονται.

ΟΙσιν ἐστὶ φύματα πόνοι πόνοι
ἐγγίγνονται
Ἐκ πυρετῶν μακρῶν, πλειον ἐδύσι τροφῶν.

Quibus phymata aut dolores in
articulis oboriuntur, post [diu-
turnas] febres, hi copiosiore cibo
utuntur.

Η Αερὶ ubi contingunt, ingestī corpora constat
Immensa nimium mole gravata cibi.

ΑΦΟΡ. με'. Aphor. 46.

ΗΝ ρῆγος ἐμπόπη πυρετῷ μή γελεῖ-
ποτε οὐδὲ θερεῖ ἔοντι, θαλάσμον.

Α Σθεντὶ οὐδὲ οὐτ' οὐδὲ ἐμπόπη ποτὲ ρῆγος
Τῷ διὰ μή λείπεται σε πυρετῷ, φοβερόν.
Frequens

Frequens in febris assiduitate rigor,
fractis jam viribus, funestum.

Si nec omittenti febri rigor incidat, aegri
Viribus infirmis, imminet interitus.

ΑΦΟΡ. μζ'. Aphor. 47.

AΙ δέ χρέμψεις αἵστοις πυρε-
τοῖσι μὴ μιαλείπονται πελιμναῖ,
καὶ αἰματώδεις, καὶ μυσώδεις, καὶ χο-
λώδεις, πᾶσαι κακοί. Δέ χωρίσσαι μὲν κα-
λῶς, ἀγαθαῖ κακοῖ τὰς αἰματώδεις τὸ
κατατάγει τοῦτο. Ήν μὲν μή περ τῷ μηδε-
ρόντων ἐκχρίνηται αἴσιοί τῷ μηδερόντων τάπων,
κακοί.

AΙ δέ χρέμψεις ἐν πυρετοῖς μὲν μὴ λείπονται
πάπιαισθε κακοί. αἱ τε μολιβδόχροαι,
αἱ τε μυσώδεις, αἱ τε χολώδεις, αἱματώδεις τοῦτο.
Αλλ' δέ χωρίσσαι τοῦτο καλῶς, ἀγαθαῖ.
Καὶ κατὰ τὰς μιαλείπονταις τε καὶ τοῦτο ὄμοιως.
Ήν δέ μέροντων ἐκ μηδενὸς ἴησι, κακόν.

Expectorata in febribus remissio-
nis expertibus, livida, cruenta,
fœtida,

fœtida, biliosa, omnia calamitosa: quæ verò eorum convenienter exclu-
duntur, salutaria. Eadem dejectionum
& urinarum ratio est. Quòd si nihil
quod allevationem affert per ea loca
excludatur, calamitosum.

Talis cùmque tenet febris, nigra sputa, cruenta,
Fœtida, tum bilis tincta color, mala.
Quæ verò eduntur bene, sunt bona: quæq; per alvum,
Atque per urinæ sunt abitura vias.
Ex ipsis sed quando locis quid inutile prodit,
Ægrum nec relevat; noxa fit indè gravis.

ΑΦΟΡ. μη. Aphor. 48.

ΕΝ τοῖσι μὲν ἀγελέπτοις πυρετοῖσιν,
Εἰν τὰ μὲν ἔξω φυχεῖν, τὰ δὲ ἔνδον
κακῆια, εἰ δέ τινες ἔχου, τανάστημα.

ΕΝ πυρετοῖς μᾶλιστα λείπεσθαι, τὰ φυχεῖν τὰ ἔξω,
Θεριαὶ τὰ δὲ ἔνδον, μέντος ἔχει τέ, κακόν.

ΙN febribus remissionis [vel inter-
missionis] expertibus, si extimæ
partes frigidæ sint, intimæ autem

I præcordia

præcordia conflagrent ardore cum
siti conjuncto, funestum.

§ **F** Ebréque continua si intus sitiénsque calénsque
Extræ frigescat, nil magè pestiferum.

ΑΦΟΡ. μηδέ. Aphor. 49.

E N μὴ διαλείποντι πυρετῷ οὐχ χεῖλος,
οὐδὲ ὄφρύς, οὐδὲ ὄφθαλμός, οὐδὲ διαγραφή·
οὐδὲ μὴ βλέπη, οὐδὲ μὴ ἀκύνη, οὐδὲ ἀσθε-
νέος ἔοντος τὸ σώματος· οὐδὲ τὸν τυπέων γένη-
τα, ἐγκυός οὐ γάνατος.

E N πυρετῷ διὰ μὴ λείποντι λιμόν, οὐδὲ ὄφρύς,
οὐδὲ ὄφθαλμός, οὐδὲ διαγραφή·
οὐδὲ μὴ ὄφθαλμοῖσι βλέπη, μηδὲ ἀσθνέη,
οὐδὲ ἔοντος τὸ σώματος ἀσθενέα·
Οὐδὲ μὴ τὸν τυπέων σύμπτωμα νοσεῦντι γένηται,
μή σε λάθησιν ἐαν διγχύσεις οὐ μὲν δάγκνος.

SI cui in febre remissionis & in-
termissionis experte labrum dis-
torquetur, aut supercilium, aut ocu-
lus, aut etiam nares; tum etiam si au-
diendi videndi que vis periit, fractis
jam

jam morbo viribus: quicquid horum
acciderit; in propinquo mors erit.

Sique supercilium, nares, oculi, labiumque,
Sunt perversa, febri nec datur ulla quies;
Namque per infirmas vires quis non videt, aut non
Audit: spes vitae nulla subesse potest.

ΑΦΟΡ. ι. Aphor. 50.

Οκανονικῶ πυρετῷ μηδέ λείπονται
δύσπνοια γένηται, καὶ παραφροσύνη,
θανάσιμον.

Εν πυρετῷ διὰ μὴ λείπονται οκεάνη παρένσιν
ἢ δύσπνοια τε καὶ παραφροσύνη, οὐδόν.

Οuotiescunque in febrem remis-
sionis expertem difficultas spi-
randi, & delirium inciderit, funestum.

Ιτ nec ei, cuicunque statu cum febris eodem
spirandi labor est, despiensque caput.

ΑΦΟΡ. ια. Aphor. 51.

ἘΝ τοῖσι πυρετοῖσιν ἀποτίμαζε μὴ λυ-
μίνα τοῖς θεοῖς πρώτας κρίσις, μῆκος
νύσση σπουδάνει.

ΗΝ ποτε μὴ λύηται λύσημ' εἰ πυρετοῖσι
πρέστις κρίσις πρώτας, ἐστινός θ χρονί.

IN febribus abscessus, qui primis
crisis febrem haud solvit, diu-
turnum talem morbum fore ostendit.

A *Bscessus inter febres qui non citò sanī
Fiunt, longinqui sunt documenta mali.*

ΑΦΟΡ. ιβ'. Aphor. 52.

ΟΚόσοισιν οὐ τοῖσι πυρετοῖσιν, οὐ τοῖ-
σιν ἄλλοισιν ἀρρώστησι, κατὰ προ-
άρετιν ὄφθαλμοὶ δακρύσιν, δέδει ἀτοποῖ
δικόσοισι μὲν κατέχει προσάρεσιν, ἀτοπά-
τερον.

ΟΙΣ εἰ τοῖσι πυρετοῖς οὐ ἀρρώστησιν ἄλλοις
γένεται προσαρεπτικῶς ὄμματα, ἐκ ἀτοπον-
τοῖς δὲ μὴ γένεται προσαρεπτικῶς, ἀτοπώτερόν δέ.
Quibuscunque

Quibuscunque per febres vel alios quosvis morbos oculi sponte ac cum præelectione illacrymant, nihil absurdum est: Quibus vero [per se illacrymant] non à præelectione, longius à se absunt.

Quovis in morbo lacrymis se tradere sponte, ¶
Nil nocet: invitè flere, pericla notat.

ΑΦΟΡ. γ'. *Aphor.* 53.

Οκόστοις δὲ οὐτὶ τῷ μὲν οὐδόντων σὺ τοῖς πυρετοῖς αργύριον πάγει, οὐ πόπεροι γίγνονται δι πυρετοῖς.

Οις ἐπ' οὐδόντων εὐ πυρετοῖς περίσταται γένεται, τέτοις γίγνονται σφοδρότεροι πυρετοί.

Quibuscunque per febres lentes in dentibus adhærescunt, his acerbiores febres redduntur.

Hærens ad dentes humor quis, glutinis instar,
Per febres, morbum nuntiat esse gravem.

'ΑΦΟΡ. 54. Aphor. 54.

Οκόσαινιν ὅπι πολὺ βῆχες ἔηραι
βερχέα ἐρεθίζουσαι, οἱ πυρετοῖς
καυωδεσιν, & πάνυ τοι διψώδεις εἰσιν.

Οις ἐρεθίζεται βραχέα ἔηραι ὅπι πελν
βῆχες γίγνονται, τοις πυρετοῖσιν ἐν
τοῖς καυωδεσιν, & πάνυ τοι διψώδεις εἰσιν.

Quibus siccæ perennant tusses ra-
qrò & leviter irritantes, in febribus
ardentibus, non admodum fiticuloi-
si sunt.

Si quibus exardens febris sit, & arida tussis
Irritans modice, hos non premit alta sitis.

'ΑΦΟΡ. 55. Aphor. 55.

Οι ὅπι βυθῶσι πυρετοὶ πάγες γεχοί,
πλὴν τούτοις ἐφημέρων.

Ει μὴ ἐρίγεσσι, οἱ πυρετοὶ κακοὶ συ βεβαιῶσι.

Febres in bubonibus calamitosæ
sunt omnes, præter ephemeræ.

Febres

Febres ex adenism quæcunque tumoribus ortæ,
Pestiferæ; si unum transiluere diem.

'ΑΦΟΡ. 56. Aphor. 56.

P. Τρέασοντι ιδρὼς θεραπεύμανος, μη
εἰλείποντος τῷ πυρετῷ, κακόν· μη-
καίδιον γάρ ή νέος, Εἰ νυχασία
στλείσθησθε.

HN σπιγίγνησι ιδρὼς πυρετανόντες,
Μη εἰλείποντος τῷ πυρετῷ, κακόν·
Τυχασίν πλεονάζει γάρ, νέοθεος οχεονίζει.

Febrieitanti [crebri] sudores si
supervenerint, febre remissionis
experte, calamitosum: protrahitur
enim morbus; & excrementitium
multum humorem significat.

Febre laboranti manans è corpore sudor,
Febri nequicquam deficiente, malus.
Tempus enim morbi longum denuntiat, atque
Quod nimia partes humiditate mident.

³ΑΦΟΡ. 57. Aphor. 57.

Υπὸ σπασμῶν ἡ τετάνη ἐνοχλούμενος
πυρετὸς ὀπίγνωμος, λύει πὸν
σπασμα.

Τοῖς σπασμοῖς ὑπὸν τετάνη ταξιαρχούμενοι,
λυσίακοι, πυρετοὶ δὲ ὀπίγνωμενοι.

Qui spasmo aut tetano est corre-
ptus, si ei febris incidat, morbum
solvit.

Tollitur & rigor ac immoti tensio nervi,
Febris si post hæc fortè superveniat.

³ΑΦΟΡ. 58. Aphor. 58.

Υπὸ καύσος ἐχομένῳ ὀπίγνωμον
ρίγεος, λύσις [λύγνεται.]

Tοῖσιν καὶ καύσοι ταξιαρχούμενοι, τάχιστα
λύει τὰν νέστον ρίγεος ἀπερχόμενον.

Si quem febris ardens detineat, se-
mel incidente rigore, finitur.

Immodicis febrem populantem corpora flammis,
Horror quis subitus dissoluisse potest.

ΑΦΟΡ. 59. Aphor. 59.

Tριλαῖος ἀκριβῆς κρίνεται σὺ εἰπὲ
τελεόλοισι, τὸ μακρότατον.

Eπτὸν ὅδοισι πέντε κρίνεται τοι τοῦ Θ
Ακριβῆς μὲν ἐάν. εἰδὲ ὅτε δὲ τελέτερον.

Tertiana exquisita judicatur septem
periodis, ut tardissimē.

SImplex alternis febris rediviva diebus,
Septem circuitus præteriisse nequit.

ΑΦΟΡ. 60. Aphor. 60.

Oκόσοισιν ἀντὶ τοῖσι πυρετοῖσι τὸν ὄγκον
καφωτῆ, αἵμα ἐκ ρινῶν ρύεν, οὐδὲ κοιλίη
ἐκτεραχθεῖσα, λύσ τὸν γόνην.

Aιματος ἐκ ρινῶν τε ρύσις, γαρός τε τάχαξις
καφωτιν πάντες τὸν τοῖσι πυρετοῖσι.

Quibus in febribus aures obsur-
duerunt, sanguinis profluvio ἐ^τ
naribus, aut alvi commotione, morbus
finitur.

Auribus

A vribus ex febre obrufis, aut sanguinis inter
Denare, aut venter fuit resolutus opem.

ΑΦΟΡ. ξα'. Aphor. 61.

Π γρέασοντι λευκήν μηνιν οὐ πελεασθεῖσιν
ήμερησιν αὐθιό πυρετός, οὐ παρο-
πιάζειν εἴσοδον.

Η Ν πυρετός μὴ αὐθιό τινα οὐδεστι τοῖσι περισσοῖς,
Πολλάκις οὐδετέρα τετταὶ καὶ τρισταῖς οὐδεναι.

F Ebricitantem nisi diebus impari-
bus febris dimiserit, solet reverti.

I mparibus febris ni sit finita diebus,
Post nec opinari seva subinde redit.

ΑΦΟΡ. ξβ'. Aphor. 62.

Ο κέστοισιν οὐ τοῖσι πυρετοῖσιν οὐτεροι
οὐτιγνονται περιττοί επίλα ήμερων,
κακόν.

I κτερούντες οὐτιγνονται τοῖσιν νοσέσιν
Επίλα περιττού ήμερων, οὐ πυρετοῖσι, ηγκόν.

Quibuscunque

Quibuscunque per febres icterus
ante septimum diem incidit, ca-
lamitosum.

Septemque ante dies morbus si regius urget,
cuna prior invasit febris acuta, malum.

ΑΦΟΡ. ξγ'. Aphor. 63.

Οκόσιον οὐ τοῖσι πυρετοῖσι κατ' ἡμέ-
ριν ῥίγαν μίγνεται, κατ' ἡμέρην δὲ
πυρετοὶ λύεται.

Οἰσιν δὲν ἐν πυρετοῖσι κατημεριανά ξυμβέβησται
ῥίγας, τοῖσι λύτεις εἰσι κατημεριανοί.

Quibuscunque in febribus [in-
termittentibus] rigores inci-
dunt quotidie, febres quotidie sol-
vuntur.

Quotidie si contigerint cum febre rigores,
Quotidie integro corpore febris abit.

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. ξλ'. Aphor. 64.

ΟΚόσσισιν δὲ τοῖσι πυρετοῖς τῇ ἐβδόμῃ, οὐ τῇ συνάτῃ, οὐ τῇ ἐνδεκάτῃ, οὐ τῇ πενταρεκαμδεκάτῃ, ἵκτεροι ὀπίσηγον), ἀγαθόν, οὐ μὴ τὸ δέξιὸν ψυστηρίον σκληρὸν οὐ οὐδὲ μή, σύκη ἀγαθόν.

Εβδόμῃ, συνάτῃ, ἐνδεκάτῃ, πουρεσμεκάτῃ τε,
ἵκτεροι δὲ πυρετοῖς γηρόμενοι, ἀγαθοί,
δέξιοιτερὸν ψυστηρίον οὐ μὴ σκληρὸν ἔησιν.
Ἡν δὲ σκληρὸν ἔησ', ἵκτεροι οὐδὲ μή.

QUibuscunq; per febres die septimo, aut nono, aut undecimo, aut decimoquarto, icterus incidit, salutare; nisi dextrum hypochondrium obduruerit: sin minus, calamitosum.

SSeptimo at arquatus, cum febris torqueat aegrum,
Vel nono accedens, undecimove die,
Vel decimoquarto, si sint præcordia dextra
Mollia, sat tutus: si capit ante, gravis.

'ΑΦΟΡ. ξέ. Aphor. 65.

EN τοῖσι πυρετοῖσι οὐδὲ τηλίκοιλίν
καῦμα ἴχυρὸν καρδιωγμός, κακόν.

Kαῦμα ποτε ἵχερν τοῖς γαστέρες καὶ κραυγαγόμενος
τοτε γίγνεται ἐν πυρετοῖσι, κακόν.

IN febribus si incendio alvus confla-
gret cum stomachi morfu, malum.

Ventriculi verò vehemens in febribus æstus,
cumque hoc cardiacos esse, pericla notat.

'ΑΦΟΡ. 66.

EN τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσιν ὀξεῖσιν οἱ αὐτά-
σμοί, οἱ τοῖς ταχέι ταχέι ασλάγχυα πό-
νοι ἵχυροί, κακόν.

OI αὐτοις τε πόνοι τ' ἵχυροι οἱ τοῖς ασλάγχυα
οξεῖσι γιγνόμενοι ἐν πυρετοῖσι, κακού.

IN febribus acutis convulsiones, &
qui in præcordiis sentiuntur, dolores
acerbi calamitosi sunt.

Terribile est nervos distendi, & viscera circum-
Affligi, si quem febris acuta tenet.

'ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. ξ^η. Aphor. 67.'ΕΝ τοῖσι πυρετοῖσι ὁ ἐκ τῆς ὑπνου
φόβοι οὐ σασμοί, κακόν.

'ΕΝ πυρετοῖς κακόν, οὐ ύπνων ασασμοί τε φόβοι τε.

IN febribus à somno pavores aut
convulsiones, malum.Νένον ἀ σομνο cœpisse timere, vel aegrè
Nervos distendi, non nequit esse malum.'ΑΦΟΡ. ξ^η. Aphor. 68.'ΕΝ τοῖσι πυρετοῖσι πνεῦμα προσ-
κόπιον, κακόν· σασμὸν γάρ οὐ μαλισ.Πνεῦμα προσκόπιον, σασμὸν οὐ μαλιστέοντα.
Τέλος τοι σύμπτωμα, οὐ πυρετοῖσι, κακόν.IN febribus spiratio illisa in fauci-
bus, mala: convulsionem enim si-
gnificat.PEr febrésque malum est elius spiritus: itē
Difserunt nervos nam tibi testis erit.

'ΑΦΟΡ.

Οκόσοισιν ψῆφοι παχέας, θρομβώδεις;
οὐλήσι, οὐκ ἀπιρέται, πλῆθος
ἐπελθόντες τούτων λεπτόν, ὡφελέσθ' οὐλή-
σι αἰτία τοιωτός ἐρχοίται, οἷσιν ἐξ ἀρχῆς
ἢ γένετο τοιχέων τοποθετούσι.

Οτι μὲν ψῆφοι παχέας, θρομβώδεις, καὶ οὐλίγ' οὐλή,
Οὐ χωρίς πυρετός, πληθός ἐπερχόμενοι
Ω φελέει λεπτόν τοιωτα δὲ ἐρχοται, δισιν
Ἴχει τούτοις ἀρχήσι, πτυχέως.

Quibuscunque urinæ primùm qui-
dem sunt crassæ, mox grumosæ,
paucæ, non febris expertibus, si ab
iis copiofè profluxerint tenues, ju-
vant: maximè verò ejusmodi fluunt
urinæ, quibus incurare morbo, aut
brevi sedimentum habent.

Craspox in febri, per paucæ, refertaque grumis
Urina, hinc tenuis, multaq; facta juvat:
Talis enim ferme morbo, incurribus exit,
Postve brevi, matule quando quidima petit.

Οκόσοισι μὲν ταύρειοῖσι τὰ γέρεα ἀνα-
πέραργυ μήνα, διον ψυχοῦ γίων, τυπέ-
οισι κεφαλαλγίαν οὐ τάρεισιν, οὐ παρέσσονται.

Οις ἀνὰ δὴ ποτε γέρεα παράγεντα δέσιν οὐδέποτε
Ἐν πυρετοῖσιν ἐστ', διον ψυχοῦ γίων,
Τοῖς κεφαλαλγίαις οὐ πάρειστ', οὐ τοις παρέσσονται.

AT verò quibuscunque per fe-
bres [essentialis] urinæ sunt
perturbatae, ut jumentorum, sanè iis
cephalalgiæ adsunt, aut in propinquo
sunt.

Perturbata quibus, jumenti instarque, videtur
urina; his capit is vel dolor est, vel erit.

ΑΦΟΡ. οα'. Aphor. 71.

Οκόσοισιν ἑβδομαῖα κείνεται, τυπέοισιν
θητέφελον ἔχει τὸ γέρον τῇ τετάρ-
τῃ ἐρυθρόν, καὶ τάλλα καὶ λόγον

Eβδόμη δισι κρίσις, νέφελον ἐπ τοῖσι τετάρτῃ
Ὄνερον ἐρυθρόν ἔχει, καὶ τάλλα λόγον.

Quibuscunque

QUibuscumque [ad salutem] crisis
incidit septimo die, his nubecu-
lam habet urina quarto die subru-
bram, aliisque convenienter.

MOrbi quando dies index fit septima, quarta
Nubes apparet rubra, notaeque pares.

ΑΦΟΡ. οβ'. Aphor. 72.

ΟΚόσιων ψεια Διαφανέα λευκή, πο-
τερού μάλιστα δὲ οὐ τοῖστοι φενίπ-
κοῖσιν θηριφάγοισι.

ΟΤρεις ποιησε, μάλιστα φρενίτικος οὐ τοῖσιν,
Εστι τὰ λόγοια ίδειν, καὶ διὰ δὴ φανέα.

QUibus pellucidæ & albæ fundun-
tur urinæ, calamitosæ: maxime
autem in phrenitidis tales apparent.

Est urina nicens alba & diluta: magisque
Si male tunc aegrum foris phrenesis habet.

Οκόσοισιν τασχόνδρια μετέωρε δια-
βορβορύζονται, ὁσφύος ἀλγήματος
τριπλούμενά, αἵ κοιλίαι ταπέοισι καθυγεί-
νονται, ἵν μὴ φῦσαι κατέρραγέωσιν, ἵν πρό-
πλῆθος ἐπέλθῃ. Ἐν πυρετοῖς δὲ ταῦτα.

Οι διὰ δὴ μετέωρο τασχόνδρια βορβορύζειν,
Τοῖς ἀπγίγνονται ὁσφύος λεύονται,
Κοιλίαι ὑγείανονται, λεύ μὴ φῦσαι ράγέωσιν,
Ἡ πλέον ἔρονται. Ἐν πυρετοῖς δὲ τάδε.

Quibuscumque [recens] hypochondriorum tumor incidit cum
murmure conjunctus, superveniente
lumborum dolore, iis alvi feruntur,
nisi flatus erumpant, aut urinæ copia
fluat. Atque ea in febribus locum
habent.

Murmure si quibus inclusò præcordia turgent,
Exhinc lumborum discruciatque dolor:
Humida eis alvus fiet, ni erumpere flatus
Aut urina potest. Hæcque ubi febris adest.

ΟΚόσμοις ἐλπὶς ἐστὶ ἀρτερία ἀφίσα-
θαι, ρύεται τὸ ἀποστολὸν πολὺ^ν
τὸ παχὺ ἐλευκὸν γυγνόμηνον, οἷον τὸ τοῖον
κοπωδεσι πυρετοῖσι τεταρτάλοισιν ἀρχεται
τοῖοις γίγνεσθαι. Ἡνὶ δὲ ἐκ τῷ ρύεται
αἷμορραγήσῃ, τὸ πάνυ ταχὺ λύεται.

Οις ἐλπὶς ἐστὶ ἀρτερία ἀφίσαθαι, τὸ μὲν ρύεται
πύεται ποστοῖσι. οἷον πολὺ τὸ παχὺ τὸ
καὶ λακόν, τοῖον τὸ πυρετοῖσι κοπωδεσιν οἷον
τοῖοι τεταρτάλοισι ἀρχεται εἰνίοτε
γίγνεσθαι. Ἡνὶ δὲ τὸ ρύεται αἷμορραγήσῃν,
οπί τάχισα φύεται λύεται ποστοῖσι.

Quibuscunque abscessus in arti-
culis expectatur, ab abscessu eo
vindicat urina multa crassa & alba,
qualis [urina] laboriosis in febribus
exire solet, quartum diem [morbis] agentibus. Quod si narium quoque
accedat profluvium, multò celerius
liberantur.

Spes ubi ad articulos abscessum ostenditur iri,
Urina abscessu liberat alba frequens
K 2 Crassaque

*Crassaque: nimisrum qualis cum febre molestia
quarto nonnullis incipit esse die.*

*Quod si tum sanguis forsan de naribus exit;
Languidus, exiguo tempore liber erit.*

ΑΦΟΡ. οέ. Aphor. 75.

Hημέρα ἡ πύον ὑρέη, τῷ γεφρῶν ἡ
τῆς κύστος ἐλκωσιν σημαίνει.

Kτύσθη ἡ γεφρῶν φράξει ἐλκωσιν ἐθέσαι,
Ηγ ποτε ἡ τὸ αἷμα ὑρέη ἡ πύον.

Si sanguis & pus cum urina reddatur, exulceratæ vesicæ aut renum significationem præbet.

Sanguis in urina vel pus si cernitur esse, Vesicam aut renes ulcus habere liquet.

ΑΦΟΡ. οσ'. Aphor. 76.

Oκόσσιον τῷ ὑρῷ παχεῖ ἐόντι σαρκία σμικρὰ ἢ ὥστε τοῖχος σωματέρχογια, τυπέοισιν πότε τῷ γεφρῶν ἀκρίνει).

Sμικρὰ σμικρὰ ἢ ὡς τεῖχος δισιν ἀντὶ παχεῖ ὑρῷ
Ἐξελθωσι, γεφρῶν δισιν ἀπὸ σκηνώσεως.
Quibusunque

Quibuscunque cum urina crassa
carunculæ parvæ aut veluti ca-
pilli quidam exeunt, iis è renibus ex-
cernuntur.

Hæc si in stirpia quid carnis habet velutinæ capillos,
Crassaque descendit, ren. ibi causa mali.

ΑΦΟΡ. ογδ. Aphor. 77.

Οκόσσοισιν τῷ ὅρῳ παχεῖ ἐόντι πι-
τυρώδεια συνεῖχρέσται, τὸ πέριον ἢ
κύτιον ψωεῖται.

Hην παχεῖ εἰν ὅρῳ πιτυρώδεια ἐξελυθοῖ,
κύτιον ψωραλέον γίγνεται, ἢν νεφροί.

Quibuscunq; unà cum urina cras-
sa furfuracea quædam efferuntur,
iis vesica laborat ex scabie.

Crasior at si contineat quasi furfura quædam,
vesicas scabies esse molesta solet.

'ΑΦΟΡ. οη'. Aphor. 78.

ΟΚόσοι ἀπό ζευκομάτων αἵμα δέρεσσι,
τυπέοισιν ἀπό τῆς νεφρῶν φλεβίς
ρῆξιν σημαίνει.

ΗΝ ἀπό παυρομάτων τις αἵμα ποτὲ δέρεισι,
Γῆξις ἀπό νεφρῶν δέι πνεῦ φλεβίς.

QUicunque repente ac confertim
sanguinem mingunt, his ruptæ
à renibus venæ significatio fit.

Meiere contingit cuicunque repente cruorem,
Huic ruptam venam renibus esse docet.

'ΑΦΟΡ. οη'. Aphor. 79.

ΟΚόσοισιν σὺ τῷ δέρει φαμιώδεια ὑφί-
σαται, τυπέοισιν δέ κύσις λιθιά.

ΟΙσιν ὑφισάμενα φαμιώδεια δέιν δὲ δέρει.
Τυπέοισιν δέ κύσις (γνῶθι σαρῶς) λιθιά.

SI cui in urina sabulosa resideant,
huic vesica ex calculo laborat.

URinis quoties subsidit arena, lapillum
Perspicuum est miseris diseruciare modis.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. π'. Aphor. 80.

ΗΝ αὖ μα ψρέη καὶ θρόμβος, καὶ στραγγύ-
είων ἔχη, Καὶ ὁδιών ἐμπίπλη ἐστο
χωστασίον, Καὶ ἐστὸν θερίναον· Καὶ
τοῖς τῶν κύστιν πονεῖ.

ΗΝ αὖ μ' ἐρείη θρόμβος τε, καὶ ἦν ὁδιών
Ἐξ ψράστραγγῶν, μηρομένη τὸν ὁδιών
Ἐτι χωστασίον ἐμπίπλησι. καὶ τοῖς περίναον·
Οι τοῖς τῶν κύστιν συμπονέστι τόποι.

Si quis sanguinem unaque grumos
sæpe mingat, ac stranguriam ha-
beat, unaque dolor incidat in aqua-
liculum, & in interfoemineum, huic
vesicæ vicinæ partes laborant.

Quod si vel grumi, vel sanguis profluat, atque
Præterea urinæ sit via difficilis,
Pecten & imia alvus, perineum condoleatque:
Esse in vesica colligitur vitium.

ΑΦΟΡ. πά. Aphor. 81.

ΗΝ αὖ μα καὶ πῦον ψρέη καὶ λεπίδας, Καὶ
ὅσμη βαρεῖη, τῆς κύστος ἐλκωσιν
συμπάντι.

Αιμα

Aιμα, πύον, λεπίδες τ', ὁσμή τε βαρεῖα ἐν τῷ ϕρεῷ,
Ἐλκωσιν ὄρδις εἰ κύστις Θεῖον ἔστω.

Si quis sanguinem aut pus mingat,
cum squamulis & cum gravi odo-
re, vesicæ exulceratæ significatio fit.

Cumq[ue] exit sanguis, pus, squame, significantur
ulcera vesicæ, si sit odore gravi.

ΑΦΟΡ. πβ'. Aphor. 82.

Oκόσσοισιν εἰ τῇ ϕρέδρῃ φῦμα φύε-
ται, ταπείοισι, Διχυπόσανθος καὶ ἐκρα-
χύτος, λύσις.

Tηγνομένοις πύοις τε καὶ σκιριομένοιο,
Φύεται ἐν ϕρέδρῃ φῦμα ὄκδοσις, λύσις.

Quibuscumque in fistula urinaria
phyma existit, phymate expura-
to, liberantur.

Tuber a nascuntur cuicunque foramine penis,
Si suppurâripi exierintque, bonum.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. πγ'. Aphor. 83.

Ογρισις νύκτωρ πολλὴ ηγνοιδήν, συ-
κρίνει τινὲς οὐσοχόριον συμαίνει.

Γιγνομένη νύκτωρ ὄρησις ἐάν πλεονάζῃ,
Η οὐσοχόρησις συμποτέρη πάλεῖται.

Urinæ mictio de nocte plurima
facta, parvam significat deje-
ctionem.

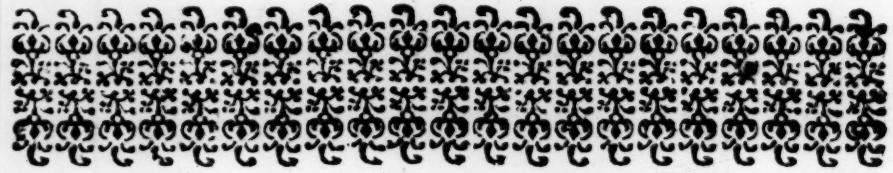
Notu que facta est urinæ copia, monstrat
suppressum ventrem reddere posse parum.

ΤΩΝ

ΤΩΝ ἹΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
Ἀφορισμῶν Βιβλίον ἐ.

HIPPOCRATIS
Aphorismorum
LIBER V.

Ἀφορισμὸς ὁ πρῶτος
Aphorismus primus.

Πασμὸς ἐξ ἐλεβόρου, θανάσιμον.

ΣΠασίνος ἐάν γίγνηται ἐξ ἐλεβόρου, νεκρόν.

SPasinus ex elleboro, funestum.

A *Lbi purgantes veratri pectora succo
Si capiat spasmus, funeris autor erit.*

ἈΦΟΡ. β'. Aphor. 2.

ἘΠΙγέωμαπ ασαμὸς ὅπιγρόμνος,
θανάσιμον.

Σπασμὸς ἐὰν γίγνηται ἐπὶ τρέματος, ὀλέθριόν δέι.

COnvulsio, quæ in plagam incidit, calamitosa.

Nervorumque omnis tristi distentio vata ex
Vulnere, res magni plena timore mali.

ΑΦΟΡ. γ'. Aphor. 3.

Aιματος πολλὸς ρύεντος, σπασμὸς οὐ
λυγμὸς ὑπογενόμενος, κακόν.

Kαὶ γάρ τοι κακόν. "Αιματος ἐκ πολλοῦ ρύεντος,
Σπασμὸς γ' οὐ λυγμὸς αὐτὸς ἐπιγενόμενος Θ.

Nam quæ ex nimia sanguinis
profusione incidit convulsio,
vel singultus, malum.

LArgè si sanguis profluxit, subsequiturque
Hæc, vel singultus: vix medicina juvat.

ΑΦΟΡ. δ'. Aphor. 4.

Eπὶ τρέματος σπασμὸς οὐ λυγμὸς
ὑπογενόμενος, κακόν.

Tois

TΟῖσι κακαὶ μεριμνῶσιν τὸ δέον, κακόν δέι,
Σπασμὸς γένεται καὶ λυγμὸς αὐτὸς ἀπογεινόμενος.

COnvulsio quę immodicam sequitur purgationem, aut singultus, malum.

NEc minus horribile est, si per purgatum et inanem Alterutrum opprescit, ariditate nocens.

ΑΦΟΡ. ε'. Aphor. 5.

HΝ μετύων ἐξαίφνις ἀφωνός πις γένηται, σταθεὶς διποθύσκει. οὐ μη πυρετός θηλάζῃ, οὐδὲ τίλιος ὄρης ἐλθὼν γαθήσεται οὐδὲ κραυπάλαι λύσται, φθέγξηται.

HΝ μετύων δέ πις ἐξαίφνις γείνηται ἀφωνός, οὐθὲ διποθύσκει σταθεὶς ἐπερχομένῳ. οὐ πυρετός μηδὲ πητή, οὐδὲ τοι φθέγξηται εὐώρη. οὐδὲ βλάβειος ὑπνός ἐλαυνέμεναι.

Si quis ebrius repente obmutescat, convulsus moritur: nisi febris incidens eum corripiat, aut quo tempore crapulæ solvi solent, vocem edat.

Convulsus

Convulsis moritur nervis, cuiusunque repente
Torpuerit ntmio lingua retenta mero:
Ni cadat in febrim, vel cœpit tempore eodem,
Quo sese solvit crapula, voce frui.

ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 6.

Oκόσοι τὸν τετάνον ἀλισκούται, οὐ
τεσταριν ἡμέρην ἀπόλλυται. οὐ
δὲ τετάνες αὐτοφύκωσιν, ὑγρέες γίγνονται.

Oι τὸν τετάνον ἀλισκόμενοι, ἀλέκονται
Ημέτιν ἐν πούρεω. οὐδὲ μή, αὐτοὶ ὑγρεῖς.

Quod tetani vis magna exerceat,
Quatra quartum diem intereunt:
quod si hunc effugerint, tetano levantur, & sani evadunt.

Quarto, aut ante diem quartum perimit rigor: istum
si effugias, fiet non dubitanda salus.

ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 7.

Tάταληπτικά ὀκάσιοι τοῦ τῆς
ῆγος γίγνονται, μετάσεων ἵχει ὀκό-
νοισι

κοισὶ δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν γίγνεται, τύ-
ποισι τε πολλὰ συναποθνήσκει.

Oἰσι δεὶ τῆς ἡβῆς τὰ πιληπτικὰ ἀν γίγνεται,
τοῖσι μετάσασις ἐστι. οἵσι δὲ πέντε ἐτῶν,
πέντε καὶ εἴκοσι ἐτῶν γίγνεται. τοῖσι τὰ πολλὰ
Ινγὸς δάκατος γίγνεται οὐλόμηνος.

Comitiales morbi, aut convulsi-
ones epileptice quibus ante pu-
bertatem eveniunt, curationem reci-
piunt: at quibus ex eveniunt vigesi-
moquinto ætatis anno, maximam
partem commoriuntur.

Pubescenti oriens epilepsia, mobilis: anno
quinto et viceno vix quid habebit opis.

ΑΦΟΡ. η'. Aphor. 8.

Oκόσσοι πλευειποὶ γένομνοι σόκοι
ἀνακαρτάρονται σὺ τεαταρεκαμένεις
ημέρησι, τυποῖσιν ἐσ ἐμπύημα μετίσαιται.

Hπλευρῖτις ἐσ ἐμπύημα μετίσαιται, οἷς μὴ
Ἐν δέκα καὶ πούρεων ἡμέραιν σκηνήσεται.

Quicunque

Quicunque pleuritici expectorabilem materiam non excludunt intra dies quatuordecim, iis in empyema degenerat.

Cui dolor est lateris, bis septem ni ille diebus Non nihil expuerit: pus generatur ibi. §

ΑΦΟΡ. 9. Aphor. 9.

Φθίσις γίγνεται μάλιστα ἡλικίησι τῆσιν
άπο ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν μέχει πέντε καὶ
τριήκοντα.

Οκτωκαίδεκα πάντα μέχει εἴκοσι καὶ δεκαπέντε,
μᾶλλον γίγνονται ἡλικίησι φθίσις.

TAbes in eas maximè ætates incidunt, quæ à decimo octavo ætatis anno ad trigesimum quintum finiuntur.

Fit decimo octavo tabes ætatis ab anno, §
Dum fermè septem lustra peracta sient.

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. ί. *Aphor. Ia.*

Οκόστοις κακάγχισ οὐφεύγοσιν εἰς τὸν πνεύμονα πέπεια, οὐδὲ επίστημέ-ρισιν ἀποθνήσκοσιν· οὐδὲ λέπτες οὐφεύγοσιν, εἰπυσιεὶ γίγνονται.

Ογλομήνη ὄχοσι διὰ μὴ φεύγοσι κακάγχισ, Εἰ τὸν πνεύμονα τοῖς εἰ πρέπει τὸ κακόν, Επίστημέ-ρισκοσιν εὐημαρτιν· οὐδὲ ταῦτα φεύξασι, γέγονας οὐτεποιεῖματα.

Qui ex anginosis fiunt peripneu-
monici, intra septem dies mori-
untur: Quod si ab illis superstites
evaferint, fiunt suppurati.

Veritur angina in palmonem, qua cito finem
Accipit, οὐ septem conficit ante dies.
Quod nisi conringit, tempusque hoc praeiorit aget,
Suppurare aliqua est parte necesse malum.

'ΑΦΟΡ. ία. *Aphor. II.*

Τοῦτον τὸν φύσιον οὐσχληγούσισιν,
οὐδὲ τὸ πλύσμα, οὐπερ ἀντοβίωσι,
Βαρὺ οὖτις θέτει τὸν ἀντεργάταν θητούσιν,

καὶ αἱ τείχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσι, θανάτου.

AI τείχες ἐπὶ κεφαλῆς ῥέωσαι, καὶ βαρὺ ὄζον
Ἐν πνεὶ πύσμα ἔόν, ἐν φθονεώτ, κακόν.

Cum tabi implicitis, quod tussiendo excluditur sputum, graviter oleat dum carbonibus ardentibus infunditur, capillique defluant, funestum.

Tabentis sputum grave olens dum imponitur igni,
Perniciem ostendit, depereunte coma.

ΑΦΟΡ. 12. Aphor. 12.

Oκόσοιν ἀν φθονῶσιν αἱ τείχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσιν, οὐτοι διαρρόης ὀπιγνομόνης ἀποφύσκοσιν.

Oισι τείχες κεφαλῆς φθονῶσιν ἀπορρέεσσι,
Τοῖσι διαρρόηι μηνούσιν, ὀλόσιν.

Quibuscunque tabidis ē capite
Quā capilli defluunt, ii diarrhoeā superveniente moriuntur.

Cumque diu hoc morbo traxit, labente capillo
Alvus si fusa est, mors properata subit.

ΑΦΟΡ. ιγ'. Aphor. 13.

Οκόσοι αὖτις ἀφρῷδες ἀναπίύσοι, τῷ
τέοισιν ἐκ τῷ πνεύμαντος ή τοιαύτη
ἀναγωγὴ γίγνεται.

Αἱμ' ὀκόσοισιν ἀφρῷδες ἀναπίύσοι, αναγωγὴ
Τοιαύτη φύεται πνεύμαντος ἐκ φλεβίων.

Οui sanguinem spumantem tussi-
endo excreant, iis ex pulmone
talis exclusio fit.

Σ Pumantem si quis profuderit ore cruorem,
Pulmonum vitio sic cecidisse patet.

ΑΦΟΡ. ιδ'. Aphor. 14.

Τῷ φθίσιος ἔχομδνῷ Διαρροϊα ἔστι-
ἔχομδνη, θαραγώδες.

Τῷ φθίσιοντι Διαρροϊη ἔπιστα, κάκισσα.

Tabe

Tame detento profluvium alvi superveniens, lethale.

Correptus cum profluvio sit tabidus alvi,
Cumq[ue] invisum mortis obbit iter.

ΑΦΟΡ. 15. Aphor. 15.

Oκόσι ἐκ πλευείποδος ἐμπυοι γίγνονται, οὐδὲ ἀνακαταρθῶσιν εἰς τεασαρχίαν ήμέρησιν, ἀφ' ἦς ἀντίξεις γένονται, ταύτωντα μὲν μέρη, εἰς φτίσιν μετίστανται.

Eμπυοὶ ὄκόσι ἐκ τῆς πλευρίτιδός εἰσιν, οὐδὲ πηγανούμενον πύρωντος εἰκρισίων τεασαρχίαν ταραχόντα καταρθεῖσαν ἀντίξεις γένονται, ἀλλὰ μόνον τοῦ πύροι βύσιος, παύονται οὐδὲ εἰν τημασιν τεασαρχία. οὐδὲ μόνον τοῦ πύροι βύσιος, μόνον τημασιν τεασαρχία.

Quicunque à pleuritide empyi (hoc est, purulenti vel suppurati) redduntur, quando expectorandi finem faciunt quadraginta diebus, ex quo rupta fuerit pleuritidis vomica, liberantur: sin minús, in phthisin degenerant.

IN lateris morbo cui suppuratio facta est,
Atq; ex in decies quattuor ante dies
Suprà purgatur, salvum docet esse furum:
Quod nisi fit, tabes lenta deinde subit.

ΑΦΟΡ. 15'. Aphor. 16.

Tο' θερμού βλάπτι τάῦτα, τοῖς
πλεονάκις χρεοκδύοισι συρκῶν ἐκθί-
λισιν, νεύρων ἀκράτειαν, γνάμης
νάρκωσιν, αἱμορράγιας, λειποθυμίας. Συ-
ζεύσιοι θάνατος.

¶ Ερμὸν μὲν βλαβερὸν, τοῖς πολάκι χειρομένοισι
Σάρκας τ' ἀδενεας, νεῦρά τε ἀκρατία,
Νάρκωσιν γνάμης, αἱμορράγιας, θυμός τε
Ἐκλείψεις ποίεει. τοῖς δ' ἐπέλαι θάνατος.

CAlidum in hæc calamitosum est,
Chásque affert calamitates his
qui eo sæpe multumq; utuntur, car-
nium laxationem, nervorum infirmi-
tatem, mentis stuporem, hæmorrhagias,
lipothymias: quæ sunt ejusmo-
di, ut mortis consecutionem afferant.

Qui

Qui nimius calor est, corpūsque effeminarat, atque
Nervos emollit, mentem hebetatque simul:
Sanguinis ac rivos, animi fert deliquiumque:
Unde & ad extremum mors violenta rapit.

ΑΦΟΡ. 15. Aphor. 17.

TOΛΕΨΥΧΡΟΝ, ΣΠΑΣΜΑΤΙΚΟΣ, ΤΕΤΑΝΟΣ,
ΜΕΛΑΣΜΑΤΙΚΟΣ, ΚΡΙΓΕΑ ΠΥΡΕΤΩΔΕΑ.

ΨΥΧΡΟΝ ΔΙΑΒΛΑΒΕΡΟΝ ποιειν γνωστο μελασμάτικον,
ΣΠΑΣΜΑΤΙΚΟΝ, ΚΑΙ ΤΕΤΑΝΟΝ, ΚΡΙΓΕΑΝ ΤΩΝ ΠΥΡΕΤΩΔΕΩΝ.

Frigidum verò [hæc affert in-
commoda,] Convulsiones, te-
tanos, livores, quasique partium de-
nigritationes, & rigores febriles.

Distendit frigus nervos, infertque rigorem,
Nigritiem, horrorem concitat inque febri.

ΑΦΟΡ. 16. Aphor. 18.

TOΛΕΨΥΧΡΟΝ, ΠΟΛΕΜΙΟΝ ΟΣΤΕΟΙΣΤΙ, ΟΛΥΜΠΙΟΝ,
ΝΕΥΡΟΙΣ, ΕΥΧΕΦΑΛΩ, ΝΑΠΑΙΩ ΜΗΕΛΑΤΩΝ ΤΟΛΕΨΥΧΡΟΝ, ΑΦΕΛΙΚΙΟΝ.

TOΥ ψυχρόν, πολεμίσσον ὄστεοισιν, ὄδησι,
Νέυροις. τῷ νότε μυελῷ, ἐγκεφάλῳ.
Πᾶσι δὲ τοῖσι φίλον καὶ χρίσιμόν ἔστι, πὸ θερμόν.

IDem frigidum, bellum indixit of-
sibus, dentibus, nervis, cerebro,
dorsali medullæ: calidum verò his
præstat adjumentum.

Ossibus & nervis, cerebro dorsique medullæ,
Dentibus adversum est: adjuvat ista calor.

ΑΦΟΡ. 19. Aphor. 19.

Oκόσα κατέψυχται, ἐκθερμάνειν δεῖ,
πλινθούσα αἱμορραγέει, οὐ μέλει.

Oξεια κατέψυχται, δεῖ εἰς θερμάνειν, οὐ μὴ
αἱμορραγέη, φίξει οὐ οὐ φόβος οὐ.

Quæ refrigerata sunt, calfacere
oportet; modò ex iis sanguis
non fluat, aut fluxurus sit.

Frigida calfieri debent, tantummodo dempris
unde fluit sanguis, sanguis & unde fluet.

ΑΦΟΡ.

Eλκεσι τὸῦ ψυχρὸν δακνῶδες, μέρ-
μα τειστικληρικός, ὁδιώλιν ἀνεκ-
πύκτοι ποιέει, μελασμός, ρίγη πυρετό-
δεα, ασαρμός, καὶ τετάγης.

Eλκεσι τὸῦ ψυχρὸν δακνῶδες, καὶ τοῖν μέρμα-
σκληρικός, ὁδιώλιν ἀνεκ-
πύκτοι ψύκτης ποιέει ἢ μελασμός,
Σπασμές, καὶ τετάγης, ρίγη δὲ ὡς πυρετός.

Ulceribus frigidum est acerbum,
& mordax; cutem obdurat, do-
lorem reddit suppurati expertem,
[ideoque] livores, rigores febriles,
convulsiones, & tetanos [hoc est,
distensiones] inducit.

Insuper infestat præmordax ulcera frigus,
Duramque & nigram cogit habere cutim;
Distendit nervos, & suppurare dolorem
Non sinit: hinc horror nascitur, atque tremor.

'ΑΦΟΡ. κα'. Aphor. 21.

ΕΣπι λὲ ὄκε 'όπι τε τέταντις ἀνευ ἔλκεος,
νέω ἐνστάρκω, θέρεος μέσος, ψυχρῆ
πολλῆ κατέχυσις ἐπανάκλησιν θέρμης
ποιεῖται. θέρμη λὲ ταῦτα ρύεται.

ΕΣτι λὲ ὄκε ἐπὶ τῷ τετάνῳ στρεψθεῖται,
εν νέω ἐνστάρκω, λιμέσον ἡ τεθέρμη,
η ψυχροῖο χύσις πολοῖο κατὰ ταῦτα πανάκλησις
ποιεῖται θέρμης ἡ δέ, νέσοιο λύσις.

Sed tamen fieri potest ut in tetano,
ulceris experte, juvēne bene ha-
bito, æstate mediâ, frigidæ quām co-
piosa profusio calorem nativum re-
vocet: Calor autem hæc solvit.

Non nunquam sed si rigor absque sit ulcere, nec non
plenus si juvenis, solumque leone manens:
Frigida lympha potest prodeesse infusa; calorem
quod revocet: propriè sic juvat ista calor.

'ΑΦΟΡ. κβ'. Aphor. 22.

Το' θερμὸν ἐκπυπτικόν, οὐκ 'όπι
παττὶ ἔλκει, μέγιστον συμεῖον ἐσ-
άσφα-

ἀσφαλείων δέρμα μαλάσι, ἴχναίδ,
ἀνώματον ριγέων, ασασμῶν, τετάγων παρ-
ηγεικόν τῶν δὲ σὺ τῇ κεφαλῇ καριβα-
εῖσι λύδι πλεῖσιν δὲ οὐδέφερε οὐδέων γατ-
ήγμασι, μάλιστα δὲ τοῖσιν ἐμιλωμένοισι
τυπέων δὲ μάλιστα τοῖσιν ἐν κεφαλῇ ἐλκεα
ἴχυσι. Καὶ οκόσα ὑπὸ ψύξιος θυίσκει ἡ
έλκηται, Καὶ ἔρπισιν ἐαθιμάνοισιν, ἐδρῇ, αὐ-
δίῳ, ὑσέρῃ, κύτῳ. Τυπέοισι, τὸ θερμόν, φί-
λιον καὶ κρίνον τὸ δὲ ψυχρόν, πολέμιον καὶ
κλεῖνον.

Ἐκ πυτικόν δὲ τὸ θερμόν τ', εἰς δὲ ὑγείαν,
Καὶ πῦρ μὴ ὅππι πάνθ' ἐλκεῖ, σῆμα μέγα
δέρμα μαλάσει τ', ἴχναίνει τε, καὶ ἀλγεα πάνει,
Ριγέων καὶ ασασμῶν δὲ παρηγεικόν,
Καὶ τετάγων λύει τὸ καριβαρίσι πολύχρισιν
Ἐστι βούθημος ἐν τοῖσι κατηγματικοῖς,
Τοῖσι μάλιστα τὸ δέσμων φιλωδέντεσι,
Καὶ τυπέων μᾶλλον τοῖς ἐνὶ τῇ κεφαλῇ
Ἐλκεῖ ἔχυσι. καὶ δοστὸν ψύξιθε ἐμινεχρῆται,
Ἡ ποδὸς ἐλκεῖται τοῖσι τὸ ἐδουμένοις
Ἐρπίτεσι, καὶ ὑσέρῃ, αὐδίῳ τε, καὶ ἐδρῇ,
Καὶ κύσει. Τέτοις πᾶσιν δὲ φίλιον,
Τέτοις πᾶσιν δὲ φίλιον κρίνον τε, τὸ θερμόν.
Ἐχθρὸν καὶ κτεῖνόν δὲ, τὸ ψυχρὸν ἐόν.

Calidum est suppitorium, non
tamen quovis in ulcere præclarè
ad salutem appetet & facit: cutim
émollit, ac crassam extenuat, dolorem
sedat: idémque rigorem, spasmum,
tetanum, [seu distentionem] mitifi-
cat: quinetiam capitis gravitatem sol-
vit: sed admirabile quantum fracturis
ossum sit adjumentum, ac præsertim
suâ cute nudatis: maximèque inter eas
fracturas quibus caput est ulceribus
obsessum, quæcunque frigoris vi
sunt emortua aut exulcerata: & her-
petes exedentes juvat: sedi, pudendo,
utero, vesicæ; his calidum amicum
est, & secundi judicii: frigidum verò
his est bellicosum, & interimens.

Suppurare calor faciens, dat signa salutis;
Quamvis non omni hoc ulcere præstet idem:
Emollitque cutim, extenuat, lenitque dolorem,

Distentos nervos prærigidisque foveat:
Horrores, capitis gravitatem solvit, & ossa.
Si que sint fracta aut nuda juvare potest:
Ulceræ item capitis, partesque à frigore viles,
Suin & ad ossa ulcus quod penetrando vorat:
Vesice prodest, sedi, vulvæ, atque pudendis:
Utilis his calor est; frigus ubique nocet.

ΑΦΟΡ.

ΕΝ ΤΥΤΕΙΣΙΣ Δὲ ΜΕΤΑ Τῷ ΨΥΧΡῷ ΧΡΕῖ
εἰς, ὅκότεν αἵμορραγές, ή μέλις
μή ἐστιν αὐτόν, ἀλλὰ τούτοις αὐτοῖς ὅκότεν
θερρεῖ. Καὶ ὅκόσαν φλεγμονά, ή ὅποι φλο-
γίσματα ἐστόν ἐρυθρὸν Καὶ ὑφακμονάρεποντε
νεαρῷ αἵματι, ὅποι ταῦτα ἐπειδή τόχε πα-
λαιδαὶ μελάνει. Καὶ ἐρυσίπελας τόμοὶ ἐλ-
κόμδιον ὠφελέδι ἐπειδή τόχε ἐλκόμδιον
βλάπτι.

ΕΝ ΤΥΤΕΙΣΙΣ Δὲ ΜΕΤΑ Τῷ ΨΥΧΡῷ ΧΡΕῖ ὅκότεν τῷ
Αιματῷ ή ρῆξις, ρῆξις ή φόβος.
Μή ἀπίσταται δέ, ἀλλὰ πέριξ ὅκότεν τῷ ἀπίρρει.
Φλεγμονάς ήδη ὅκόσαν, ή φλογίσματα, ἐπ
χρῶμα ρέποντα ἐστόν ἐρυθρόν, ἐστὸν νέον αἷμα, ἀπίστατα:
Μή πάτη παλαιδαί, ἐπειδή ταῦτα κελανά ποιεῖ.
Ωφελέει τε καὶ ἐρυσίπελας. μή ἐλκεθεῖσι,
Ἐλκωθέντι ἐπειδή διτινά αὐτοὶ βλαβερού.

CÆterūm ad hęc rerum frigida-
rum valet usus, undecunque san-
guinis profluvium est, aut unde futu-
rum: nec tamen super ea, sed circum,
unde

unde scilicet sanguis effluit, & quæcunque inflammations, partiūmque ardores, & incendia quæ ad rubrum & sanguineum colorem tendunt, recente efflorescente sanguine, super his adhibeto: nam his, quæ inveterârunt, livorem afferunt. Et ipsum Erysipelas ulceris expers curat, quandoquidem exulcerato calamitosum est.

Sanguine fluxuro aut alicunde fluente, propinquis Partibus affundi frigida debet aqua.
Inflamménque recens ad rubrum subque cruentum Tendens, admota hæc frigida sæpe levat:
Denigrátque vetus, sacróque medebitur igni
Ulceris experti; cui secùs officiet.

ΑΦΟΡ. καλ' Aphor. 24.

ΤΑὶ ψυχρέ, οἷον χιὼν καὶ κρύσαλμος, τῷ σήθι πολέμα, βιγέων κινητικέ, αἷμορροϊκέ, καταρροϊκέ.

Πάντα τὰ ψυχρὰ ἔοντα, χιὼν ὁσὶς ἢ κρύσαλλος, ἔχθρα τε τῷ σήθει, τοῖσι τε πνευμογικοῖς
Ἔστι δὲ καὶ βιγέων κινητικὰ πλλάκι ταῦτα.
Καί δέ αἷμορροϊκά, καὶ τε καταρροϊκά.

Frigida,

Frigida, cuiusmodi sunt nix & glacies, pectori sunt inimica, tusses movent, sanguinis profluvia cident, catarrhos excitant.

Frigida, ceu nix & glacies, non ledere pectus
Non possunt, tusses efficiendo graves:
De venis multum cogunt manare cruris,
A cerebroque frequens hinc pituita fluit.

ΑΦΟΡ. κέ. Aphor. 25.

Tαὶ δὲ σὺ ἀρθροῖν ὁιδίματα ἐὶ ἀλ-
γίματα ἀπέρ ἐλκεος, ἐποδαγρικά,
καὶ σπάσματα, τυτέων τὰ πλεῖστα τὸ
ψυχρὸν πολλὸν κατέχεόμενον ρνίζει τε ἐ^τ
ἰχναίνει, καὶ ὁλιών λύει τάρκη γάρ μετρίη, τοῦ
ὁλιών λυτική.

Pαντ' ὁιδίματα καὶ ἀλγίματα εἰν ἀρθροῖν,
“Ην μὴ ἔλκος ἐη, σπάσματα, καὶ ποδαγρικά,
Ρνίζει τε πολὺς ψυχρὸς ρόθος ἰχναίνει τε.
Νάρκη γάρ μετρίη ἐστιν ὁλιών λυτική.

Verūm articulorum tumores &
dolores ulceris expertes, & po-
dagrica,

dagrica, & convulsiones, horum sanè plurima frigida copiosè affusa mitigat, levat, & adæquat, atque ità dolorem sedat: huc accedit, quòd stupor modicus dolorem sedat.

Articuli tumidi, podagra, & distentio nervi,
Uso solvuntur frigidioris aquæ:
Tollitur indè dolor quicunque est ulceris expers:
Vincitur à modico namque stupore dolor.

ΑΦΟΡ. κτ'. Aphor. 26.

ΤΔωρ τὸ ταχέως θερμανόμενον καὶ ταχέως ψυχόμενον, καφόζετον.

ΤΔωρ (τόπο μὲν ἵδι) ταχέως θερμανόμενόν τε ψυχόμενόν τε ταχέως, καφόζετον πέλεται.

Aqua, quæ citò calefit & citò refrigerescit, levissima est.

Quæ citò calieri & citò refrigerescere nata est,
Ex levibus constat partibus unda magis.

ΑΦΟΡ

ΑΦΟΡ. κζ'. Aphor. 27.

ΟΚόσσιοι μὲ πιεῖν ὄρεξις νύκτωρ, τοῖς
πάντισ διψῶσιν, οὐδὲ ὅπποιμιτῶσιν,
ἀγαθόν.

Πινεῖν ὄργανοισι λίκισ διψάσι νύκτωρ,
Παύει τὰ δίψια ὑπερχόμενος.

Qui noctu bibendi sunt appetentes, hos admodum sitientes somnum inire juvat.

Immensa quicunque siti de nocte premuntur, somno si possint tradere membra, juvat.

ΑΦΟΡ. κη'. Aphor. 28.

Γνωμείων ἀγωγόν, οὐδὲ ἀρώμασι πυρίνοις πολλαχός μὲν γένεσις ἄλλα χρησίμην ἀντί, εἰ μὲν χεριβαρίας στεποίει.

Εστι γνωμείων, πυρίν ἐν αρώμασι ἀγωγόν.
Πολλαχός δέν τοι χρησίμην εἰς ἔτερα,
εἰ μὲν, οὐδὲ τὰ πλεῖστα, χεριβαρίας στεποίει.

Suffit

Suffitus aromatum muliebria ciet: idémque ad alia non raro valeret, nisi capitis gravitatem afferret.

MEnstrua suffitis ducuntur odoribus, atque
Ni caput hi peterent, commoda plura darent.

ΑΦΟΡ. ιχ'. Aphor. 29.

TA's κυρσας φαρμακευειν, ιω' οργανη, τε-
παμινα, Ε αχρι επιλα μινων, ησον
λε τωτας τα' λε νηπια Ε φρεσβυτερος
ευλαβεσθαι χρη.

TA's κυρσας, ιω' οργανη, τεπαμινα, κα' αχρι
Επιλετι την μινων, εστι καδαιρεμινων,
Και φροντι τωτας ησον. τα' ιη νηπι εοντα
Ευλαβεσθαι χρη, κα' τα' γε φρεσβυτερος.

PRægnantes quidem purgandæ, si
humor sit efferus, & quadrimeti-
stris gestatio, dum leptimestris fuerit,
quamvis haec minus: nam in minore &
grandiore foetu cautiùs religiosiusq;
agendum.

29 *Vid. supra Lib. 4. Aph. 1.*

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. λ'. Aphor. 30.

Γιαρχίσει γαστρὶ ἔχόσῃ, τόσον πινός
τῆς ὀξεῶν γαστηράτων λαφυλῶν, θα-
νάτου.

Ην πάθος ὀξὺ λάβησι γυναικί τοι γαστρὶ ἔχεσθαι,
τὸν μὲν, οὐ ἐμβρυον, οὐ ἀμφω ἀποκτενεῖ.

Mulierem gravidam ex ullo
morbi acuti genere laborare;
funestum.

Pregnans si mulier morbo tentetur acuto,
Hanc facile absunit vis ea tanta mali.

ΑΦΟΡ. λά'. Aphor. 31.

Γινὴν γαστρὶ ἔχοσα φλεβοπυριθεῖσα
ἐκπτώσης καὶ μᾶλλον, εἰ μέτιον εἴη τοῦ
ἐμβρυοῦ.

Ηεν γαστρὶ ἔχεσθαι τοπερώσκει φλεβίοιο
τυπτέντω μᾶλλον δέ, λιγότερον τοῦ μετρίου οὐ.

Mulieri ingravidatæ si vena tunda-
tur, abortit: eoque magis, si fœ-
tus sit grandior.

Incisa gravidae vena patiuntur aborsum,
Et magé, si partus grandior intus erit.

ΑΦΟΡ. λβ'. *Aphor. 32.*

Γνακή αἷμα ἐμέση, τῷ μὲν καταμήνιον
αὐτοῦ παραγόντων, λύσις γίγνεται.

Πάνται αἷμα ἐρέεσσα, οὐδὲν καταμήνιον πεύση.

Mulieri sanguinem evomenti, men-
struis erumpentibus, vomendi
finis.

Foemina puriceum si ejecat ab ore cruentem,
succurrunt quoquo menstrua cīta modo.

ΑΦΟΡ. λγ'. *Aphor. 33.*

Γνακή τῷ μὲν καταμήνιον ἐκλειπόντων,
αἷμα ἐκ τῷ μὲν ρινῶν ῥυμά, ἀγαθόν.

Hην καταμήνια ἐκλείπησιν τῆσι γιναέξιν,
Ἐκ τῷ μὲν ρινῶν αἷμα ῥυτόν, αγαθόν.

Mulieri suppressis mensibus, san-
guinis è naribus profluyum bo-
no est.

Menstrua

Menstrua quotquot habent casu suppressa, levantur
Sanguine per nares exilente foras. ♂

'ΑΦΟΡ. λδ'. Aphor. 34.

Γυναικὶ σὲ γαστὶ ἐχέσῃ οὐδὲ κοιλίᾳ
πολλὰ ρῦν, κίνδυνος ἐκπεῖσθαι.

Tοῦτον γαστὶ ἐχέσῃ ἐκπεῖσαι κίνδυνον,
οὐδὲ κοιλίᾳ ἀπολάπι πολλὰ ρῦν.

Mulieri gravidæ, si alvus profusior
sit, abortionis periculum im-
minet.

Versatur magno graviæ in discrimine partus;
Absque modo si alvus sit resoluta sibi.

'ΑΦΟΡ. λε'. Aphor. 35.

Γυναικὶ τόσον δυσεγκῶν σὺν χλυμάνιον
οὐδὲ μετοικέσσῃ, πλαρκούς δὲ τρύγονά μησος,
ἀγαθόν.

Γυναικῶν οὐδετοκίνες τόσον δυοχλιθεῖση
εστι γυναικὶ ἀγαθόν, πλαρκούς δὲ τρύγονά μησον.

Uterinæ mulieri, aut ægrè parenti, oborta sternutatio est bona.

A Grè parturiens quæcunque, locisve laborans,
Sternutamenti robore sentit opem.

ΑΦΟΡ. λς'. Aphor. 36.

Γνωμὴ τὸν καταρρεύειν ἀχροα, καὶ μηνὶ^ν κατὰ τὸν αὐτὸν αἰεὶ γενόμενα, καθάρ-
οις λεισθεὶς συμφένει.

Α χροα λιῶ καταρρεύει ἦ, καὶ μὴ κατὰ παντά,
Σημαίνεις ὅπις δεῖ σῶμα καθαρέμενα.

Mulieri si fluxerint menses deco-
lores, qui nec eodem modo bene
respondeant, purgatione opus esse
significat.

TEmpore non solito profusi déque colores
Menses, purgari corpora velle docent.

ΑΦΟΡ. λζ'. Aphor. 37.

Γνωμὴν τὸν κατερπίεχόντοι λιῶ ὅπις μασθοί
ἔξαγονται γενόνται, ἐκπιπέσκονται.

AI. *ἰχναινοῦν μαθῶν, γυνὴ εὐπρεπώσκει.*

MUlieri ingravidatæ si mammæ repente extenuentur, abortit.

Si gravide subito cuivis macrescere mammae cœperunt, partum sustinuisse nequit.

ΑΦΟΡ. λη. *Aphor. 38.*

Γυναικὶ σὺ γαστὶ ἐχόσῃ οὐδὲ ἔτερος μαθὼς ἰχνὸς γένηται δίδυμα ἐχόσῃ, θάτερον ἐκτιβώσκει. Καὶ οὐ μὲν ὁ δεξιὸς ἰχνὸς γένηται, τὸ ἄρσεν οὐδὲ ὁ αὐτερός, τὸ δῆλον.

Tοῦτον μαθῶν ἔτερος δίδυμος οὐ γαστὶ ἐχόσῃ ἰχνὸς γένηται, τὸ διδύμων θάτερον ἐκτιβώσκει μή. Καὶ οὐ μὲν ὁ δεξιός, ἄρσεν οὐδὲ, οὐδὲ ἰχνὸς μαθὼς αὐτερός οὐ.

Quia & mulieri gravidæ si altera mamma extenuetur, ac gemellos gerat, alterum abortit. Ac si dextera quidem extenuetur, marem abortit; si autem sinistra, foeminam.

Siqua ferat geminos, macrescente ubere levus,
Fæmina: mas, dextro deficiente, perit.

'ΑΦΟΡ. λγ'. Aphor. 39.

ΗΝ γυνὴ μὴ κύστα μηδὲ τετοκῦσα
γάλα ἔχῃ, οὐτὶς οὐκέτινα
ἐκλέλοιπεν.

ΗΝ γάλα ἔχη γυνὴ τετοκῦσα ποτ', οὐδὲ κύστας,
Ευμήν οὐτὶς ἐκ τε λέλοιπε ρό.

Si mulier neque prægnans neque
puerpera lac habeat, huic suppres-
sa sunt menstrua.

Si quæ nec peperit, grāvida nec gestat in alvo,
Lac habet, huic sīsti menstrua scire licet.

'ΑΦΟΡ. μ'. Aphor. 40.

Γνωξίν ὄκόσησιν ἐστάτιτρός αὖτις
συστρέφεται, μανίλιον συμαίνει.

Συμαίνει μανίλιον αὖτις εἰ τιτθοῖσι γυναικῶν.

Quibuscunque mulieribus sanguis
in mammis colligitur, phanati-
cæ fiunt. suffuse

Suffusæ verò muliebres sanguine mammæ,
Præscia venturi signa furoris erunt.

ΑΦΟΡ. μά. Aphor. 41.

Γναῖκε. Ιω' θέλης εἰδέναι εἰ κύει,
ἐπωνόματος μέλη, μελίκρητον
διδόναι πιεῖν καὶ μὲν σρόφον ἔχει
καὶ τὸν γαστέρα, κύδιον δὲ μή, δέ κύδιον.

Ην δέλης γνῶναι πότερον γυνὴ ἀν κυνέτοι,
Τῆς μελίκρητον δός ωρὸς τῷ οὐδέμιλναι.
Καὶ γάρ τοι κύει, πει γαστέρα. Ιω' ωρὴ ἔησιν
Ο σρόφος. Ιω' μὴ ἔηστι ὁ σρόφος, εἰ κύει.

Si nōsse velis an mulier utero ge-
rat vel conceperit, jamjam dor-
mituræ melicratum bibendum exhi-
beto: quòd si alvi torminibus infeste-
tur, concepit; si minús, non conce-
pit.

Sumpto post cænam mulso, si tormina sentit
Fæmina, conceptus fit manifesta nota.

'ΑΦΟΡ. μβ'. Aphor. 42.

Γινὴ ἔγκυος εἰ μὴ ἀρσεν κύει, ἔυχρος
οὐδὲν οὐδὲ τῆλυ, δυνάχρος.

Ἐγχρος οὐ ἀρσεν κύεσθαι οὐ δηλυ δέ, δυνάχρος.

Mulier grava si quidem marem
concepit, colore est vivido : sin
autem fœminam, fœdo.

Si gravide mas intus erit, bonitate coloris
Imbuitur, sibi quem saepe puella negat.

'ΑΦΟΡ. μγ'. Aphor. 43.

Hηγησαικι κυάση ἐρυσίπελας οὐ τῇ
ὑπέρη θάνατος, θανατῶδες.

Tετέρη εἰνι, κυέση, ἐρυσίπελας, θανατῶδες.

Si mulieri gravidæ in utero sit
Erysipelas, funestum.

Eveniens gravidis morbus qui dicitur ignis,
Diferimen vita his exitiale parit.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. μδ'. Aphor. 44.

Οκόσαι τῷ οὐρᾷ φύσιν λεπταὶ ἐγγόναια
γαστρὶ ἔχουσιν, ἐκτιβώσκουσιν ἀρίνη
παχυσθναίσι.

Πρὶν δὲ παχυσθναῖσι ἐκτιβώσκουσι δίμινα,
αἱ δὲ πέδη κατέει πάρ φύσιν ἴχνοτεραι.

Quibuscunque gravidis extenua-
tionis summa sunt omnia, abor-
tiunt priusquam habitiores fiant.

Quæ tenuis nimium est, partum dabit illa bimestrē,
Corpus nimelior mox habitudo capit.

ΑΦΟΡ. μέ. Aphor. 45.

Οκόσαι τὸ σῶμα μετείσθιστοί εἰσιν
τιβώσκουσι δίμινα καὶ τρίμινα ἀτέρ
ωροφάσιος φανερῆς, ταύτησιν ἀνωτερούσιν
μέντης μεταί εἰσιν καὶ δύνανται κρατεῖν ὑπό^{της}
τῷ βάρει τὸ ἐμβρυον, ἀλλ' ἀπόρρηγγασται.

Σοῦ μὲν ὁκόσαι μέτεισι ἐκτιβώσκουσι δίμινα
ἡ τείμινα ἀτέρ της ωροφάσιος φανερῆς,
ταύτησιν

Ταύτησιν μύξης μεσαὶ κοτυληδόνες εἰσὶ,
Κοῦ δυναταὶ κρατέειν τέμβρουν, οὐδὲ βάρες.

Quæcunque verò corpore bene
constituto bimestres atq; etiam
trimestres abortiunt, nullâ incidente
abortionis causâ, his sanè cotyledo-
nes muco abundant: eóque fit ut præ
gravitate fœtūs potentes esse non
possint, sed disrumpantur.

Quæ fœtum quadrata bimestrem sive trimestrem
Elidit, nec sit cognita causa satís:
Illi sunt uteri plenissima vincula muci,
Rumpunturque suo pondere pressa gravi.

'ΑΦΟΡ. μετ'. Aphor. 46.

Οκόσαι οὐδέ τι φύσιν παχεῖαι ἔνσαι μη
συλλαμβάνοσιν οὐ τῇ γαστρί, ταύτησι
τὸ διπλόον τὸ σόμα τῆς οὐδερέων ξύπο-
έξις τῷ φρὶν οὐ λεπίωσι θῆται, οὐ κύρσιν.

Hην μὴ σωὶς ὁ λάθωσι φύσιν πάρει τοῦ γε παχεῖαι,
Τησι πιέζει απαὶ οὐδερέων τὸ σόμα
Τε πίπλοον φρὶν λεπίωσι θῆται, οὐδὲ κύρσι.

Quæcunque

Quæcunque [non naturâ, sed edu-
catione] supra modum habitæ
concipere nequeunt, iis omentum os
uteri comprimit: nec antè concipi-
unt, quâm graciliores fiant.

Quæ non concepit mulier vehementer obesa;
Illiis omentum comprimit os uteri:
Quocirca & sobolis deinceps spes omnis adempta est,
Ni gracili fuerit corpore visa prius.

ΑΦΟΡ. μζ. Aphor. 47.

Ην ύπερι εἰ τῷ ιχίῳ ἐγκείμεται πάχη,
πύνη, ἀνάγκη ἐμψολον γένεσι.

ΤΣτέρηται ἐγκείμεται ιχέως ἀπύνης,
Χρῆσις ἀναγκαῖη τῷ μοτεων πάλεται.

Σi uterus coxendici incubans sup-
puret, emmotum ulcus fieri necef-
se est.

Suppurata uteri si pars sit proxima coxe,
Prestat ibi reliquis emmoton auxiliis.

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. μη'. Aphor. 48.

EΜβρυα ταὶ μὲν ἀρσεναὶ τοῖσι μεξιοῖσι,
ταὶ δὲ θήλεα τοῖσιν ἀειτεροῖσι
μᾶλλον.

EΜβρυα θήλεα γίγνονται κατ' αειτερά μᾶλλον.
Ἄρσενα γίγνονται κατ' αειτερά τὰ μεξιτερά.

Foetus qui mares sunt, dextrâ:
fœminæ, sinistrâ magis sunt.

COnceperus fœtus si fœmina, parte sinistra:
Si mas est, uteri dexteriore jacet.

'ΑΦΟΡ. μθ'. Aphor. 49.

EΣ υπέρων ἐκπλώσιας πλαρμικὸν ὄπιτι-
θεῖς, ὄπιτιλαμβάνει τὸ μυκτῆρας τὸ σῶμα.

Pταρμικὸν δέ τοι ἐπλάμβανε τὸ σῶμα καὶ μυκτῆρας,
ἢ ποτε ύπερα μὴ ἐπέσῃ αὐτομάτως.

UT excludantur secundinæ, ad-
hibito sternutatorio, compri-
mere oportet nares & os.

Sternuta-

Sternutamento poterunt exire secundæ,
Articè si nares & simul ora premas.

ΑΦΟΡ. V. Aphor. 50.

Γινακὶ ταχαπλία ἦν βέλη ὅπι-
χεῖν, σικύων ὡς μεγίστη περὶ τὰς
τιτθύς πρόσβαλε.

Ην δὲ γινακὶ τὰ μὲν καταπλία βέλη ἐπορεῖν,
Πρὸς τιτθύς μεγάλων περίσβαλε τὰ σικύων.

Si mulieri immoderatius fluentia
menstrua vis inhibere, quam maximam
cucurbitulam ad mammis defi-
gito.

Μaxima sub mammis fixa cucurbita, menses
Fæmineos si vis sistere, præstat opem.

ΑΦΟΡ. VI. Aphor. 51.

Οκόσαι τὸν γαστὶ ἔχοντες, τοτέσθι τὸ
σόμα τῷ ὑπερέων συμμέμυκεν.

Ην δὲ γινὴ σωὶς απέρμαλα βέλη τὸν γαστὶ ἔχοντες,
Ταῦτη σωὶς τε μέμυχτο ὑπερέων τὸ σόμα.

Quæcunque

Quæcunque sunt gravidæ, illis
Qos uteri connivet.

CLauditur os uteri tangentis molius, extens
Cùm rata fœundi munera conjugii.

ΑΦΟΡ. Β'. Aphor. 52.

ΗΝ γυναικὶ σὲ γαστὶ ἔχόσῃ γάλα
πολὺ ἐκ τῆς μαζῶν ρῦν, αὐθενὲς τὸ
ἔμβρυον σημαίνει ἢν δὲ σερεοὶ ὁι μαδοὶ
ἔωσιν, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον σημαίνει.

ΗΝ ρύεται γάλα ἐκ μαζῶν πολὺ τῇ κιεέσῃ,
Σημαίνει ταῦτη ἔμβρυον αὐθενὲς οὐ.
“**Η**ν σερεοὶ δὲ ὁι μαδοὶ ᔾωσιν τῇ κιεέσῃ,
Σημαίνει ταῦτη εἰν τὸ ὑγιεινότερον.

Si cui mulieri gravidæ lactis copia
è mammis profluat, infirmum esse
fœtum significat: sin autem solidæ
succique plenæ fuerint mammæ, sa-
niorem esse fœtum significat.

Languet, si gravidæ ex māmis lac profluat, infans;
Iisdem qui duris noscitur esse valens.

ΑΦΟΡ.

ΟΚόσαν διαφθέρειν μέλλουσι ταῖς ἔμβρυαις,
ζεύτησιν δι τιτσοὶ πτυχοὶ ἴχνοι γίγνονται.
ἢ μὲν πάλιν σκληροὶ γίγνωνται, ὅδιαν
ἴσαμινται τοῖσι πήθοισιν, οὐταντοῖσιν
ἢ τοῖσιν ὄφθαλμοισιν, οὐταντοῖσιν γύνασιν,
Ἐ δὲ μηδεφθείρασιν.

ΑΙ διαφθείρειν μέλλουσι ταῖς ἔμβρυαις, παύταις
γίγνονται δι τιτσοὶ πάρα μέογι ἴχνότεροι.
Ην δὲ πάλιν σκληροί, εκτὸν δὲ μὲν τοῖσι τιτσάσιν
Ἐσαι, οὐταντοῖσιν, οὐταντοῖσιν, οὐταντοῖσιν.

QUæcunque sunt abortionem fa-
cturæ, iis mammæ extenuantur:
Contrá, si duræ fiant, dolor erit vel
in mammis, vel in ischiis, vel in ocu-
lis, vel in genibus; nec abortiunt.

Nulla suum prægnans elidit fæmina partum,
Ubera ni fuerint extenuata prius.
Quod si durescant, non terret abortus: at inde
Fit genibus, coxis, lumbib[us]ve dolor.

'ΑΦΟΡ. 54. Aphor. 54.

ΟΚόσσοισι τὸ σόμα τῷ οὐτερέων
σκληρόν ἔστι, ζεύτησιν ἀνάγκῃ τὸ
σόμα τῷ οὐτερέων συμμείεν.

ΗΣι τὸ οὐτερέων σκληρὸν σόμα, τῇσιν ἀνάγκη
καὶ συμμεμέναι οὐτερέων τὸ σόμα.

QUibuscunque os uteri durum est,
Quid connivere iis necesse est.

Est quibus os uteri durum, se contrahit arcte;
Æquè ac si sibolis spes sibi certa foret.

'ΑΦΟΡ. 55. Aphor. 55.

ΟΚόσσαι σὺν γαστρὶ ἔχοσαι τὸ πυρέ-
πῶν λαμβάνονται, οὐδὲν διχυρῶς οὐχι γάνον-
ται, ἀλλευ περιφάσιος φανερῆς, πίκτυσι
χαλεπῶς, οὐδὲν διλαύωστε οὐδὲ περιπολεῖται
καὶ διλαύεται.

Ηεν γαστὶ ἔχοσα τὸ πυρέπων λαμβάνεται.
Ιχυρῶς μὲν ἀτερ τῆς περιφάσιος φανερῆς
ιχγανθεῖται, επιτιχρώσκεται οὐδὲν,
οὐδὲν διλαύεται μαζί οχικά μέρα.

Quæcunque

Quæcunque mulieres gravidæ in febres [acutas] incidunt, si vehementer extenuantur, nullâ incidente aliâ [quâm febris vi] extenuationis causâ, gravior est illis & periculosior partus; aut certè calamitosa est illis abortio.

Febre laborantes gravide, nimiumque calentes, Partum vel perdent, difficilèmve dabunt.

ΑΦΟΡ. 57. Aphor. 56.

Eπὶ ῥῷ γυναικείῳ σπασμὸς κακός εῖ, θυμὸν δὲ τὸν ἔκκειψις οὐ σπιγγούμενη.

Tοῦτος δὲ γυναικείῳ ἐπὶ ῥῷ σπασμὸς κακός εῖ, θυμὸν τὸν ἔκκειψις οὐ σπιγγούμενη.

Si ad muliebre profluvium, convulsionis vel defectionis animi accessio adjungatur, calamitosum.

Si fluxum sequitur muliebrem tensio nervi. Defectusque animi, non erit absque metu.

N ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. v⁵. *Aphor. 57.*

Kαταμίων γιγνομένων πλεόνων, γένος
συμβαίνεται καὶ μὴ γιγνομένων, ἀπό^{τοι}
τῆς ὑπέρτης συμβαίνεται γένος.

Συμβαίνεται νόσοι καταμίσα πλείον ἔχεσθαι.
Ην μὴ ἔχη, πολλαὶ ὑστερηταὶ νόσοι.

Si menstrua plura fiant, eveniunt
morbi: & si non fiant vel sistantur,
ex utero morbi eveniunt.

Profusi menses morbos in corpore gignunt,
supressisque utero multa molesta cident.

ΑΦΟΡ. vi. *Aphor. 58.*

Eπὶ ἀρχῷ φλεγμαίνοντι, καὶ θεραπεύεται
φλεγμαίνεσθαι, καὶ θεραπεύεται ἐμπύοισι
εραγγύεσι θεραπεύεται, καὶ θεραπεύεται
φλεγμαίνοντι λύγει θεραπεύεται.

Aρχῷ φλεγμαίνοντι ἔπι καὶ ἐπὶ φλεγμαίνεσθαι
τερέρη, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἐμπυῖκοῖσι νεφροῖσι
η εραγγερίη ἐπιγίγνεται. ἐφ' ἥπατι δὲ οὐδὲ.

Recto

Recto intestino vel utero inflam-
matione obliessis, & suppurato-
renum, urinæ stillicidium supervenit:
Sin autem hepar sit inflammatum, sin-
gultus succedit.

A Ut alvi, aut uteri levis inflammatio, p̄s ve-
Renibus, urinæ molle retardat iter.
Hepar uti nimio quoties exarserit aſtu,
Os ibi singulru concutiente fozat.

ΑΦΟΡ. 19'. Aphor. 59.

Tυνὶ οὐ μὴ λαυρέων σὺ γαστρί, βέλη
δὲ εἰδέναι εἰ λίγε), τῶν καλύψας
ιματίου τυμία κάτω καὶ μὲν πορεύε-
σθαι σοι δοκέῃ οὐδὲ μὴ ταχί τῷ σώματος
εἰς τὰς ρύνας οὐδὲ τὸ σώμα, γίγνωσκε οὐ πά-
τη οὐδὲ οὐδὲ τὸν ἄγρον οὐδὲν.

HΝ μὲν δὲ εἴχετο εἰ γαστέρα, δὲ λαυρέων,
βέλην δὲ πτῶ τοι λίγεται εἰδέμενον,
Θυμία οὐτω, δι τῶν εἴμασι σώμα καλύψας
Καὶ μέν σοι οὐδὲ μὴ εἰλέμεναι δοκέῃ
Τῷ διὰ σώματι οὐδὲ ρύνας τε καὶ εἰς σώμα, αὐτὴ
Οὐ διὰ δὲ μὴ αὐτῶν οὐδὲ γαστὶ ἄγειν.

SI mulier non concipiat, scire autem velis num conceptura sit, circumiectam vestibus infernè suffito: Si odor per corpus ad nares & os viam affectat, scias velim & persuasum certò habeas ipsam suo vitio infœcundam non esse.

Quisquis scire cupis, quæ non conceperit, ullo
Num fieri possit pignore læta parens;
Vestibus obductæ facito suffimina: siq;
Ad nares odor it; crimine, crede, vacat.

ΑΦΟΡ. ξ'. Aphor. 60.

HΝ γυναικὶ σὸν γαστρὶ ἔχόσῃ αἵ κα-
θάροις πορεύωνται, ἀδικίατον το-
τεμβριον ὑγιαίνειν.

HΝ δὲ πορεύωνται καταπιεῖσθαι τὴν κυεύσην,
Τὴν δὲ ὑγιαίνειν τεμβριον, ἀδικίατον.

SI mulier gravida sit menstrualis,
non potest foetus esse sanus.

Pregnanti menses si quo prius ordine currunt,
Intus quod geritur, ritè valere nequit.

ΑΦΟΡ.

Aphorismorum Lib. V. 197

ΑΦΟΡ. ξα' Aphor. 61.

ΗΝ γυναικὶ καθάρσεις μὴ πορεύων^τ),
μήτε φείκης, μήτε πυρετὸς θύελλος,
μήδ, ἀσαφὲς δὲ ἀυτῇ περισπίπτωσι,
λογίζεται τελείωσις γαστρὶ ἐχειν.

ΗΝ κατὰ μὲν μὲν μὴ ἐμπείωσι γυναικὶ καθάρσεις,
φείκης δὲ πυρετὸς μὴ ἐπιγεινομένης,
αἱ ἀσαφὲς δὲ καὶ αὐτῇ περισπίπτωσι, λογίζεται
τῆς γαστρὸς πάντων ἐμβρυον ἐντὸς ἐχειν.

Si mulier non sit menstrualis, nec
rigor ullus, nec febris illi super-
veniat, ipsa verò in cibi fastidium in-
cidat, certò scito hanc uterus ferre,
ac gravidam esse.

Conceptus, odiūmque cibi mensēsque retentē
Testes sunt: febris ni capiatrūe tremor.

ΑΦΟΡ. ξβ' Aphor. 62.

Οκόσαι ψυχρὰς πυκνὰς τὰς μίνης
ἐχόσιν, διὰ κυῖσκυσιν δὲ ὄχοσακ καθύ-

N 3

295

γράπτειχοι ταῖς μῆτρας, δὲ καὶ τοὺς θεῖο-
σβέννους τὸν θεῖον οὐ γένος. Καὶ οὐδόσας
μάλλον καὶ πειραῖς. Καὶ δεῖη τὸν τρό-
φον φεύγει τὸν ασέρμα. Οὐδόσας δὲ εἴτε
ἀμφοτέρων τῶν κράσιν εἴχοι σύμμετρον,
αἴ τοι αὐτῷ οὐκίτεκνοι οὐ γένονται.

Oγκώστος οὐδέ τις φυχραὶ καὶ πυκναί.
Οὐδέ οὐδόσιον οὐχεῖ μῆτρας τοῦτο μέτρον.
Καὶ γὰρ τῆς τὸ μέτρον οὐ πειραῖς εἴστις
Πολλάκι συμβαίνει τοῦτο γόνοιο σβέσις.
Οὐδέ οὐδόσιον τοῦτο μέτρον ξηραὶ καὶ θερμαὶ
μῆτραι: τῆς γὰρ αὖτε ασέρμα τροφῆς δέεται.
Αλλέος οὐδόσιον εἴτε αμφοτέρων τῶν κράσιν εἴχοι
σύμμετρον, αἴ τοι αὐτῷ εἴστι οὐπτεκνότερος.

Quæcunque frigido & denso vel
compacto sunt utero, non con-
cipiunt; item quæ præhumido sunt
utero, non concipiunt; nam iis semen
genitale extinguitur: tum etiam quæ-
cunque ardenti sunt utero & sicco; nam
alimenti inopiatâ semen corrumperit.
At verò quæcunque ex utriusque oppo-
sitionibus modico & temperato sunt
utera, huiusmodi sanè sunt fœcundæ.

Frigida

Frigida vis uteris steriles, quod spissior a quo est,
Efficit humenti semen inersque jacet;
Siccior immodiceque calens, sua semina perdunt:
Temperies media est sola futura ferax.

ΑΦΟΡ. ξγ'. Aphor. 63.

Παραπλησίως δὲ καὶ οὐτι τούτη ἀρσένων· οὐδὲ μὲν διάραιότητα τὸ σῶματος τὸ πνεῦμα ἔξω φέρεται, τοῦτος τὸ μὲν παραπλησίων τὸ ασέρματος διάραι τὸν πυκνότητα τὸν ὑγρὸν διάταχθεῖται ἔξω· οὐδὲ διάραι τὸν ψυχρότητα οὐκ ἐκπυειται, οὐδὲ αὐτοῖς εὐθαταί τοὺς τὸν πνεῦμα τύπους οὐδὲ διάραι τὸν θερμασίαν τὸν αὐτὸν τύπον γίγνεται.

Αρσενας δὲ τις ἴδιοι παραπλησίοιν αὖ πάχυτας·
Καὶ γὰρ ἔησι τὸ σῶμα λιπαρότερον,
Αυτομάτως φέρεται τὸ πνεῦμα πρὸς τὰ μέρη ἔξω,
Πρὸς τὸ ασέρματον καλῶς μὴ παραπλησίων·
Ην δὲ τὸ σῶμα ταχὺ τὸ λίκνεον πυκνὸν ἔησιν,
Θυγεῖδην αὖτε ἔξω διάταχθεῖται·
Ην ψυχρὸν παραπλησίον ἔησι, οὐκ ἐκπυειται,
Ως δὲ αὐτοῖς εὐθαταί δὲ ποτὶ τόνδε τόπον·
Ην θερμὸν παραπλησίον ἔησι τὸ σῶμα, ἴδιοις δὲ
Ταυτὸν μηνόμενον τὸν διὰ θερμασίαν.

PAr est de maribus ratio: aut enim
ob corporis raritatem spiritus fo-
ras fertur, ita ut genitaram effunde-
re nequeat; aut propter densitatem
humor foras non exilit; aut præ frigi-
ditate non incenditur, ut eò loci coa-
cervari possit; aut propter calidita-
tem id ipsum illi evenit.

DEqꝫ viris itidem; rari si corporis, aut si
Prædensi, calidi, aut frigidioris erunt:
Languet enim semen, fertur vel spiritus extrā,
Transmitti ut nequeat, concalefit ve minus.

ΑΦΟΡ. ΞΙΛ'. Aphor. 64.

ΓΑ' λα διδόναται κεφαλαλγέςσι, κακόν
κακονίαν μὲν καὶ πυρετούγοντι, τὸν δέ
χόντος μετέωρα οὐχι βορβορύζοντα,
καὶ τοῖσι μηψώδεσι κακονίαν μὲν τὸν δέ
χοντας οὐχι χαρότος τοῖσι δέξεσι πυρετοῖσι
έχοντι, τὸν δέ τοισι άίματος πολλῷ οὐχι χαρότος
γέγονεν άριστός ει μὲν τοῖσι φθινώδεσι μή λίγην
πολλῷ

πολλῷ πυρέασθαι διδόναι γάλα, ἐστὶ πυ-
ρετοῖσι μακροῖσι, ἐβλυχροῖσι, μηδενὸς
τῆς περιφρικιδίων σημείων παρέοντος, πάρα
λόγον δὲ ἐκτετικόσιν.

Ois μετέωρος ψυχόνδρια, οἱς διαβορβορρύζει,
Οἰς κεφαλῆς γίγνονται ἀλγα, καὶ πυρετοῖ,
Οἰς δίψῃ σφοδρῇ μὲν εὔσα, χολώδεες διτειν
Ἄιδια χωρίσεις, ὀξεῖς οἱς πυρετοί,
Αιματος οἱς διαχωριστις πολοῖς ἔγκυτο.
Πᾶσι μεντύγει κακὸν τοῖσι γάλα, οὐδὲ δόμιδι.
Τοῖς δὲ φθινώδεσι τοῖς μὴ σφόδρᾳ πυρεασόντεσι
Καλόν. εὐτὶ βλυχροῖς, καὶ χρονίοις πυρετοῖς,
Ην μηδὲν παρέησι περιφρικιδίων σημείων.
Οισι τὸ σῶμα ψυχή ἐκ τε τέτικε λόγοι.

LAc cephalicis exhibere, malum:
malum est etiam febricitantibus,
& quibus suspensa quasique pendula
hypochondria murmurant; & etiam
siticulosis: malum est etiam quibus
bilioſa ſecedunt cum febre acuta, &
his qui ſanguinis copiam profude-
runt. Sed consentaneum est tabidis,
modò non admodum febricitent: ſed
convenienter etiam ad diurnas fe-
bres, & lentas præſcribitur, ſi nihil
eorum

202 *HIPPOCRATIS*
eorum quæ dicta sunt adsit, & supra
modum extenuatis.

LAc sumptum, cuicunque dolet caput, acre vene-
num est;
Quorum & præcipiti corpora febre calent;
Sive per hanc crevit sitis, aut præcordia turgent,
Seu bili venter, sanguine sive fluit.
Urile fit phthisicis tamen, & qui febre tenentur
Longa & difficiili, pertenuescque sovet.

ΑΦΟΡ. ξέ. Aphor. 65.

ΟΚόσοινη ὁιδίματα ἐφ' ἔλκεσι φαίνε-
ται, & μάλα σπῶται, οὐδὲ μάγνον-
ται τυτέων μὲν ἀφανισθέντων ἐξαύφυτος, τοῖσι
μὴν ὅποδεις ασαρμοί, ή τέσσεροι τοῖσι μὲν
ἐμωρεόδεις μανίαι, ή ὁδηγίαι πλευρῶν ὅζε-
αι, ή ἐμπύνοις, ή μυστεῖσι, ήν ἐρυτροί ή
τα ὁιδίματα.

Οιδίματα φαίνεται ἐφ' ἔλκεσιν, & μάλα
σπῶται,
Οὐδέ γε μαίνονται λιῦνται ποτε ἐξαπίνις
Ταῦτα ἀφανισθένται, ἐπέρχονται μετὰ ταῦτα
Τοῖσι ὅποδεις μορίοις ασάρματα, ή τέταροι.

Τοῖσι

Τοῖσι δὲ ἐμπροσθεν μάνιαι, οὐ τοι πλευρῶι
Οξεῖαι ὀδυσσαί, οὐ νόσοι ἐμπνϊκή,
Ἡδυσεντερίν συμβαίνει ταῦτα δὲ μᾶλλον,
Ὕπνοι διδύματα δὲ τούτοις ἐρυθρὸν ἔχει.

Quibuscunque tumores in plagiis apparent, si non facilè convulsione tentantur, nec facilè his insania subnascitur: si autem repente evanescant; in parte posticâ convulsiones, vel tetani; anticâ verò, insania, aut lateris dolores acuti, aut suppuratum, aut dysenteria: præsertim si fuerint illi tumores rubro suffusi.

Ulcera si tumeant, insania nulla timeri,
Tensio nervorum nec nisi rara potest.
Sunt quibus à tergo hæc, subito recidente tumore,
Tensio nervorum his accidit atque rigor:
Ut quibus anté, furor, vomicæ, laterisve dolores,
Torminare interdum, si tumor ille rubet.

'ΑΦΟΡ. ξσ'. Aphor. 66.

Hν γε αμάται ἴχυρῶν δὲ πονηρῶν
Ἑόντων ὄδυμα μὲν φαύνηται, μέγα
κακόν.

Ὕπνοι

HΝ ιχυρόι τ' ἔντι παντρά τε πραμάτα, καὶ μη
Φαίνηται οἰδημένη, ἔστι κακὸν οὐ μέτα.

SI in vulneribus magnis & malis
tumor non appareat, ingens ca-
lamitas,

Praevis & magnis, nullo apparente tumore,
Vulneribus recte fidere nemo velit.

ΑΦΟΡ. ξζ'. Aphor. 67.

TΑ' χαῦνα, χρηστά· ταὶ δὲ ἔνωμα, κακά.

Xρηστά, τὰ χαῦν' οἰδηματά· αὐτὰρ τὰ ἔνωμα, κάκια.

Molles & rari, [quod ad tumores
attinet] boni: crudi veró, mali.

Molis quisque tumor fertur tutissimus esse:
Crudus permagno non venit absque metu.

ΑΦΟΡ. ξη'. Aphor. 68.

Tῷ ταὶ οὐ ποθει τῆς κεφαλῆς οὐδιω-
μένω, οὐδὲ μετάπτω οὐρή φλέψ
τμητεῖσα, ὡφελέσ.

Αλγες

Aλγεια ἵππη κεφαλῆς τις ὄπισθεν ἔχει, μετάπε
Φλεψὶ δρόσῃ τμηθεῖσιν ἀφελέσει γε μέγα.

Cui postica pars capitis dolet, se-
cta in fronte recta vena est adju-
mento.

Postrema capitis natos de parte dolores
Venula que recta est frontis aperta levat.

ΑΦΟΡ. 69. Aphor. 69.

Pρίγεια ἀρχή γυναιξὶ μὲν ἐξ ὀσφύος
μᾶλλον, οὐδὲν γάρ τοις εἰς κεφαλήν ἀν-
δράσι μὲν μᾶλλον ὄπισθεν οὐδὲν ἐμπροσθεν τοῖς
σώμασι, οἷον ἀπό τοις πηγέων καὶ μηρῶν.
Απόρχυτο μέρμα ἀραιού ἔχεις μῆλοι μὲν
τοῦτο οὐ δρίξ.

OΣφύρη ἐκ μᾶλλον τέ καὶ εἰς κεφαλήν διὰ γάτης,
Ρίγεια τινὶ ἀρχίων τησσι γυναιξὶν ἔχει.
Μᾶλλον ὄπισθεν οὐδὲν, οὐδὲν τηγέων καὶ μηρῶν,
Ρίγεια τινὶ ἀρχίων τοῖς ἀνέρεσιν ἔχει.
Αυταῦρα μέρμα γυναικεῖς ἔχεις φύσιν κατ' ἀραιού.
Τέτοιος δὲ φυσικέντις ἐκ τειχός οὐδὲ μαθεῖν.

RIgores incipiunt mulieribus ma-
xime ex lumbis, & per dorsum
ad

ad caput: viris autem parte posticâ
potius quam anticâ corporis; ut cu-
bitis, & femoribus: argumento est
cutis raritas, quam pilus ostendit.

Incipit ex lumbis, per dorsumque ad caput usque
Pertinet rigor is, quo capitur mulier.
Posteriore magis quam corporis anteriore
Affolet hic itidem surgere parte viris,
Qualia sunt femora & cubiti. Nota namque caloris
Rara cutis; notat hanc pars quoque plena pilis.

ΑΦΟΡ. 6. Aphor. 70.

Οι τέταρται μέρη τοις αλισκόμενοι,
τέταρτος ασαρής πάνυ τοι αλίσκονται
ἢν δὲ αλίσκων τεσσάρων, εἰς τοις τέταρταις
ταῦταις, πάνυ τοι.

Οι δὲ τεταρταί τοις αλισκόμενοι, τέταρτος ασαρής
Οὐ πάνυ αλίσκονται. ἢν δέ ποτε τεσσάρων
τέταρτος αλίσκονται. παύονται, ὅπερενονοι
Εἴτα τεταρταί, τέταρτος αλισκόμενοι.

Οui febris quartanæ dominatu-
tenentur, haud facile convulsi-
one infestantur: quod si antea labora-
verint,

verint, superveniente quartanâ, morbo illo defunguntur.

Q Vos quartana capit, non hos convulsio tangit:
Illa, h. ec si tetigit, mox veniente fugit.

ΑΦΟΡ. οά. Aphor. 71.

Ο Κόσσοις δέρματα φεύγεται καρφαλέα καὶ σκληρά, ἀνειδρώτων τελευτῶσιν ὄκόσσοις δὲ χαλαρά καὶ ἀραγόν, οἷς ιδρώσι τελευτῶσιν.

H N φεύγεται σκληρόν δὲ ἀμακροφαλέον τε δέρμα, ἀνδρίδρωτων εὐ προθύροις δάνατος.
"Hν χαλαρόν μὲν ἔησιν, ἔησι δὲ καὶ ἀμακροφαλέον δέρμα, μεθ' ιδρώτων εὐ προθύροις δάνατος.

Q Uibus distenta est cutis, rigida & sicea, sine sudore vitâ defunguntur: quibus autem laxa & rara, cum sudore intereunt.

C Ui siccâ & squalens, absque is sudore peribit:
Contrâ, cui laxa est, atque soluta cutis.

ΑΦΟΡ.

ΟI ἵκτειωδεες ἢ πάνυ τοι πνευματω-
δεες εἰσιν.

'ΙΚΤΕΙΩΔΕΕΣ ἢ πάνυ τοι φυσιωδεες εἰσιν.

ICterici non admodum sunt fla-
tulenti.

OMnes icterici flava qui bile redundant,
Subjecti raro flatibus esse solent.

ΤΩΝ

περὶ πεπειρατικῶν περιττῶν πεπειρατικῶν πεπειρατικῶν πεπειρατικῶν

ΤΩΝ ἹΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
Ἀφορισμῶν Βιβλίον 5'.

HIPPOCRATIS
Aphorismorum
LIBER VI.

Ἀφορισμὸς ὁ πρῶτος
Aphorismus primus.

Ν τῆσι χρονίσι λειευτεῖσι
Ἐ ὁξευγμή ὄπιγμαδή, μη
γμαδή πρότερος, συμεῖος
ἀγαθός.

Ε Ν τῆσι χρονίσι ἀεὶ λειευτεῖσι
Οξεῖαι ἐρυγαὶ αἱ ὄπιγμαδεις,
Μη πρότερον ποτε γενόμεναι, ἀγαθὸς συμεῖος.

IN diuturnis lienteriis ructus si
superveniat acidus, qui antea non
extiterat, bonum.

o

Alvīs

A Lvinis longo jam tempore, si modò ructus
Eveniant acidì non solitique, bonum.

ΑΦΟΡ. β'. Aphor. 2.

Ο Ισι ρ̄ινες ὑγρότεραι φύσι, καὶ οὐνὴ¹
ὑγροτέρη, ὑγιαίνουσι νοσηρότεροι² οἱ οι-
δὲ ζεύγωντά, ὑγιεινότεροι.

Ο Ισ φύσις ὑγρότεραι φαίνονται³ αἱ ρ̄ινες ἔχοται,
Καὶ οὐνὴ ὑγροτέρη, οἱ γε νοσηρότεροι.
Οἱ δὲ ξηρότεραι φαίνονται⁴ αἱ ρ̄ινες ἔχοται,
Ξηροτέρη τε οὐνὴ, οἱ δὲ ὑγιεινότεροι.

Q Uibus nares naturâ sunt humili-
diores, & semen humidius, sa-
nitate sunt morbosiore, vivuntq; va-
letudinarii: At qui contrâ sunt affe-
cti, salubriùs degunt.

H umentes nares, liquidum quoque semen ab ortu,
Infirmi planè corporis indicia.

ΑΦΟΡ. γ'. Aphor. 3.

E Ν τῆσι μακρῆσι δύσεντε είνοισιν αἵ δύπο-
σηπίαι, κακοί· καὶ σωματικέσσι, κάκησι.
As

A I ποσιτίαις οὖ τῆσι δυσεντερίοις
Τῆσι μακρῆσι, κρεόν σωπυρετῷ, κρυον.

Si diuturnæ dysenteriæ appeten-
tiæ dejectæ accessio adjungatur,
malum: eoque magis malum, si febris
conjuncta sit.

L Ongis torminibus stomachi fastidia nunquam
Non mala, precipue si tibi febris adest.

ΑΦΟΡ. Α'. Aphor. 4.

TA' θειμάδερε ἐλκεα, κρεούτεα,

TΩν ἐλκένν τὰ μαδώτερ' αἱ κακοίσεα δέσιν.

Ulcera circumlabra, maligna.

Ulcera que glabra ex omni sunt parte, maligna:
Namque admittunt vix genus auxilii.

ΑΦΟΡ. Ε'. Aphor. 5.

TΩν ὄδησέων καὶ στρενῆσι, καὶ στρη-
γεσι, καὶ στοῖσιν ἄλλοισι, ἡν μέγα δια-
φέρωσι, καὶ σμαρτησον.

KΕυ πλαθρῆσι πόνος, καὶ ἐν σύνεσι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις,
Ἐι μέγας ἡ μικρός, δεῖ καλαίμανθαί μεν.

Inter costarum pectorisque dolores, aliarumque partium, quantum intersit, accurate descendunt.

Pectoris autem costae, membra alteriusve dolores
Num multum infestent, mente tenere decet.

ΑΦΟΡ. 5'. Aphor. 6.

TΑὐτεφεύπηται ἐόκόσαι κατά τινα κύρια
ἄλγηματα, ἐργωδῶς ὑγάζει τοῖς
θρεσβύτησιν.

Aλγα πάντα νεφρῶν, καὶ κύστος ἄλγα πάντα,
Ταῦς θρεσβύτατος δυσδεραπετότατα.

Renum & vesicæ dolores vix fa-
nuntur senioribus.

Renum & vesicæ vitiis etare senili
Curandis, vix quem das medicina locum.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. Ζ'. Aphor. 7.

ΤΑ' ἀλγήματα ταὶ καὶ τὰς κοιλίας καὶ γνόμυμα ταὶ μὲν μετέωρα, καθόπερ ταὶ μὲν μετέωρα, ἵχυρότερα.

ΚΟΥΦΟΠΕΡΑ οὐστὸς μετέωρος ἀλγήματος ἐόντα.
Μὲν μετέωρα ἐόντα, εἴτε δὲ σφραγίδωρες.

Dolores & tumores in ventre sublimes quidem, minores leviorēsq;: non sublimes verō, graviores.

NON adeò ventris sublimi parte dolores,
Quām qui se condunt interiore, premunt.

ΑΦΟΡ. Η'. Aphor. 8.

ΤΟῖσιν ὑδρωπικοῖσι ταὶ γνόμενα ἐλκεῖσθαι τῷ σώματι, τὸ δὲ ῥῆμά τοις οὐκάτε.

ΕΛΚΕΑ γνόμενος εὐ πόστι σώματι ὑδρωπικοῖσιν,
Οὐχ οὐκάτε τὸ δὲ ῥῆμά τοις δικάσθαι.

ULCERA hydropicorum vix, immo
nē vix curantur.

Non citò sanescunt quæcunque in corpore sunt
ulcera, si prior his crevit acerbus hydrops.

ΑΦΟΡ. θ'. Aphor. 9.

Tὰ πλατεὰ ἔξανθίματα, δὲ πάνυ τοι
κυητικόδεα.

Οὐ πάνυ κυητικόδεα, πλάτος ἔξανθίματα ἔχοντα.

Pustulæ latæ minùs pruriunt.

Puritum haud faciunt lata exanthemata multum,
Atque his subsidii fertur ab arte minus.

ΑΦΟΡ. ι'. Aphor. 10.

Kεφαλή πνέοντι καὶ πειναδικέοντι,
πύον, οὐδὲν, οὐδὲν αἷμα ρύεν κατέπιεν
ρύνας, οὐδὲν τὸ σόμα, οὐδὲν τὸ ὕποστον, λύει
τὸ νόσημα.

Tοῦ κεφαλή πνέοντι τε καὶ πειναδικέοντι,
πύον, οὐδὲν, οὐδὲν αἷμα ρύεν
Ἐκ ρύνων, οὐδὲν σόματος, λύει τὸ νόσημα.

EX capite dolenti & vehementer,
Effusione puris, vel aquæ, vel san-
guinis

guinis è naribus, aut ore, vel auribus,
solet solvi morbus.

Cui dolor est capitis, per nares, ós ue, per aures,
Pus, aqua, vel sanguis fert citò fusus opem. ξ

ΑΦΟΡ. ΙΑ. *Aphor. II.*

Tοῖσι μελαγχολικοῖσι καὶ τοῖσι νεφελικοῖσιν αἷμορροΐδες ὀπίστημά μναν,
ἀγαθόν.

Aἱ αἷμορροΐδες ἐπιγενόμναν πονέσσι
τές τε νεφρές, ἀγαθόν, τοῖσι τε μελαγχολικοῖσι.

Melancholicis & nephriticis hæ-
morrhoides supervenientes,
bono sunt.

Qui renum vitiis, quique arrabile laborant,
His hemorrhoides commoda multa ferunt.

ΑΦΟΡ. ΙΒ'. *Aphor. 12.*

Aἱ μορροΐδες ἴντεντι χρονίας, οὐ μη
μία φυλαχθῆ, κίνδυνος ὑδρωπα
ὄπιγενέσθε, ή φθίσιν.

Tα's αίμορροίδας χρονίας πε' ίνδεντι,
"Ην φλεβίων μυδέν μετίν αὐλεισον εόν,
"Η φθίσιν ή υδρωπ' ἐπιγείνεται κίνδυνος.

Si quis hæmorrhoidas diuturnas
sistere velit, nisi una fluere fina-
tur, hydropsis vel tabis metuim affert.

Oscula venarum solita effudisse cruentem
Omnia si claudas, sit phthisis hinc vel hydrops.

'ΑΦΟΡ. ιγ'. Aphor. 13.

Tόπο λυγκής ἐχομένω πλαρμοί οὐτο-
μορμοί, λύγσι τὸν λυγμόν.

Tούτοις τοῖς λυγμοῖς παρασταθείσι, τὸν λυγμὸν
λύγσι πλαρμοί οἱ ἐπιγείνομενοι.

Singultui implicito sternutatio su-
perveniens, singultu liberat.

Singultus quemcunque capit, super huic veniente
sternutamento, definit esse gravis.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. 14. Aphor. 14.

ΤΠὸν ὑδροποσίον ἔχομένῳ, τὸν κατέπειτα
φλέβας ἐσ τὸν κοιλίαν ὑδροποσίον
ρυέντος, λύσις.

ΤΔεεικῷ καὶ τὰς φλέβας ἐσ τὸν κατέπειτα
"γαλθαῖς αὐτομάτως, ἐστι νόσοιο λύσις.

HYdropicis si aqua è venis in
ventrem influxerit, solvit mor-
bum.

PLurima correptis virtio languoris aquosì
In ventrem è venis fusa medetur aqua.

ΑΦΟΡ. 15. Aphor. 15.

ΤΠὸν διαρροίην ἔχομένῳ μακρῆς,
ἄπο ταυτομάτης ἐμέτος διπλήκο-
μηνος, λύει τὸν διαρροίην.

TΩν διαρροίην μακριὰ πάχοντι, νόσημα
λύεται, ἐπερχομένη αὐτομάτως ἐμέτη.

IN longa diarrhoea vomitus ultro
obortus, diarrhoeam sistit.

Alvus

A *Luus multorum spatio resoluta dierum,
Supprimitur vomitu sponte sequente sua.*

'ΑΦΟΡ. 15'. *Aphor. 16.*

Υ *Πό πλευείποδος ἡ τέως πεντενευ-
μονίς εχριμψός συγχρόον ὅπεραγμό-
μένη, κακόν.*

Η *Δὲ στρέπτοις ἀπγενομένη, κακόν ὅτι,
Τῷ πλεύτιν ἔχοντι ἡ πεντενευμονία.*

A *Pleuritide & peripneumonia ve-
hementer afflito si diarrhœa su-
pervenerit, malum.*

P *Ulmonum laterisue dolor quemcunque fatigat,
Alvi profluvio corripiente, malum.*

'ΑΦΟΡ. 15'. *Aphor. 17.*

Ο *Φθαλμῶντα τέως συγχρόον λη-
φθινά, ἀγαθόν.*

Τ *Ως δὲ φθαλμίεοντι στρέπτοιν αγαθή σιν.*

Oculis

Oculis ex inflammatione labo-
rantem diarrhoeâ corripi, bo-
num.

Lippum si fieri quenquam fortè accidit: alvus
Humida succedens utilis esse potest.

ΑΦΟΡ. ι^η. Aphor. 18.

Kατὰ τὰς αγκοπέντι, ή ἐγκέφαλον, ή
καρδίαν, ή φρένας, ή τὸν στέρων π
τὸν λεπτόν, ή κοιλίαν, ή ἡ παραγε-
ναγόδες.

Tοις πρωθέντι, κοπέντι δι' ἐγκέφαλον ή κύστιν
ἢ τὰ εντερά λέπτα, ή φρένας ή κραδία,
ἢ τὰς γαστέρας, ή τὸ πταργάς αὶ δανατώδες.

Vesicâ pertusâ, aut cerebro, aut
corde, diaphragmate, tenui inte-
stino, ventriculo, hepate, mortife-
rum.

Vulnera vesicæ, cordisve, basisve cerebri,
Septi transversi, ventriculive sinūs,
vnius ex intestinisve minoribus alvi,
Aut jecoris, medica deſtituuntur ope.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. 19'. Aphor. 19.

Επὶ τῷ χρονικῷ ὅστεον, οὐ χόνδρος, οὐ νεῦρον, οὐ γνάγη τὸ λεπτόν, οὐ ἀχροποδίν, γένετε ἀνέγεια, γένετε συμφύετο.

Οστέον, οὐ χόνδρον, οὐ νεῦρον ἐπὶ τῷ χρονικῷ, οὐ ἀχροποδίν, οὐ γνάθοιο μέρος. Τὸ λεπτόν, γένετε ξυμφύεται, ανέγεται γένετο.

Vbi præcisum est os, aut cartilago, aut nervus, aut genæ pars tenuis, vel præputium, neque augescit iterum, neque coalescit.

Non os, aut chondrus, non aut præputia, nervi, aut Buccæ pars tenuis vulnere lesa coëst.

ΑΦΟΡ. 20'. Aphor. 20.

Hνέστιν κοιλίᾳ αἷμα χυθῆ τέλει φύσιν, ἀνάγκη ἐκπυνθίσαι.

Eκ τοῦ πυνθίσαι πάντεσι τὸ αἷμα ἀνάγκη, οὐ διατέξει αὐτὸν πάρ χυθέντοι φύσιν.

Si sanguis in ventrem effusus fuerit præter naturam, necesse est ut suppuretur.

IN ventrem sanguis quoties confluxit, ibidem
In pus aut grumos illico versas abit. δ

ΑΦΟΡ. ηα. Aphor. 21.

T. Οἵστι μαγνομένοισι κιρσῶν ἡ αἵμορροῖς
δῶν ὀπίγενομένων, τῆς μανίας λύσις.

Kιρσῶν ἡ αἵμορροῖς δῶν ὀπίγενομένων
Τοῖσι μελαγχολικοῖς, λύσεις οὐ μανία.

Insanientibus si varices superveni-
-ant aut hæmorrhoides, insaniam
solvunt.

A Ut varix ortus fusive per oscula sanguis
Venarum, ex atrabile furore levar.

ΑΦΟΡ. ηβ'. Aphor. 22.

Oκόσα ρήγματα ἐκ τῶν γάτων εἰς τὰς
ἀγκῶνας κατεβαίνει, φλεβοτομίη
λύει.

OΣερὲκ τῶν γάτων εἰς ἀγκῶνας κατεβαίνει
‘Ρήγματα, λύει ταῦθ’ οὐ φλεβίσιο τοπή.

Ruptiones

RUptiones quæ à dorso ad cubitum feruntur, venæ sectio solvit.

A Dorso ad cubitum tendentes quoque dolores,
Incisa in cubito tollere vena potest.

ΑΦΟΡ. κγ'. Aphor. 23.

HΝ φόβος ἐδυσθυμίη πολὺ χρόνος
Διατελέντι, μελαγχολικού τὸ τοιότον.

HΝ διὰ δὴ τελέντι δυσθυμίη τε φόβος τε
Ηματία πολλά, πάθος τόπο μελαγχολικόν.

Si metus cum tristitia perseverent
longo tempore, melancholicum
hoc est.

Tristitia atque timor longo si tempore durent,
Ex atra morbum bile subesse monent.

ΑΦΟΡ. κλ'. Aphor. 24.

EΝ πέρων οὐδὲ Διακοπῆ τῶν λεπτῶν πί,
Ἐς συμφύεται.

Oγ λεπτῶν συμφύεται ἔκτερη, οὐδὲ Διακόπη.

Si

Si quod gracile intestinum perse-
ctum sit, non coalescit.

Dissecatum gracile intestinum, non coalescit.

ΑΦΟΡ. κε'. Aphor. 25.

Eρυσίπελας ἔξωθεν μὲν εἰσω τρέπετον,
οὐκ ἀγαθόν· εἰσωθεν δὲ ἔξω, ἀγαθόν.

Hν, ποτ' ἐρυσίπελας ἔξωθεν εσω τρέπετον.
Οὐκ ἀγαθόν γέ, ἀγαθόν δέ λιγὸν ποτ' εσωθεν
ἀνω.

Erysipelas foris intrò verti, ma-
lum: intùs verò foras, bonum.

Extrà qui sacer ignis erat, si vertitur intrò,
valde anceps: contrá, tutior esse solet.

ΑΦΟΡ. κτ'. Aphor. 26.

Oκόσοισιν ἀνὰ τοῖσι καύσοισι τρόμοις
γένωνται, τραχιοπτή λύει.

Aγγεις παρεκπόντι, οἷς τρόμοι ἀν καύσοισιν εστι.

Quibuscunque

QUibuscunque ex causo labo-
rantibus tremores gignuntur,
delirium hos solvit.

Post febrem ardentei si cui tremor occupet artus,
succedit geminum mens aliena malum.

ΑΦΟΡ. ηζ. Aphor. 27.

ΟΚόσοι ἐμπυοι ή ὑδρωπικοὶ τέμνονται
ἢ καίονται, ἐκρύεντος τῷ πύρᾳ οὐ τῷ
ὕλαγος ἀθρόῳ, πάντως ἀπόλλυται.

ΑΜφότερον, τμῆσις καὶ κρῦσις, ὀλεθρίον δέ
τοῖσι τε ὑδεικοῖς, τοῖσι τε ἐμπυϊκοῖς,
Αθρόον λιπούν τε καὶ ὑδωρ ἐκρύεται.

QUicunque empyi vel hydropici
secantur aut uruntur, si pus aut
aqua universim fluxerit, certò mori-
untur.

SI quem implevit hydrops, puris multumve colvit,
Mortiferum est quoties effluat omne simile.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. κη'. Aphor. 28.

Eγγάχοι δὲ ποδαργίωσι, οὐδὲ φαλακροὶ γίγνονται.

Οὐδὲ ποδαργίκοι οἱ εὐνάχοι, εἰδὲ φαλακροί.

Eunuchi ex podagra non laborant, nec fiunt calvi.

Accidit eunuchis raro nodosa podagra,
Dedecori exponens calvitiumve caput.

ΑΦΟΡ. κη'. Aphor. 29.

Gυνὴ δὲ ποδαργία, οὐδὲ μη τὰ κατεργάντα
αὐτέη ἐκλίπη.

Οὐδὲ ποδαργίκη οὐδὲ γυνὴ καταμίσι ἔχεσσα.

Mulier ex podagra non laborat,
nisi menstrua illi deficiant.

Nec podagræ mulier quæcunque doloribus ardet, §
Menses omnino nō caret illa suis.

P ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. λ'. *Aphor. 30.*

ΠΑῖς δὲ ποδαργιαῖς θερ' δὲ ἀφροδί-
σιασμός.

'Οτδὲ ποδαργικός θερ' ἀπειρος πάις Ἀφροδίτης.

PUer ex podagra non laborat an-
tequam Venerem exercuerit.

HÆc pueris eadem multò minus accidit, antē
Cognita quām sibi sit pernicioſa Venus.

'ΑΦΟΡ. λά'. *Aphor. 31.*

Οδιώας ὄφταλμός ἀκρητοποσίη, ἢ
λαγρόν, ἢ πυεῖν, ἢ φλεβοτομίη, ἢ
φαρμακείν λύει.

Οφθαλμός διώας λύει λαγρόν, πόσις δινε,
φαρμακή, πυεῖν, ἢ φλεβίον τομή.

Dolores oculorum vini potus,
vel balneum, vel fatus, vel
phlebotomia, vel pharmacia solvit.

BAlnea, fomentum, purgatio, seſtio vene,
Vindeque nonnunquam lumina læſa juvant.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. λβ'. Aphor. 32.

Tραχλοὶ τῶοι διαρρόοις. μάλιστα
ἀλίσκοντο μακρῆς.

Tοὺς τραχλὸς ὃς μάλιστα διαρρόοις ὑπὸ μακρῆς
(Ἐτὶ γὰρ ὑγρότεροι) ἔστιν αἱ λόγιτας ἴδειν.

Linguâ titubantes diarrhœis diu-
turnis plerunq; implicantur.

BAlba quibus tenero funduntur verba palato,
Alvus si fluit his, usque soluta fluit.

ΑΦΟΡ. λγ'. Aphor. 33.

Oι ὄξυρεγμώδεες ἢ πάνυ τοι πλευε-
πικοὶ γίγνονται.

Ογ πάνυ τοι πλευριτικός ἔστιν ὁ ὄξυς ἐρευνῶν.

ACidum qui erucent, non sunt
pleuritidi obnoxii.

EX stomacho erucent acidum quicunq; vaporem,
Vix videoas lateris posse dolore capi.

ΑΦΟΡ. λλ'. *Aphor. 34.*

ΟΚόσοι φαλακροί, τύπεοισι κιρσοὶ μεγάλοις & γίγνονται ὀκόστιοι μὲν φαλακροῖσιν ἐόσι κιρσοὶ ὑπεργίγνονται, πάλιν ψήτοι γίγνονται δασέες.

ΤΟῖσι φαλακροῖς εἰ μεγάλοι κιρσοὶ γίγνονται.
Οἰς ἐπὶ δὲ ἀντίτινοι, οἱ γε πάλιν δασέες.

QUi calvi fiunt, his varices magni non eveniunt: quibus verò calvis varices superveniunt, ii rufus conantur.

DEpilis à magno est immunis varice: qui si Exoritur, crescit denuo cæsaries.

ΑΦΟΡ. λέ. *Aphor. 35.*

ΤΟῖσιν ὑδρωπικοῖσι βῆξ ὑπεργίγνομέν, κακόν ὄντι.

ΒΗ'ξ ἐπιγεινομένη τοῖς ὑδρευκοῖς, κακόν ὄντι.

TUssis si hydropicis superveni-
at, malum.

Si quibus intumuit suffusa venter ab unda
Accidat & ruffis, spem negat illa bonam.

ΑΦΟΡ. λς'. Aphor. 36.

ΔΥσχείς φλεβοτομίη λύει τάχυειν
λέτες έσσω.

TH' οὐδερίς λύει τομή ή φλεβίοιο.
Τεμένωνται οὐ χρή τομέ φλεβίων τὰ έσσω.

VRinæ difficultatem dolorificam
solvit phlebotomia: secare autem
oportet internas venas.

PRodest & vinum ac internæ sectio vene,
Urinæ si quid sistere cœpit iter.

ΑΦΟΡ. λζ'. Aphor. 37.

ΤΠὸ κωάγχης ἔχομένω ὄιδημα γε-
νέαθαι σὸ τῷ τεαχίλω, ἀγαθόν
ἔξω γένεπτελα τὸ γόσημα.

HN οὐ κωάγχησι, καὶ ὄιδημα εἰνὶ τεαχίλω
ἔξω γείνηται, τῷ νοσέοντι ἀγαθόν.
Εἰσωθεν γάρ τοι ἔξω τεαχίλω τὸ γόσημα.

P 3   Angina

Anginâ detento si tumor apparet in collo, bonum: nam foras vertitur morbus.

Terribilis non est, orto in cervice tumore,
Angina: it morbi vis ibi námque foras.

ΑΦΟΡ. λί. Aphor. 38.

Oκόσοισι χρυποὶ χαρκῖνοι γίγνονται,
μὴ δεσπεύειν βέλτιον δεσπεύει-
μνοι γέδε πόλλωνται ταχέως μὴ δεσ-
πεύειμνοι δὲ πολὺ χρόνος διατελεῖσθαι.

Ois ἐνὶ σώματι ὁι χρυποὶ καρκῖνοι ἔστι,
Τὰς δὲ βέλτιον οὐ μὴ δεσπεύειμνοι.
Οι δεσπεύειμνοι γάρ τοι ταχέως ὀλέκονται
Ζῶσι γέοντος δὲ πολὺ μὴ δεσπεύειμνοι.

Quibus cancri occulti nascuntur,
Qnon curari præstat: curati enim
subito intereunt; non curati vero
diutius vivunt.

Occultos præstat tibi non attingere cancros,
Ægrum nè id citius cogat obire diem.
Vivere nam plures illis conceditur annos,
Quæis nulli medicas apposuere manus.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. λγ'. Aphor. 39.

Πασμὸς γίγνεται ἡ ὑπὸ πληρώσιος,
ἢ κενώσιος. ξ' τω μὲν λαγμός.

Πασμῷ καὶ λαγμῷ διῆδυ τὸ μὲν αὐτόν δένεται.
ἢ τὸ ἐπεπληρέν τῶν σῶμα, ἢ ἐπεὶ τὸ κενέν.

Convulsio nascitur vel à plenitudine, vel ab inanitione: eodem etiam modo singultus.

Dicitur istendi nervos ετενει singultum viciissim,
Hoc ετενει quod nimium est efficit, atque parum.

ΑΦΟΡ. μ'. Aphor. 40.

Οκόσοισι τὸν ἐπεπληρόμενον πόνον
γίγνεται ἀπερ φλεγμονῆς, τυπεόισι
πυρετὸς ὑπερενόμενος λύει τὸν πόνον.

Οις ἐπεπληρόμενον εἰσι πόνοι πέει, τὸν πόνον, εἰ μὴ
φλεγμονὴ, πυρετὸς λύει ἐπερχόμενος.

Quibusunque dolor sine hypochondriorum inflammatione excitatur, his febris superveniens dolorem solvit.

Si dolor est circa factus præcordia, nullo
Æstu: succedens liberat indè febris.

ΑΦΟΡ. μα'. Aphor. 41.

Οκόσοισι ἀγχίπνοι τι ἐὸν ἐν τῷ σῶματι μὴν ἀγκομένι, τύπεοισι ἀγκαλιάτητα τῷ πύρῳ, οὐ τῷ τόπῳ, οὐδὲ σπονδύῳ.

Οι πύοι τὸ σώματα ἐδν διὰ μὴ συμαίνει,
Οὐκ ἀποσημαίνει ἔνδον τὸ πύον
Ἡ διὰ τοῦ πύοιο πάχος, οὐ τοῦ τόποιο.

Quibus pus in corpore nullam de se notam præbet; ob sui crassitudinem, aut loci, non se prodit.

Abdita quando tegit se suppuratio, recta est
Vel propter puris crassitatem loci.

ΑΦΟΡ. μβ'. Aphor. 42.

En τοῖσιν ἵκτεεικοῖσι τὸ ἡπαρ σκληρὸν γενέσθαι, πονηρόν.

Hπαρ τὸ σκληρόν, τοῖς ἵκτεεικοῖσι πονεῖν.

Ex

Ex ictero laborantibus jecur fieri durum, malum.

Si cui morbus adest celsa curandus in aula,
Huic durum fieri, est exitiale, jecur.

ΑΦΟΡ. μγ'. Aphor. 43.

Οκόσοι απλιωάδεσ τῷ δυσεντερίνι
ἀλίσκοντ], τετέοισιν, ὅτι γενομένης
μακρῆς τὸ δυσεντερίνι, ὑδρωτὸν γίγνεται,
ἢ λειεντερίνι καὶ δύπολιωται.

Tοῖς απλιωάδεσι τοῖσι δυσεντερίνις ὑφ' ἀλλοῖσιν,
ἢ μακρὴ ἐπιγένεται λιῶ γε δυσεντεείν,
γίγνεται ἐφ' ὑδρωτὸν, ἢ λειεντερίνι καὶ ὀλέκονται.

Qui spleneticī à dysenteria corri-
piuntur, ea si longa fuerit, his hy-
drops vel lienteria supervenit: &
moriuntur.

Quodque lienosos prenderunt tormina, mox iis
Inversis in aquam qua tumet alba cutis,
Lexibus aut intestinis retinentibus agré:
Subtrahere interitu vix medicina potest.

ΑΦΟΡ.

ΟΚόσοιν ἐκ στραγγυγείν εἰλεός, ἡ
ἐπίλα ἡμέρησιν ἀπόλλωλα, οὐ μὴ
πυρετός ὅπερενοιδίας ἀλισ τὸ φρον ῥῦν.

ΟΙ νοσέοντες ἀπόλλωλα εἰν ἡματιν ἐπίλα,
Ἐκ στραγγυρίν εἰλεός ἐρχοιδία,
Ἡν μὴ γενοιδίας πυρετός ἀλισ φρον ἡστι.

QUibus à stranguria fit ileos, se-
ptem diebus pereunt, nisi super-
veniente febre copiosa urina fluxerit.

VOlulus urinæ compressa, ni illico febris
Hec moveat, septem conficit ante dies.

Ελκει ὁκόσα ἐνιαύσια γίγνεται, οὐ μα-
κρότερον χρόνον ἴχθυσιν, ἀνάγκη ὄστεον
ἀφίσαι, Επειδής γλὰς κοίλας γίγνεται.

Ελκει ὅσια ἐνιαύσια, ὅσια χρονιότερά ἔστι,
Τοῖσι μὲν ὄστεον φαίνεται ἀφισάμενον.
Τοῖσι δὲ κοίλας γλὰς γίγνεται ἀνάγκη.

Ulcera

Ulcera quæcunque annua vel in-
veterata fuerint, os abscedere
necessarium est, & cicatrices cavae
fieri.

Ossis & abscessus, cava fitq; exinde cicatrix,
Infra annum si sint ulcera sana minis.

'ΑΦΟΡ. μετ'. Aphor. 46.

Οκόστις ὑβοὶ ἐξ ἀσθματος ἢ βίγχος
γίγνονται, τοεὶς δὲ ὑβης ἀπόλλυται.

Ολλωται ἀπό, οἱ κυρτοὶ δὲ ὑβοὶ τε, τοεὶς δὲ ὑβης,
Ἡ ἀπὸ ἀσθματι, ἢ βίγχος ἐπι γηρόματος.

Qui gibbosi fiunt ex asthmate
vel tussi, ante pubertatem mo-
riuntur.

Impubes fiunt quicunque ex asthmate gibbi,
Tussive; his celerem vis parat agra necem.

'ΑΦΟΡ. μετ'. Aphor. 47.

Οκόστις φλεβοτομίη ἢ φαρμακείη
συμφέρει, τυτέγει προσήκον δὲ ἡρος φλε-
βοτομεῖν ἢ φαρμακεύειν.

ἘΟΙΟΣ

Oισι φλεβῶν τμήσεις, ἢ φάρμακα συμφέρει, ἢ τοῖς φλέβας τάμυειν, φάρμακα τοῖς οδόις.

Ouibus phebotomia aut pharmacia profutura est, his vere pertundenda vena est, aut corpus purgandum.

¶ **U**tile si credas purgare, aut tundere venam,
Summè opportunum ver tibi tempus habe.

ΑΦΟΡ. μη'. Aphor. 48.

Tοῖσι αὐλιώδεσι δυσεντερίν. ὅππιγε,
νομένη, ἀγαθόν.

ΧΡΗΣΟΝ, αὐλιώδεσι δυσεντερίν ὅππισσα.

Splenitis dysenteria superveniens,
salutaris.

SPlene laborantem si quando corripit ægrum,
Esse salutiferam crede dysenteriam.

ΑΦΟΡ. μη'. Aphor. 49.

Oκόσα ποδαρεικάνεσίματα γίγνεται,
τεῦτα ἀποφλεγμάτα σὲ πειτα-

ράχοντα ἡμέρησιν, ἀποκαθίσαται.

Hην ἀποθεγμάτωσιν εν πρασι τετράχοντα,
Παύονται ὅδιαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πεδίγησι.

Qui podagrī morbi eveniunt,
sedatā phlegmone intra quadraginta dies, quiescunt.

Affectus podagræ, se quando remiserit ardor,
Quisque quater denos desinit ante dies.

ΑΦΟΡ. V. Aphor. 50.

Οκόσοισιν ἀν δέ γέγκεφαλος διακοπῆ,
τυτέοισιν ἀνάγκη πυρετὸν Καὶ χολῆς
ἔμετον ἐπιγίγνετο.

Ois διὰ δέ αὖ κοπῆ γέγκεφαλος, τυτέοισιν ἐπ
ἀνάγκη
Γίγνεται πυρετὸν τοῦτο δὲ χολῆς ἔμετον.

Quibus præciditur cerebrum, his
febrem & biliosum vomitum su-
pervenire est necesse.

Ex cerebri accepto graviori vulnere febris
Nascitur, & vomitus bilis ab ore fluit.

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. νά. *Aphor. 51.*

ΟΚόσοισιν ὑγιάντισιν ὅδιων γίγνονται
ἐξαίφυτος σὺ τῇ κεφαλῇ, καὶ πάσχε χρῆ-
μα ἄφωνος γίγνονται, καὶ ρέγχασιν, ἀπόλ-
λισται σὺ ἐπὶ τὰ ἡμέρησιν, οὐ μὴ πυρετὸς
ἐπιλάβῃ.

ΗΝ ὑγιάνων τις πάσχεται ὅδιων ματ' ἔχοντιν
Ἐν κεφαλῇ τε, καὶ ὁι ἐλέπη ἐξαπίντης
Φωνή, καὶ ρέγχησιν, ἀπόλλυται σὺ ἡμασιν ἐπιά,
Ἡν μή πω πυρετὸς τόνδε λάβῃσιν ἐπι.

QUibus sanis dolores subito fi-
unt in capite, si subito obmu-
tescunt, & stertunt; intra septem dies
moriuntur, nisi febris supervenerit.

SANIS CUM subitus capit is dolor accidit, atque
Tum stupidi stertunt, ac sine voce manent:
Omnino septem perituros crede diebus,
Mox ni interveniens solverit ista febris.

'ΑΦΟΡ. νβ'. *Aphor. 52.*

Σκοτεῖν δὲ χρὴ τοῖς πάσοφάσιας
τὴν ὄφειαλμῆν σὺ τοῖσιν ὕπνοισιν
οὐ

καὶ γάρ τι οὐαφαίνησι, συμβαλλομένων
τῷ βλεφάρῳ, τῷ λευκῷ μὴ ἐκ διαρροίης
ἐόν, οὐ ἐκ φαρμακοποσίης, φλαμμού τὸ ση-
μεῖον, καὶ θανατῶδες σφόδρα.

OΣταύρῳ τῷ ὁφθαλμῷ ἐπιφένετ' ἐν ὑπνοῖς,
Ἴηγεων πάντα χρὴ ἐπὶ ταῦτα σκοπεῖν.
Ἴν γένεται ὑπνοῖς, τῷ βλεφάρῳ συμβαλλομένων, πὴ^τ
τῷ υγρῷ λάκκῳ περισκοπέοντι φανῆ,
φλαμμεγεν καὶ θανατῶδες, εἰσὶ μὴ τόπο γένηται
ἢ πὶ διαρροίη, οὐ ἐπὶ φαρμακίῃ.

Quin etiam in somnis animad-
vertere oportet num quid de
oculis appareat: nam si quid apparel
albi, [non exactè] clausis palpebris,
(si non id evenerit ex præcedente
diarrhœa aut pharmaci potu) ma-
lum, & lethale.

Mortiferum est, quoties oculorum appareat album,
Ni fluor hoc alvi, aut pharmaca sumpta
dabunt.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. ιγ'. Aphor. 53.

ΑΙ θεραφροσύναι αἱ μὲν μὲν γέλωτος ηγύνομεναι, ἀσφαλέστεραι αἱ δὲ μὲν ασφαλῆς, ἐπισφαλέστεραι.

ΑΣφαλέες μᾶλλον γε, παραφροσύαι γελεάντων.
Αἱ δὲ ασφαλῆς, μᾶλλον ἀσφαλέες.

DElirium cum risu obortum, minùs periculoseum: quod verò cum studio jungitur, minùs tutum.

§ **T**utior adjuncto fit desipientia risu:
seria vix ulla vincitur artis ope.

ΑΦΟΡ. ιδ'. Aphor. 54.

EΝ τοῖσιν ὄξεσι πάθεσι τοῖσι μὲν πυρετοῖσι αἱ κλαυθμώδεες ἀναπνοαί, κακαι.

AΙ δὲ ἀναπνοαὶ αἱ κλαυθμώδεες εἰσι κάκισαι,
οξεῖσιν δὲ πάθεσιν τοῖς πυρετοῖς μέτα.

Luctuosa suspiria cum febre con-
 juncta, in morbis acutis, mala.

sunt

Sunt presaga mali suspiria saudia luctu:
Si male cum febri morbus acutus habet.

ΑΦΟΡ. 55. Aphor. 55.

Τα ποδαργεική τύχη Ηρός & τύφων
πάρα κινέται ὡς ἀπό το πολύ.

Αλγαίς ἀπὸ πτυλῶν ποδαργεική τύφων πάρε
κινέται, καὶ τὸ Ειαργος αἴγχοντί.

Ποδαργίαι morbi Verno & Au-
tumnali tempore maximè exci-
tantur.

Vere ac Autumno manuumque pedumque dolores
Ex magna sese parte movere solent.

ΑΦΟΡ. 56. Aphor. 56.

Τοῖσι μελαγχολικοῖσι νοσήμασιν ἐσ-
τάδε ὀπίσκινδιοι αἱ ἀποσκίψεις
ἢ ἀποπληξίαι τύχοματος, ἢ ασ-
θμόν, ἢ μανίαν, ἢ τύφλωσιν σημαίνουσι.

Τοῖσι μελαγχολικοῖσι νοσήμασιν ἐσ-
τάδε πάντα
"Εἰσ" ἀποκλινόνται σκήψεις αἱ μὲν ἀπό-

Q

H

Ἡ ἀποπληξίω τὰ σώματα, ἢ τύφλωσιν
Σημαίνει, ηὲ ασάσματα, ἢ μανίων.

MOrbis ex melancholia ortis male & periculosè ad hæc membra fit metastasis, unde fit apoplexia corporis, vel spasmus, vel mania, aut cæcitas.

Omnibus in morbis ex atra bile creatis,
Humores illuc decubuisse, malum:
Corpore ubi toto resolutio fiat, ubi ve
Spasmus, vel furor, aut lumina cæca sient.

ΑΦΟΡ. 57. Aphor. 57.

Aπόπληξιοι μὲν μάλιστα γίγνονται
ἡλικίᾳ τῇ ἀπὸ πενταετίας ἐτένει
ων ἀχρις ἐξήκοντα.

Hαπόπληξίν ἐτέων ἀπὸ πενταετίας
Ἐξήκοντας ἀχρις γίγνεται, ως τὸ πολύ.

APoplexiæ maximè fiunt à quadagesimo ætatis anno ad sexagesimum.

Istaque nervorum resolutio maximè ab octo
Lustris ad bis sex lustra peracta capitur.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. 58.

HΝ θητί πλοον ἐκπέση, ἀνάγκη δέ
σασινάμ.

ΤΟΥ πίπλον πεσον ἐξ, ἀποσήπεδς μὲν ανάγκη.

CUm omentum exciderit, necel-
sariò putrefascit.

PROcidat omentum si quando abdomine rupto,
Putrefascit, quamvis illico restituas.

ΑΦΟΡ. 59.

Oκόσοισιν τὸν ἰχιάδος στοχλή-
μήσιων χρονίς ἐξίσαται τὸν ἰχίον, καὶ
πάλιν ἐμπίπλει, τατέοισι μέχει θητίγι-
γνονται.

Oτιν τὸν ἰχιάδος χρονίς μὲν στοχλητεῖσιν
ἰχίον ἐμπίπλει, ταχθῶς οὐδεν ἐξέπεσε,
Τοῖς ἀπγίγνονται μέχει εἰ τῇ κοτύλῃσι.

Quibūs diuturnis coxendicis do-
loribus implicitis caput femoris
coxā excidit, rursūmque recidit, iis
mucus ibi congeritur.

Longa infestatis coxendice, mota subinde
Coxa loco, multa hac mucida parte notar.

ΑΦΟΡ. ξ'. Aphor. 60.

Οκόσοισιν τόσοις ιχιάδδος οὐοχλυ-
μήνοισι χροίνις τό ιχίον ἐξέσταται,
τυτέοισι τήκεται τό σκέλος, καὶ χωλεύεται,
ἥν μὴ καυτῶσιν.

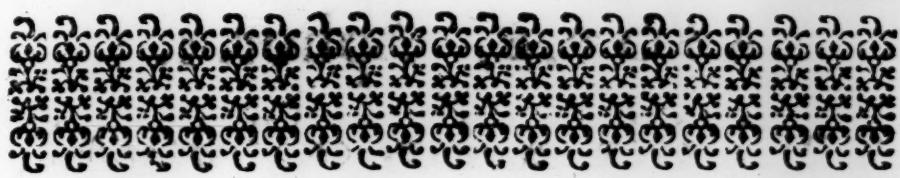
Οισιν τόσοις ιχιάδδος χροίνις μὲν οὐοχλητεῖσιν
τοῖσι ιχίον ἐξεπεσεν, τοῖσι φθίνει τό σκέλος
Τηκόμενον, καὶ χωλεύεται, λιώ μὴ καυτῶσι.

Si dolor coxarius fuerit diutur-
nus, ac tum his si caput femoris
coxâ excidit, his crus extenuatur, &
claudicant, nisi urantur.

Et sic affectis crus contabescere oportet
Et claudum fieri, ni ferat ignis opem.

ΤΩΝ

ΤΩΝ ἹΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
Ἀφορισμῶν Βιβλίον ζ'.

HIPPOCRATIS
Aphorismorum
LIBER VII.

Ἀφορισμὸς ὁ ἀρχῶν.

Aphorismus primus.

 ΕΝ τοῖσιν ὅξεσι γυστίμασι Ψύ-
ξις ἀκρωτηρίων, κακόν.

ΕΝ τοῖσιν ὅξεσι τῷ ἀκρον Ψύξις, κακόν ὅτιν.

ΙΝ acutis morbis partium extre-
Ι marum frigus, malum.

P Ræcipiti morbo si extreme corporis algent
Partes, suspicio nascitur indè mali.

Q 3

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. β'. Aphor. 2.

Επὶ ὁρέω νοσέοντι σάρξ πελιδνί,
κακόν.

Οστέω ἐπ νοσέοντι πελιδνὶ σάρξ, κακόν θει.

Caro livida si circum os fuerit,
malum.

Os tibi corruptum magno exercente dolore,
suprà si caro sit livida, terror inest.

'ΑΦΟΡ. γ'. Aphor. 3.

Επὶ ἐμέτῳ λύγε καὶ ὄφθαλμοὶ ἐρυ-
θροί, κακόν.

Λύγε ἐμέτῳ ἐπ, καὶ ὄφθαλμοὶ, κακόν θει, ερυθροί.

Singultus & oculorum rubor si
vomitui superveniant, malum.

Poēt vomitum vel singultus, vel lumina rubra
permagni haud fiunt absque timore mali.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. Λ'. Aphor. 4.

Ἐπὶ ἴδρῳ φρίκη, ἢ χριστόν.

Οὐ χριστόν, φρίκη ἴδρῳ ἐάντῳ ἐπέλθῃ.

HHorror sudori superveniens,
non bonum.

Et post sudorem cœpisse horrescere quicquam,
Sortitum est inter non bona signa locum.

ΑΦΟΡ. Ε'. Aphor. 5.

Ἐπὶ μανίῃ μυσείτε εἰν, οὐδέρων, οὐ ἔκ-
εισασις, ἀγαθόν.

Ημεῖον δ' ἀγαθόν, μανίφιν ἐάντῳ ἐπέλθῃ
Ἐκεισασις, οὐδέρων, οὐδὲ μυσείτε εἰν.

Maniae si dysenteria, vel hy-
drops, aut ecstasis superveni-
at, bonum.

Mania cui gravis est, vel hydrops, vel tormina
prosunt,
Vel si permotus mente sit inde sua.

'ΑΦΟΡ. 5'. *Aphor. 6.*

Eπὶ νύσσῃ πολυχρονίᾳ ἀποτίνῃ γε
ἄκρηιοις ψυχωρίστες, κακόν.

Nούσῳ ἐπι χρονίᾳ ψυχωρίστε τὸν ἄκρην
καὶ ἀποτίνη, αὐτότερόν γε κακέν.

Morbo diuturno inappetentia, &
alvi meraca dejectio, si superver-
nerit, malum.

A longis morbis sincerum excernere, necnon
Fastidire cibum, tut a cuique minus.

'ΑΦΟΡ. 5'. *Aphor. 7.*

Eκ πολυποσίν πῆγος γε ψυχωρίστε,
κακόν.

Pαρροσώῃ τε, κακόν, πῆγος τε πόσιν γε πολλαῖς.

Ex largiore potu rigor & delirium,
malum.

Horror post nimium vel desipientia potum,
signa ferunt magni non dubitanda mali.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. ι'. Aphor. 8.

Επὶ φύματος ἐσω ρήξι ἔκλυσις, ἔμετος,
καὶ λειποψυχίη γίγνεται.

Γιγνέται ἔκλυσις, οὐδὲ ἔμετος, ψυχῆς τὸ ἔκλεψις,
Ἐσω ρήξις φύματος ἐμποιεῖται.

A Tumoris intus ruptione exolu-
tio, vomitus, & animi defectus
gignitur.

Ex intus rupta vomica, vires resolutae,
Defectusque animi nascitur, τόνος vomitus. §

ΑΦΟΡ. θ'. Aphor. 9.

Επὶ φύματος ρήσις τοξοφροσύνη, οὐ καὶ
σπασμός, κακόν.

A φύματος ἐκ πολλοῦ ρήνοντος αἰτία κακόν ὅστις
Σπασμὸς μηνόμενος, οὐ παχυφρεσμός.

Hæmorrhagiæ si delirium, aut
unà si convulsio supervenerit,
malum.

Sanguinis à fluxu seu mens delira sequuta est,
Seu distendatur nervus, utrumque malum.

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. I. *Aphor. 10.*

Επὶ ἐιλεῶ ἔμετος, ἢ λύγξ, ἢ σπασμός, ἢ
πνευφροσώη, κακόν.

Εστι κακόν, ἔμετος περὶ εἰλεῶ πνεύμα ἐπέλθη,
ἢ λύγξ, ἢ σπασμός, ἢ πνευφροσώη.

A Bileo vomitus, vel singultus, vel
spasmus, aut delirium, malum.

Τρὶς intestini hæc tenuis crudelia morbo:
Sic & singultus, sic vomitusque nocet.

'ΑΦΟΡ. II. *Aphor. 11.*

Επὶ πλευρίποδι πνευμονίη, κακόν.

Εκ πλευρίποδος ἢ πνευμονίη, κακόν ὅτι.

PLeuritidi superveniens peripneu-
monia, malum.

Post lateris vitium pulmo inflammatus, ad ipsum
venisse infirmum denotat interitum.

'ΑΦΟΡ. III. *Aphor. 12.*

Επὶ πευπνευμονίη φρεγίτις, κακόν.

Esi

*Ἐ*Σπικακόν, ἀσπυδυμονίῃ ἐπὶ ἦ γε φρενῖτις.

Peripneumoniæ si supervenerit
phrenitis, malum.

*E*rgo post pulmonis vitium si insania fiat,
In magnis ægrum nuntiat esse malis.

ΑΦΟΡ. 13.

Eπὶ καύμασιν ἰχυροῖσιν ασθμός, ἢ
τέτανος, κακόν.

Kαύματ' ἐπὶ ἰχυρῷ ασθμός τε, κακόν, τέτανός τε.

In gentibus ardoribus superveniens spasmus, vel tetanus, malum.

Pessima nervorum rigor aut distentio signa,
Fervor ubi magnus corporis antè fuit.

ΑΦΟΡ. 14.

Eπὶ πληγῇ ἐσ τῷ κεφαλῶ ἐκ-
πληξίς, ἢ ἡ φροσυνή, κακόν.

Tοῦτον ἐσ τῷ κεφαλῶ ἐπὶ πληγῇ, ἀεὶ κακόν ὅστιν,
Ἡδὲ ἡ ἐκπληξίς, ἢ ἡ φροσυνή.

Plagæ

Plagæ in capite acceptæ stupor
aut delirium si supervenerit, ma-
lum.

Cumque gravi caput est afflictum vulnera, summum
Discrimen stupor, aut mens aliena parit.

ΑΦΟΡ. 15. Aphor. 15.

Επὶ αἴματος πλύσι τύχει πλύσις, κακόν.

Η Δὲ πλύσις αἴματος ἐκ πλύσιθ, κακόν δέ.

SAnguinis sputo si supervenerit
Spuris expectoratio, malum.

Qui post sanguineum sputum pus expuit aeger,
Huic sit rara quidem difficilisque salus.

ΑΦΟΡ. 16. Aphor. 16.

Επὶ πλύσει, φθίσις καὶ ρύσις ἐπιλέ-
ιμὲ τὸ πλύελον ἴχνηι, ξπορφύ-
τος.

EK πλύσιθ ἐποιο, φθίσις τε ρύσις τε ἐπιλέ
ιμηι πλύελον, πνέξ ὀλοὴ ἐπειλαι.

A

A Puris expectorato, phthisis & fluxio: postquam verò expectoratum retentum fuerit, moriuntur.

PUris enim sputum tabes fluxusque sequuntur:
Qui sputere ex toto desit, emoritur.

ΑΦΟΡ. ΙΣ. Aphor. 17.

Επὶ φλεγμονῇ τῷ ἡθατος λύγξ, χεκόν.

Λγγός ἐπιγενούμενός, κακόν, πατεῖ φλεγμαίνεται.

Inflammationi hepatis si supervenierit singultus, malum.

Anceps fit jecoris gravis inflammatio casus,
Rupta ubi singultu verba loquentis erunt.

ΑΦΟΡ. ΙΗ. Aphor. 18.

Επὶ ἀγευπνίῃ ασθενός, οὐ τρέφεται, κακόν.

Παρθροσώπη τε, κακόν, ασθενός τ' ἐπ' ἀγευπνίῃ.

Vigiliis si convulsio aut delirium supervenerit, malum.

Si nimium vigilans patitur deliria mentis,
Distendi nervos conqueriturve, malum,

ΑΦΟΡ. 19. Aphor. 19.

Επὶ ὅσες φιλώσῃ ἐρυσίπελας, κακόν.

Ψιλώσῃ ἐπὶ ὅσες ἐρυσίπελας, κακόν ὅσιν.

Οssi nudato si supervenerit ery-
sipelas, malum.

Post os nudatum saceris qui dicitur ignis,
Res est indicio perniciosa suo.

ΑΦΟΡ. 20. Aphor. 20.

Επὶ ἐρυσίπελαπι σπελόν, ή ἐκπύνοις,
κακόν.

Σπελόνες μετ' ἐρυσίπελας, κακόν, ἐκ τε πύνοις.

Erysipeli si supervenerit putre-
do, aut suppuratio, malum.

Postqu ignem sacrum si suppuratio facta est,
Vel putredo, notis annumerato malis.

ΑΦΟΡ.

Eπὶ ἰχυρῷ σφυγμῷ σὲ τοῖσιν ἔλκεσιν
αἷμορραγίην, κακόν.

***A**ιμα ρέον σφυγμῷ ἐπ σφοδρῷ ἐν ἔλκεσι, δειγόν.

Forti in ulceribus pulsui si hæ-
morrhagia supervenerit, malum.

Ac ubi se moveant multum super ulcera vene,
Terrori magno est sanguinis effluvium.

Eπὶ ὀδυνή πολυχρονίῃ τόμῳ τεί-
τικον κοιλίων, ἐκπύησις.

***E**K ὅ πύησις, ὅπις χρονίοις ὀδυνήμασι γαστρός.

DInturno partium alvinarum de-
lori suppuratio supervenit.

Longus quando dolor tota defecit in alvo,
Suppuratur ibi, mors nisi præcipiat.

ΑΦΟΡ. κγ'. Aphor. 23.

Επὶ ἀκρίτῳ τυχοχωρίσει δυσεντερί,
κακόν.

Τησιν ἐπὶ ἀκρίτοισιν τυχοχωρίσει γαστρός,
δειγόν τοι σύμπτωμα δὲ δυσεντερί.

Sinceræ dejectioni dysenteria si
supervenerit, malum.

Impensis quibus fuerit dejectio ventris,
Non parvum incurvant tormina facta metum.

ΑΦΟΡ. κλ'. Aphor. 24.

Επὶ ὄρες τυχοπῆ, τυχοφροσύνη, καὶ
κακεὸν λάβῃ.

Ην κακεὸν λάβῃ οὐδὲ μὴ κοπή ὀστείοιο
τῆς κεφαλῆς, ἐπεὶ ταῦτε παραφεροσύνη.

Ossis vulneri, si in vacuum usque
spatium pervaserit, delirium su-
pervenit.

Os cùm præcium est capitis, si attingat inane,
sanæ isthinc mentis magna ruina venit.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. κε'. Aphor. 25.

ΕΚ φαρμακωποσίν ασθμός, θανατώδες.

ΗΝ ασθμόν πίκτησι κάθαρσις ὑδρο, θανατώδες.

EX pharmaci potionē spasmus,
mortiferum.

EX medicamenti potu disten̄io nata
Nervorum, certum dicit ad interitum.

ΑΦΟΡ. κε'. Aphor. 26.

Eπὶ ὁδίῳ ιχυρῷ τῷσιν οὐεὶ τὸν
κοιλίων, ἀκρωτηρίων ψύξις, κακόν.

IΣχυρῷ ὁδίῳ ἐπὶ τῷσιν οὐεὶ γαστέρα, ψύξις
Τῶν ἀκρων μορίων ἡνπερ ἔησι, κακόν.

SI acerbissimo partium ad ventrem
pertinentium dolori supervene-
rit frigus extremarum, malum.

COrporis extremas partes frigescere tutum
Non est, cùm fortis sit tibi ventre dolor.

R

ΑΦΟΡ.

'ΑΦΟΡ. κζ'. Aphor. 27.

Γνωκι σὸν γαστὶ ἔχόσῃ τενεσμὸς
θηρίουλμος, ἐκ τοῦ ὥστα ποιέδι.

Εκτρώσαι τὸ γυνὴν σὸν γαστὶ ἔχεσα πέφυκεν,
ἢ ποτε τενεσμὸς τῆς γέννηται ἐπι.

Si ingravidatæ mulieri tenesmus
supervenerit, abortire eam facit.

Cum desidendi gravida sit saepe voluntas
Nec quicquam excernat venter, abortus erit.

'ΑΦΟΡ. κη'. Aphor. 28.

Ο, Τι ἀγαθός οὐκ, οὐδὲ χόνδρος, οὐδὲ νεῦρον ἀπό-
κοπῆ σὸν τῷ σώματι, γάτε αὐξεται,
γάτε συμφύεται.

Ουτέον, οὐδὲ χόνδρος, οὐδὲ νεῦρον ἀπό τὴν κοπέσιν,
οὐκ ἔτε αὐξάνεται, εἰδέτε συμφύεται.

Si os, vel cartilago, sive nervus se-
ctus fuerit in corpore; neque au-
gescit, neque coalescit.

Aut os, aut chondrum, nervum vel vulnere cæsum,
Augeri aut iterum posse coire negant.
'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. Χ. Aphor. 29.

HΙΝ οὐδὲ λευχή φλέγματος ἔχο-
μένω Διαρροίν θηγένησιν οὐχιρή,
λύει τὰν γύσον.

HΔὲ Διαρροίν οὐχιρή εάν τοῦ οὐκέλση
Λευχηφλέγματικοῖς, εστιν οὐσιοί λύσις.

SI leucophlegmatiae implicito vali-
da diarrhoea supervenerit, mor-
bum solvit.

Cui totum implevit corpus lymphaticus error,
Finitur multum ventre fluente sibi.

ΑΦΟΡ. Λ. Aphor. 30.

Oκόσοισιν ἀφρώδεα τὰ Διαχωρίματα
οὐ τῆσι Διαρροίησι, τυτέοισιν ἀπό^τ
τῆς κεφαλῆς οὐτα καταρρέει.

Oις ψυχωχρεῖς εὐ τῆσι Διαρροῖησι
Αφρώδεα, κεφαλῆς τοῖς ἀπὸ φλέγμα ῥέει.

Quibuscunque per diarrhoeas
spumosa feruntur alvi excre-
menta, his ex capite effluunt talia.

Si spumans id sit quod fusa excernitur a lvo,
E cerebro certum est quod pituita fluit.

ΑΦΟΡ. λά. *Aphor. 31.*

Οκόσοισι πυρέας γονινού τοιν γροιν
χριμνώδεες αἵ ψωσάσιες γίγνονται,
μακρινὶ τινὶ ἀρρωστίῃ σημαίνουσιν.

Εν πυρεποίσιν ψωσάσιες χριμνώδεες ἔρων,
Τινὶ ἀρρωστίνσι σῆμα πολυχρονία.

Quibus febricitantibus in urinis
hypostases crassiorem farinam
referunt, diuturnam invaletudinem
denuntiant.

Urina inferius crassam cum febre farinam
Si referat, longi tempora pone mali.

ΑΦΟΡ. λβ'. *Aphor. 32.*

Οκόσοισι δὲ χολώδεες αἵ ψωσάσιες,
ἄνωτερ δὲ λεπταί, ὅξεί τινα ἀρρωστίν
σημαίνει.

Οις χολόσωμη ψωσάσιες, λεπταὶ δὲ ἄνωτερ,
Τινὶ ἀρρωστίνσι σῆμα μὲν ὅξυτέρης.

Qui-

QUibus biliosæ sunt hypostases,
sed suprà quidem tenues, acu-
tum morbum denuntiant.

QUæ suprà tenuis sua subfidentia bilis
Instar habet, morbum hæc arguit ancipitem.

ΑΦΟΡ. λγ'. *Aphor.* 33.

ΟΚόσοις δὲ διεπικότα τὰ γέγονα
ταχινή, τυτέοισι ταχινή ιδεύεται
σώματι ὅτιν.

ΟΙσιν ἀνώμαλα τῶν κράτα σύστασιν ὔει τὰ γέγονα,
Ἐν τῷ σώματι πῶνδ' ὔει σφοδρή ταχινή.

QUi varia ac divulsa profundunt
lotia, his valida perturbatio fit
in corpore.

Æ Qualis quæ non ex omni parte videtur,
Fit perturbati corporis indicium.

ΑΦΟΡ. λδ'. *Aphor.* 34.

ΟΚόσοις ἐν τοῖσιν γόροισιν ἐφίσαιται
πομφόλυγες, νεφεληπελέ σπινθίσοι, ἐ-

R 3 μαχρί

μακρῶ τινὶ ἀρρωστίν ἔσεσθ.

Ois ἀν παρφόλυγες ἐν τοῖς ἔργοισιν ὅπερι,
Τοῖς πονέσσι νεφροῖ καὶ χρόνιον τὸ πάθος.

Quibus bullæ in urinis natant,
nephritica mala, diuturnamque
invaletudinem significant.

Sin videoas bullas suprema parte natantes,
Renalem morbum crede, nec esse brevem.

ΑΦΟΡ. λέ. Aphor. 35.

Oκόσσοις δὲ λιπαρὴ ὁ ὄπιστασις ἀτρόν,
τυτέοισι νεφρίπικας ἐξέα συμφένει.

Aτρόν διστι ὃ καὶ λιπαρὴ ὁ ὄπιστασις δέι,
Τοῖς τὰ νεφρῶν δηλοῖ, ὀξέα καὶ πάθεα.

Quibus in urina pinguis superfici-
cies est, & plurima confertim
mixta, his nephritica & vehementia
mala adesse denuntiat.

Sic sublimis adeps pendens si plurimus exit,
Renalem morbum narrat, eumque gravem.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. λσ'. Aphor. 36.

Οκόσιοι μὲν νεφριτικοῖσιν ἐστι τὰ ἀφο-
ειρημένα συμβαίνει συμεῖα, πόνοι μὲ
τοῖς τὰς μύας τὰς ῥάχαις γίγνονται· οὐ
μὲν τοῖς τὰς ἔξω τόπους γίγνωνται, ἀπό-
τημα περιστέχει ἐσόμνων ἔξω. "Ην μὲ
μᾶλλον οἱ πόνοι περὶ τὰς εἰσω τόπους γί-
γνωνται· καὶ τὸ ἀπότημα περιστέχει ἐσό-
μνων μᾶλλον εἰσω.

Οισι πονεῦσι νεφρὸς συμεῖα τὰ περιστέντα
Συμβαίνει τε καὶ αἱ τὰς πέει τῆς ῥάχης
Μύας ὀδυνῶσι γίγνονται· οὐ τές γε τόπους πέει ἔξω
Γίγνωνται ποτε, ἀπὸ σήματα προσδέχεσθαι
Ἐσόμνων ἔξω. Τὰς δὲ τόπους πόνοι οὐν τοῖς εἰσω,
Ἐτοσι μᾶλλον ἀπὸ σήματα περιστέχεσθαι.

Si autem ex renibus laborantibus
ad fuerint prædicta jam signa, & do-
lores excitentur circa spinæ muscu-
los; si ad partes quæ foris sunt perci-
piantur, apostema foras expecta:
Quod si dolores intrò magis vergant;
in his potius expectandum apo-
stema.

Sin musclis circa spinam dolor accidat, iisdem
Quas renum vitii diximus antè notis,
Abscessum fieri certum est: qui intrinsecus an-
Extra sit, docet hoc musculus ipse dolens.

ΑΦΟΡ. λγ'. Aphor. 37.

Οκόσι αῦμα ἐμέγσιν, ἢν μὴ ἄλλου πυ-
ρετῷ, σωτίειον εἰ μὲ σὺ πυρετῷ,
κακού. Θεραπεύειν μὲ τοῖσι ψυχικοῖσι καὶ
τοῖσι συπίκοισιν.

Αἴμ' ὄνκοι ἐμέγσι, πάνυ σωτίριον ὅστιν,
Ἴν μὲν ἀλλι πυρετῷ σὺ πυρετῷ μέ, κακόν.
Ψυχικὰ ἐ καὶ συπίκα τοι, θεραπεύει τῶνδε.

Qui sanguinem evomunt febris
expertes, salutare est: verum si
cum febre, malum. Remediari oportet
frigidis & adstringentibus,

Tutior est quicunque vomit sine febre cruorem:
Sin adsit febris, spes propè nulla subest.
Quod verò adstringit necnon refrigerat, illi
Quantamcunque potest, fert medicamen opem.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. λη. Aphor. 38.

KΑτάρροι ἐσ τῶι ἀγω κοιλίαι ἐκπυ-
γγίαι στη νέμερησιν είκοσιν.

EΣ τὸ ἀγω κοιλον ἐσ κατάρροι ἐκπύεονται
Ἐν δέκα δις ἵνεσιν καὶ πέμπτησιν δέκα δις.

CAtarrhi defluentes in superio-
rem ventrem, ad suppurationem
veniunt intra dies viginti.

DEcidat in summum si distillatio ventrem,
In pus viceno vertitur illa die.

ΑΦΟΡ. λη'. Aphor. 39.

HΝ ὅρεη αἷμα καὶ θρόμβος, καὶ σπαγγυ-
ρίν εἶχη, καὶ ὄδιαν ἐμπίπη ἐσ τὸ πε-
είναιον, καὶ τὸ οὐσιαστιον, καὶ τὸν κτένα,
τὰ δεῖ τῶι κύστιν νοσέειν συμφάντι.

HΝ αἷμα ὅρεισι τε καὶ θρόμβος. καὶ εἶχησι
Σπαγγυρίν, καὶ ἐμπέση ἡ ὄδιαν
Ἐσ τὸν οὐσιαστιον τόπου, ἐσ κτένα, ἐσ πεείναιον,
Οι δεῖ τῶι κύστιν συμπονέεται τόποι.

Si

Si quis sanguinem & grumos min-
gat, non absque stranguria; dolór-
que si incidat in perinæum, & hypo-
gastrium, & pectinem: significatio in-
dè fit, partes quæ ad vesicam perti-
nent ægrotare.

Quod si vel grumi, vel sanguis profluat, atque
Præterea urinæ sit via difficultis,
Pecten, & imæ alvus, perinæum condoleatque:
Esse in vesica colligitur vitium.

ΑΦΟΡ. μ'. *Aphor. 40.*

Ηνὶ γλῶσσα ἐξαύφυντος ἀκρατὴς γέ-
νηται, ἢ ἀπόπληκτον τι τῷ σώμα-
τος, μελαγχολικὸν τὸ τοιότον γίγνεται.

Ηνὶ ποτε ἐξαύφυντος ἀκρατὴς ἢ γλῶσσα γένηται,
ἢ πόπληκτον σώματος ἔστι πάθος
Τέτο μελαγχολικόν, καὶ τένομα ἥδε καὶ ἔργον.

Si subito lingua impotens reddatur,
vel aliqua corporis pars perplexa
stupeat, planè id melancholicum est.

Vel subito ereptas voces stupefactæ membra
Corporis, ex atra surgere bile liquet.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. μα'. Aphor. 41.

ΗΝ οὐρανομένων τῆς πρεσβυτέρων λύγξ θειγένης, ἢν ἀγαθόν.

ΗΝ ὡς καθαριμένων της πρεσβυτέρων καθαρίσεον λύγξ ἐπιχειρίαι, οὐδὲ ὅτι ἢν ἀγαθόν.

SI senibus superpurgatione exhaustis singultus supervenerit, minime bonum.

Maxima singultus senibus discriminagignit,
Ex medicamenti vi superante modum.

ΑΦΟΡ. μβ'. Aphor. 42.

ΗΝ πυρετὸς μὴ σύπολος χολῆς ἔχη, ὑδάτος πολλῷ ἢ θερμῇ καταχεομένῳ κατὰ τὸ κεφαλῆς, λύσις δὲ πυρετῷ γίγνεται.

Πολλῷ καὶ θερμῇ κεφαλῆς κάτα κατομένοιο
τὸ δάκρυον, εἰ τέτοια τῷ πυρετοῦ λύσις.

Ην πυρετὸς μὴ ἔησι γένεθλοι τε φύσιν τε χολῶδης.

SI febris non ex bile nata fuit, plurima aqua calida capiti superfusa, febris solutionem adfert.

Copia

Copia ferventis capiti superaddita lymphæ, est
Omnis præterquam ex bile medela febris.

ΑΦΟΡ. μγ'. Aphor. 43.

ΓΥΝΗ ἀμφιδέξιος ἐγίγνεται.

ΔΕξιὸς ἀμφὶ γυνὴ ἐτέλειαι, ἐπε πέφυκε.

MULIER ambidextra non fit.

Nulla per infirmas audita est fæmina vires
Ambarum manuum dexteritate frui.

ΑΦΟΡ. μλ'. Aphor. 44.

Oκόσοι ἐμπυοι καμόνται, [ἢ τέμνονται]
ἢν μὲν τὸ πῦον καθαρὸν ῥῦν ἐλευ-
χόν, κατεγίγνονται ἢν δὲ ὑφαμον, καὶ Βορ-
βορῶδες, ἐδυσῶδες, ἀπόλλωται.

ΓΥΝΟΥΙΑ πέει ὅς γε, πῦον λαμκὸν καθαρόν τε
Οἰσιν ἀν ἐμπυϊκοῖς καμένοισι ῥῦν.

Οἰσ ἀν Βορβορῶδες, ὑφαμον, καὶ Βαρυῶδες
Καμένοισι ῥῦν, ὅς δὲ ὁλέκονται αὐτές.

Si

Si empyis, cum uruntur [aut secantur,] purum & album pus effluat, sani evadunt: sin subcruentum & cœnosum & fœtidum, moriuntur.

Pus quod in abscessu secto exustōve coīvit
Purum albumque fluens, signa salutis habet:
Impurum, male olens, nigrum referensque cruentem,
Adferet infirmis exitiale malum.

ΑΦΟΡ. μέ. Aphor. 45.

Οκόσοι τὸ ἡπαρ ἀφάπνου χεύοντας, ἢν
μὴ τὸ πῦον καθαρὸν ρῦῃ καὶ λευκόν,
ῶσι γίγνοντας. Καὶ χιτῶνι γέ τὸ πῦον τὸ γέ-
οισιν ὅτιν. ἢν δὲ διον ἀμόργη ρῦῃ, ἀπόλ-
λωντας.

Εκ δὲ πυρεύοντος τὸ ἡπατος, ἢν ρύενται
καιομένοις λαθον καὶ καθαρὸν τὸ πῦον,
γίγνονται πέντε δι γέ. χιτῶνι πύον γέ ἔνεστιν
“Ην δὲ ἀμόργη ὡς ἐκρύεντοι ποτέ, εἰ.

Quibus purulentum jecur aduri-
tur, si pus purum ac album efflu-
xerit, superstites evadunt; his enim in-
mem-

membrana pus continetur: sin verò
qualis amurca profluat, moriuntur.

Si ex jecoris vomica pus purum fertur & album,
In tunica vitium est, nec dubitanda salus:
Sin nigrum erumpens pus representet amurcam,
Spes nulla; horribili mors premit atra pede.

'ΑΦΟΡ. μτ'. Aphor. 46.

ΟΔιώσας ὁ φθαλμός ἀκριτον ποτίσας,
καὶ λόγσας πολλῷ θερμῷ, φλεβοτόμῳ.

AΚριτον ποτίσας, καὶ θερμῷ υδατι πολλῷ
λόγσας τὸν πονεοντόν οὐμάτα, τάμνε φλέβα.

Dolores oculorum post meraci
vini potuni & aquæ calentis
balneum, venæ sectione curato.

LUmina quando dolent, post balnea & hausta me-
racia
Vina, statim vena est percutienda tibi.

'ΑΦΟΡ. μζ'. Aphor. 47.

ΤΔρωπιῶντα ἡν βῆξ ἐχη, ἀνέλπε-
τος ὅστιν.

²Hy

Ἔ ΧΗ οὐδεποτε βίξ, πᾶς ἐλπὶς μὲν ὄλωλε.

Si tussis hydropicum involverit,
extra spem est.

TUssis ab hydrope est? Restat spes nulla salutis.

ΑΦΟΡ. μί. *Aphor.* 48.

ΣΤεχνηγγρίων οὐδεγρίων θάρηξις
φλεβοτομίη λύσις τάμνειν δὲ τοῖς οὐ-
σω φλέβας.

TΗν στραγγερίων τε μυερίων τε πέφυκε
θάρηξις λύειν, καὶ φλεβίοιο τομή.
Δει μέντος τάμνειν φλεβίων τὰ μὲν εἰσω ἔοντα.

STranguriam & dysuriam thorexis
& venæ sectio solvit: incidendæ au-
tem sunt internæ.

Seu stranguria, sive dysuria causa dcloris;
Illum thorexis, venāque secta levat:
Vena tamen, quoties opus est, interna secanda.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. μ'. Aphor. 49.

Τόποι κωνάγχης ἔχομένων οἴδημα ἐ^τ
έρυθημα σὺν τῷ σήμῃ ὅπιογένεμον,
ἀγαθόν· ἔξω γάρ τοπέπεται το^τ
νόσημα.

Ηνὶ ταραχομένοισιν τοῖνανέστοι κωνάγχης
Οιδημ' εὑσίδει, οὐ ἔρυθημα φανῇ.
Τοτέ ἀγαθόν· πρέπειται τέστοις πένθημα γένεσθαι.

Anginæ implicito si tumor &
rubor in thorace supervenerit,
bonum: foras enim se convertit mor-
bus.

Anginæ in morbo si quando tumórque rubórum;
Pectus habent, signum creditur esse bonum:
Materies etenim morbi protruditur extrá.

ΑΦΟΡ. γ'. Aphor. 50.

Οκόσσοισιν αὐτοφακελισθῆ ὁ ἔγκεφα-
λος, σὺν πειστὶν ἡμέρησιν δύπλωσιν
εἰς λέπιτας αγχοφύωσιν, ὑγίεες γί-
γνονται.

Οιστιν

Oἰσιν ἀνὴρ ἐγκέφαλος σφακελισθῆ. ἡμασιν δὲ τοις
Ἐν τεσσιν πατέντιονεστ. ἢν δὲ φύγωσι διὰ
Ηματια παῖτα, ἐπιτα παντοῖοντοιονέστι.

Quibus cerebrum sphacelo affli-
ctum est, intra triduum pereunt:
si verò hos supervenerint, sani fiunt.

Corruptum cui sit cerebrum, tribus ille diebus
Occidit: exactis his, metus omnis abest.

ΑΦΟΡ. ια. Aphor. 51.

Πταρπός γίγνεται ἐκ τῆς κεφαλῆς,
Αὐτοτερμανομένης τοῦ ἐγκεφάλου, οὐ
διῆγενομένης τοῦ στοτῆς κεφαλῆς κε-
ρά. Συρχεῖται γάρ οὐ ἀπὸ οὐτοῦ εἴτε
φερεῖ δέ, ὅπις οὐδὲ τοῦ οὐδέποδες αὐτῷ
βέβη.

Γίγνεται ἐκ κεφαλῆς πλαρμός, δερμανομένοιο
Ἡ ἐτοῦ ἐγκεφάλου, οὐ τόποιο κενε
Ἐν κεφαλῆς οὐδενομένοιο. αἴρρηδὲ οὐ εἴτε
Εἴτε συρχεῖται τοῦ πόθοιο μέτα.
Αἰτιοντως δέ τις ἐπιζητεῖ τοῦ πόθοιο
Εστι διέξοδός οἱ τοῦ πόθοιο διά.

Sternutamentum fit ex capite, ca-
lefacto cerebro, aut humectato
spatio in capite inani: aër enim intus
contentus, foras effunditur; strepit
autem, quia per angustum ipsi est exi-
tus.

Sternutamentum ex capite est, fervente cerebro,
Aut humore ejus qui per inane fluit:
Et sonitum reddit, quod qui intus clauditur aër
Per strictas exit difficileque vias.

ΑΦΟΡ. ιβ'. Aphor. 52.

Οκόσοισιν ἥπαρ ἀειωλιαῖται, τύ-
τεοισι πυρετὸς ὀπιγμόνδος λύε-
ται ὄδνωίκω.

Οις ἥπαρ ἀειωλινέντ' ἀν, ποῖσιν ἐπ' αὐτοῖς
Γενόντω λύει τὴν ὄδνωίκην πυρετός.

Quibus hepar admodum dolet,
Quis febris superveniens solvit do-
lorem.

Immensum jecoris febris post orta dolorem
Tollit, & hoc flatus discutiendo facit.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. 53.

Οκόσοισι συμφέρει ἀμα ἀφαρεῖσθαι
ἀπὸ τῆς φλεβῶν, τυτέοισι χρὴ
Ἡρος φλεβοτομεῖσθαι.

Οἰσι φλεβῶν ἀπὸ ἀφαρεῖσθαι μὲν συμφέρει ἀμα,
Ἡρος τυτέοισι χρὴ φλέβα τεμένειν.

Quibus sanguis ē venis est aufe-
rendus, his Vere pertundenda
est vena.

Tempora si quæras tundenda aptissima venæ, δ
Crede mihi, primi tempora Veris erunt.

ΑΦΟΡ. 54.

Οκόσοισι μεταξὺ τῆς φρεγῶν καὶ τῆς
γαστρὸς φλέγμα ἀποκλείεται, οὐ
οὐδιώτια παρέχεται, οὐκ ἔχον διέξοδον ἐσ-
τεμέτέρης τῆς κοιλιῶν, τυτέοισι κατὰ
ταῖς φλέβας ἐσ τηλί κύτων τεταπέντος τῆς
φλέγματος, λύσις γίγνεται τῆς γάστρος.

Oισι μεταξὺ φρενῶν τε πέλει καὶ γαστέρες ἔνδον
Φλέγμα. ἀποκλειόμενον, καὶ ὅμιλον παρέχει,
Οὐκ ἔχον ἔξοδον ἐδετέρην ἐς κοιλιέων δέ.
Τοῖς κύστιν δὲ τραπέν φλέγμα, νόσοιο λύσις.

Quibus inter diaphragma & ven-
triculum pituita intercluditur,
& dolorem adfert, in alterutrum
ventrem viam non habens; iis per ve-
nas in vesicam versâ pituitâ, morbi fit
solutio.

Quis pituita inter septum ventrêmeque dolorem
Conclusa intulerit, nec patet inde sibi
Exitus; ii morbum fugiunt, loca non per aperta
Versa ad vesicam si pituita meat.

ΑΦΟΡ. νέ. Aphor. 55.

Oκόσσοισιν ἀν τὸ ἡπαρ ὕδατος πλη-
ωθὲν ἐσ τὸ ἀπίπλοον ῥάγη, τυτέ-
οισιν ἡ κοιλίη ὕδατος ἐμπίμπλα-
γει καὶ ἀποφύγεσιν.

Tαπει δις πληθὲν ῥάγεσιν ἀν ἐσ τὸ ἀπίπλαν
Ἡπαρ, κοιλίηνδ ὕδατα τοῖσι ρέει.
Κοιλίης δὲ ἐμπριπλανθήσει ἀποδυήσιν.

Quibus

Quibus hepar refertum aquâ eru-
pit in omentum, his venter aquâ
impletur; atque moriuntur.

Fertur ad omentum si quæ jecur hydatis ambit;
Æger distento ventre peribit aqua.

ΑΦΟΡ. 56. Aphor. 56.

Αλύκη, χάσμη, φρίκη, οὐνος ἵσω
πινόμηνος λύσ τιν' οὔσον.

Οινό μὲν λύει χάσμα, φρίκη τ', αλύκη τε,
οὐνος σωμάτιον πινόμηνος.

Jactatio, oscitatio, horror, vinum
potum pari aquæ remixtum solvit
morbum.

Si premat anxietas, tremor, aut sepe oscitet æger,
Morbum mixta unde pars levat aqua meri.

ΑΦΟΡ. 57. Aphor. 57.

Οκόσιον σὲ τῇ ὀρίζρη φῦμα γί-
γνεται, τυτέοισι Διογ. πυνθαντος καὶ
ἐκραγέντος, λύεται ὁ πόνος.

Γιγνούμενοι πάντα τε καὶ ἐπιχρινουμένοι,
Φύεται ἐν ἔρηθρῃ δίσι τὸ φῦμα, λύσις.

Quibus in urinario meatu nascitur
tuberculum, his cum suppuratur
ac eruperit, dolor solvitur.

Puis genitum si quando foras natura propellat,
Phyma ubi in urethra, crede salutiferum.

ΑΦΟΡ. 58. Aphor. 58.

Οκόσιως δέ τινες ὁ ἐγκέφαλος σεισθή
ται πνος περιφάσιος, ἀνάγκη
ἀφώνησις θεραπεύεται ωδή χρῆμα.

Ωδέ τινος περιφάσιος ὑφεστος ὁ ἐγκέφαλος σεισθήσκεται,
Τὸν μὲν αναγκαῖον αὐτοῖς ἀφωνον ἔργον.

Quibus ab externa aliqua causa
validè concussum fuerit cere-
brum, hos protinus mutos fieri ne-
cessit.

Quavis ex causa cerebri concusso mutos
Efficit, & reliquis sensibus expoliat.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. ιγ'. Aphor. 59.

Τοῖσι σώμασι τοῖσιν ὑγρὰς τὰς σάρκας
καὶ ἔχει, μεν λιμὸν ἐμποιέειν· λι-
μὸς γὰρ ἐπράγνει τὰ σώματα.

Τοῖσι ἡ σώμασι τοῖσιν ὑγρὰς τὰς σάρκας ἔχει,
λιμοῖο χρῆσις, τοῖο κακοῖο λύσις.
Σώματα γὰρ λιμὸς ἐπράγνει ἐόντα μὲν ὑγρά.

Corporibus præhumidâ carne
præditis fames imperanda est:
fames enim exiccat corpora.

Abstinuisse deceat, nimirum quibus humida membra:
Humida desiccat corpora nempe fames. §

ΑΦΟΡ. ξ'. Aphor. 60.

Οκτὼν δὲ ὅλῳ τῷ σώματι μετα-
βολᾷ, καὶ τὸ σῶμα κατατύχη-
ται καὶ πάλιν θερμαίνεται, οὐ χρῶ-
μα ἔτερον ἐξ ἔτέρου μεταβάλλει, μῆκος γά-
ρ συμβάγει.

EN δὲ ὅλῳ ὅπερ ἀν τῷ σωματι ἀλλοιώσεις,
Χρῆμα ἦν γένονται εἰς ἐπέρε πέρισσον.
Ὕπερ πειθαρχίαι τε καὶ αὐτοῖς θεραπείαι
Σωματικαὶ μὲν μαρτιστικαὶ οὐτι νόσοι.

Ubi toto corpore frequens mutatio accidit, ita ut corpus modò refrigeretur modóque incalescat, aut colorem alium ex alio mutet, diutinatem morbi arguit.

Corpore si toto eveniat mutatio crebra,
Seu color ex alio deque repente aliis;
Seu modò frigescit corpus, modò ferveat astutus;
Omnis sunt longi signi futura mali.

ΑΦΟΡ. ξά. Aphor. 61.

IΔρῶς πολὺς θερμὸς οὐ ψυχρὸς ἀέρων
αἰεὶ, σημαίνει ἔχει πλητυούσιν ὑγεῖον
ἀπάγειν διν χρὴ τῷ μὲν ἰχυρῷ ἀνατεί, τῷ
δὲ ἀθετοῦ κατατεί.

ⒶΕρμὸς δεῖ φέτον οὐ τοι ψυχρὸς πολὺς ίδρως,
Σημαίνει οὐτι δεῖ ὑγεῖαν δεῖπνον ἀπάγειν,
Ιχυροῖσιν ἀνατεί, καὶ ἀδενέσσι κατατεί.

Sudor

Sudor multus calidus frigidusve
perpetuò fluens, humiditatem in
robusto quidem superné, in imbecil-
lo verò infernè vacuandam esse de-
monstrat.

MUltus seu sudor calidus seu frigidus adsit,
Si modò perpetui fluminis instar eat:
Invalido & valido, peccans purgetur utriusque,
Illi infrá, suprà huic, humiditatis onus.

ΑΦΟΡ. ξβ'. Aphor. 62.

HΝ τις τῷ πυρεωντι προφίλι δι-
λῶ. τῷ μὲν ὑγιαίνοντι ἴχύς, τῷ
δὲ κάκυοντι νύσση.

HΝ ὃ διδῷσι προφίλι τις τοῖς πυρεωνόντεσσι
τῷ ὑγιεῖ ἴχύς, τῷ πονέοντι νύσση.

Si quis febricitanti cibum dede-
rit [quem sano exhibet:] valenti
robur, ægrotanti morbus fit.

HÆc eadem vires addunt alimenta valenti,
Febre laboranti quæ data sæpe nocent.

ΑΦΟΡ.

ΤΑ' αλλ' τῆς κύτιος αλλαχωρέοντα
όρχην μεῖ, εἰ διὰ τοῖσιν ὑγιαγύσοιν ὑπο-
χωρέεια. Τὰ δέκα δὲ ὄμοια τυτέοις,
ταῦτα νοσωδέπερα· τὰ δὲ ὄμοια τοῖσιν
ὑγιαγύσοιν, δέκα δέ τοισιν.

ΤΗ̄ς διὰ κύτιον δέ τὰ μὲν διαχωρεῖοντα
δεῖ ἀπεῖδεν ὄρχην, εἰ διαχωρέεια
οὐα χρή· δισδέν γε ὄμοια τοῖσιν ὑγιεινῶν,
Ἐδέ δέ τὰ μὲν, ἔστι νοσηρότερα.

Quae per vesicam meant spectare
oportet, an talia sint qualia se-
cundâ valetudine subeunt: Nam quae
his minimè sunt similia, insalubriora;
quae verò sanis similiora, minimè in-
salubria.

Urinæ quales abeant spectemus oportet,
Sanorum similes, dissimilésve magis:
Nam, si dissimiles, dubitatæ signa salutis;
Si similes, certæ signa salutis erunt.

'ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. ξλ'. Aphor. 64.

Kαὶ οἱ τὰ ὑποχορίματα, οἱ
έδασις σῆναι, οἱ μὴ κινήσις, ὑφί-
σταται οἰονεὶ ξύσματα, καὶ οὐ ὀλίγα
οὐ, ὀλίγη οὐθεσσος γίγνεται, οὐ μὲν πολλά,
πολλάντι τυτέοιτο συμφέρει ὑποχορίμα-
ται κοιλίων οὐ μὲν μὴ καθαρίων ποιήσας
διδῷς τὰ ροφήματα, οκόσω ἀν πλείω δι-
δῷς, μᾶλλον βλάψεις.

XΟΙΣΙ Δὲ ὑποχορίματά τι, οἱ σῆναι έδασις,
Καὶ μὴ κινήσις αὐτά, σέρτιν ὑπὸ αὐ-
τοῖς οὐδέποτε, οἷοια ξύσματα, καὶ οὐδὲ έησει
Πολλά, νόσος πολλή οὐ δὲ ὀλίγη, οὐδὲ ὀλίγη.
Τοῖσι καθῆσαι οὐ παῖ την γαστέρα σύμφορον οὗτον.
Ην μὴ πιέσας γαστέρα οὐ καθαρίων
Τοῖσι ροφήματα δῷς, βλάψεις μέν καὶ οκόσω ἀν
Πλείω δῷς, πέλεται μᾶλλον οὐτε βλαβερόν.

ET quibus hypochoremata, si re-
sidere permiseris, nec moveris,
subsident velut strigmenta; quæ si
pauca sint, paruus morbus est; si verò
multa, magnus: his alvum infernè
purga-

purgare conducit. Alioqui si non repurgatâ alvo sorbitiones exhibueris, quanto plures dederis, tanto magis offenderis.

Si quando strigmenta velut subsidere cernas,
Quæ secesserunt si residere sinas:
Paucula si fuerint, parvus (mihi crede) futurus;
Et magnus morbus, plurima si fuerint.
Quid dubitas, & tuta times? Data tempore prosunt
Pharmacæ: Ni dederis, ipsa alimenta nocent.
Ipsa alimenta nocent: Nam quo plus addis acervo
Et stomacho impuro, læditur indè magis.

ΑΦΟΡ. ξε. Aphor. 65.

ΑΙ ἀποχρέψεις αἱ ἀπὸ τοῖς πυρε-
τοῖς τοῖς μὴ ἀρχείσθοντις πε-
λισθαῖ, καὶ αἰματώδεες, καὶ χολώ-
δεες, καὶ δυσώδεες, πᾶσαι γάνοι ἀποχρέψ-
σαι μὲν γαλῶς, ἀγαθαῖ. Καὶ γατὰ κοιλίαι,
καὶ κύστις, καὶ ὄντες ἀντὶ τις ἀποχρέονται μὴ
κερατομήνον, γάνον.

ΑΙ ἀποχρέψεις ἐν πυρετοῖς διὰ μὴ λείπονται
Πᾶσαι εἰσὶ γάνοι, αἱ τε μονιβόχροαι,
Ατ

⁴ Λιτε δυσώδεες, δύτε χολώδεες, σιρυστόεσσι τ·

Αλλ' ἀποχωρείστ, εἴγε καλῶς, ἀγαπᾷ.

⁵ Εστι κακόν, κατὰ γαστέρα, καὶ μύσιν, καὶ ὄπες αὐ

Στῇ τι ἀποχωρέον, μηδὲ κατέρριψον τ·

EXcreationes in febribus non intermittentibus lividæ, cruentæ, biliofæ, fœtidæ, omnes malæ: commodè tamen si prodeant, bonæ. Per alvum etiam & vesicam, & quacunque corporis parte si prodeat aliquid, si non purgatum restiterit, malum.

Seu livor fuerit, seu plurima bilis imago,
Seu crux in sputis, sive malignus odor;
Continua cum febre intentant omnia mortem:
Qualia secedant si bene, signa bona.
Si non purgatum quid stet, quod oportet abire,
Perve alvum, aut renes, aut aliunde, malum.

ΑΦΟΡ. ξενιστα. Aphor. 66.

TΑσώματα χρή, ὅκε πις βύλεται
καταίρειν, εύροις ποιέειν. Καὶ οὐδὲν
μὴν βύλεται εύροις ποιέειν, τίσαι
τινός κοιλίαν οὐδὲ κάτω, οὐδεῦνται.

Eugez

Eγεια χρὶ πολέσιν τὰ γε πάντα, ἵν εἰσέληντις
Ταῦτα καθαρέσθωσι, οὐτ' ἀνα, οὐτε κάποιον.
Καὶ εὐεργεῖα ἵν εἰσέληντες ἀνα, τίνι γαστέρες σῆται,
Τηγλῶναι δέ, κάποια εὐεργεῖα ἵν εἰσέληνται.

Corpora cum quis purgare voluerit, meabilia illa reddat oportet:
& si quidem suprà velit, alvus sistenda; si vero infrá, humectanda.

Fluxile reddendum corpus, cum sit vacuandum;
Sive velis infrá, seu vacuare suprá:
Infrá si cupias, alvus venit antē rigandas;
Et sistenda, suprà fluxile si cupias.

ΑΦΟΡ. ξ. Aphor. 67.

Υπνος, ἀγευπτίνη, ἀμφότερη μᾶλλον
τάχη μετέίη γιγνόμενα, νόσος.

Υπνοθεὶς μένον, καὶ ἀγευπτίνη, νόσος δέσι.

Somnus & vigiliae, utraque si præter modum fuerint, morbus.

¶ Et dormire nimis, nimis & vigilare, nocebit.

ΑΦΟΡ.

ΑΦΟΡ. ξη. Aphor. 68.

ΕΝ τοῖσι μὴ θελείποντι πυρετοῖσιν,
Εἴν ταὶ μὲν ἔξω φυχρὰ ἦ, ταὶ δὲ ἔστο
κακῆται, καὶ μίκα ἔχη, θανάσιμον.

ΕΝ πυρετοῖς μὲν μὴ λείποστον, οὐ φυχρὰ ταὶ ἔξω,
Θερμὰ τὰ δὲ τοῖσιν ἦ, μίκα ἔχη τοῦ, αἰσθόν.

IN febribus non intermittentibus,
si externa frigeant, interna verò
urantur, & siti detineat, lethale.

Extrà frigus iners, necnon calor igneus intus,
Cùmque siti febres continuæ, interimunt.

ΑΦΟΡ. ξθ'. Aphor. 69.

ΕΝ μὴ θελείποντι πυρετῷ, οὐ χει-
λος, οὐ ὄφρος, οὐ ὄφταλμός, οὐ ρίς θε-
ραφῆ, οὐ μὴ βλέψη, οὐ μὴ ἀκόνη οὐδὲ
ἀσθενὴς ἐών ὅ, παντὶ οὐτέων τοῦ ση-
μείων, θανάσιμον.

EΝ πυρετῷ σιδὴ μὴ λείπεται, ἢν γεῖλΘ, οὐδὲ φρύς,
ἢ οὐδαλύς οὐδὲ πίστραφέντοι σιδέ,
ἢ τοι μὴ βλέπῃ, οὐ μὴ ακέη, αἰδενέη δέ.
Τῶνδ' οὐ, τι ἀν γείνεται, εἰς τούτος δάκτος.

IN febre non intermittente, si labrum, aut supercilium, aut oculus, aut nasus pervertatur; si neque videat, neque audiat, & jam debilis sit: horum quicquid acciderit, lethale.

IN febre continua, labrum, natūsve, oculūsve
Si pervertatur, sive supercilium,
Nec videat quicquam, néve audiat, invalidus jam:
Quicquid sit; Mortis parva futura mora est.

ΑΦΟΡ. 6. Aphor. 70.

Eπὶ λευκῷ φλέγματι ὑδρωτός.
Εγίγνεται.

Πολλάκι φλέγματι ἐπι λευκῷ ὅπγίγνεται.

L Eucophlegmatiæ hydrops supervenit.

L Eucophlegmatiæ plerunque supervenit hydrops.

ΑΦΟΡ.

Aphorismorum Lib. VII. 289

ΑΦΟΡ. οά. Aphor. 71.

ΕΠΙ Διαρροίη, δυσεντερίη.

Η Δὲ δυσεντερίη ἐπὶ τῷ φύσι διαρροήσιν.

Α Diarrhoea, dysenteria.

Si æpe diarrhoeamque dysenteria occupat urgens.

ΑΦΟΡ. οβ'. Aphor. 72.

ΕΠΙ δυσεντερίη λειεντερίη ὀπίγυγνεται.

ΚΑΙ λειεντερίη ἐπὶ τῷ φύσι δυσεντερίησι.

Λ Ienteria supervenit dysenteriæ.

Præq; dysenteriam lienteria urget euntē.

ΑΦΟΡ. ογ'. Aphor. 73.

ΕΠΙ σφακελισμῷ, ἀπόσατις ὀρείς.

ΚΑΙ ἐπὶ τῷ σφακελισμῷ ἀπόσατις ὀσείσιο.

T

A

A Sphacelismo, ossis abscessus.

A Tergo insequitur sphacelismum & apostasis ossis.

ΑΦΟΡ. ολ'. Aphor. 74.

Επὶ αἵματος ἐμέτῳ, φθόνῳ πύγκα-
ταροις ἀνω καὶ ὅπερ τῇ φθόνῃ, ρεῦμα
ἐκ τῆς κεφαλῆς· ὅπερ τῷ ρεύματι, διαρροίᾳ·
ὅπερ τῇ Διαρροίᾳ, χέσις τῆς ἀνω
κατάροις· ὅπερ τῇ χέσῃ, τάρατος.

Η Δὲ φθόνη, ἐμέτῳ ἐπαίματος, οὐ τε κατάταροις
Τοῦ πύοιο ἀνω τῇ δὲ φθόνῳ ἐπ,
ρεῦμα ἐκ τῆς κεφαλῆς· ὅπερ τῷ δέ, διαρροίᾳ
Τῇ δέ, πύοιο χέσις τῇ δέ χέσῃ, τάρατος.

A Sanguinis vomitione, tabes &
apuris supernè purgatio; à tabe,
fluxio de capite; à defluxu, diarrhoea;
à diarrhoea, interceptio ex-
pectorati; ab interceptione, mors.

Sanguis

SAnguinis à vomitu, cum tabe ejactio puris;
A tabe, inque ruens fluxio de capite;
Indè diarrhoea; atque exinde retentio puris;
Non datur ulterior transitus; Ultima, mors.

ΑΦΟΡ. οέ. Aphor. 75.

Οκοῖσι ἐστοῖσι κατὰ τὸν κύσιν, καὶ
στοῖσι κατὰ τὸν κοιλίαν ψυ-
χωρίμασι, καὶ στοῖσι κατὰ τὰς σάρκας, καὶ
ὅν πη ἀλλη τῆς φύσιος ἐκβαίνη τὸ σῶμα,
εἰς ὀλίγον, ὀλίγη ἡ νόσος γίγνεται· εἰς δὲ
πολύ, πολλή ἡν πάνυ πολλή, [τὸν κατὰ]
φύσιν ἡ μετάβασις γίγνεται, [τὸν κατὰ]
τοιχτού.

Εν τοῖσιν καὶ τὸν κοιλίαν, καὶ κατὶ κύσιν,
Καὶ κατὶ τὰς σάρκας χωρέν ὄκοι ἀνύπο,
Καὶ ἡν πη ἀλλη φύσις Θ σῷμ ἐκβαίνησιν,
Ἴηγεν παιδας δεῖ καταμανθανέμιν.
Γίγνεται, ἡν ὀλίγον, ὀλίγη νόσος Θ· ἡν πολύ, πολλή
Ἡν πάνυ τοι πολλή, ἡ νόσος Θ ἐλογική.

Qualia sint quæ per urinas ac al-
vum subeunt, & quæ per carnes
abeunt, & si quâ aliâ corpus à natura

T 2 rece-

recedat, spectare oportet: Nam si parum, parvus morbus est; si multum, magnus: si valde multum, jam tale fuerit perniciosum.

URinæ, sedes, sudores inspice quales;
Quantum & naturæ quidque modum superet;
Sive parum, parvum est; seu multum, non nisi magnus;
Multò autem si plús, exitiale malum.

FINIS.

ΕΤΧΑΙ.

IΗγοῖς ἀγαθοῖς ὑγιαίνειν, καὶ ὑγιάζειν,
Πρῶτα μεντηγύ' αὐτές, εἶτα τὸν καὶ ἐτέρας.

XΑίρειν καὶ ἐν πράθην τοῖς σώματ' ἔχεσθαι ὑγιεινῶς;
Καὶ ὑγιαίνειν τοῖς σώματ' ἔχεσθαι κακῶς.

Eγχομαι αὐτὸς ἐμοὶ ἐν δύο ἔρδειν, εντυχέειν τε,
Καὶ τὰ δίκηδα νέμειν, καὶ τὰ δίκηδα φέρειν.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Pαμβασιλῆι κλέος κρατερῷ τὸν ἀγαθὸν τε σοφῷ τε,
Τῷ μόνῳ ἴτιγῷ ἀδαπάτῳ τε δεῖ.

EPIGRAMMATA
Regiorum Medicinæ

Professorum,
Cantabrigiensis atque *Oxoniensis*,

Præsidentis

*Et Sociorum Collegii celeberrimi
Medicorum Londinensium,*

*Aliorumque Doctorum juxta atque
doctissimorum virorum
utriusq; Academie.*

In R A D U L P H I W I N T E R T O N I
Metaphrasin nuper editam.

CLAUDIAN.

Gaudet enim virtus testes sibi jungere Musas:
Carmen amat, quisquis carmine digna gerit.

Quibus accedunt

EPIGRAMMATA
Therapeutica ejusdem,
Ad malevolorum lecto-
rum ægritudines.

CANTABRIGIÆ

Excudebant THOMAS BUCK &
ROGERUS DANIEL.
MD CXXXIII.

C4483

A D

R A D U L P H U M W I N T E R T O N U M ,
Collegii Regalis Cantabrigiensis
Socium, Medicinae Licentiatum.

Non Toga, Pileolusve, nec Oscula, Dally-
liusve,
Verè Doctorem neve Cathedra facit:
Doctoris quamvis hæc sint insignia facti:
His sine, Doctorem te facit iste Liber.

In Hippocratis Aphorismos.

Audiit à Graeis, urbs, Hellados Hellas, Athenæ:
Audiit Hippocrates, hic liber, Hippocratis.

JOANNES COLLINS, Cantabrigiensis,
Collegii Divi Joannis quondam Socius;
Medicinae Doctor, & Professor Regius.

Ad eundem.

TE Medicum, Doctum, Græcumque, hæc versio
monstrar;
Hippocratem callens, hæc tria certus habes.
Et, tantas dum fundis opes, Benefactor haberis,
Hippocratum illustrans: Publicus ille Pater.

A z

Tu

Tu meritò Phœbi dicaris filius almi,
Phœbi artem medicam qui sapis atque lyram.

THOMAS CLAYTON, Oxoniensis,
Coll. Pembr. Magister, Medicinæ
Doctor, & Professor Regius.

A Rdua succinctè pandis * *Theorematæ*, metris:
Laudibus Hippocratis laus tua juncta manet.
* *Synecphonesiū*.

JOANNES ARGENT, Cantabrigiensis, Pe-
trensis, Medicinæ Doctor, & Coll.
Med. Lond. Presidens.

A Ut prodeſſe volunt, aut delectare, Poëtæ:
Et juvat & prodeſſt docta Camœna tua.
Sic tua metra ſonant, numeris ſic perficiſ Artes,
Ut, quæ longa fuit, ſit brevis arte tua.

MATTHÆUS LISTER, Oxoniensis,
Regiarum Majestatum Medicus
Ordinarius, Medicinæ Doctor,
& Coll. Med. Lond. Socius.

O Τεχνη μέγας ὁν, καὶ αἱμύμων πάντ', Ἀφο-
ρισμὲς
Ἴπποκράτης πεζῶν τερποτον ἔγραψε λόγων
Οὐιντερτῶνε, Βραχέως μετροίσιν ἀειδεῖς,
Προσκλημέσας Μεσῶν Πιερίην ἔπη.

Ἐργον

In Wintertoni Metaphrasin. 3

Ἐργον μυημοσῶν χαείεν, καὶ χρησὸν ἴντροις.
Τάνεκεν ἐνδόκημος καὶ πολυανθεῖση.

PHILEMON HOLLAND, *Cantabrig. Coll.*
Trin. quondam Socius, Medicinæ Doctor.

Wintertone, datas epulas gustamus. At audi;
Parcus es: haud satis est mensula; pone
novas.

Altera pars mundi *profam* cupit, altera *versum*:
Hic quod utramque aurem mulceat autor habet.

EDWARDUS LAPWORTH, *Oxon.*
ē *Coll. Magd. Medicinæ Doctor.*

Est brevis Hippocrates: *Breviorem carmine reddis,*
Perspicuumque simul. Laurea jure tua est.

GUilielmus CLEMENT, *Cantabr.*
ē *Coll. Trin. Medicinæ Doctor, &*
Coll. Med. Lond. Socius.

Ad R.W. Censura operis.

Nec tibi quod Graii, nec quod sis carminis hujus
Autor, (& ambiguum est laude hac sis major
an illa.)

Sit tanti, ut non sit pluris servâscit Magistro
Incolumes sensus; & quanquam lege solutum

A 3 . . . Non

EPIGRAMMATA

Non tentasse vias, aliōve in tramite currus
Deflexisse tuos, quam quā vetus orbita ducit.

Hācque fide, & cura hac, hac relligione juvandi.
Winterone, pl̄ces; m̄ritus vel iudice *Cōo*
Hoc soli licuissē tibi, Pr̄cepta medendi
In numeros aptāsse, & ad artis signa severæ
Difficiles Musas, raptūmque Helicona vocāsse.

Ergō pari posthac studio tua scripta legentur:
Nec quāret quo dante sit̄m sedavit eodem
Fonte bibens, & cui res, non persona, probatur.

Hactenus ornatu exiguo, tantūmque virili,
Despexit *Medicina* chorūm, responsaque variis
Prosa dedit, nullōque incessit *Littera* fastu:
Et tamen hos olim mirata est Gr̄acia cultus.

Nunc dulces moduli, lent̄que in dogmate lusus,
Et lepor, & volucri salientes pectine chordæ
Restituent laſsum, aut pleno fastidia solvent
Lectori; atque humiles attollet tibia cantus.

Interea dum non sublatō pondere ferum
Verba novas, vatēmque alio deducis amictu,
Nec tumet aggestis, nec hiat sententia demptis
Luminibus. FR UER E hae qua vincis laude, Tulisti
Hoc pr̄tium curæ, tua scripta ut vindicet omnis
Posteritas; cui siquid certum spondeat unus,
GRATA erit ab quacunque venit facundia lima.

SIMEON FOX, Cantabrigiensis, C. O. R.

Regal. quondam Socius, Medicinae
Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

Ad eundem.

VERISbus Hippocratem? Placebūm bene jungis
Pæonias artes Aoniasq; coletis. (utrumque,

Hippocratem exponis versu *longoque brevique*:
Scilicet *Ars longa est, vita sed ipsa brevis*.

De patria litem doctè componis Homeri:
Falluntur reliqui; *Cous*, Homerus erat.

RICHARDUS ANDREWES, OXON.
JOANNENSIS, MEDICINÆ DOCTOR, &
COLL. MED. LOND. SOCIUS.

Wintertone, Tuos laudoque proboque labores:
Si, *Momse*, invideas, *Invidia* pereas.

JOANNES FURTHO, CANTABR. COLL.
TRIN. QUONDAM SOCUS, MED.
DOCTOR ANNO 1606.

M Acte, inter Medicos sis *Wintertone*; parando
Cortinam Phœbo, plenus es ipse Deo.

JOANNES BAINBRIDGE, OXON. MERTONENSIS,
MED. DOCTOR, & ASTRONOM. PROFESSOR.

Πτωκράτης ἐξ Ιπποκράτεω, συφάς ἀνονεὶ ὄγνις
Ἐκ τέφρας Βίον ὁ Φοῖβος ἐδώκε πατέρ.
Ιπποκράτην νεκρῷ ἢ βίον σύ, ἵντερ δὲ οὐτερῷ.
Ο φερότερον δὲ νέπος νῦν πέδιλον ἔχειν.

THOMAS CLAUDREY, CANTABR. E COLL.
CHRIST. MEDICINÆ DOCTOR 1611.

6 EPIGRAMMATA

Quem nil majestas artis, nihil allicit ordo,
At legat Hippocratem; quem nil prudentia, rerum
Pondus, consilium, morbum mortemque retardans
Nil Medicina movet, Tua Græca poëmata saltem
Winterone, trahant. Cū m carmine nausea rara est.
Utilis Hippocrates, sed non sine carmine Dulcis:
Posthac Hippocratis qui volvit *opuscula*, dicat
Winteroni opera hæc, quod miscuit *Utile Dulci*.
Hippocratis nomen, manes, cinis, urna, libelli,
Et medici voce tua agimus pro carmine grates.

EDMUNDUS WILSON, *Cantabr. Coll.*
Regal. quondam Socius, Med. Doctor
1613. & *Coll. Med. Lond. Socius.*

Æ sopum Sapiens divino carmine Musis,
Hippocratem jungis tu numerisque tuis.
Phryx erat ut numeris clarus, sic carmine major:
Major erit numeris Hippocratésque tuis.

OTHELLO MEVERELL, *Cantabr.*
ē *Coll. Christ. Medicinæ Doctor 1616.*
& *Coll. Med. Lond. Socius.*

A rs longa est; fecere brevem tua carmina: Vita
Sed brevis est; Longam reddet Apollo tuus.

THOMAS CADEMAN, *Cantabr.*
ē *Coll. Trin. Medic. Doctor, &*
Reginæ Med. Particularis.

Hippocra-

In Wintertoni Metaphrasin. 7

Hippocrates olim Medicus, nunc jure Poëta est:
Nam Metrico & Medico est unus Apollo pater.
Ars *Metrica* Ars *Medica* est: Præstat nos utraq; sanos;
Corporis hæc, *Animi* sed medicina Metrum:
Dumque alii *Hippocratis* veteri sanantur ab Arte,
Ipse fit Arte nova sanior *Hippocrates*.

RICHARDUS SPICER, Oxon. Med.
Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

Delius indulget vati, calamumque labantem (n.e.
Sustinet *Hippocratis* genius, plauduntq; *Canœ-*
Jam coi si forte lenis quis dicta recenset,
Sic canit Hippocrates, dicet; referentque nepotes.

FRANCISCUS PRUJEAN, Cantabr.
Caio-Gunu. Med. Doctor 1625. &
Coll. Med. Lond. Socius.

Suavia dum reddis *Medici** Theorematu magna,
Dum versu renovas tempora prisca senis;
Nec nova, nec diversa doces præcepta medendi:
Aut idem, aut verè es *filius Hippocratis*.

* *Synecphones*.

DANIEL OXENBRIDGE, Oxon. ex AEd.
Chr. Med. Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

Quas grates, *Radulphe*, tibi culta Anglia solver,
Per te quòd spiret maximus *Hippocrates*!
Edictis veterum lucem attulit ille: Sed illi
Et decus & vitam reddis ab ingenio.

Ionio

8 EPIGRAMMATA

Iomio contenta sono scita illa jacebant:
Illi concinno reddis ab arte pedes;
Aures ut feriant Graio transmisla lepore
Gratiis, & subeant promptius illa animum.
Grata igitur recolent tua carmina mente nepotes,
Arti qui praebes lumen Apollinez.

ALEXANDER REID, Oxon. Mertonensis,
Med. Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

Omne tulit punctum, qui miscuit Utile Dulci:
Primus Hippocrates Utile Cois habet.
Wintertone, tibi debemus Dulce: Sed ultra
Quod docet Hippocrates Utile Cois habes.

SAMUEL RAND, Cantabr. & Coll. Christ.
Med. Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

Stringitur Hippocrate Hippocrates: Et Apollinis
Vita tibi trahitur longa, fit Arsq; brevis. (arte

JOANNES SPEED, Oxon.
Joannensis, Med. Doctor.

Quia salebrosa prius Musis & Apolline dextro
Dicta senis faciles compulit in numeros,
Se Medicum & Varem praestat. Cur ergo negata
Cocina sint laumeris, lannea temporibus?

RICHARDUS HAWLEY, Oxon. Merton.
Med. Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

Musica

In Wintertoni Metaphraſti. 9

MUſe qui Medicis mixtes, ſimul Uriſe Dulci.
Juncta juvant: Cithara curat Apollo canens.
Inſtar apis mel flore tuo tu querere perge:
Carmina Musa tanens mellea, dulce ſonat.
Macte, & meliſſuos Medicinæ fundito rivos;
Potent & Medicis Fons pater Hippocratis.

EDOUARDUS ALSTON, Cantabr. Joaſ.
Med. Doctor 1626, e Coll. Med. Lond. Socias.

Arte ſenex medica Princeps, nullique ſecundus,
Nullo delendum tempore ſcripſit opus.
Ille artem longam fecit ſermone ſoluto:
Artem tu longam corripiſt arte tua.

ROBERTUS FRESTON, Cantabr.
e Coll. Emmanuel. Med. Doctor 1628.

AUſus es immenſum facinus, Vincire ſolutis
Quæ dedit Hippocrates non temeranda libris:
Jāmque ope, Wintertone, tuā tenebroſa loquutus
Naturæ vates, non ſine luce canit.

JOANNES NICOLS, Cantabr. e Coll.
Corp. Chrift. Med. Doctor 1630.

Cui non metra placent Medicorum, iegrotet &
idem;
Et lacrymet, cui non Maſtia metra placent.

TIMOTH. THOROLD, Cantabr.
Reginal. Medicinæ Doctor 1630.

Ad

10 EPIGRAMMATA
Ad R. W. Παρηγορεχόν.

O Carminum miram vim! Erigere qui in *pedes*
Senes est solitus, jam senior *Hippocrates*
Tandem tripudiantes erigitur in *pedes*.
O qui curāsti Medicorum vel Principem!
O qui docuisti Medicos hujus seculi
Certum ut medicaminibus suis ponant modum!
O acriores qui potus Hippocratis
Sic dulcoras placente melle pōst dato!
Macte age. Negent malevoli tibi suum **PLACET**:
Justior at acclamabit orbis, **PER PLACET**.
Macte, & quod fecisti hactenus perge facere,
Qui tibi malē volunt malefacta ut noscant sua.
Vale. Quin factus è *Medico Patiens* diu
Hoc *Cordiale* tuo ab Ailmero, oro, **R E C I P E**.

Quid corpus sine pedibus?
Coë, Tibi *corpus* debet *Medicina* parenti :
Wintertone, Tibi debet at illa *pedes*.

SAMUEL AILMER, *Cantabr. è Coll.*
Jesu, Med. Doctor 1631.

A Rte senex Medica Phœbum sic *Coüs* adæquat,
Tantum ut sit numeris carminibūsq; minor:
Illi⁹ indignans dum volvit scripta *Radulphus*,
Cogit ad invit⁹ verba soluta modos.
Hippocrates gemina par quod sit Apollinis arte,
Hoc *Wintertonus* par utriusque facit.

HUNTINGDONUS PLUMPTRE, *Cant.*
joannensis, Med. Doctor 1631.

Quid

In Wintertoni Metaphrasin. 11

Quid metuis, malesane, truces mala nomina mor-
En! Domitor mortis jura dat *Hippocrates*; (bos?
Morborum genus omne potens lenire dolores:
Cujus ad imperium trux *Libitina* fugit.
Qui vivus potuit morbos mortemque fugare,
(En!) Redivivus adest, & meditatur opem.
Quæris *Apollo* novus, vel quis tibi tanta *Machaon*
Præstiterit Medicus? Quem legis, ipsus erat:
Wintertonus erat nostris celebratus Athenis,
Qui sapit *Hippocrates* quicquid & *Hellas* habet.
Eia ô *Hippocratis* solitus jactare Aphorismos,
Nunc *Wintertoni* Musa canenda tibi.

S A M U E L A B B O T, *Med. Doctor.*

Hippocratis sermoni nil nisi *carmina* defunt.
Quam bene tu *numeris* debita & Hippocratis!

GU I L I E L M U S G O D D A R D,
Medicinae Doctor.

Hippocratem magni modulantem carmen Ho-
meri
Cernere quisquis amat, consulat istud opus.

GU I L I E L M U S P R U J E A N, *Cant.*
Caio-Gunu. Medicinae Doctor.

Ad

Ad Charissimum meum

RADULPHUM WINTERTONUM,
Collegii Regalis Cantabrigiensis Soci-
um, & juxta Statuta ibidem Prefes-
sioni Medicinae designatum,

Jam olim summo Academicorum cum consensu
ad exercendam utramque Medicinae
licentiatum.

DE male promeritis bene te meruisse libello;
Veræ præclarum religionis opus.
Qui tibi civilem conantur tollere vitam,
His naturalem tu renovare studes.
Macte, * RADULPHE, tui virtute agnominis; hoc est;
Confilio meritos immeritosque juva.
Néve Theonini timeas à vulnera dentis,
Dum tua judicium sanius acta probat.

* Radulphus, Anglorum antiquæ Dialecto est Confilio juvans.

GUILIELMUS de INSULA, sive
L'ISLE, Cantabrigiensis, Regal.
Art. Magister An. Dom. 1592, Pro
corpo Domini Regis Armiger.

Ad eundem.

CArminibus Medea potens herbisque, juventam
Dicitur Æmonio restituisse seni:
Túque tuo Hippocrati, meliore sed arte, juventam,
Wintertone herbis carminib[us]que potens.

Herbis

Herbis illa potens, sed & inspis, carminib[us]que:

Aut pia si conjux, at scelerata parens.

Tuque potens herbis, sed Phœbi, carminib[us]que:

Ut medicus doctus, sic quoque vir bonus es.

Ad Lectorem, de eodem.

Ometulit punctum, sed Romæ (ut Horatius
inquit)

Utile qui Dulci miscuit arte sua.

Utile qui Dulci, Dulci qui miscet Honestum,

Non CANTABRIGIÆ hic omnia puncta feret?

EDWARDUS BENLOWES, Cantabr.
Joannensis, Armiger.

Ad R. W. de Metaphrasi metrica.

CArminibus edere dum doces Hippocratem

GOracula sua veriora Delphicis,

Ac digniora Tripode quem Coi sui

Cepere: Et ipse dignus es Lyrâ Apollinis.

RICHARDUS STERNE, Cantabr.
Coll. Corp. Christi Socius, Sacra
Theol. Baccalaureus 1625.

Aλγα λυχα δεμας κα δεμα νονιματ' ανδιν
"Eis κα την προνοια δεινότερον κρατεῖσι.

JO. OLIVER, Oxon. Coll. Magd. Socius,
Sacra Theol. Baccalaureus.

Eis

Eis τῷ βίβλῳ.

Aριστεροῖς ταῦτα τίς ἀπέριτος βίβλον ἀναγνώσει
Ἐξαργήσοιτο ἀντίσσοντι οὐδὲς ἔπι;

Πρὸς τῷ βίβλῳ.

Oττι ἀμεμπτός εῖσι, διαφένεται Μώμος ὀδόντας,
Οὐ φθόνον ὁ φθονέει, ὅπης ἀμεμπτός εῖσι.

Πρὸς τὸν Μώμον.

Tεχνην τὸ ζῆν φάνει, ἐν ἔξειν σώματα ποιεῖ
Η βίβλος. Αντηλάχη; Αξιός εἰ νοσέειν.

THOMAS BOSWELL Cantabr.
Aul. Pembr. Socius, A.M. 1613.

Hippocrati meritos det *Justinianus* honores:
Dignior iste *liber*, quam fuit *ipse*, premi.

JOSEPHUS THURSTON, Cantabr.
C.D.J. Socius, S.T.B. 1627.

Hippocrates artem Medicinæ *idiomate Græco*
Descripsit primus; sed sine lege metri:
Gratum opus hoc Medicis. Tu primus carmine Græco
Metiris: Quanto gratius istud opus!

EDWARDUS HANBURIE, Cantabr. Sidneian.
Armiger, JOANNIS HANBURIE, Northam-
ptoniensis, Equitis Aurati filius unicus.

Ad

In Wintertoni Metaphrasin. 15

Ad R. W. de 7. libris Græco
carmine donatis.

Hic *Chius ad Coiim* est: Aphorismos corpore justo
Cum cane quando Chio senio Cois habet:
Tūque senis *Coi* numeris dum oracula reddis,
Aonio Phœbo Pierioque litas.

THOMAS FARNABIE, Oxonienfis.

Ad eundem.

Non hic Hippocrates (meritò mirabere) moles
Major; nec pondus, quām fuit anté, minus:
Aurum erat, & nunc est. Ast auro accepta rependens
Auro, quid præstas? Plus valet, arte tua.

Guilielmus Moore, Cantabr.
Coll. G. & C. Socius. Art. Mr. 1613.

Ad eundem.

Utile Jucundo Medicisque Poëtāque misces:
Misce & Honestum anima. Quām est hæc pretio-
sa dosis!

ROBERTUS GELL, Cantabr.
C. C. Socius. S. T. B. 1628.

Πάντας ποίνοις ἴατεινης κρέπην πονος·
Τηδ' επιχειρεῖσθαις εἰς Ἰπποκράτην.

Jo. EARLS, Oxon. Coll. Mert. Socius.

B

Ad

Ad Lectorem.

Hippocrates ægros, defunctos suscitat *Orpheus*:
Non *Sosander* erit quisquis utrumque facit?

JOANNES JOHNSON, *Cantabr.*
A. P. Socius, Art. Mr. 1615.

Ad Medico-Poëtam.

Quam tibi non poterat *Medicinae* reddere laurum
Antistes, dabit hanc vel *Medicina* tibi.
Illam *tu* exornas *hedera*; *T*éque *illa* creare
Si non *Doctorem* sit potis, at *Medicum*.

GUALTERUS FOSTER, *Cantabr.*
C. E. Socius, S. T. B. 1628.

ARs longa est: At tu numeris feliciter *arcas*.
Sic (*Licet*) autorem (*Maete*) refelle tuum.

THOMAS COOKE, *Oxon.*
C. En. Socius, Art. Mr.

Dum facilem Hippocratem reddis suavemque
legenti,
Debet quam *Medicus* plus *Medicina* tibi.
Gratum opus *Ægratis*, *Medicis* *δανατοεγγ*. *Æger*
Vix erit; aut *Medicus* quilibet, ipse sibi.

MICHAEL HONYWOOD, *Cantabr.*
C. C. Socius, Art. Mr. 1618.

Hippocra-

Hippocrates oculum tibi commodat arte medendi:
Nonne pedes renum mutuet ille tuos?
Tu prudens oculo tibi prospicis atque saluti:
Incedit pedibus gravior ille tuis.

RICHARDUS CLERK, Cantabr.
C. E. Socius, S. T. B. 1631.

Πρὸς τὸν τυχόντα.

EΣΤὸν δὲ θεόν Βραχύν, τὸν τέχνην μάκρην· Ἐν ἀρχῇ
τάυτις
Ωδὲ μακροῖς ἔπεστι καὶ Βραχέσσι μάρτυρες.

Πρὸς τὸν ἀντρόν.

TΟὺς δέ, οὐτέ τέρπειν Ἀφροδίτης χρὴ νῦν μάρτυρες
Τέτο τάχιστον εὔχοντος, εἰ μάρτυρες μάρτυρες.

Πρὸς τὸν μεταφραστήν.

IΗγοὶ οὐδὲν οὐδόν τινάσσοντο, λίνη τοι
Μεσοπόλεστέρψει σοδὶ τὸ τυραννὸν ἔπος.
Ζῆς ἐν εἰς αἰῶν, Οὐντέρπων, μένησιν
Ἡ τέχνη Ιπποκράτες, Μέσα τὴν τυμάλα.

EDWARDUS SILVESTER, Oxon.
e Coll. Bal. Art. Magister.

Πρὸς τὸν τυχόντα.

Sτ' αὐτορον ἵντερι φιλέστε, μετρόν τε σοφίας
Ἐναέδε μύστρον. Ήνίδε μέτρον εχεις.

GUILIELMUS BLANKS, Cantabr.
C. G. & C. Socius, Art. M. 1618.

18 EPIGRAMMATA

FIt Medicus Vates, utriusque ad Apollinis artem:
Hippocrates jam, quod dixerat anté, canit.

THOMAS ANSCELL, Cantabr.
C. Jes. Socius. S.T.B. 1631.

"**A**Δειν γέρων ὁν μανδάνεις, Ἰππόκρατες;
Ἐυγ. Ὁυκ ὄνειδος. Τετ' ἔπαχε Σωκράτης.

THOMAS MASTER, Oxon. Nov.
Coll. Socius, Art. Magister.

PHarmacæ qui *verbis* Medicus dabat antè *solutis*,
Nunc eadem *stricto* dat numerata pede.
Quis novus accessit *vates*? quis dexter *Apollo*
Incubuit *scriptis*, *Coë* perite, tuis?
Has *pedibus* mandas tu, *Wintertone*, medelas,
Ut nescant alii quæ tua cura *pedum*.
At certè autoris dum *carmine* scripta repandis,
Qui fuit *Hippocrates*,* *Iαστοκράτης* erit.

* Suidas commemorat quinque ejusdem nominis, artis,
& familia.

THOMAS LOVERING, Cantabr.
Pembrochianus, Art. Mr. 1619.

"**O**γνος ὁς Ἰπποκράτες ἱερὸν νόον ἔμψετε φράζει,
Ως φύσεως φράζει τὸν νόον Ἰπποκράτης.

HERBERTUS THORNDICK, Cantabr.
C. T. Socius, Art. Magister 1620.
Iatρο-

In Wintertonis Metaphrasin. 19

IΑπέόμαντι φαρμάκων τ' ἐπῶν τ' ἀναξ,
Οὐον τόδ' Εἰαρ Χείματος φύσιστον μον.
Πειθώ γε λόγιον ὠφεισής εἰς χειρίν.
Πρόσηπτεν ἐνθάς Μύσα χειρομάστην σέβας.

HENRICUS JACOBII, Oxon.
Mertonensis.

Noscas, Phœbe, tuum; Medicum decet esse Poëtam:
Nam sacer hos nexus, nec violandus, habet.

LUCAS SKIPPON, Cantabr.
D. P. Socius. Art. Mr. 1621.

Iπποχράτης δήσας, κ' ἀνδρας λύσας ὁδωδάων,
Αιφοτέρε φοίβε κλεῖδας ἔχειν δοκεῖσ.

JOANNES ALSO P, Cantabr.
C. C. Socius, Art. Mr. 1624.

IN numeris vires renuit Medicina latere.
Ut neget hoc ætas pristina, nostra probat.

GUILIELMUS BARKER, Oxon.
Nov. Coll. Socius. Art. Mr.

20 EPIGHAMMATA

Non opus ut tingant suapharmaca malle, mederi
Ipsa sit in numeris mel Medicina tuis. (tes:

FRANCISUS GLISSON, Cantabr.

C. G. & C. Socius, Art. Mr. 1624.

Medicine Licentiatus.

Qui negat, insanit, data carmina posse mederi.
Hæc legat insanus carmina, sanus erit.

BARNABAS OLEY, Cantabr.

A. Clar. Socius, Art. Mr. 1625.

Principium Hippocratis spirat tua tota Poësis:
Ars est Hexametrum, vitaque Pentametrum.

JO. CARTER, Oxon. Art. Mr. &

Med. Bacc. ex Aul. Magd.

Pl'vete ὡ μαντεις, νέστες ἀδεπίζετε τυρεδες.
Ἵππεις νων ἔριμην δέι χρι Ιπποκράτης.

LIONELUS GATFORD, Cantabr.

C. Jes. Socius, Art. Mr. 1625.

Carmine te magnum quis non fateatur Homerum?
Quis non subiecto dixerit Hippocratem?
Te Medicum scimus: Vatem fateamur operari,
Qui magni Hippocratis carmine pingis opus.

AARON GUERDAIN, Cantabr.

C. Reginal. Socius, Art. Mr. 1627.

Medicine Licentiatus.

In Wintertoni Metaphras. 21

Hippocratis liber est liber, sic vincatus: Apollo
Séque tibi obstrictum vinculo amoris habet.

RICHARDUS POWEL, Oxon.
Art. Mr. è. Coll. Æn.

Hippocrates facilem Medicinæ reddidit artem:
Ipse magis facilem reddis at Hippocratem.

THOMAS LANT, Cantabr.
C. Jes. Socius, Art. Mr. 1627.

Dat Galenus opes. Non amplius invidus addat,
Qui vivit Medicé, vivit & ille miser.

GRATA salus ultro veniet mortalibus: Ipsi
Hippocrati pedibus jam licet ire tuis.

GUilielmus FLATHERS, Cantabr.
C. Sidn. Socius, Art. Mr. 1627.

MΩν ὁ οὐ Ιπποκράτης; Ω τις διν' αὖτε μέτροιο.
Νῦν οὐκτρά νέος ὁ περιτερεῖν γε γέρων.

Hippocrates ægris nil jani præscribit amarum:
Melle Camœnarum pharmaca cuncta natant.

JOANNES BOOTH, Cantabr.
C. C. C. Socius, Art. Mr. 1628.

SCire velis qualem *Hippocratem* tua carmina redent?

Ante *salubris* erat; nunc quoque *dulcis* erit.

STERPHANUS BRIDGES, Oxon.
Med. Studios. C. C. C. Socius, Art. Mr.

HÆc *Wintertonus*: Qui nescit cætera, nescit
Qui sit *Butlerus, Caius, & Hippocrates*.

Mνημοσύνη non dant *Aphorisi* pharmaca: *Versus, Wintertone, tui, pharmaca Mνημοσύνη*.

GUILIELMUS GREEN, Cantabr.
C. M. Socius, Art. Mr. 1628.

IN numeris placuit modè qui fuit: Alter ab illo
Qui fuit, *Hippocrates* nunc placet in numeris.

GEORGIUS PEIRCE, Cantabr. Coll.
Regal. nuper Socius, Art. Mr. 1629.

IΔιοσκήριον ποτ' ἀρέρη Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τί ξένον; εἰ δυοφερὸς διάδοσης καθηλιάσαι.

Ἐστὶ κλείνως ἀπαστ τέοῖς ἀμαρύγμασι Φοῖβος,
Οὐ μὲν κερνίσις, αὐτῷρε πτηθονίσι.

Οὐκέν, εἰ θυτοῖσιν ἀνέκδορες ἀλλὰ Ἀπόλλων,
Ἴητρῶν τελέστεις εξοχος εὐ καμάτω.

Ιάκωβος ὁ Βλαστός, ὁ Κρίντο γένθ.

Ἴητρῶν

In Wintertoni Metaphrasin. 23

IΗγεῶν τε πατήρ καὶ ἀοιδῶν ὅσιν Ἀπόλλων
Καλῶς πατεῖτεις ἀμφότερος μὲν ἐών.

Ἀνδρώπεις ζωὴν λείπει, καὶ γεάματα μυῆμι.
Τέχνη ἀρέτην μακρί τίσι, βίοθετὴν βραχὺς.
Ἴντρος δὲ ἀπὸ πῆμα τρέπεσκεν, ἀοιδὸς ὁ αὐτός.
Τινὲς τε βραχεῖαν ἐδικόισι γένεται, πόνον τε μακρόν.

S A M U E L H O R N E , C a n t a b r .
D . P . S o c i u s , A r t . M r . 1 6 2 8 .

CArmina constringunt artem; Medicina propagat
Vitam: ut nec longa ars sit, neque vita brevis.

T H O M A S H O L B E C H , C a n t a b r .
C . E . S o c i u s , A r t . M r . 1 6 2 9 .

Eμεῖλος Ἰαποκράτης; φεῦ τοῖς τέκεν; ἐκ ἀρέτην
Ἀπόλλων;
Οσ γένεται ἵπτων Πιεείδων τε πατήρ.

Accepit Medicus vitam, Sententia lucem,
Mensuram Brevitas, & Medicina modum.

Hippocrati, Medico curante, renascitur ætas:
Et Gnome celeri jam pede currit anus.

Qui ligat Hippocratem, versumque extorquet Home-
An Vatum princeps audiet, an Medicum? (ro,

J A C O B U S D U P O R T , C a n t a b r .
C . T . S o c i u s , A r t . M r . 1 6 3 0 .

Tas

24 EPIGRAMMATA

TA's Μέσας Διὶ Μηνησούν ποτὲ τέξατο Δία
‘Ιππηράτες Μέσας Μηνησούνις στεκον.

WIMONDUS CARW, Coll. Regal.
nuper Socius, Art. Mr. 1631.

PHarmacæ das *Medicus*, nobis das carmina *Vates*:
Ut sis *Phæbea* dignus utrinque choro.

GUilielmus NORRIS, Cantabr.
Coll. Regal. nuper Socius, Art. Mr.
1631. *Juventutis Etonensis in Coll.*
Regal. Informatorum alter.

Qui mellis cupit *Attici* medullam,
Quā nil dulcius est, salubriusve;
Hunc rectā moneo petat libellum.
Næ hic oracula continet salutis,
Quæ lector putet edidisse *Phæbum*
Communem *Medici* patrem & *Poëtae*.
Quisquis te, ô *Medice* & *Poëta*, nescit;
Et *Phæbi* decus utriusque nescit.

SAMUEL REMINGTON, Cantabr.
Sidneianus, Art. Mr. 1631.
Medicinae Studiosus.

Ad Podalirium suum.

Cavit dextra tua ut nè pes mihi claudicet alter:
Haud æquum est nostrum claudicet officium.
Qua

In Wintertoni Metaphrasin. 25.

Qua licet arte artem, celebrem nisi carmine carmen;
Integer ut pes sit, dextera clauda mea est.

THOMAS FRITH, Cantabr.
ex Aul. Trin. Art. Mr. 1631.

A Μεμπτὸν εἰς μέμπτον μηνὸν ἔχεις Ἰσπόντρατες
Τέχνην βεργοῦσιν ἀλιτρούς καὶ μακρὸν βίον,
Πρὸς ταῦτα καλῶς ερρύθμιστενον μετέσχε,
Ἐδώ Ραδύθολος, ἐμπέτρων ἵαμοτον
Δόσιν ποιήσας, καὶ Αφορισμὸς αὐτὸν ὀρίσας
Ἄει μὲν αἴσιον τηλονέατας, νησὶ δὲ ἐν.

RICHARDUS BULKELEY, Cantabr.
C. D. f. Socius, Art. Mr. 1632.

Ad Medico-Chirurgum suum.

Esse decem digitos tradit *Natura Magistra*:
Ars digitos tantum tradidit esse novem.
Quem *Natura* dedit, digitorum haud integer esset.
Ille mihi numerus, ni foret *Artis* opus.
Quem tui servavit peritum dextera solers,
Accipe servato pro digito numeros.

JOANNES WELBY, Cantabr.
e C. C. Art. Mr. 1632.

Ad Medico-Poëtam, de libello,

Nē Momum metuat.

Carperit hunc si quis, pulchrè rem crede pera-
Non est te dignus, ni sit & invidiā. (Etiam:

ROBERTUS PORY, Cantabr.
e C. C. Art. Mr. 1632.

AD
 RADULPHUM WINTERTONUM,
 Collegii Regalis Cantabrigiensis Socium
 Medicum à suis juxta Statuta designatum,
 & ab Academicis frequenti in
 Senatu Licentiatum,

Pientissimi Regis
 HENRICI SEXTI
 alumnorum

EPIGRAMMATA
 Suffragatoria.

In editionem libri primi
 Anno 1631.

Suffragatores poteris contemnere: Macte;
 Vel Nemesis invita noscet Apollo suum.

In editionem septem librorum
 Anno 1632.

EDe tuos septem jam, Wintertone, libellos:
 Ipse placet numerus. Quid numeri facient?
 Hippocrati, qui serta nequit tibi, serta dedisti:
 Doctorem Hippocrates non facit; at Medicum.
 Purpura nobilior te ornat tua, Musa tuorum:
 Nempe Cathedralis plaudit uterque tibi;
 Et civem agnoscunt omnes Pandionis arces:
 Impar cum meritis sit domus una tuis.

THOMAS ROWE, Coll. Regal. Cantabr.
 Socius, è Senioribus, Art. Mr. 1619.

In Wintertoni Metaphrasin. 27

Commendat gemmas non mastia, sed insita virtus:
Hic multæ in paucis inveniuntur opes.

Pharmaca sunt Phœbo, Phœbo sunt *carmina curæ*:
Hæc duo perfectum constituunt Medicum.
Natus erat Medicus, factus tamen arte Poëta:
Ut sit perfetus, tu facis, Hippocrates.

DANIEL DENT, C. R. C. *Socius,*
è Senioribus, Sacrae Theologie
Bacalaureus 1628.

Ad Wintertonum, De sanata

J. C. 1631.

Turba quod Hippocratum, quodque *Ars humana*
Ferales ictus tu cerebrumque levas. (stupebat,
Servatam ancillam tibi debeo: Sed neque miror
Pharmaca posse illud, *Carmina* si fuerint.
Vnus adhuc *morbus*; quem nec tua *Carmina* sanent:
Et solam R E G I S *Regius* orat opem.

BARNABAS BARLOW, C. R. C.
Socius, è Senioribus, S. T. B. 1629.

AΝδρωπος συνεργές, μεγάλες συσηματος εἰκάν·
Η δὲ βιβλος συνικρίν, Ιπποκράτες μεγάλες.

Ad Momam.

Qui *Medici* prodest, delectat & arte Poëta,
Prodeat. Obgantis, Mome? Latere nequit.

ANDREAS HARWARD, C. R. C.
Socius, è Senioribus, S. T. B. 1630.

Ad R. W. Podalirium suum verè
Medico-Poëtam.

Daiusque Hippocratesque; pedes tibi debet uter.
Integer hic numeris, motibus ille suis. (que:
Hippocrates gestit te grata voce Poëtam;
Et gestit Datus dicere te Medicum.

RICHARDUS DAY, C. R. C.
Socius, Art. Mr. 1629.

Ad eundem.

Hippocrati debet Medicorum quicquid ubique dicitur;
Wintertone, tibi debet at Hippocrates.

Divinum ô Medicum! Quos visere non potes ipse,
Ipse datis pedibus mittis ad hos Medicum.

Ad Lectorem.

Pharmaca non prosum, nisi sint demissa per Alvū:
Faucibus & Stomacho sunt malè grata tamen.
Carmina sed prosum Oculos per, sive per Aures:
Auribus aut Oculis nec malè grata tamen.
Si minus illa placent, RECIBE hæc. Data Carmina
Apta tuis Oculis, Auribus apta tuis. (prosum
Dulcia qui non vult, æquum est ut gustet amara:
Carmina qui non vult, Pharmaca sæpe bibat.

JOANNES SLOPER, C. R. C.
Socius, Art. Mr. 1631.

Ad

In Wintertoni Metaphrasin. 29

*Ad R. W. In editionem libri primi,
Anno 1631, Protrepticon, ut reliquos sex edat.*

VIncendus numerus tibi *Septenarius*: Ergo
Sex reliquos simili conditione liga.

Ad Lectorem.

Quis liber? *Hippocratis, Phœbea veste: Meretur
Purpuream Medicus qui dedit illud opus.*

*Si liber exibit, cur non simul exeat auctor?
Quandoquidem prælum constat utrumque pati.*

*Postquam sanari se carmine sentiet ætas;
Spreta diu, in pretio forte poësis erit.*

RICHARDUS WILLIAMS, C.R.C.
Socius, Art. Mr. 1631.

In Metaphrasin Wintertonianam.

HÆc nè verba volent, (quando *πρετρίπατα* fertuntur
Omnia) *Phœbea compede vincit a jacent.*

*Ad Metaphraſten, de Apho-
rismorum libro.*

Hippocrates, Meus est liber hic; Meus, inquit Homer.
Quid mirum? Liber hic incipit esse tuus. (rus:

TΗς οὐχὶς ὁδωπός γλυκῶς φερειακον εἶδε,
Οὐκέτι αληθὲς ἔπος· ταῦτα γάρ οὔτινέ τι.

COLUMBUS WILLIAMSON, C. R. C.
Socius, Art. Mr. 1632.
P. 95

Πρὸς τὸν μεταφραστὴν.

MΝημοσύνη φίλη λῷ Βεργίτης, Μέσησιν ἀοιδαῖς.
Τέττ' ἔργον Μέσαις, Μυημοσύνη τε φίλον.

Πρὸς τὸν ἄυτόν.

OΥ γλυκὺς Ἰπποχράτης, ἀλλ' λῷ ὑγιεινός ἔδωκε
Σὲ δὲ ὑγιεινὸν ὅμοιος, καὶ γλυκὺν τὸναι ἐπι.
Ἐκ τοῦτος ἔξι ἀλλαζ, μηδὲ ἀμφισβήτες πρώτη
Πάντα διερχομένη πᾶσιν ἀρεσκε βίβλοθ.

GUiliELMUS DAY, C. R. C.
Socius, Art. Mr. 1632.

Ad eundem, In editionem libri primi,
Anno 1631. *Protrepticon.*

EXilit ante alios liber hic sex fratribus orbus:
His quoque da numeros, né gemat iste, suos.

Πρὸς τὸν τυχόντα, περὶ τῆς τῶν ἐπιδί^{λλο}
βιβλίαν ἐκδόσεως.

IΠποχράτει ἵπτρὸς αὐτῷ ὡῖξε καλένθες
Μεσῶν, ἵπτρῷ γηρεσλέω γενέθ.

Hippocratis Metamorphosis.

Quem video? Hippocratē Coūm? Non prisca Poē-
Vidēre Hippocratem secula; nostra vident: (ram
Nostra vident, & nostra probant; nec nostra probabunt
Sola: probatura & seclā futura magis.

GEORGIUS HALL, C. R. C.
Socius, Inceptor in Artibus.

Ad

Ad Lectorem.

Corporis affectus varios data pharmaca tollunt:
Mentis & affectus carmina lecta levant.
Sunt Wintertoni data carmina, pharmaca Coi.
Dic, Lector; Quis, te judice, major erit?

Errat, quisquis ait fieri non posse Poëtam:
Qui mihi non credit, consulat Hippocratem.

THOMAS GOUGE, C. R. C.
Socius, Incept. in Art.

---

*Ad virum honestum, Medicum
doctum, & Poëtam ingeniosum, R. W.*

Tria sunt omnia.

Taudabant olim vetetes, Dulce, Utile, Honestum:
Hæc Tria dicebant omnia. Tempus ERA T.
Dulce canis, præscribis & Utile, vivis Honesté:
Debentur tribus his omnia. Tempus E R I T.

*Ad Lectorem, de Hippocrate
Wintertoniano.*

Hippocratis quid sunt Aphorismi? Oracula certe:
Nam Phæbi didicit carmina more loqui.

THOMAS CROWCH, C. R. C.
Socius, Incept. in Art.

C

Ad

*Ad R. W. virum doctum & bene
moratum, in primis Philometrum,*

*Hippocratis Medici & Cratippi
Philosophi, studioque & vita genere,
æmulum.*

Hippocrates mōrbos, & mōrbos arte *Cratippus*,
(Alter erat *Medicus*, sed *Sophus* alter erat)
Ille quidem *humores*, *mores* curavit at ille.

Pharmaca uterque ore aut *aure* bibenda dedit.
Quem dicam dubito te, Wintertone: *Cratippum?*
Hippocratem? Neutrum dico, sed *Amphoterum*;
Amphoterū, Hippocratem Medicumq; Sophumq; Cra-
Unus habes, alter quicquid & alter habet. (*tippum*:
Æmulus Hippocratis, studio es; vitaque, Cratippi:
Metra placent Medicis, & sua metra Sophis.
Seu *tua metra legam scribentis, Scripta, legenti;*
Sive *bibenda mihi sint tua metra: Placent.*

Ad eundem.

Quām bene de *nobis* mereare, o publica cura,
Quām bene de *Medicis*, indicat istud cōpus.

GUILLIELMUS SCLATER, C. R. C.
Socius, Inceptor in Art.

*Ad R. W. multis nominibus mihi
longè charissimum,*

Paraphrasis in Hemistich. Horatian.
Nunc est bibendum

Wintertone, libet tecum potare *Salutem:*
Te *Medico, Hippocratis* pocula plena placent.
Nolo

In Wintertoni Metaphysin. 33

Nolo merum Hippocratis ducens a nomine nomen,
Melle sed Hippocratis pharmaca mista tuo.
Qui potando optant, adimunt sibi saepe Salutem:
Metra sed observent si tua, Certa Salus:

*Ad eundem, Hippocratis magni
Doctorem, in Arte Poëtica.*

Γνέρχω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.
Solon.

Graeca elementa senem legimus didicisse Catone:
Hippocrates didicit carmina Graeca senex.
Graeca elementa senem credo didicisse Poësin
Hippocratem miror sed didicisse senem.
Quem non speremus fieri nunc posse poëtam?
Fæc me Discipulum; Tu mihi Doctor eris.

Ad eundem.

Χεὶς χεῖς νίπτει.

TE Medicum Hippocrates; Tu, Wintertone, Poë-
Fecisti Hippocratem. Tūq; Tuūsq;, pares. (tam

Ἐις τὴν Ἰπποκράτης μετεμψύχωσιν,
ἵτοι Ὁμηρῶν μεταφράσοιν.

Oριντέρτων ἐμεναι δοκει μοι ο Κωθ,
Η φιλοκωθ ανηπ Ιπποκρατημεναι.

GRINDALLUS SHEAFE,
C. R. C. Socius, A.B.

C 2

Ad

Ad R. W. Medico-Poëtam.

Pharmacæ præscribis, scribis quoq; *Carmina*: utroq;
Nomine, *Mæonio* carmine digna facis.

In Momum.

Pharmacæ fastidit, fastidit *Carmina* Momus:
Id facit ægratus *Corpore*, & hoc *Animo*.
Huic, credo, *Stomachus* non pura bile laborat:
Invidia nimia est æger & huic *Animus*.

HENRICUS EDMONDES,
C. R. C. Socius, A. B.

In editionem priorem libri primi,
Anno 1631, & posteriorem hanc reliquo-
rum accessione adauitam atq; ornatam.

Exivit primus; Bis tres latuere libelli:
Séque sequuturis *Prodromus* unus erat.
Exivit: Placuit. Redit, & sua gaudia narrat:
Adsciscit socios hinc sibi sex alios.

In opusculum Medico-Poëticum.

Arte sua *Hippocrates* ornabat *Apollinis* artem:
Ornatürque ope nunc artis, *Apollo*, tuæ.

HENRICUS KENT, *C. R. C.*
Socius, A. B.

[“]AINIMA.

Pοιτης ποιτείω, γνέτης γνετείω,
“Τελεσό περτέρε, προσβυτέρο γέος.

Ad

In Wintertoni Metaphrasin. 35

Ad Lectorem.

Qui utrumvis recte nōrit, ambos nōverit.

IN magnum Hippocrates Medicus vel versus Homerum;
Vel Wintertonus versus in Hippocratem. (rum;

Eis Ἰπποκράτης τὸν πάνυ, Καὶ τὸν τὸν πάνυ.

Ο Γράφεις ὀλίγες Ἀφορισμές, πολλὰ δύλεξε.
Τὸς δὲ οὐ μετρῶν, μέτρων ποιλὰ διὰ βραχέων.

ROBERTUS NEWMAN,
C. R. C. Socius, A. B.

Ad R. W. de Hippocrate suo omnibus
numeris absoluto.

F Acta putant numeris qui falso corpora, verè
Facta putent corpora sancta tuis.

Ad Lectorem.

Qui prodest aliis, prodit bene: qui bene prodit,
Optime & hic vixit; Si bene, qui latuit.

Πρὸς τὸν αὐτὸν.

Ο Τιγτερτῶνον Μᾶκοι, κύνες ὡς, ὑλέρσιν
Οσ δὲ, αἰνῶν ὡς, κέντρον δεῖδες ἔχει.

Ad Medico-Poëtam.

De libro primo reliquis, explorandæ viae
causā, premissō, Anno 1631.

P Rimus iter voluit prius explorare: viāmque
Qui ficeret reliquis hic tibi Littera erat.

De septem libris recens in
lucem editis.

Hos Septem Græcos Sapientes dicere possim,
Quis mater, cerebri dia Minervatui.

Tὰ βραχέα, στεχνότερά τε γε
χαρέστερα.

Xæis βαυοῖσιν ὄπιστει.

OΣτέφειν Καρύκειτ' Ἰλιάς, ἐργεν Ομήρος.
Ἐγεν δέ Ιπποκράτες, ὅσεως Κερανίε.

HENRICUS WHISTON,
C. R. C. Socius, A. B.

Ad R. W. Medico-Poëtam.

Xæis χάρει τίκτει.

IΗπρὸν γέννησον ἵπτρος, ἀοιδὸς ἀοιδόν.
Πρῶτα δὲ Ιπποκράτης, έιτα σὺ Ιαπποκράτης.

Ad eundem, Dialectorum Græcarum
callentissimum.

Hippocrati Ionio notæ omnes nunc Dialecti,
Attica, Communis, Dorica, & Æolica:
Has tandem didicit, Te, Wintertone, Magistro.
Discipulum ὡς quantum talem habuissé decus!

Oux

Όυχ ἐν τῷ μεγάλῳ, τὸ ἐν ἀλλ' ἐν τῷ
ἐν, τὸ μέγα.

Παῦρος, μέτρον πολλοῖσι μέτρον, μικρόν, μεγάλοισιν.
Ἐν μικρῷ δέ, τὸ ἐν ἐν τῷ περὶ ἐν, τὸ μέγα.

THOMAS PAGE, C. R. C.
Socius, A. B.

Ad dilectissimum suum R. W.

---Leve fit, quod bene fertur onus.

Deerat adhuc unum: Tantorū exempla sequutus,
Elogio ornaret Præses ut ista suo;
Et stimulus, in Apes, ponens Stimulator, acuto
Ignavum fucos pungeret ense pecus.
Tu tamen interea solamen habeto laborum,
Cui Præses Phœbus, Pieridesque novem.

JOANNES SCLATER, C. R. C.
quondam Socius, S. T. B. 1613.

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

Carmen Amœbæum
INTER CANDIDUM
LECTOREM
ET
CARMINUM GRÆCORUM
AUTOREM,

*Quo ostenditur, Non inanis glorie sed justæ
 defensionis causâ ad Doctores & Ma-
 gistratos utriusque Academie
 appellatum.*

L. **Q**uid sibi tanta velint de te præconia, miror:
 An tibi quærendi nominis ardor erat?
 A. Candide, nullus erat quærendi nominis ardor:
 Quia tamen arte licet, fama tuenda mihi.
 L. Fama tuenda quidem. A. Vita mihi charior ipsa.
 L. Quid te, quis stimulat? A. Nescio quis, scio quid.
 L. Quid? A. Quære ex aliis: Æquum me dicere non
 est.
Imploro justi judicis officium.

Si bene quid merui, Miserere indigna ferentis:
 Si malé, Cur lucem carmina nostra vident?
 Utilius cæcis latuissent illa tenebris,
 Si morum vitiis vita notata foret.
 Lector amice, mihi de me nil crede loquenti:
 Crede fides quibus est semper habenda. Sat est.

EP I.

EPIGRAMMATA
THERAPEUTICA,
Ad malevolorum lecto-
rum ægritudines.

ARGUMENTUM
Epigrammatum dictorum,
Ad Lectorem benevolum.

Curati septem, curandi sunt mihi septem:
Illi carminibus * hi medicaminibus.
Bis duo trésque etiam curati sunt mihi libri:
Sunt mihi curandi bis duo trésque viri.
Zoilus & Momus, Servilius & Basiliscus,
Porcius & Bibulus, Septimiúsque Macer.
* Pambemperis.

Ad Lectores malevolos,
Epigramma Therapeuticum
Propotismaticum.

Non lædent Stomachum Therapeutica nostra
bibentis:
Auribus atque oculis sunt magis apti bivi.

Ad

Ad Zoilum Odontalgicum.

Zoile, cur quereris dentes tibi s̄æpe dolere?
 Non nisi culpa tua est. Zoile, mitte queri,
 Corruinpunt dentes quæ rodis carmina. Parce
 Dentibus ergo tuis carminib[us]que meis.

Ad Zoilum Hypermetrum.

Nulla placere tibi elamas mea, Zoile, metra:
 Nulla placent. Certe, Zoile, Hypermeter es.

Ad Zoilum Misarithmum.

Cur nullo in numero numeri sunt, Zoile, nostri?
 In nullo tecum, Zoile, sum numero.
 Nec sum, nec cupio. Nihil est mihi, Zoile, tecum
 Commune. Est vetus hoc, Πάντα τὰ κοινά, φίλων.

Ad Zoilum

Τὸν φιλόδικον μᾶλον ἢ φιλοδίχου, &
 φιλάργυρον μᾶλον ἢ φιλάρετον.

Si tibi nec numeri possint nec metra placere,
 Es certe injustus: Justitiæ hi *Canones*.
 Neglectis numeris, neglectis, Zoile, metris
 Vi facis id quod vis; Zoile, jure nihil.
 Sed nec libra placet, quamvis coelestis imago;
 Nec quæ dat certo pondere cuique suum:
 Una tamen tibi libra placet; nam vera fatebor:
 Non in ponderibus libra, sed in numeris.
 Ergo placent numeri. Sed sunt numeri numerati:
 Hi numeri tecum, Zoile, pondus habent.

Ad

THE R A P E U T I C A . 41

Ad Zoīlum Cacostomachum.

SEmper edis; tibi semper adest nova *Orexis* edentis:
Aut certè * *canis* est illa, vel illa * *bovis*.
* κυνορεξία. * βολιμία.

Ad Zoīlum Ignavium,

Τὸν φίλαργον μᾶλλον ἢ φιλέλλινα.

CArminibus quid opus *Græcis*? Cur, quæso, *Phi-*
. Sive *Philargus* amas dicier, ista rogas? (lellen,
Otia sola placent? Intelligo. Jure *Philargus*
Diceris. Agnosco crimen *Homonymiæ*.

Ad Zoīlum Philautum,

Τὸν ἴδιωτιν μᾶλλον ἢ πολιτικὸν.

NEgligis & clamas, *Opus hoc commune*. Philaute:
Credo, Philaute. Tibi *propria* sola placent.
Impropriè à multis, propriè tu nomen ab uno
Ducis: namque tibi consulis, haud aliis.

Ad Momum Heautontimorumenon.

Mome modos, dic quæso, meos cur carpis iniquus?
Vis me, credo, tuo vivere, Mome, modo.
Hoc me posse nego. Dum *carpis*, *carperis* ipse.
Mome, licet facias quod facis absque modo.

Ad Momum Despoticum.

CUr me immorigerum clamas *Ruriq*; & in *Aula*?
Non vivo, pudet (ah!) vivere, *more* tuo.

Ad Momum Dacnometrum.

CArmina nostra odisti, & amas tua *crimina*, Mome:
Crimina *deleto*, Carmina *scribe* tua.

Sic

Sic tu dedisces forsan *malè dicere*, Mome;
 Dedisces primū tu *malè si facere*:
 Carmināque incipies aliquando aliena *probare*;
 Carmina docta aliis quando *probanda* facis.
Carpere, crede mihi, facile est tibi, carmina scripta;
 Non carpenda, mihi *scribere* difficile est.

Ad Servilium Andrapodium.

Asperitate tuas clamas offendier aures,
 Carmina scripta legens liberiore modo.
 Qualia, *Servili*, vis carmina? Plena *Gnathone*?
 Qualia túte soles edere, si qua facis?
 Auribus *ipse* licet pergas servire tuorūm:
 Haud *mihi*, *Servili*, tam licet esse pio.
 U nius Hippocratis *juravi in verba Magistri*:
 Juravi nunquam velle placere tibi.

Ad Basiliscum Cacophthalmum.

Carmina serpentes peflunt sopire malignos:
 Nullo sopitum *carmine* lumen habes.
Aspicis; *Aspectu* vitiantur carmini primo:
 Aut nullus certe, aut tu *Basiliscus* eris.

Ad Porcium Epicureum.

Arida nulla tuo non sunt *ingrata* palato:
 Arida *metra* vocas; *Humida* sola placent,
Humida sola placent, Epicuri de grege *Porti*?
 Quām vere à porci nomine nomen habes!

Ad Bibulum Oenophilum.

Non miror tibi nec *numero* nec *metra* placere:
 Immemor es *numeri*, dum bibis, atque *metri*.

Ad Macrum Septinium.

Es *Macer* & semper *macer* es, mihi crede, futurus;
 Nam *matè* quod rodis, *non bene* digeritur.

Zoilo, Momo, Servilio, Basilisco,
Porcio, Bibulo, Macro,

Tò ιγνάργη.

Z Oïlus & ²Momus, ³Servilius & ⁴Bafiliscus,
⁵ Porcius & ⁶Bibulus, Septimiisque ⁷Macer,
¹ Dentibus hic, ²lingua hic, hic ³auribus, hic & ⁴ocellis,
⁵Guttura hic, hic ⁶stomacho, ⁷splene laborat & hic:
⁸Hic macer invidia est; vomit ⁶hic convicia; bile
³Hic habet impurum guttur, & ⁴hic oculos.
⁵Hic habet offensas non unetis veribus aures;
²Hic lingua, semper dentibus ¹ ille minax.

Phœbe pater, fer opem; si qua est medicabilis arte
Hebdomas hæc: oro, Phœbe pater, fer opem.

Extrahat ¹hic dentes; linguam præmordeat ²ille;
Obstruat ³ ille aures; eruat ⁴ ille oculos;
Expuat ⁵ ille suam bis tintam ærugine bilem;
Evomat ⁶ ille suam; purget at ⁷ ille nigram.

Aut hac aut nulla est medicabilis hebdomas arte:
Si nullâ, Hoc reliquum est, Naviget Anticyras.

dd

AD

LECTOREM BENEVOLVM;
Excusatio Metaphrasews Poëticæ,
A Tempore:

Post acceptum nuntium luctuosissimum Anno 1631;
 De morte charissimi fratris mei FRANCISCI
 WINTERTONI; qui cùm Serenissimæ Reginæ
 Camerae privatæ Generosorum etiam tum unus
 esset, impetratâ à Regia majestate veniâ, obli-
 tus splendoris Aulicî, in Castra transiit. Is
 pro patria mortuus, Custrine, in finibus Silesiæ,
 honorifice, & sicut militem decuit, sepultus est.
 Ego frater afflictissimus, desideratissimo fratri,
 cum meis Musis domi mærens, hæc justa solvo.

Qui mea cunque legis, Quo sint ea tempore quære
 Condita: Quæsito tempore, tutus ero.

Cur mea fint alterna rogas si carmina, Lector:
 Hæc cùm scribebam, flebile tempus erat.
 Dum fortuna fuit, Fuit (ô utinam foret!) Eheu!
 Non est (Me miserum!) frater & alter ego.
 Hei mihi! Cur fratrem moribundum visere fratri
 Non licuit? Procul (ah!) pro patria occubuit.
 Me mea terra tenet: tegit hunc Silesia, terra
 Invida, non unquam terra videnda mihi.
 Me mare, me tellus; & me super omnia cœlum
 A fratre: hæc corpus, dividit hoc animam.

Part

Pars animæ melior charo cum fratre recessit:
Parsque meo abrumpi corpore visa mihi.
Vivere vita fuit, fratres dum viximus unā:
Hoc sine, non vita est vivere; vita, mori.
Quid facerem? Inclusus magis & magis æstuat intus,
Egeritur lacrymis carminib[us]que dolor.
Sunt Elegi quæcunque legis mea carmina; verba
Singula sunt lacrymæ; commata, tot gemitus.
His ego sæpe meos soleo lenire dolores,
Dum Musa ad numeros officiosa venit.

Quo magis excuses mea carmina; tristia, flentis:
Condita quo fuerint tempore, Lector, habes.

Δίγιχον εὐχτικόν, ἀποτακτικόν.

Quod reliquū est: Opto pro sit tibi, Lector, utrumq[ue];
Pharmaca sive bibas, Carmina sive legas.

RADULPHUS WINTERTON.

FINIS.

C 13518 X
23247

REPRODUCED FROM THE COPY IN THE

HENRY E. HUNTINGTON LIBRARY

FOR REFERENCE ONLY. NOT FOR REPRODUCTION